

ஸ்ரீ கிருஷ்ண பரமாத்மனே நமஃ

ஸ்ரீ பகவத்கீதை.

ஸ்ரீமத் அத்தங்கி திருமலை லக்ஷ்மீந்ருவிம்ஹ குமார வித்வத்கல்யாண
ஸ்ரீ நிவாஸதா காசுரி யாரவர்களால்
தாத்பர்யங்கள் எழுதியது.

T. C. பார்த்தசாரதி அய்யங்கார் பார்வை

அ. முத்துவடிவேல் முதலியார் அவர்களால்

பூமகள்விலாச அச்சுக்கூடத்தில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1927

ரூபா-1.]

இரண்டாம்பதிப்பு [All Rights Reserved.

16396

श्री नठराजं नमः । कृष्णः

ரிஜிஸ்டர் அறிவிப்பு ^{உருஷ்ணஸ்வரூப} ^{உருஷ்ணஸ்வரூப}

இதனால் சகலமானவர்களுக்கும் தெரிவிப்பது யாதெனில்:—
ம-ந-ந-ஸ்ரீ, பத்தி-வேங்கடநாராயணஸ்வாமிநாயுடு அவர்கள் அச்
சிட்டு தன்பேரால் ரிஜிஸ்தர்செய்து அனுபவித்துவந்த ஸ்ரீ பகவத்
கீதை என்னும் இப்புஸ்தகத்தை ஷையாரவர்கள் வாரசுகளாகிய
பத்தி-கிருஷ்ணசாமிநாயுடு பத்தி-வேங்கடரங்கம்நாயுடு பத்தி-பங்
காருபாபுநாயுடு அவர்கள் இம்மூவர்களிடம் அடியிற் கையொப்ப
மிட்டிருக்கும் யான் ஷை புஸ்தகக் காபிரையிட்டையும் அதற்குண்
டான சகல பாத்தியதைகளையும் கிரயத்திற்கு வாங்கி யிருப்பதால்
ஷை புஸ்தகத்தை என்னுடைய அனுமதியின்றி யாவராயினும் அச்
சிட்டாலும் அல்லது ஷை புஸ்தகத்திலிருக்கிற எந்த அமிஸங்களை
அச்சிட்டாலும் அதனால் எனக்கு நேரிடும் சகல நஷ்டத்திற்கும்
ஜவாப்புதாரியாவதுடன் கிரிமினலுக்கும் பாத்தியமாவார்கள் என்
பதை இதன்மூலமாய் அறிவித்திருக்கிறேன். இப்படிக்கு,

அ. முத்துவடிவேல் முதலியார்.

விஷய சூசிகை

அத்தியாயம்	விஷயம்	சுலோகம்	பக்கம்
1	அர்ஜுன விஷாதயோகம்	47	3
2	ஸாங்கியயோகம்	72	31
3	கர்மயோகம்	43	80
4	ஞானயோகம்	42	108
5	கர்ம சன்யாசயோகம்	29	134
6	ஆத்ம சம்யமயோகம்	47	153
7	விஜ்ஞானயோகம்	30	183
8	அக்ஷர பரப்பிரம்மயோகம்	28	203
9	இராஜவித்யா ராஜகுஹ்யயோகம்	34	223

ௐ

19-4

10	வியூதியோகம்	42	247
11	விசுவரூப சந்தர்சனயோகம்	55	273
12	பக்தியோகம்	20	322
13	பேஷத்ர சேஷத்ரஜ்ஞ விபாகயோகம்	34	335
14	குணத்திரய விபாகயோகம்	27	359
15	புருஷோத்தம பிராப்தியோகம்	20	378
16	தைவாசுர சம்பத் விபாகயோகம்	24	394
17	சிரத்தாத்ரய விபாகயோகம்	28	411
18	மோக்ஷ ஸந்த்யாஸயோகம்	78	429

ஸ்ரீ கృஷ்ணாய நமః.

ஸ்ரீ கృஷ்ண ஷோக தாஸ தநாஸிஷோக சூ.

ஸ்ரீ கృஷ்ண கரிமா நாயொ வாஸ-ஷெவ ஸநாதநம்। ஸ
வஸ-ஷெவா தஜம் பண்ணொ மீதாரி நுஷவிமுஹம்॥ ௧॥
ஸ்ரீ வதுகளஹ-ஹயெரா யஸொடாவதுதொ ஹரிம்।
வத-ஹ-ஜாதவகூ ரஸி மதாஸ-வாஜ-ஹாயம்॥ ௨॥
ஷெவகீந-ஷநஸ்ரீஸொ ந-ஷமொவபியாதஜம்।
யசிநாவெமஸ-ஹாஸ் வவஹபியா நுஜம்॥ ௩॥

வகுதநாஜீவி..கஹாஸு கடாஸா-ரஹ்ஜநம்|

நம்டிவ்ஜஜநாநம்ஜீ ஸஜிதாநம்டிவ்ஜ ஹம்||

ச||

நவநீதவிவிஷாஹொமா நவநீதநடொடநவம்|

நவநீதநவாஹாரொ ருஹகஹம்டிவ்ஜ ஸாடிஹம்||

ரு||

ஷொபஸஹ்ஜீஸஹஹொஸு ஸ ஹ்ஜஹம்ஜீயஹ்நாக்ஜதம்|

ஸஹ்வாமஜீதாஹ்ஜீ நஹ்ஜொவிஹ்ஷொ யொமிநாஹ்வதம்||

௨

வஹ்வாடிஹ்ஜொடநஹ்ஜொ யொநஹ்வாஸஹ்நஹ்ஜநம்|

த்ஜஹ்ஜீதத்ஜஹ்நாவஹ்ஜொ யஜிஹ்நஹ்நஹ்ஜநம்||

௭||

உதாஹ்தாஹ்வெதாஹ்தாஹ்ஜீயஹ்ஜொயாக்ஜதம்|

ஹொவஹ்வஹ்ஜீயஹ்ஜொ யொநீ ஹொடிஸஹ்ஜொஸஹ்ஜீய ஹம்||

ஐனாவதீவரம்ஜோதி ரூபவெண்டோயடிஞ்சுஹம்
வநதீவீதவாஸாம் வாரிஜாதாவஹாரகம்॥

சு॥

மொவநுநாஹொஹுதா மொவாஹுஸநவாஹு
கஜோநிரஃஜந்காஜநகம் கஜஹொஹநம்॥

க௦॥

ஸ்யுஹா ஸ்யுநா நாயொஹுதாநாகாநாயகொ ஸ்மீ
ஸ்யுஹாவநாஹொஹுதாநாயகொ ஸ்மீ

சுசு॥

ஸ்யுஹாவநாஹொஹுதாநாயகொ ஸ்மீ

ஸ்யுஹாவநாஹொஹுதாநாயகொ ஸ்மீ

க௨॥

ஸ்யுஹாவநாஹொஹுதாநாயகொ ஸ்மீ

ஸ்யுஹாவநாஹொஹுதாநாயகொ ஸ்மீ

க௩॥

சுநாதிஸ்ரஹ்வாநீவ சுஜ்ஜாவஸநகஸுக்ம்
 ஸிஸுவாஸிரஸெதா ஓரெயநகவாநுஃ॥ கச॥

விடிநாகுருவாநெஹ விஸாதிவபுடிஸுக்ம்॥
 ஸத்யவாஹுஸம்ஹ ஸத்யவாரிதொஜயீ॥ கரு॥

ஸஹஜாவதிவஹெஜா விஹுஸீஷிதிபுடிநாயகம்॥
 ஜமதாஸுமஸாஸொ வெணநாதிஸாரதி॥ கசு॥ ௦

வ்யஷ்வாஸாஸிஸுஹீ வாணாஸாஸகராநுஃ॥
 யுயிஷிரபுதிஷாநா ஸரிஸாஸவதஸஃ॥ கௌ॥

வாஸுஸாராயிரவ்யெதா நீதாஜிதகெஹாடியிஃ॥
 காஜியமணிநாணிஃ ராஜிதநீபதாஸவஜம்॥ கஅ॥

சாரொசொரொயஜஞவொகூர சாநவெண்டிவிநாஸஃ

நாராயணஃபரஃஸுஹ பஹமாஸநவாஹநஃ

கசு॥

ஜயகீ வாஸரீஸக தொவீவஸுராவஹாரஃ

புண்ணொகஸீரூபாரொ வெடிவெடிநாடியாநியிஃ

வரதீரூதகஸுர முஹாநிவீபராதாரஃ

வாவ ஸ்ரீ க௃ஷாநெவஸு நாரீரீஷாநாரஃஸதழ்॥ ௨௧॥ ௧

க௃ஷாநாரீரீதநாரீ வாரீரீநந்தகாரகழ்

சுத௃ப௃வொடிவொடிவொடி வாரீரீயவொடிவொடிநழ்॥ ௨௨॥

ஐதி ஸ்ரீ க௃ஷாநெவஸு நாரீரீஷாநாரஃஸதநாரீவஹிஃ

ஸ ரீ ர ஷா

ஸ்ரீ கృஷ்ணவாரீததெநநரி.

ஸ்ரீரீதி தாலாஷுகாமகெஷ்வாரம்ஹ

ஸுஸு ஸம்ப்ரதாயாநஸாரெண மரம்பரம்பரந
ஸம்யாந வசிவகேந ஸம்யெயஸோகா.

ஸரீரீயாயகொவெந ரீஹதாலாரதெநந.

உவஸ்யம்ஹிதவெதாய நரீரீயாலாயவ்ஷவெ. க|| 10

ஸாரயரீரீநஸாரீள கவகிநீதாரீதமீள.

யொகருயொவகாராய தஸெஷுஷாரீதெநநரி|| 2||

புவஹவாரீஜா தாய வெருதொகெருகவாணயெ.

ரீரீநரிபுராயகௌய ரீதாரீதமீஹநரி|| 15||

காகரீயநிதரி-தாரீதரி.

வழிகளைத் தாண்டித் தவிரிவா உருவம்!

ஐதராபாது ஹீதெவ் குதாபுத்ரா

88 ஹுதில்ஸு நியிஜா கெநா துஸுளர். 811

५॥

கெடு சூகாகலேவிவாணம் ஜாநுமெமெநதிஷ்டு

புலா தாழ்ப்புண்பரஸ , ஜுஷா உக்ஷுஷா வெக்ஷரிணி.

ஸவெய்தொகுஞ்ஞாஸாஸிஜெ டிகுநெணஜஞ்ஞாந²-டி²ா 11

சோமியிங் ராணாராயணியிவஸநுபரதநஸநுதவெஷஃ॥௩॥

சுஷ்முகரீயவத்ராசுஷம்பண்ணு வணகீத-நடி.

வாஸுதேவஜயதேநாமிந்நளதிநாராயணம்ஹரிஃ॥ ௬॥

சுஷாயயாடிவெட்டாய ஜூநகீட்டாயயொயிநெ.

நாயாயந-கிண்சாய நெரிவெடாந்தவெறிநெ|| ௭||

ஸ்ரீகுஹ்வராரீதநநமீ.
ஸ்ரீபகவத்கீதா மாஹாத்ம்யம்.

நீதாஸாஸ்திரிடிவண்ணம் யெவெஞ் பூயதம்வாரீது|
 விஷ்ணுவடிவாரெஹாதி ஹயெஸாகாழிவஜி-தம்|| க||
 நீதாய்யநஸீயஸ்ய பூணாயாஜிவாஸ்ய|
 நெநவஸந்திஹிவாவாநி வ-ருவ-ஜநக்யதாநி|| ௨||
 ஜெநிஜெ-காஅநவ-ஸா- ஜயஹாந-ஜிநெநிநெ|
 ஸக்யஜீதா-ஸ-ஹிஹாந- ஸ-ஸாரகீ-நாஸநடி|| ௩||
 நீதாஸ-நீதா-த-ய- கிரெநெந்யஸாஸ்திரிஸ-நெஹி|
 யாஸ்ய-வ-நா-ஸ- ஜ-வ-ஜ-நி-ஸ-தா|| ௪||

வாரதாரீய தஸவ-ஹம் வீணவ-ஹாதி நிஸ்ய தஃ।

நீதாமம் மொடிசுண்டீகாபு-பு-ந-ஹ-நவிடிதெ॥ ௩॥

ஸவெ-ஹாபநிஷ்டொமாவொடிமூமொவாபு நந்திநம்।

வாயெ-ஹாவ தஸ-ஹ்ரொகாடி-ஹம் நீதாரீய தம்ஹிஹம்॥ ௪॥

வனகம்ஸாஹ்ரெடிவகீபு-ஹ-நீத

ஹெகொஹெவொஹெவகீபு-ஹ-வனவ।

வனகொஹ்-ஹ-ஹ-நாரிநிபாநி

கரி-ஹெவ-ஹ-தஸ-ஹெவ-ஹெவவா॥

௭॥

ஸ்ரீ கృஷ்ணாய நமః.

ஒடி ॥ சுலுஸ் ஹவதீ தாஹாஃ துலு ॥

ஊழலாடுந் தடிவாசைத்திம்||

சுந-உஷ-உஷ-நஃ||

ஸ்ரீ கృஷ்ணபரமஹம்ஸ தாமஸ்தா||

கொழும்பு நகரம்

புஞ்சாவாடா ஸ்ரீமாத் திருவாய்மொழி

வாய்நாங்குபனிதமிழ் கோடுகொழாணம் வு ஜெதிசுகிஃ॥

சுஹர்க்காஸவ-பாவெஹ்யோ ரொக்யிஷ்யோரிஜாஸ-உஃ

ஐதிசீயகம்॥

நெந்நாம்பிந் திழ்வுநாணி நெந்நாஹதிவாவக

ஹத்யைபஞ்சாங்கம் நமஃ॥

நடுவெந்நெடுகடியநூலொ நடுவொடியதிரோத
ஊதிதஜ-நீஹாந்நமீ||

கடுவெந்நெடுகடியநூலொ நடுவொடியதிரோத
ஊதிதஜ-நீஹாந்நமீ||

நித்யஸுவ-ததம்ஸாணம் நவநொத்யம்ஸநாதந
ஊதிதஜ-நீஹாந்நமீ||

வஸுநெவொய-நநொவொணி ஸதநொத்யம்ஸஹஸுஸ
ஊதிதஜ-நீஹாந்நமீ||

நாநாவியாநிஹிவொநி நாநாவண-நாகுதீநிவெதி
கநதமகநவொஷாந்நமீ||

ஊதிதஜ-நீஹாந்நமீ.

அதஹ்ருதயாதீந்யாஸஃ.

நெநநம்மிநநநிஸஸூராணி நெநநம்மிஹதிவாவக
ஹதிஹ்யுதயாயநஃ॥

நநெநநம்மிநநநிஸஸூராணி நநெநநம்மிஹதிவாவக
ஹதி ஸிரஸெஸூராஹா॥

கநெநநம்மிநநநிஸஸூராணி நநெநநம்மிஹதிவாவக
ஹதி ஸிரஸெஸூராஹா॥

நித்யஸுவம்மதம்ஸாரணம் நநநெநநம்மிஹதிவாவக
ஹதி கவவாயஹம்॥

பஸ்யநெநநம்மிநநநிஸஸூராணி நநெநநம்மிஹதிவாவக
ஹதி நெநநம்மிஹதிவாவக॥

நாநாவியாநிதிவாநிநாநாவாநாகுதீநிநெநநம்மிஹதிவாவக
ஸ்ரீ கருஷ்ணாயநமஃ॥ [ஈ

௨௦

ஸ்ரீகுஷாய நமஃ

ஸ்ரீபகவத்கீதாரம்பம்.

முதலாவது அத்தியாயம்.

அர்ஜுன விஷாத யோகம்

நிருதராஷ்டிர லக்ஷியம்.

யஸ்கெஷ்செது கருஷ்செது ஸரிவெதாயாயுதஃ |
உதாசாரீவாணவாஸெவ கிரகுவதஸம்ஜய ||

தர்மகேஷத்ரேகுருகேஷத்ரே ஸமவேதாயுபுத்ஸவஃ,
மாமகாஃபாண்டவாஸ்சைவ கிமகுர்வதஸஞ்ஜய. (க)

ஓ சஞ்சயா! புண்ணியபூமியாகிய குருகேஷத்திரத்தில்
யுத்தம் செய்ய விரும்பிச்சேர்ந்த எம்மவர்களான துரியோ
தனாதிகளும், பாண்டவர்களாகிய தர்மாதிகளும் என்ன
செய்தார்கள். (ச)

ஸஞ்ஜய வாக்கியம்.

ஐஷ்டீர்துவாணவாநீசம் வ்யூஹம்ஹயெ-பாயநஸூஹ।
சூவாய-ஹி-வஸம்மஹி ராஜாவஹநிஸூவீச॥

த்ருஷ்ட்வாதுபாண்டவாநீகம் வ்யூடம்துர்யோதநஸ்ததா,
ஆசார்யமுபஸங்கமய ராஜாவசனமப்ரவீத். (உ)

ராஜனாகிய துரியோதனன் வியூகமாக வகுக்கப்பட்ட
பாண்டவர்களுடைய சேனையைப்பார்த்து, துரோணசாரிய
னிடத்துக்குப்போய் இப்படி சொன்னான். (உ)

னவர்களும் ஆகிய சாத்தியகி, விராட்ராஜன், மஹாரத்னா
துருபதமகாராஜனும். (ச)

யுஷ்டகெது ஸுகிதாநம் காஸிராஜஸுவீய-வாநு
வாநாஜிதாந்திஹாஜஸு ஸௌஸுநரவா-மவம்॥

த்ருஷ்டகேதுஸ்சுகிதாநம் காஸிராஜஸ்சவீர்யவாந்,
புருஜித்குந்திபோஜஸ்ச சைப்யஸ்சநரபுங்கவம். (சு)

இன்னும் திருஷ்டகேது, தேகிதானன், பராக்கிரமசாலி
யாகிய காசிராஜன், புருஜித்து, குந்திபோஜன், புருஷசிரே
ஷ்டனாகிய சைப்பியனும். (ரு)

யுயாநிந்யஸுவிக்ரான உத்திளஜாஸுவீய-வாநு
ஸௌஹெபுரபுளவபெயாஸு ஸவ-வனவஹாரயாம்॥

யுதாமன்யுஸ்சவிக்ரான்த உத்தமௌஜாஸ்சவீர்யவாந்,
ஸௌபத்ரோத்ரௌபதேயாஸ்ச ஸர்வவமஹாரதாம். (சு)

பராக்கிரமசாலியாகிய யுதாமன்யு, வீரியமுள்ள உத்த
மௌஜசு, சுபத்திரையின்குமாரனான அபிமன்யு, திரௌபதி
குமாரர்களான பிரதி விந்தியாதிகள் இவர்களெல்லாரும்
மஹாரதர்களே. (க்)

கூலாசனாவிஸிஷ்டாயெ தானிலொயஜிஜோததி
நாயகாபிஜெஸந்யஸ்ய ஸம்ஜஞார்த்தம்தாந்ப்ரவீமிதே॥

அஸ்மாகந்தவிசிஷ்டாயே தாந்நிபோதத்விஜோத்தம,
நாயகாமமஸைந்யஸ்ய ஸம்ஜஞார்த்தம்தாந்ப்ரவீமிதே. (எ)

ஓ பிராம்மணசிரேஷ்டனே! நம்மவர்களில் யார் முக்
கியமானவர்களோ, என் சேனைக்கு அதிபதிகளோ அவர்
களை உனக்குத்தெரியும்பொருட்டுச்சொல்லுகிறேன். அவர்
களைத் தெரிந்துகொள்வாயாக. (எ)

க-வது அத்தியாயம்.

ஹவாநீஷஸுஃண-ஃஸு க்யவஸுஸலிதிஃஜயஃ।

ஹஸுஃஸுஸாரிவிஃண-ஃஸு ஸுளபிடிதி ஸுஸெயவஃ॥

பவாந்பீஷ்மஸ்சகர்ணஸ்ச க்ருபஸ்சஸமிதிம்ஜயஃ.

அஸ்வத்தாமாவிகர்ணஸ்ச ஸௌமதத்திஸ்ததைவச. (அ)

நீரும், பீஷ்மாசாரியரும், கர்ணனும், யுத்தத்தில் ஜய
சீலனான கிருபாசாரியரும், அசுவத்தாமனும், விகர்ணனும்,
சோமதத்தன் மகனாகிய பூரிசிரவனும். (அ)

ஹநெந்யஸைஹவஸு-ஹரா பிடிஸெ-ஃத்யக்யஜீவிதாஃ।

நாநாஸஸுபுஹரணா ஸுஸெ-ஃய-ஃயவிஸாரபாஃ॥

அந்யேசபஹவஸு-ஹரா மதர்த்தேத்யக்தஜீவிதாஃ,

நாநாசஸ்த்ரப்ரஹரணஸ் ஸர்வேயுத்தவிசாரதாஃ. (க)

இன்னும் இதரமான அநேகசூரர்களும், அநேகமான சஸ்திராஸ்
திரங்கள் உள்ளவர்கள் எல்லாரும் யுத்தசமர்த்தர்களாய் என்பொரு
ட்டு பிராணனிடத்தில் ஆசையை விடுத்தவர்களாயிருக்கிறார்கள். ()

சுவய-பாவம் தடிஸாகம் ஸய-லீஷா லிரகூதி-தம்।

வய-பாவம் திடிஸெதஷாம் ஸய-லீஷா லிரகூதி-தம்॥

அபர்யாப்தம் ததஸ்மாகம் பலம்பீஷ்மா பிரகூதி-தம்.

பர்யாப்தந்த்விதமே தேஷாம் பலம்பீமா பிரகூதி-தம்.

(க0)

பீஷ்மரால் காப்பாற்றப்பட்ட நமது சேனை (யுத்தத்துக் குப்) போதாது, பீமனால் காப்பாற்றப்பட்ட பாண்டவர்க ளுடைய சேனை போதுமானதாயிருக்கின்றது.

(க0)

சுயநஷ-ஹஸவெ-ஷ-யபாலா-மீவஸூதி-தாம்।

லீஷெலீவா லிரகூத-ஹஸவெ-ஷ-ஹி॥

அயநேஷ-சஸர்வேஷ-யதாபாகமவஸ்தி-தாம்,

பீஷ்மமேவா பிரகூந்து பவந்தஸ்ஸர்வஏவ-ஹி.

(கக)

நீங்களெல்லாரும் எல்லா வழிகளிலும் உங்களுங்கள் இடங்களை விடாமலிருந்து பீஷ்மரை ரகூதிப்பீர்களாக.

(கக)

க-வது அத்தியாயம்.

தஸ்யஸஞ்ஜநயநுஹஷ-ம் க-ர-ய-ஜம்விதாரிஹம்।
 ஸிம்ஹநாடிம்விநடிஞ்ஜாநெஹஸம்வந்தயுளபுதாவவாநு॥

தஸ்யஸஞ்ஜநயந்ஹர்ஷம் குருவ்ருத்தம்பிதாமஹம்,
 ஸிம்ஹநாதம்விநத்யோச்சைஃ சங்கம்தத்மௌப்ரதாபவாந். (1)

பராக்கிரமசாலிபாய் பிதாமகரான குருவம்சவிருத்தர்
 (பீஷ்மாசாரியர்) அவனுக்கு (துரியோதனனுக்கு) உற்சா
 கத்தை யுண்டாக்கிக்கொண்டு, பெரிய தொனியோடு சிங்க
 நாதஞ்செய்து சங்கத்தைப் பூரித்தார்: (கஉ)

ததஸம்வாஸுஹய-ம் வணவாநகமொரி-வாஃ।
 ஸஹநெஸவாஹுநுஹ ஸஸஹஸு-ம்-யொதவவசு॥

ததஸ்ஸங்காஸ்சபேர்யஸ்ச பணவாநககோமுகாஃ,
 ஸஹஸைவாப்யஹந்யந்த ஸஸப்தஸ்துமுலோபவத். (கங)

பாஞ்சஜந்யம்ஹ்ருஜிகேஸோ தேவதத்தந்தநஞ்ஜயஃ,
பௌண்ட்ரந்தத்மௌ மஹாபாங்கம்பீமகர்மாவ்ருகோதரஃ. (1)

கிருஷ்ணன் பாஞ்சஜந்நியம் என்கிற சங்கத்தையும்,
அர்ஜுனன் தேவதத்தம் என்கிற சங்கத்தையும், பயங்கர
மான வியாபாரத்தை யுடைய பீமசேனன் பௌண்ட்ரம்
என்கிற பெரிய சங்கத்தையும் பூரித்தார்கள். (கரு)

சுநனாவிஜயாராஜா சுநனீவஹ்ரபாயிஷ்டிரஃ।
நமஹஸுஹபேவஸு ஸஹ்வொஷீணிவஹ்ருகௌ॥

அனந்தவிஜயம்ராஜா குந்தீபுத்ரோயுதிஷ்டிரஃ,
நகுலஸ்ஸஹதேவஸ் சஸ்கோஷமணிபுஷ்பகௌ. (கசு)

குந்திபுத்திரனான தருமராஜன் அனந்தவிஜயம் என்கிற
சங்கத்தையும், நகுலசகாதேவர்கள் சுகோஷ மணிபுஷ்பகங்
கள் என்கிற சங்கங்களையும் பூரித்தார்கள். (கசு)

காஸ்யஸுவரஜெஷாஸ ஸ்ரீவணீ வஜேஹாரயம்।

யுஷ்டிஷு-ஜெஷாவிநாடஸு ஸாத்யகிஸூவநாஜிதம்॥

காஸ்யஸ்சபரமேஷ்வாஸஃ சிகண்டிசமஹாரதஃ,

த்ருஷ்டத்யும்நோவிராடஸ்ச ஸாத்யகிஸ்சாபராஜிதஃ. (கஎ)

ஓதிருதராஷ்டிரமகாராஜனே! சிறந்தவில்லையுடையகாசிராஜன், மகாரதனானசிகண்டி, துஷ்டத் துய்மன், விராடன், அபஜயமடையாத சாத்தகியும் தமதுசங்கங்களைப்பூரித்தார்கள்.

புஷ்டிஷு-ஜெஷாவிநாடஸு ஸாத்யகிஸூவநாஜிதம்॥
ஸுளவஜெஷு-ஜெஷாவிநாடஸு ஸாத்யகிஸூவநாஜிதம்॥

த்ருபதோத்ரௌபதேயாஸ்ச ஸர்வசஃப்ருதிவீபதே,

ஸௌபத்ரஸ்சமஹாபாஹுஸ்ச ஸங்காந்தத்முஃப்ருதக்ப்ருதக்.()

மேலும் துருபதமகாராஜன், திரௌபதி குமாரர்கள் மகாபாகுவான சுபத்திரைபுத்திரன் (அபிமன்னன்) எல்லாரும் தனித்தனியே தமது சங்கங்களைப்பூரித்தார்கள். (கஅ)

க-வது அத்தியாயம்.

13

ஸவொஷொயாத-நாஷாணாஹுடிநாநிவ்யாநயக்||

நஹஸ்யயிவீஹெவ துஹொவ்யநாநாடிநயக்||

ஸகோஷோதார்த்தராஷ்டராணாம் ஹ்ருதயாநிவ்யதார்யத்,
ஈபஸ்சப்ருதிவீம்சைவ துமுலொவ்யநுநாதயந். (கக)

அந்தச் சிறந்த சங்கத் தொனியானது ஆகாசத்தையும்
பூமியையும் பிரதித்தொனிக்கச்செய்துகொண்டு, உன் குமா
ரர்களுடைய இருதயங்களையும் பேதித்தது. (கக)

சுயவ்யவஸ்திதாநந்த்ருஷ்டா யாத-நாஷாணாஹுடிநயக்||

புஷ்யதௌஸஸ்திதாநந்த்ருஷ்டா யாத-நாஷாணாஹுடிநயக்||

ஹுஷீகெஸ்தாநந்த்ருஷ்டா யாத-நாஷாணாஹுடிநயக்||

அதவ்யவஸ்திதாநந்த்ருஷ்ட வாநார்த்தராஷ்ட்ராந்கபித்வஜஃ,
ப்ரவ்ருத்தேசஸ்தரஸம்பாதே தநுருத்யம்யபாண்டவஃ.

ஹ்ருஷீகேசம்ததாவாக்ய மிதமாஹமஹீபதே. (உ௦௨)

ஓ அரசனே! பிறகு சஸ்திரயுத்தம்தொடங்கும்போது
அனுமக் கொடியையுடைய அர்ஜுனன் யுத்த சந்நத்தர்
களாயிருக்கிற உன் குமாரர்களை பார்த்து, வில்லையெடுத்துக்
கொண்டு ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவானை நோக்கி இப்படி சொல்லினான்.

ஸௌ நயொரஹயொரஹெயு நயஹ்ஸாஹெயு உத॥
யாவஷேதாந்நிரீக்ஷஹம் யோத்துகாமாநவஸ்திதாந்
ஸௌஹெயாஹெயு ரிஷிநாரணஸரீஹெயு॥

ஸௌநயோரஹயோர்மத்யே ரதம்ஸ்தாபயமேச்சுத.
யாவதேதாந்நிரீக்ஷஹம் யோத்துகாமாநவஸ்திதாந்,
கைர்மயாஸஹயோத்தவ்ய மஸ்மிந்ரணஸமுத்தியமெ. (௨௨)

ஓகிருஷ்ணா! இந்த யுத்தரங்கத்திஸ், நான் யாருடனே
யுத்தஞ்செய்யத் தகுதியா யிருக்கிறதோ பார்க்கவேண்டும், 15

யுத்தஞ்செய்ய எண்ணிவந்திருக்கிற இவர்களைத் தெரிந்து
கொள்ள வேண்டும். ஆகையால் நான் பார்க்கத்தகுந்த தூர
த்தில், இந்த இரண்டு சேனைகளுக்கு நடுவில் என் தேரை
நிறுத்துவாயாக. (உஉ)

யோத்யோநாநவெக்ஷஹம் யவனதெத்ருவஹிமதாஃ
யாதநாஷஸ்ய ஐஸக்யபெயக்யபெயபியலிக்ஷிவஃ॥

யோதஸ்யமாநாநவேக்ஷஹம் யவதேத்ரஸமாகதாஃ,
தார்த்தராஷ்ட்ரஸ்ய தூர்புத்தேர்யுத்தேப்ரியசிக்ஷிவஃ. (உங)

துஷ்ட்டபுத்தியுள்ள துரியோதனனுக்கு யுத்தத்தில்
இதஞ்செய்யநினைத்து இங்கேவந்திருப்பவர்கள் எவர்களோ
அவர்களை நான் பார்க்க விரும்புகிறேன். (உஊ)

வனவநெஞ்சாஹுஷீகெஸொ மஹாகெஸொநஹாநத।
ஸெநயொநஹயொரிபெயு ஸாவலிக்ஷாரயொதரிபு॥

ஏவமுக்தோஹ்ருஷீகேஸோ குடாகேஸேநபாரத
ஸேநயோருபயோர்மத்யே ஸ்தாபயித்வாரதோத்தமம். (உச)

ஓ திருதராஷ்டிர மகாராஜனே! இந்தப்பிரகாரம் அர்ஜு-
னனனால் சொல்லப்பட்டவராய் ஸ்ரீ கிருஷ்ணமூர்த்தி அவ்-
விரண்டு சேனைகளின் நடுவில் அர்ஜுனனது தேரை நிறுத்-
தினார். (உச)

ஹீஷ்டெஹாணபூஹவத ஸ்வெஹ்ஷாஹ்விஹீக்ஷிதாபு।
உஹவஹாயஹவெஸ்யதாஹ்நிவதா நஹநிதி॥

பீஷ்மத்ரோணப்ரமுகதஸ் ஸர்வேஷாம்சமஹீக்ஷிதாம்,
உவாசபார்த்தபஸ்யை தாந்ஸமவேதாந்ஞநிதி.

(உடு) 17

க-வது அத்தியாயம்.

பீஷ்மர் துரோணர்களுக்கும், எல்லா அரசர்களுக்கும்
எதிரில் சிறந்த ரதத்தை நிறுத்தியபின் ஓ அர்ஜுனா! சேர்
ந்திருக்கிற இந்தக் கௌரவ சேனையை நீ பார். (உரு)

தத்ராபஸ்யதஸ்திதாந்பார்த்தஃ பித்ருநதபிதாமஹாந்,
ஆசார்யாந்மாதூலாந்ப்ராத்ருந் புத்ராந்பௌத்ராந்ஸகீம்ஸ்ததா.
ஸ்வஸூரான்ஸூஹ்ருதஸ்ஸைவ ஸேநயோரூபயோரபி, (உசு)

பிறகு அர்ஜுனன் அந்த இரண்டு சேனைகளிலும் யுத்த
சந்நத்தர்களாயிருக்கிற தந்தைகளையும், பாட்டன்மாரையும்,
ஆசாரியர்களையும், அம்மான்மாரையும், மாமன்மாரையும்,
அண்ணன் தம்பிகளையும், புத்திரர்களையும், பேரன்மாரையும்,
சினேகரையும், உபகாரம் செய்தவர்களையும் பார்த்தான். ( )

த்ருஷ்ட்வேமமம்ஸ்வஜநம் க்ருஷ்ணயுயுத்ஸும்ஸமுபஸ்திதம்.
 ஸீதந்திமமகாத்ராணி முகம்சபரிசுஷ்யதி,
 வேபதுஸ்சஸரீரேமே ரோமஹர்ஷச்சஜாயதே. (௨௯)

ஓ கிருஷ்ண! யுத்தம்செய்யநினை த்துவந்திருக்கிற இந்த
 பந்துக்களைப் பார்த்து, என் சரீரத்திலுள்ள அவயவங்கள்
 விலவிலக்கின்றன. வாய் உலர்ந்துபோகின்றது. என் சரீரத்
 தில் நடுக்கமும் மயிர்ச்சிலிர்ப்பும் உண்டாகின்றன. (௨௯)
 மாணீஹ்ருஸ்தஹஸ்தாஃ க்ருஷ்ண வவரிஹ்ருஸ்தா
 நயஸ்க்ருஷ்ணஸ்தாஃ ஹ்ருஷ்ணஸ்தாஃ ஹ்ருஷ்ணஸ்தாஃ

காண்டவம்ஸ்ரம்ஸதேஹஸ்தாத் த்வக்சைவபரிதஹ்யதே,
 நசஸக்நோம்யவஸ்தாதும் ப்ரமதிவசமேமநஃ. (௩௦)

காண்டவம் கையிலிருந்து நழுவுகின்றது, சரீர சர்மம்
 எரிகின்றது, என் மனமும் மயங்குகின்றது, நிற்பதற்கும்
 சமர்த்தனல்லேன். (௩௦)

நிதி தாநிவபஸ்யாதி விபரீதாநிகேசவ।

நவஸெ யொநபஸ்யாதி ஹகவாஸுஜநரோஹவெ॥

நிமித்தாநிசபச்யாமி விபரீதாநிகேசவ,

நசஸ்ரேயோநுபச்யாமி ஹத்வாஸ்வஜநமாஹவே.

(நக)

கேசவா! விபரீதங்களான சகுனங்கள் எனக்குக் காணப் படுகின்றன. யுத்தத்தில் பந்துக்களை கொன்று பிறகு மேன்மையை அடையமாட்டேன்.

(நக)

நகாங்கேஷவிஜயங்குஷ்ட நவராஜ்யம்ஸுவாநிவ।

கிண்டாநாநாஜெநமொவிந்நகிம் ஹொமெஜீவிதேநவா॥

நகாம்ஸேஷவிஜயம்க்ருஷ்ண நசராச்யம்ஸுகாநிச,

கிந்நோராஜ்யேநகோவிந்தகிம் போகைர்ஜீவிதேநவா.

(நஉ)

ஓ கிருஷ்ணா! நான் ஜயத்தையும், ராஜ்யத்தையும் சுகங்களையும் விரும்பவில்லை. கோவிந்தா! எங்களுக்கு ராஜ்

யத்தாலும், போகங்களாலும், பிழைத்திருப்பதினாலும் ஸ
என்ன பிரயோசனம்? (நட)

பெஷாரியெ-காங்கிதந்தொ நா ராஜ்யொ மாஸ-வாநிவ
தஹெவஸிதாய-பெ ப்ராணாஸ்காயநாநிவ॥

யெஷாமர்த்தேகாங்குழிதம்நோ ராஜ்யம்போகாஸ்ஸுகாநிச,
தயிமேவஸ்திதாயுத்தெ ப்ராணஸ்தயக்த்வாதநாநிச. (௩௩)

யார்பொருட்டு நமக்கு ராஜ்யமும் பேரகமும் சுகமும்
விரும்பவேண்டியிருக்கின்றனவோ, அவர்கள் இதோ யுத்த
பூமியில் பிராணனையும் தனத்தையும்வெறுத்து நிற்கிறார்கள்.

சுநாய காஃவி தாஃவ-சுநா ஸ்யவ்யவவி தாஃவாஃ

சீர்தனமுபாஸஸுபாஸாஃௌத்ரா ஸ்யாஸாஸம்ஸநிநஸ்யா॥

ஆசார்யா:பிதர்புத்ராஸ்ததைவசபிதாமஹா:

மாதுலாகவசுராஃபௌதராஸ் ஸ்யாலாஸ்ஸம்பந்திகஸ்ததா. ( )

(அவர்கள் யாரென்றால்) ஆசாரியர்களும், தந்தைகளும்
பிள்ளைகளும், பாட்டன்மாரும், அம்மான்மாரும், மாமன்
மாரும், பேரன்மாரும், மைத்துனன்மாரும் அப்படியே
சம்பந்திகளும் வந்திருக்கிறார்கள். (௩௪)

வனகா னஹந் துமிசசாமி க்நதோபிமதுஸூதந,
கவினெசுரெக்யாஜ்யஸூவெவதாங்கிந்நமஹீக்ருதே॥

எதாந்நஹந் துமிசசாமி க்நதோபிமதுஸூதந,
அபித்ரைலோக்யராஜ்யஸ்யஹேதோங்கிந்நமஹீக்ருதே. (௩௫)

ஓ கிருஷ்ணா! என்னைக்கொன்றாலும், திரைலோக்கியாதி
பத்தியம் கிடைத்தாலும், நான் சூரியோதனாதிகளைக் கொ
ல்லமாட்டேன். இந்தபூமியின்பொருட்டுக் கொல்லமாட்டே
னென்று சொல்லவேண்டுமா? (௩௬)

நீஹத்யாத்ராஷாஸம் சாஸ்திரஸூஜநாடிந,
வாவஸெவாஸ்யெடிஸாநு ஹகெவதாநாதகாயிநம்॥

நீஹத்யாத்ராஷாஸம் சாஸ்திரஸூஜநாடிந,
வாவஸெவாஸ்யெடிஸாநு ஹகெவதாநாதகாயிநம்॥

நீஹத்யாத்ராஷாஸம் சாஸ்திரஸூஜநாடிந,
வாவஸெவாஸ்யெடிஸாநு ஹகெவதாநாதகாயிநம்॥

நீஹத்யாத்ராஷாஸம் சாஸ்திரஸூஜநாடிந,
வாவஸெவாஸ்யெடிஸாநு ஹகெவதாநாதகாயிநம்॥

நீஹத்யாத்ராஷாஸம் சாஸ்திரஸூஜநாடிந,
வாவஸெவாஸ்யெடிஸாநு ஹகெவதாநாதகாயிநம்॥

நீஹத்யாத்ராஷாஸம் சாஸ்திரஸூஜநாடிந,
வாவஸெவாஸ்யெடிஸாநு ஹகெவதாநாதகாயிநம்॥

க-வது அத்தியாயம்.

23

நிறுத்யதார்த்தராஷ்ட்ராந்நஃ காப்ரீதிஸ்யாஜ்ஜநார்த்தந,
பாபமேவாச்ரயேதஸ்மாந் ஹத்வைதாநாததாயிநஃ. (௩௬)

ஓ ஜநார்த்தனா! திருதராஷ்டிர புத்திரர்களைக்கொன்று
நமக்கு என்ன சந்தோஷம் உண்டாகும்? பேராசையுள்ள
இவர்களைக் கொல்வதால் நமக்கு பாவமேயுண்டாகும். (1)

தஸூநாஹ-காவயம்ஹந-ம் யா-க-ராவாஷாநஸநவாநு।
ஸூஜநம்ஹிகயம்ஹகவா ஸுவிநஸூரஸோயவ॥

தஸ்மாந்நாரஹாவயம்ஹந்தும் தார்த்தராஷ்ட்ராந்ஸபாந்தவாந்,
ஸ்வஜநம்ஹிகதம்ஹத்வா ஸுகிரஸ்யாமமாதவ. (௩௭)

ஓ கிருஷ்ணா! பந்துஜனங்களைக் கொன்று என்ன சுகத்
தை அடையப்போகிறோம்? அதனால் நாங்கள் பந்துக்க
ளோடுகூடின துரியோதனாதிகளைக் கொல்லத்தகுந்தவர்க
ளாகமாட்டோம்? (௩௮)

படிவெடுத்த நவஸூனி யொலொவஹதயெதஸஃ,
கௌக்யக்யதன்ஜொஷ்ணீத்ரொஜொஹவபாதக்ய॥

யத்யப்யேதேநபஸ்யந்தி லோபோபஹதசேதஸஃ,
குலக்ஷயக்ருதம்தோஷம் மித்ரத்ரோஹேசபாதகம். (ந.அ)

திருதராஷ்டிர புத்திரர்கள் ராஜ்யபோகத்தால் மனம்
'கெட்டு குலத்தை கழீணஞ்செய்வதால் உண்டாகிறதோஷத்
தையும் மித்திர துரோகத்தால் உண்டாகிற பாபத்தையும்,
அறிந்துகொள்ளவில்லை. (ந-அ)

கயம். நெஜுதயஸிஸாநிஃ வாவாடிஸாநிவதி-த-
க-மகசயக்யுத-தொஷம் புவஸ்யஜி-நாடி-ந||

கதம்நஜ்ஞேயமஸ்மாபிஃ பாபாதஸ்மாந்நிவர்த்திதும்,
குலஹயக்ருதந்தோஷம் ப்ரபச்யத்பிர்ஜநார்தந. (நுக)

க-வது அக்தியாயம்.

ஓ ஜநார்த்தனா! குலநாசத்தால் உண்டாகிற தோஷத்தை அறிந்திருக்கிற நாம் இந்தப்பாவத்திலிருந்து தப்பித் துக்கொள்வதற்கு யோசிக்காமலிருக்கத்தகாது? (௩௯)

கூயக்ஷயெபூணஸ்யுனி கூயபி-பாஸுநாதநாஃ।
யபெ-ப.நவெஷு கூயங்குதுந ரியபெ-பாஸிவத்யு-த॥

குலக்ஷயேப்ரணஸ்யந்தி குலதர்மாஸ்ஸநாதநாஃ,
தர்மேநஷ்டேகுலம்க்ருத்ஸ்ந மதர்மோபிபவத்யுத. (௪௦)

குலநாசமுண்டானபோது, சார்வதங்களான குலதர்மங்கள் நசிக்கின்றன. தர்மம் நசித்தால் குலமுழுவதும் அதர்மம் ஆக்கிரமிக்கின்றது. (௪௦)

கூயபி-பாஸிவத்யுஷு பூடிஷுனி கூயஸூரயஃ।
ஸூரஷு-பி-ஷு-பாஸுவாஷெ-ப ஜாயதெவண-பஸங்காஃ ॥

அதர்மாபிபவா த்க்ருஷ்ண ப்ரதூஷ்யந்திகுலஸ்திரியஃ,
ஸ்திரீஷு துஷ்டாஸுவார்ஷ்ணேய ஜாயதேவர்ணஸங்கரஃ.()

கிருஷ்ண! அதர்மம் அதிகரித்தலால் குலஸ்திரீகள்
கெடுகிறார்கள், யதுநந்தனா! ஸ்திரீகள் கெட்டால் வர்ணஸங்
கரம் உண்டாகும். (சக)

ஸங்கரோநரகாயைவ குலக்நாநாம்ருலஸ்யச,
பதந்திபிதரோஹ்யேஷாம் லுப்தபிண்டோதகக்ரியாஃ. (சஉ)

ஸங்கரோநரகாயைவ குலக்நாநாம்ருலஸ்யச,
பதந்திபிதரோஹ்யேஷாம் லுப்தபிண்டோதகக்ரியாஃ. (சஉ)
குலத்துக்கு வர்ணஸாங்கரிய முண்டானால் குலநாசகர்
களுக்கு நரகமுண்டாகும். இவ்வளவே யல்லாமல் இவர் தந்
தைகள் பிண்டங்கள் உதகங்கள் சிரார்த்தாதி கிரியைகள்
இல்லாமல் அதோகதிக்குப் போகிறார்கள். (சஉ)

கடுவாஸதஹதூபம் கத-ஹவ்யவஸிதாவயம்।
யஜுராஜ்யஸுபவொல நஹநு-ஹஜநஹிதாஹி॥

அஹோபதமஹத்பாபம் கர்த்தும்வ்யவஸிதாவயம்,
யத்ராஜ்யஸுகலோபே நஹந்தும்ஸ்வஜனமுத்யதாஹி. (சடு)

ஆஹா, ஐயோ? நாம் பெரும்பாவத்தைச்செய்வதற்கு
நிச்சயித்திருப்பவர்க ளாகிறோம், ராஜ்ஜிய சுகத்திலுள்ள
ஆசையால், பந்துக்களைக்கொல்வதற்கு யத்தனித்துகொண்
டிருக்கிறோமல்லவா? (சடு)

யஜிசா-ஹிதகார ஹஸு-ஹஸுவாணயம்।

யாத-ஹாஸு-ஹாணஹநு-ஹநெக்சிதாஹ-ஹவசு॥

யதிமாமப்ரதீகார மசஸ்த்ரம் சஸ்த்ரபாணயம்,
தார்த்தராஷ்ட்ராரணேஹந்யஸதந்மேகேஷமதரம்பவேத். ()

பிரதிகிரியை செய்யாதவனும், ஆயுத மில்லாதவனுமா
கிய என்னை சஸ்திரங்கள் கையிலேயுள்ள துரியோதனாதி

க-வது அத்தியாயம்.

கள் யுத்தத்தில் கொன்றார்களானால் அதுவும் எனக்கு மிகவும் நன்மைபாகவே யிருக்கும். (சக)

ஸஞ்சய வாகீயம்.

வனவஜ்ஜுநஸௌவ்ய ரயொவஸௌவாலிஸகி।

விஸுஜ்யஸஸரஹாவம் சொகஸம்விஜ்ஜாநஸம்॥

ஏவமுத்தவார்ஜுநஸ்ஸவக்யே ரதோபஸ்தஉபாலிஸத்,
விஸ்ருஜ்யஸசரம்சாபம் சோகஸம்விக்நமாநஸம். (சஎ)

அர்ஜுஜுனன் இப்படி சொல்லி துக்கத்தால் பீடிக்கப் பட்ட மனத்துடனே பாணங்களோடு கூடின வில்லைவிட்டு, தேரின்மீது உட்கார்ந்தான். (சஎ)

ஸ்ரீ கீதாஸு அர்ஜுஜுன விஷாதயோக மென்கிற முதலாவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஓ பார்த்தா! தைந்யத்தை யடையாதே, இது உனக் (4)
குத் தகாது, சத்ருக்களைத் தபிக்கச்செய்வோனே! ஹீந
மான தைந்யத்தை விட்டு எழுந்திரு. (௩)

அர்ஜுன வாக்கியர்.

ஸ்யம் ஹீஷ லேஹம் ஸம்வெஷ்ஞெஷாணஹ ஸ்யம்ஸுதநா।
ஹீஷம்ஹிஷ்ஞெஷாணஹ ஸ்யம்ஸுதநா।

கதம் பீஷ்ம மஹம் ஸங்க்யே த்ரோணம்ச மதுஸுதநா,
இஷ்மபி: ப்ரத்யோதஸ்யாமி பூஜார்ஹாவரிஸுதநா. (௪)

ஓ மதுசுதநா! சத்ருக்களைக்கொல்வோனே! பூஜநீயர்
களான பீஷ்ம த்ரோணசார்யர்களோடு யுத்தத்தில் பாணங்
களைக்கொண்டு நான் எப்படி யெதிர்த்துப்போர்செய்வேன்.

மதுசுதநா நஹக்ஷாஹிஸுதநா நஹாவாநா।

ஸ்யெஷாணஹ ஸ்யம்ஸுதநா ஸ்யம்ஸுதநா ஸ்யம்ஸுதநா

உ-வது அத்தியாயம்.

ஹத்யாபய-காகிர்ஜம் - மரகுநிநெஹவ।

ஹம்ஜீயுலஹ மா நுயிசுபுஹிதாந ॥

குருநஹத்வாஹி மஹாநுபாவாந் ப்ரேயோபோக்தும்பைசும
பீஹலோகே, ஹத்வார்த்த காமாம்ஸ்து குருநிஹவ புஞ்ஜீயபோ
காந்ருதிர ப்ரதிக்தாந். (௫)

மஹாநுபாவர்களான என் குருக்களைக் கொல்லாமல் பிசுநாந்நத்தைப் புசித்தலும் இவ்வுலகத்தில் சிறந்ததே, அர்த்தத்தை விரும்பிவந்த குருக்களைக் கொன்று, இவ்விடத்திலேயே ரக்தத்தோடு கலந்த போகங்களை நான் எப்படி அநுபவிப்பேன். (ரு)

நடுவெதழிழம்: சுதாநொமரீயொ
யபாஜயெரி யபிவாநொஜயெயம்: ।

யாநவஹகா நஜீவிஷா

ஜெவஹிதாஃ பூரீவெயாத-ராஷாஃ॥

நசைதத்வித்மஃ கதரந்நோகரீயோ
யத்வாஜயேம யதிவாநோஜயெயுஃ,
யானேவ ஹத்வாநஜி ஜீவிஷாம

ஸ்தே வஸ்திதாஃ ப்ரமுகேதார்த்த ராவ்ட்ராஃ.

நாம்வெல்லுவோம், அல்லது நம்மை அவர்கள் வெல்லு
வார்கள் என்கிற இந்த இரண்டில் எது நமக்கு மிகவும்பெரி
யது என்பதை நாம் அறியமாட்டோம். யாரைக்கொன்றால்
நாம் பிழைக்க விரும்பமாட்டோமோ, அந்த த்ருதராவ்ட்ர
புத்ரர்களே சேனைகளுக்கு முன்னே நிற்கிறார்கள். (சு)

காவ-ஃண ஜொஷாவஹதஸூலாவஃ

பூஹாஜிகா ய-ஃஸி-ஃவெதாஃ।

யவெயு யவ்யூர்நிஸிதம் ஸ்ருதஹிதநெந்

ஸிஷ்யுஷு ஹம்ஸாயி ரீம் க்ஷாம் ப்ருவஸ்டு॥

கார்பண்யதோஷோபஹதஸ்வபாவஃ ப்ருச்சாமித்வாதர்ம ஸம்
மூடசேதாஃ, யச்ரேயஸ்யாந் நிச்சிதம் ப்ருஹிதந்மே சிஷ்யஸ்தேஹம்
சாதிமாம் த்வாம்ப்ரபந்நம். (எ)

நான் கார்ப்பண்யதோஷத்தால் என்ஸ்வபாவம்கெட்டு
தர்மத்தில் சந்தேஹமடைந்த மனத்தோடு உம்மைக்கேட்
கிறேன், எது சிறந்ததோ அதை யெனக்கு நிச்சயமாய்ச்
சொல்லும், உமக்கு நான் சிஷ்யன், உம்மை ஆஸ்ரயித்த
எனக்கு உபதேசிப்பீராக. (எ)

நஹி ப்ருவஸ்யூரீ ரீர வநுஷூ

சூஷூகக்ஷூஷூண லிங்க்யாணாஸ்டு ।

சுவாஸ்ய ஹரிஃ வஸவத்யேஜம்

ராஜ்யம்ஸு-ராணா லிவிவாயிவத்யு ||

நஹிப்ரபச்யாயிமமாப நுத்யாத்யச்சோகமுச்சோஷணமிந்த்ரியானை
அவாப்யபூமாவஸபத்நம்ருத்தம்ராஜ்யம்ஸு-ராணாமபிசாதிபத்யம். [ம்

இந்த பூமியில் பகைவரில்லாமல் ஸம்ருத்தமான ராஜ்
யத்தை யடைந்தாலும், தேவலோகத்திலுள்ள இந்த்ரபதவி
கிடைத்தாலும், என் இந்த்ரியங்களை சோஷிக்கச்செய்கிற
இந்த சோகத்தைத் தீர்க்கத் தகுந்தது எதுவோ அப்படிப்
பட்ட ஸ்ரேயஸ்ஸை நான் காணாமலிருக்கிறேன். (அ)

ஸஜ்சய வாக்சியம்

வஸவத்யு-ஹ்ருஷீகேசம் மூவாகேசம் வானஸம்
நபொத்யு-ஹ்ருஷீகேசம் மூவாகேசம் வானஸம் ||

ஏவமுக்த்வா ஹ்ருஷீகேசம் குடாகேசம் பரந்தப,

நயோதஸ்ய இதிகோவிந்த முக்த்வானுஷ்ணீம்ப பூவஹ. (க)

உ-வது அத்தியாயம்.

சத்ருக்களைத் தபிக்கச்செய்கிற அர்ஜுனன், ஸர்வஞ்ஞானேந்திரிய நியாமகனான ஸ்ரீ க்ருஷ்ணபகவானைப்பார்த்து இப்படி சொல்லி, நான் யுத்தம் செய்யமாட்டேனென்று சும்மா இருந்தான். (க)

தக்ஷிணவாஹ ஹ்யஸீதேஃ ப்ரஹ்மஸந்திவஹாந த।
ஸௌநயொநாஹயொரீகெய்ய விஷீதனாஸிதீவஹம்॥

தமுவாசஹ்ருஷீகேஸஃ ப்ரஹ்மஸந்திவபாரத,
ஸேநயோ ருபயொர்மத்யே விஷீதந்தமிதம்வசஃ. (க0)

ஓ த்ருதராஷ்டிரனே! இரண்டு சேனைகளுக்கு நடுவே துக்கித்துக்கொண்டிருக்கிற அர்ஜுனனைப்பார்த்து ஸ்ரீ க்ருஷ்ணமூர்த்தி பரிஹாஸிப்பவன்போல இப்படி சொன்னார்.()

ஸ்ரீ க்ருஷ்ண வாக்கியம்.

கஸொஹ்நாந ஸொஹஸம் ப்ரஜோவாஹாஸூஹாஷஸெ।
மதாஸௌந மதாஸௌஸூ நாநாஸொஹஸிவணிதாஃ॥

பகவத் கதை.

(சு)

கஸோச்யாநந்வ ஸோசஸ்த்வம் ப்ரஜ்ஞாவதாம்ப்ரசபாஷஸே,
கதாஸூநகதா ஸூம்ப்ரச நாநுஸோசந்திபண்டிதாஃ. (கக)

நீ துக்கிக்கத் தகாதவர்களைக் குறித்து துக்கித்தாய்,
ஜ்ஞாந யுக்தங்களான வார்த்தைகளைப் பேசுகிறாய், தேஹா
த்மஸ்வரூபத்தை யறிந்த பண்டிதர்கள் தேஹங்களைக்குறித்
தாகிலும், ஆத்மாவை குறித்தாகிலும் துக்கிக்கமாட்டார்கள்.
நகெவவாஹம் ஜாதூநாஸம் நகூம் நெநெஜநாயிவாஃ।

நநெவ நஹவிஷ்யாமி ஸுவெவ்யயஜதஃ வாஸு॥

நத்வேவாஹம் ஜாதூநாஸம் நத்வம்நேமேஜநாதிபாஃ,
நசைவ ந்பலிஷ்யாம் ஸ்ஸர்வேவயமதஃ பரம். (கஉ)

நானாகிலும் நீயாகிலும் இந்த அரசர்களாகிலும் இதற்கு
முன்பு இல்லாமற்போகவில்லை, இனி நாமெல்லாரும் இல்லா
மற் போகமாட்டோம். (அதாவது-பரமாத்ம ஜீவாத்மாக்
கள் நித்தியர்கள் என்கை.) (கஉ)

உ-வது அத்தியாயம்.

செஹிநொஷிநு யயாசெஹெ களிராரம் யளவநஞ்ஜரா |
கயாசெஹாநாபூஷி யீ-பாஸு துநஜுஹிதி ||

தேஹிநோஸ்மிந் யதாதேஹே கௌமாரம் யௌவநஞ்ஜரா,
ததாதேஹாந்தர ப்ராப்திர் தீரஸ்தத்ரநமுஹ்யதி. (காட)

இந்த தேஹத்திலிருக்கிற ஆத்மாவுக்கு பால்யம் யௌ
வநம் வ்ருத்தத்வம் எப்படியோ, அந்ந் தேஹத்தை யடை
வதும் அப்படியே. புத்திமான்கள் அந்த விஷயத்தில் ப்ர
மிக்கமாட்டார்கள். (காட)

ஸித்ராஸுஸ-பாஸுஸுகளனெய ஸீதொஷஸுஸெஹுஸுபாஸு
சூமரோபாயிநொ நித்யா ஸாஸ்தீக்ஷ ஸுஹாரத ||

மாத்ராஸ்பர்சாஸ் துகௌந்தேய சீதோஷ்ண ஸுகதுக்கதாஸு
ஆகமாபாயிநோ நித்யாஸ்தாம் திதிக்ஷஸ்வபாரத. (சுசு)

ஓ குந்தீபுத்ரனே! சப்த, ஸ்பர்ஸ, ரூப, ரஸ, சுந்தங்
கள் என்கிற விஷயங்களில், இந்தரிய சம்பந்தங்களே சீதோ
ஷ்ணங்கள் என்கிற சுகதுக்கங்களைத் தருபவை, அவ்விஷய
சம்பந்தங்கள் உத்பத்தி நாசங்கள் உள்ளவை யாதலால்
அறித்யங்கள். ஓ பாரதனே! அவைகளைச் சஹிப்பாயக. (1)
யம்ஹிந வ்யயயனோதெ பௌரூஷம் வௌரூஷஷ-ஹி
ஸஹிஷம் வௌவ்யோரம் ஸௌதீரூதகூய ஈஹுதெ॥

யம்ஹிநவ்யதயம் த்யேதேபுருஷம் புருஷர்ஷப,
ஸமதுக்க ஸுகம் தீரம் ஸோம்ருதத்வாய கல்பதே. (கரு)

ஓ புருஷ ஸ்ரேஷ்டனே! துக்கமும் சுகமும் சமமாக
நினைத்து தைர்யத்தோடு கூடியிருப்பவனாகிய எந்தப்புரு
ஷனை இவை துன்பப்படுத்தமாட்டாவோ, அவனை நித்யா
நந்தத்துக்குத் தருந்தவனாகிறான். (கரு)

நாஸதொவிடிதொவொ நாஸதொ விடிதொஸதஃ।
உஸயொ ரவி டுஷொன ஸநயொஸுடிஸி-ஃ||

நாஸதொ வித்யதே பாவொநா பாவோ வித்யதேஸதஃ,
உபயோரபி த்ருஷ்டோந்த ஸ்த்வநயோ ஸ்தத்வதர்சிபிஃ. (கக)

அஸத்வஸ்துவான தேஹத்துக்கு நித்யத்வமில்லை. ஸத்
வஸ்துவான ஆத்மாவுக்கு அநித்யத்வமில்லை, இந்த இரண்டி
னுடைய நிச்சயம் தத்வஞ்ஞானிகளால் சித்தாந்திக்கப்பட்ட
டிருக்கின்றது. (கக)

ஸவிநா ஸிதௌ தஸி யெநஸவ-ஃ||

விநாஸிவ்யஸ்யாஸி நஃஸிஸு-த-ஃ||

அவிநாசிது தத்வித்தியேந ஸர்வமிதம் ததம்,
விநாசமவ்யய ஸ்யாஸ்ய நகச்சித்கர்த்துமர்ஹதி. (கஎ)

இந்த ப்ரபஞ்சமுழுதும் எதனால் வ்யாபிக்கப்பட்டிருக்
கிறதோ, அது (ஆத்மதத்வம்) நசிப்பதல்லவென்று தெரி

ந்துகொள்வாயாக, நாசயோக்யமல்லாத இந்த வஸ்துவை
(ஆத்மாவை) இதரமான எந்தப்பதார்த்தமானாலும் நசிக்
கச்செய்யமாட்டாது. (கௌ)

ஊவன ஊரெஹா நித்யஸூக்தாஸ்ஸரீரிணஃ।
'ஊநாஸிரெநாபுரெயஸு கஸூரஹுஸுஹாரத॥
அந்தவந்த இமேதெஹாநித்யஸ்யோக்தாஸ்ஸரீரிணஃ,
அநாசிரெநாப்ரமேயஸ்ய தஸ்மாத்யுத்ய ஸ்வபாரத. (கஅ)

நித்யனாய், நாசரஹிதனாய், அப்ரமேயனான ஆத்மாவைக்
குச் சம்பந்தமுள்ள இந்த தேஹங்கள் நசிப்பவைகளாகச்
சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. பாரதனே! ஆகையால் நீ யுத்
தம் செய்வாயாக. (கஅ)

யவநஃ. திஹனாரம் யவெஸுநஃ. திதெஹதஃ।
உஹதளநவிஜாநீதொநாயஹனிநஹநுதெ॥

உ-வது அத்தியாயம்.

யஎநம் வேத்திஹந்தாரம் யச்சைநம்மந்யதே ஹதம்,
உபௌதௌ நவிஜாநீதோ நாயம் ஹந்திநஹந்யதே. (கக)

ஆத்மாவைக் கொல்வதற்குச் சாதநமிருக்கிறதென்று
நினைப்பவன் எவனோ, கொல்லப்பட்டவனாக நினைப்பவன்
எவனோ: அவர்கள் இருவரும் ஜ்ஞாநமில்லாதவர்கள். இந்த
சாதநம் ஆத்மாவைக் கொல்லமாட்டாது ஆகையாலேயே
ஆத்மா கொல்லப்படுதல் இல்லை, (கக)

நஜாயதெஜி யதெ வாகஷாவி

ஹாயம்ஹுகூர் ஹி தாவாநஹூயம் ।

சுஜோநித்யாஸூஸூதையம் வஹாணொ

நஹந்யதெ ஹந்யோநெ ஸநீநெ ॥

நஜாயதே ம்ரியதே வாகதாசிந்நாயம்பூத்வா பவிதாவாநபூயம்,
அஜோநித்யச் சாஸ்வதோயம்புரானோநஹந்யதேஹந்யமானேசரீரே.

இந்த ஆத்மா பிறக்கமாட்டான், இறக்கமாட்டான், ஒருகாலத்தில் பிறந்து ஒருகாலத்தில் இல்லாமற்போகமாட்டான். ஆகையால் ஜன்மரஹிதனாய், நாசரஹிதனாய் எப்பொழுதும் ஒரே ரூபமாயிருக்கிற இந்த ஆத்மா எப்பொழுதும் புதியவனாய்ச் சரீரமழிக்கப்பட்டாலும் அழிக்கப்படமாட்டான்.

வெடாவிநாஸிநம் நித்யம் யவந்நஜிஜிவ்யபு।

கயம்ஸபௌரஹிஷம் வாயு-ஃ கூவா-தயதிஹனிகபு॥

வேதாவிநாஸிநம் நித்யம்ய ஏநமஜமவ்யயம்,
கதம்ஸ புருஷஃ பார்த்தகம் காதயதி ஹந்திகம்.

(உக)

பார்த்தனே! ஜன்மநாசங்களும் மாறுதலுமில்லாமல், நித்யமான இந்த ஆத்மாவை எவன் அறிகிறானோ, அவன் எப்படியாரைக்கொல்லுகிறான்? யாரைக்கொல்லாவிக்கிறான்.

வாஸாம்ஸி ஜீண-ஓர்நியயா விஹாய நவாநிமுஹா
தி நரொவராணி । தயா ஸநீராணி விஹாய ஜீண-ஓர்
நயநயாநி ஸம்யாதி நவாநிபெஹீ ॥

வாஸாம்ஸி ஜீர்ணநியதாவிஹாய நவாநிக்ருஹணாதிநரோபராணி,
ததாசநீராணி விஹாயஜீர்ணந்யந்யா நிஸம்யாதி நவாநிதேஹீ. (1)

மதுஷ்யன் எப்படி ஜீர்ணமான வஸ்த்ரங்களை விட்டுப்
புதிய வஸ்த்ரங்களைத் தரிக்கிறானோ, அப்படியே ஆத்மா
ஜீர்ணமான சநீரத்தைவிட்டு, வேறான புதியசநீரங்களையடை
கிறான். (உஉ)

நெநநம் ஹிந்தநி ஸஸூரணி நெநநம் ஹிந்திவாவகஃ
நநெநநம் நெநயநயாவொ நநெநயநயதிநாரதஃ

நைநம் சிந்தந்தி சஸ்த்ராணி நைநம்தஹதிபாவகஃ,
நசைநம் க்வேதயந்த்யாபோ நசோஷயதிமாருதஃ. (உங)

பதவதிதை.

இந்த ஆத்மாவை ஸஸ்த்ரம் பேதிக்காது, நெருப்புச்
சுடாது, நீர் நனைக்காது, காற்று உலர்த்தாது. (உங)

சுஹ்ரெய்ய ஶோஹ்யாய ஶ்ரெஹ்யோஸாஷ்யவனவய |
நித்யஸுவம் மத ஸ்ராணம் நவநொயம் ஸநாதநம் ||

அசசேத்யோயமதாஹ்யோய மக்லேத்யோசோஷ்யவவச,
நித்யஸ்ஸர்வகதஃ ஸ்தாணுரசலோயம்ஸநாதநம்.

இந்த ஆத்மா சேதிக்கவும், தஹிக்கவும், நனைக்கவும்,
ஸோஷிக்கவும் அஸாத்யம். ஆகையால் இது நித்யமாகவும்
ஸர்வ வ்யாபியாகவும், ஸ்த்திரமானதாகவும், சலிக்காததாக
வும், எப்பொழுது முள்ளதாகவும் இருக்கின்றது. (உச)

சுவநொய ஶ்ரெஹ்யாய ஶ்விகாரொய ஶ்ரெஹ்யொய |

தஸூரொஷ்வம் விஶ்ரெஹ்யநம் நானுஸொவிதஶ்ரெஹ்யொய ||

உ-லி-து அத்தியாயம்.

அவ்யகத்தோ யமசிந்த்யோயமவிகார்யோயமுச்யதே,
தஸ்மா தேவம் விதித்வைநம் நாநுசொசிதுமர்ஹவி. (உடு)

இந்த ஆத்மா அவ்யக்தன், சிந்திக்கத்தகாதவன், விகார
மில்லாதவன் என்று சொல்லப்படுகிறானாதலால், இப்படிப்
பட்ட இந்த ஆத்மாவை தெரிந்துகொண்டு, நீ துக்கிக்காம
லிருக்கவேண்டும். (உடு)

ஈயவெநம் நித்யஜாதம் நித்யம்வாமந்யஸே ம்ருதம்,
ததாபித்வம் மஹாபாஹோ நைவம்சொசிதுமர்ஹவி ||

அதசைநம் நித்யஜாதம் நித்யம்வாமந்யஸே ம்ருதம்,
ததாபித்வம் மஹாபாஹோ நைவம்சொசிதுமர்ஹவி. (உசு)

ஒருவேளை இந்த ஆத்மா எல்லாக்காலங்களிலும் பிறந்
தவனாகவானாலும், இறந்தவனாகவானாலும் நினைக்கிறாயோ
என்னவோ, அப்படியானாலும் நீயிப்படி துக்கிக்கத்தகாது.

ஜாதஸ்ய ஹியு-வொஜேசுய யு-வஹ்ஜநஜேதஸ்யுத : (௨)
தஸாடிவரிஹாய-டாயெ-ட நகவஹ்ஜாவித-ஹே-ஹி ॥

ஜாதஸ்ய ஹித்ருவோம்ருத்யுர்த்ருவம் ஜந்மம்ருதஸ்யச,
தஸ்மாதபரிஹார்யார்த்தே நத்வம் ஸோசிதுமர்ஹஸி. (௨௭)

பிறந்ததற்கு மரணமும், இறந்ததற்குப்பிறப்பும் நிச்சய
மாகையால்விலக்கக்கூடாதவிஷயத்தில் நீ துக்கித்தல்தகாது.

சுவ்யத ஃநில-ஹி காரி வ்யுத்யுநிலாநத ।

சுவ்யத நியநாநெவ கரு-ஹாரிஹேவநா ॥

அவ்யக்தாதீநி பூதாநி வ்யக்தமத்யாநி பாரத,
அவ்யக்தநிதநாந்யேவ தத்ரகா பரிதேவநா. (௨௮)

ஓ அர்ஜுநா! எல்லா வஸ்துக்களுக்கும் ஆதி (பூர்வா
வஸ்த்தை) தெரியாது. நடு அவஸ்த்தை தெரியும், முடிவு
தெரியாது, இந்த விஷயத்தில் உனக்கு துக்கம் யாதுக்கு?()

உ-வது அத்தியாயம்.

சுஹஸ்யவதஸூதி சுஹிஷேந
 பாஹஸ்யவததி ததெயவவாந்யஃ ।
 சுஹஸ்யவதெஹந ஶந்யஸ்யணோதி
 ஸுஹஸ்யவதெஹந வெஹநதெஹவசுஹிக ॥

ஆச்சர்யவத்பர்யதிகஸ்சிதேந மாச்சர்யவத்வததிதைவசார்யஃ,
 ஆச்சர்யவச்சைநமந்யச்சுனோதிச்சுத்வாப்யேநம்வேதநசைவசுச்சித்

ஆச்சர்யமான ரூபமுள்ள இந்த ஆத்மாவை ஒருவன்
 பார்க்கிறான், ஆச்சர்யமான இந்த ஆத்மாவை அப்படிப்
 பட்ட மற்றொருவன் கேட்கிறான், கேட்டபிறகு இந்த ஆத்
 மாவை, யதாவஸ்த்திதமாய், எவனுமறிந்துகொள்ளவில்லை.

ஷேஹீ நித்யவேய்யாயம் ஷேஹஸவ-ஸ்யஹாரக ।

தஸூர தவ-ஹாணி ஹிதாநி தவஹஸாஹித-ஹித-ஹித ॥

தேஹீநித்யமவத்யோயம் தேஹேஸர்வஸ்யபாரத,
தஸ்மாத்ஸர்வாணிபூதாநி தத்வம்ஸோசிதுமர்ஹவி. (௩௦)

ஓ அர்ஜுனா! சமஸ்த ப்ராணிகளுடைய சரீரங்கள்
அழிக்கப்பட்டாலும், அந்த சரீரங்களுக்குள்ளே யிருக்கிற
ஆத்மா ஒருகாலத்திலும் அழிக்கப்படாது, ஆகையால்சர்வ
ப்ராணிகளைக் குறித்தும் நீ துக்கிக்கவேண்டாம். (௩௦)

ஸயஜி-ஃ ஃவிஜாவெக்ஷ்ய நவிஃஃவித-ஃஃஹ-ஃஸி ।

யஜி-ஃய-ஃஜாவெயொந்ய-ஃ க்ஷத்ரி யஸ்ய நவிஜி-ஃத ॥

ஸ்வதர்ம மபிசாவேஷ்ய நவிகம் பிதுமர்ஹவி,
தர்மயாத்தியுத்தாச்ரே யோந்யத் க்ஷத்ரியஸ்ய நவித்யதே. ( )

உன்னுடைய ஸ்வதர்மத்தை யோசித்தும், நீ சலிக்காம
லிருக்கவேண்டும், க்ஷத்ரியனுக்கு தர்ம யுத்தத்தைப் பார்க்
கலும் மேன்மையான கார்யம் வேறொன்றுமில்லை. (௩௧)

உ-வது அத்தியாயம்.

யடிபுதுயா லொவவனம் ஸும-ஆராஜிவாபுதலு ।
ஸ-விநம் க்ஷத்ரியாஃ வாஸ-ஃ ஹநெய-ஃ பீஜ்யஸு ॥

யத்ருச்சயா சோபபந்நம் ஸ்வர்கத்வாரமபிவ்ருதம்,
ஸ-கிநம் க்ஷத்ரியாஃ பார்த்தலபந்தே யுத்தமீத்ருசம். (௩௨)

பார்த்தனே! யத்நமில்லாமலேநேரிட்டு, ஸ்வர்கத்துக்
குத் திறந்துவைக்கப்பட்ட வாசலாகிய இப்படிப்பட்ட யுத்
தம் பாக்யவந்தர்களான அரசர்களுக்கே கிடைக்கும். (௩௨)

சுயவெத-ம் யஜி-யஜி-ஸம்-பு-ராஜி-ஸகரிஷ்யஸி ।
ததஸ்யயஜி-ம் கீதி-ஃ ஹ ஹிக்ஷாவாபஜிவாபுஸி ॥

அதசேத்வம் தர்மயமிமம் ஸங்க்ராமம் ஸகரிஷ்யஸி,
ததஸ்வ தர்மம் கீர்த்திஞ்ச ஹித்வாபாபமவாப்யஸி. (௩௩)

தர்மத்தோடு கூடின இந்த யுத்தத்தனை நீ செய்யாமற்
பேரனால் ஸ்வதர்மபலத்தையும், கீர்த்தியையும் இழப்பதே
யல்லாமல் பாவத்தையும் அடைவாய். (௩௩)

குகீதி-உவாவி ஊ-குதாநி கயயிஷ்ணினிதெவ்யயாழ் ।
ஸம்ஹாவிதஸ்யுகீதி-உரணாதிநிஷ்ணிதெ ॥

அகீர்த்திஞ்சாபி பூதாநிகதயிஷ்யந்தி தேவ்யயாம்,
ஸம்பாவிதஸ்ய சாகீர்திர்மரணா தநிரிச்யதே. (௩௪)

எல்லாரும் உனக்கு சாசுவதமான அபகீர்த்தியைச்
சொல்லிக்கொள்வார்கள், கௌரவிக்கப்பட்டவனுக்கு அப
கீர்த்தி மரணத்தினும் மேலானது. (௩௪)

ஹயா டிரணாதி-ஹரதம் ஶந்யனெக்வாஹ் ஶஹாரயாஃ ।

யெஷாஹ்ஶஹ்ஶஹ-ஶநெகா ஹ்ஶக்யாயாஸ்யஸிவாஸ்யவழ் ॥

உவது அத்தியாயம்.

பயாத்ரணாதுபரதம் மந்யந்தேத்வாம் மஹாரதாஃ,
யேஷாஞ்ச த்வம்பஹுமதோ பூத்வாயாஸ்யஸி லாகவம். (௩௩)

யாருக்கு நீ பூர்வத்தில் கௌரவிக்கத் தகுந்தவனாயிரு
ந்து இப்பொழுது அகௌரவத்தை யடையப்போகிறாயோ,
அந்த தூர்யோதநாதி மஹாரதர்கள் பயத்தினால் யுத்தத்தி
லிருந்து மீண்டவனாக உன்னை யெண்ணுவார்கள். (௩௩)

கவாஹுவாடிாஸு ஸஹுநிஷிஷிநி தவாஹிதாஃ ।
நிநுநுதவ ஸாஸ்யு-௨௦ கதெதாடி-௦வதாஸு-கிபு ॥

அவாச்ய வாதாமஸ்ச பஹுந் வதிஷ்யக்தி தவாஹிதாஃ,
நிந்தந்தஸ்தவஸாமர்த்தியம் ததோதுக்கதரன்னுகிம். (௩௪)

உன் பகைவர்கள் உன் சாமார்த்தியத்தை நிந்தித்துச்
சொல்லத்தகாத பலவார்த்தைகளைச் சொல்வார்கள். அதைப்
பார்க்கிலும் மேலான துக்கம் ஒன்றுமில்லை. (௩௪)

சுகதுக்கங்களையும், லாபநஷ்டங்களையும், ஜயாபஜயங்
களையும் சமமாயெண்ணி, யுத்தத்தைத் தொடங்குவாயாக.
இப்படிசெய்தால், நீ பாபத்தை யடையமாட்டாய். (நடவு)

வனஷா தெனிஹி தாஸாம்பெஷுஸம்பி யதாமெகிபாம்பு
ணம்புய்யாயதெதாயய வாஸுகிபெயம்புஹாஸ்யஸி

ஏஷாதேபிஹிதாஸாஹ்யே புத்திரீயோகேத்விமாம் ஸ்ருணு,
புத்யாயுக்தோ யயாபார்த்த கர்மபந்தம்ப்ரஹாஸ்யஸி. (௩௧)

அர்ஜுனா! புத்திக்ரஹ்யமான ஆத்ம தத்வ விஷயத்
தில் உனக்கு இந்தஜ்ஞாநம்சொல்லப்பட்டது. கர்மாநுஷ்ட்
டாநத்திலும் எப்படிப்பட்ட ஜ்ஞாநமுண்டானால் கர்மத்தை
விடுவாயோ, அதைக் கேட்பாயாக. (௩௬)

நெஹாஸிசு நோஸொஹிபுத்யவாயொநவிஃதெ ।

ஸுபுஸிஸுபு யஜிஸுபு தூயதெ ஸிஹதொஹயாக் ॥

நேஹோபி க்ரமநாசோஸ்தி ப்ரத்யவாயோ ந வித்யதே,
ஸ்வல்பமப்யஸ்ய தர்மஸ்ய த்ராயதே மஹதோபயாத். (சு0)

இந்தக் கர்மயோகத்தில் ஆரம்பம் செய்த மாத்ரத்தி
லேயே பலமில்லாமற்போகாது, பாபமும் இல்லை, இந்த தர்
மத்தின் ஸ்வல்ப பாகமும் மஹா பாபத்திலிருந்து காப்
பாற்றும். (சு0)

வ்யவஸாயாதிகாஸுபி ரொதெஹகூரூநநுந ।

ஸஹூஸாவாஹு நனாஸு ஸுபுயொவ்யவஸாயிநாடி ॥

வ்யவஸாயாத்மிகாபுத்தி ரேதேஹ குருநந்தந,
பஹூசாகாஹ்யநந்தாச்ச புத்தயோவ்யவஸாயிநாம். (சுக) 57

உலகு அத்தியாயம்.

குருநந்தகா! இதில் நிச்சயரூபமான புத்தி ஒன்றே, நிஜாத்ம ஸ்வரூப நிச்சயமில்லாதவர்களுக்கு நிச்சயரூபமாக மாட்டாத புத்திகள் முடிவில்லாதனவும் அநேக சாகைகள் உள்ளனவுமாயிருக்கின்றன. (சக)

யாஜ்ஜிராம்ப-ஹிதாம் வாஹம் ப்ரவதஸ்தீதிவாதிநம் ।
வெடிவாடிந தாஃபாடி-நாநுடிவீதிவாதிநம் ॥

யாமிமாம்புஷ்பிதாம்வாசம் ப்ரவதந்த்யவிபச்சிதம்,
வேதவாதரதாஃபார்த்த நாத்யதஸ்தீதிவாதிநம். (சஉ)

பார்த்தா! அபண்டிதர்கள் வேதங்களிலிருக்கிற ஸ்வர்க் காதி பல வாதங்களுக்கு ஆசைப்பட்டு வேறு பலங்கள் இல்லையென்று வாதித்துக்கொண்டார்கள். (சஉ)

காரோதூந்ஸ்வரபரா ஜநகஜேஷ்வர ப்ரஹ்ம ।

கிருயாவிஸெஷ்வரஹ்மஹம் ஹொஹெஸ்யயக்மகிம்ப்ரதி ।

காமாத்மாந்ஸ்வர்கபரா ஜந்மகர்மகலப்ர தாம்,

க்ரியாவிசேஷபஹ்மஹம் போகைச்வர்யகதிம்ப்ரதி. (சுந)

காம்ய விஷயங்களில் மனத்தை வைத்து, ஸ்வர்க்கமே
மேலான பலமென்று நினைத்து, ஜந்மம், கர்மம் என்கிற
பலங்களைத் தருவதும், அபரிமிதங்களான க்ரியைகள் நிறை
ந்துமிருக்கிற ஸ்வர்க்காதி போகஸம்பத்தைப் ப்ரதிபாதித்
துக்கொண்டிருக்கிற புஷ்பமே பலமாயுள்ள (அதாவது பல
மில்லாத) வார்த்தைகளைச் சொல்லுகிறார்கள். (சுந)

ஹொஹெஸ்யயக்மகிம்ப்ரதி தாம் தயாவஹ்யதவெகஸாம் ॥

வ்யவஸாயாதிசாஸ்யஹ்மஹம் ஸ்ரீராம நவிய்யதெ ॥

உ-வது அத்தியாயம்.

போகைச்வர்யப்ரஸக்தாநாம் தயாபஹ்ருதசேதஸாம்,
வ்யவஸாயாத்மிகாபுத்திஸ் ஸமாதௌநவீதீயதே. (சச)

அந்த வார்த்தைகளால் மனம் மோசம்போய் போகைஸ்
வர்யங்களில் ஆசையுண்டாயிருப்பவர்களுக்கு மனத்தில் நிச்
சயஜ்ஞாந முண்டாகாது. (சச)

நெஞ்முண்டுவியவெடாநி நெஞ்முண்டெனா லவாரா
நநித்யுண்டெனாநித்யஸக்யெஸாநிரெனா மகேஷிக்ஷதவாந
த்ரைகுண்யவியவெதா நிஸ்த்ரைகுண்யோபவார்ஜாந,
நிர்த்வந்த்வொநித்யஸத்வஸ்தோ நிர்யோகக்ஷேமஆத்மவாந். ()

வேதங்கள் ஸத்வ ரஜஸ் தமோகுணங்களைக் குறித்தவை.
அர்ஜுநா! நீ அந்த முக்குணங்களில்லாதவனும், சீதோஷ்
ணாதித்வந்த்வங்களில்லாதவனும், நித்யமான சுத்த ஸத்வத்

தில் இருப்பவனும், யோக கேசுமங்களில்லாதவனும், ஆத்ம
ஜ்ஞாநமுள்ளவனும் ஆகக்கடவாய். (சுரு)

யாவாநய-உடிவாநெஸ்வ-தஸுஹ-தாடிசெ ।

தாநாநுஸரெஷ-வெடிஷ-புராஹணஸ்யவிஜாநதம் ॥

யாவாநர்த்தஉதபாநே ஸர்வதஸ்ஸம்ப்லுதோதகே,

தாவாந்ஸர்வேஷ-வேதேஷ-ப்ராம்மணஸ்யவிஜாநதம். (சுசு)

எல்லாப்பக்கங்களிலும் நீர்க்குற்ற தடாகத்தில் (தாஹ
முள்ளவனுக்கு) எவ்வளவு ப்ரயோஜனமோ, ஆத்மஜ்ஞாந
முள்ள முழுக்கூவுக்கு, ஸர்வ வேதங்களிலும், அவ்வளவே
ப்ரயோஜனம். (சுசு)

கசி-ஹெஷாயி-நாநெஷ ஜாவெஷ-கடாஅந ।

கா-ஹெஷத-ஹ-சி-கா-தஸுஹ-மாஸுகசி-ஹி ॥

உ-வது அத்தியாயம்.

கர்மண்யேவாதிகாரஸ்தே மாபலேஷுகதாசந;
மாகர்மபலஹேதூர்பூ: மாதேஸங்கோஸ்த்வகர்மணி. (சௌ)

உனக்குக் கர்மபலத்தில்மாத்ரம் அதிகாரமிருக்கவேண்
டும், பலங்களில் ஒருபோதும் கூடாது. நீ கர்மத்துக்கும்
கர்மபலத்துக்கும் காரணமாகக்கூடாது. கர்மங்களை விடுவ
திலும் உனக்கு ஆஸக்திகூடாது. (சௌ)

யொமஸூ: காராகரீ-ராணி ஸம்மந்த்யுகா யநஜய ।
லிபலிப்யூஸூரோஹஞ்சுவா ஸரீகூம் யொம உய்யுத௥॥

யோகஸ்த்க்ருகர்மாணி ஸங்கம்த்யக்த்வாதநஞ்சய,
லித்யலித்யோஸ்ஸமோபூத்வா ஸமத்வம்யோகஉச்சயதே.(சௌ)

தநஞ்ஜயனே! ஆசையைவிட்டு யோகத்தில்நின்று, சித்
தியிலும், அசித்தியிலும் ஏகரூபனாய் யுத்தம் முதலான கர்

மங்களைச் செய்வாயாக. ஏகரூபனாதலே யோகமென்று
சொல்லப்படும். (சஅ)

உருெணஹுவரம் சுடு வபியொமாஅநஜய ।

எம்முள் ஸாரண^{வம்}நிது சுபுணா^{வம்} மெயெஹதவம் ||

தூரேணஹ்யவரங்கர்ம புத்தியோகாத்நம்ஜய,
புத்தௌஸாரணமந்விச்ச க்ருபணா பலஹேதவஃ. (சுக)

தநஞ்ஜயா! ஜ்ஞாநயோகத்தோடு சம்பந்திக்காத கர்மம் மிகவும் குறைவானது, ஜ்ஞாந பூர்வக் கர்மத்தையே சரணமாகத் தேடுவாயாக. பலத்தையிரும்பிக் கர்மங்களைச் செய்பவர் நீசர், நித்ய ஸம்ஸாரிகளுமாவார்கள். (சுகு)

வெளிப்படுத்தாவிட்டால் தீவிர உலகமயமாக்கலுக்கு தடையாக இருக்கும்.

தலாபெயர் மாயபஞ்ஜஸு பொ மஃகி-கஸ-களமயு ॥

புத்தியுத்தோஜஹாதீஹ உபெஸுக்ருததுஷ்க்ருதே,
தஸ்மாத்யோகாயயுஜ்யஸ்வ யோகஃகர்மஸுகௌசலம். (௫௦)

ஜ்ஞாந பூர்வகமான கர்மபுக்தன், இந்த வுலகத்தில்
புண்ய பாபங்கள் இரண்டையும் விடுகிறான். ஆகையால்
அந்த ஜ்ஞாநத்தின்பொருட்டு யத்நம் செய்வாயாக. கர்மங்
களைச் செய்யும்போது மேலேசொன்ன ஜ்ஞாநம் சேர்தலே
சாமர்த்த்யம் என்று சொல்லப்படும். (௫௦)

கரீ-ஜம்ஸ-பிய-தாஃ ஹிமயம் த்யு-காரீநீஷிணஃ ।
ஜநஸநுவிநி-க-தாஃ வடிம்மஹுஜ்யநாபியபு ॥

கர்மஜம்புத்தியுக்தாஹி பலந்த்யக்த்வாமநீஷிணஃ,
ஜம்பந்தவிநிர்முக்தாஃ பதம்கச்சந்த்யநாமயம். (௫௧)

ஐஞ்ஞாயோக புக்தர்களுள் புத்திமான்கள் கர்மத்தா
 லுண்டாகிற பலத்தைவிட்டு ஜந்ம பந்தங்களிலிருந்து விடப்
 பட்டு துக்கரஹிதமான பதத்தை (மோக்ஷத்தை) அடை
 கிறார்கள். (ருக)

யதாதெஜோஹஃவிம் ஸுபிவ-யுகிரிஷ்யதி ।
 ததாமனாஸிநிவெ-யம் ஸ்ரூதவ்யஸ்யஸுதஸ்ய ॥

யதாதேமோஹகலிலம் புத்திர்வ்யதிதரிஷ்யதி,
 ததாகந்தாஸிநிர்வேதம் ச்ரோதவ்யஸ்யஸுதஸ்யசு. (ருஉ)

எப்போது உன் புத்தி அஐஞ்ஞாயம் என்கிற கலக்கத்
 தைத் தாண்டுமோ, அப்போது கேட்கத்தகுந்த விஷயங்க
 ளிலும், கேட்டவிஷயங்களிலும் வைராக்யத்தையடைவாய்.

ஸ்ரூதவிபுசீவனாதெ யதாஸாஸ்ய திநிஸூதா ।
 ஸாராயாவஹஸுபி ஸுதாயாமஸிவஸ்யஸி ॥

ஸ்ருதி விப்ரதிபந்நாதே யதாஸ்தாஸ்யதி நிச்சலா,
ஸமாதாவசலாபுத்தி ஸ்ததாயோகமவாப்ஸ்யஸி. (௩௩)

(என்னால்) கேட்டதனால் மிகுதியாக ஆத்மதத்வத்தை
நிச்சயமாய்த் தெரிந்துகொண்டு, ஏகரூபமா யிருக்கிற உன்
புத்தி, மனத்தில் எப்பொழுது சலிக்காமல்நிற்குமோ, அப்
பொழுது ஆத்மஜ்ஞாநத்தை அடைவாய். (௩௩)

அர்ஜுன வாக்கியம்.

ஸ்திதப்ரக்ஞஸ்ய காபாஷா திஸமாதி ஸ்தஸ்யகேசவ ।
ஸ்திதயீஃ கிம் ப்ரபாஷேத கிமாஸீ தவ்ரஜேதகிம் ॥

ஸ்திதப்ரக்ஞஸ்ய காபாஷா திஸமாதி ஸ்தஸ்யகேசவ,
ஸ்திதயீஃ கிம்ப்ரபாஷேத கிமாஸீ தவ்ரஜேதகிம். (௩௪)

கேசவா! சமாதியிலிருந்து சலிக்காத ஜ்ஞாநமுள்ளவனு
க்கு லக்ஷணமென்ன, சலிக்காதப்ரஜ்ஞையுள்ளவன் எப்படி
பேசுவான், எப்படி உட்காருவான், எப்படி நடப்பான்?.)

புஜஹாதி யஜா காரிதவ-ஹா நாய-ஹி 8 நாமதாநு |

சூதநெய்வாதநா த-ஹிஃ ஹிகபுஜு ஹுஜாஹுத ||

ப்ரஜஹாதியதாகாமாந் ஸர்வாந்பார்த்தமனோகதாந்,

ஆத்மந்யெ வாத்மநாதுஷ்டஃ ஸ்தித ப்ரக்ஞஸ்ததோச்யதே. ( )

பார்த்தனே! எப்பொழுது தனது ஆத்மாவினிடத்தி
லேயே மனம் த்ருப்தி யடைந்து, எண்ணங்க ளெல்லாவற்
றையும் விடுவானோ, அப்பொழுது அவன் ஸத்திரஜ்ஞாநம்
உள்ளவனென்று சொல்லப்படுவான்.

(௫௫)

உ-வது அத்தியாயம்.

உம்வெஷுநுபிழைநாஃ ஸுவெஷு விமதஸ்யஹஃ । ௧௧
 வீதராபயகெயாயஃ ஸிதயேநுநிநுஷுதெ ॥

துக்கேஷ்வநு த்விக்நமநா ஸ்ஸுகேஷுவிகதஸ்ப்ருஹஃ,
 வீதராகப்யக்ரோதஸ் ஸ்தித தீர்முனிநுச்யதே. (௧௧)

துக்கங்கள் சம்பவித்தபோது துக்கிக்காத மனமுள்ள
 வனும், சுகவிஷயங்களில் ஆசையில்லாதவனும், ராகம் பயம்
 க்ரோதம் என்பவைகள் இல்லாதவனுமாகிய ஆத்மஜ்ஞாந
 சீலன், ஸத்திரஜ்ஞானமுள்ளவனென்று சொல்லப்படுவான்.

யஃ ஸவ-தூநவிஷ்ணுஹஸ்ததக்ஷபூஷு ஸஹாஸுஹஸி,
 நானிநந்திந வெஷி தஸ்ய ப்ரஜ்ஞா ப்ரகிஷிதா ॥

யஸ்ஸர்வத்ரா நபிஸ்நேஹ ஸ்தத்ததத்ப்ராப்ய சுபாசபம்,
 நாபிநந்ததி நதவேஷ்டி தஸ்யப்ரஜ்ஞாப்ரதிஷ்டிதா. (௧௨)

பகவத்கதை.

எவன் எல்லாப்பொருள்களிலும் ஆசையில்லாதவனாய்
அந்தந்த சுபங்களையும், அசுபங்களையும் அடைந்தபோது
விரும்பாமலும் வெறுக்காமலும் இருப்பானோ, அவனது
ஞானம் ஸத்திரமானது. (ருஎ)

யஜாஸம்ஹரதேசாயம் கூர்மோங்கா நீவ ஸர்வஸஃ ।

ஐநு யாணீநு யாயெ-ஹிஸுஸு ப்ரஜீனா ப்ரதிஷ்டிதா ॥

யதாஸம்ஹரதேசாயம் கூர்மோங்கா நீவஸர்வஸஃ,

இந்த்ரியாணீந்திரியார்தேப்ய ஸ்தஸ்ய ப்ரக்ஞாப்ரதிஷ்டிதா.()

எப்பொழுது புருஷனானவன் ஆமை தன் அவயவங்க
ளைச் சுருக்கிக்கொள்வதுபோல, விஷயங்களில் வ்யாபித்தி
ருக்கிற இந்த்ரியங்களை, இந்த்ரியவிஷயங்களிலிருந்து நிவர்த்
திக்கச் செய்வானோ, அப்பொழுது அவனது ஞானம் ஸத்
திரமானது. (ருஅ)

உ-வது அத்தியாயம்.

விஷயா விநிவத-ஓனெ நிராஹாரஸ்ய ஷேஹிநம் ।
 ரஸவஜ-ஓ ரஸொ஽ப்யஸ்ய பரம்த்ருஷ்ட்வா நிவத-ஓனெ॥

விஷயா விநிவர்த்தந்தே நிராஹாரஸ்யதேஹிநம்,
 ரஸவர்ஜம் ரஸொப்யஸ்ய பரம்த்ருஷ்ட்வா நிவர்த்ததே. (௩௬)

இந்த்ரியங்களை விஷயங்களி லிருந்து நிவர்த்திக்கச்
 செய்த புருஷனுக்கு விஷயாநுபவங்கள் இல்லாமற்போ
 கின்றது. (விஷயங்களில்) ராகம் (ஆசை) மாத்ரம் இல்லா
 மற்போகவில்லை. அந்தராகமும் ஆத்மஸ்வரூபத்தைப் பார்
 த்தபிறகு நீங்கிவிடுகின்றது. (௩௭)

யததொ ஹிவி களனெய வுரூஷஸ்ய விபஹிதம் ।

ஐந்யாணி ப்ரமாதீநி ஹரந்திப்ரஸபம்மநி ॥

யததோஹ்யபிகௌந்தேய புருஷஸ்யவிபஸ்சிதம்,
 இந்த்ரியாணி ப்ரமாதீநிஹரந்திப்ரஸபம்மநி.

குந்திபுத்ரனே! ஞானமுள்ள புருஷன் (இந்தரியங்களை
ஜெயிப்பதற்கு) ப்ரயத்நம்செய்தாலும், பலீயங்களான இந்
தரியங்கள் மனத்தை, பலாத்காரமாகஹரிக்கும். (சூ0)

தாநி ஸவ-நாணி ஸவ்ய-ப-கூ குலீத-ஃதூரஃ ।
வஸ-ஹியஸ்யந-பாணி தஸ்ய-ப-கூர-ப-திஷ்டிதா ॥

தாநி ஸர்வாணி ஸம்யம்ய யுக்த ஆஸீதமத்பரஃ,
வசேஹியஸ்யேந்தரியாணி தஸ்யப்ரக்ஞாப்ரதிஷ்டிதா. (சூக)

இந்தரியங்களெல்லாவற்றையும் (என்னிடத்தில்) நிறு
த்தி என்னையே ப்ரதானமாக ஆசிரயித்திருக்கவேண்டும். இந்
தரியங்கள் எவனுக்கு வசமோ, அவனுடைய ஞானம் ஸ்த
திரமானது. (சூக)

ய-ப-தொ விஷாய-ந-ஃ ஸ-ஹிய-ப-ஜ-ய-தெ ।
ஸ-த-த-ய-தெ கா-ஃ கா-ர-க-ப-ய-தெ ॥

உ-வது அத்தியாயம்.

த்யாயதோ விஷாயந்பும்ஸஃ ஸங்கஸ்தேஷ-ஓபஜாயதே,
ஸங்காத்ஸஞ்ஜாயதேகாமஃ காமாத்க்ரோதோபிஜாயதே. (சூஉ)

புருஷன் (சப்தாதி விஷயங்களை) சிந்திக்கும்போது அவற்றினிடத்தில் சங்கம் (பற்று) உண்டாகின்றது. அந்த சங்கத்தால் காமம் உண்டாகின்றது. காமத்தால் கோப முண்டாகின்றது. (கூஉ)

செய்யா உவதி ஸஜோஹம் ஸஜோஹாசுஷ்யதிவித்ரஃ ।
 ஸ்யதித்ரஃஸாஹிநாஸாஸாஹிநாஸாசுஷ்யணஸ்யதி ॥

க்ரோதாத்தபவதி ஸம்மோஹஸ்ஸம்மோ காத்ஸ்ம்ருதிவிப்ரமஃ
ஸ்ம்ருதி ப்ரம்சாத்தபுத்திநாஸொ புத்திநாசாத்த்ப்ரணஸ்யதி. (1)

கோபத்தால் மோஹமுண்டாகின்றது. மோஹத்தால் ஸ்மரணை தவறுகின்றது. ஸ்மரணை தவறுவதனால் புத்திகெடுகின்றது. புத்திகெடுவதனால் புருஷன் நசித்துப்போகிறான்.

ராமதேவவிய்யுதெதலு விஷயாநிஹ்யுயெஸூரங் ।

சூதவஸூவிஹ்யுயாதா ப்ரஸாதமதிகச்சதி ॥

ராகத்வேஷ விபுக்தைஸ்து விஷயாநிந்த்ரியைச்சரந்,
ஆத்மவஸ்யர்விதேயாத்மா ப்ரஸாதமதிகச்சதி..

(கூச)

ராகத்வேஷ ரஹிதங்களாய், தனக்கு ஸ்வாதீனங்க
ளான இந்த்ரியங்களினால் விஷயங்களைத் திரஸ்கரித்துக்
கொண்டு ஸ்வாதீனமான மனமுள்ளவன் பரிசுத்தத்தை
யடைகிறான்.

(கூச)

ப்ரஸாதேஸவஹ்யுயாதா ஹாநிரஸ்யோபஜாயதே ।

ப்ரஸாதேஸவஹ்யுயாதா ஹாநிரஸ்யோபஜாயதே ॥

ப்ரஸாதே ஸர்வதுக்காநாம் ஹாநிரஸ்யோபஜாயதே,
ப்ரஸாதேஸவஹ்யுயாதா புத்திஃ பர்யவதிஷ்டதி.

(கூடு)

உ-வது அத்தியாயம்.

73

மனம் பரிசுத்தமானபோது துக்கங்களெல்லாம் நசிக்
கின்றன, சுத்தமான மனமுள்ளவனுக்கு, புத்தியானது
தக்ஷணமே ஸ்த்திரப்படுகின்றது. (சுரு)

நாஸ்தி ஸ்ஞாயத்ஸ்ய நசாயத்ஸ்ய லாவநா ।
ந லாவாயத்ஸ்ய ஸாஸ்தி ரஸாஸ்தஸ்ய ஸுத்ஸ்யஸ்ய ॥

நாஸ்தி புத்திரயுக்தஸ்ய நசாயுக்தஸ்யபாவநா,
நசாபாவயதச்சாந்தி ரசாந்தஸ்யகுதஸ்யஸ்யகம். (சுரு)

என்னிடத்தில், மனத்தை நிறுத்தாமல் தனது ப்ரயத்
நத்தால் இந்த்ரியங்களை வெல்ல நினைப்பவனுக்கு, சுத்தாத்ம
ஸ்வரூபஜ்ஞானம் சித்திக்காது, அவனுக்கு ஆத்மத்யாநம்
உண்டாகாது, த்யாநம் செய்யாதவனுக்கு விஷயங்களி
லுள்ள ஆசை நிவர்த்தியாகாது, ஆசை நிவர்த்தியாகாதவ
னுக்கு மேலான சுகம் உண்டாகாது. (சுரு)

ஐஹியாணாம் ஹி வர்தாம் யநுநொதநு வியீபதெ ।
தடிஸ்ய ஹாதிபுஜோம் வாயநாவமிவாஹஸி ॥

இந்த்ரியாணாம் ஹிசரதாம் யந்மநோநவீதீயதே,
ததஸ்ய ஹாதிப்ரக்ஞாம் வாயுர்நாவமிவாஹஸி. (சுஎ)

எந்தமனமானது விஷயங்களில் ப்ரவர்த்திக்குற இந்த்
ரிய வ்ருத்தியை அநுசரித்து நடக்கின்றதோ, அந்த மன
மானது அந்தப் புருஷனுடைய ப்ரஜ்ஞையை, நீரில் சுப்ப
லைக் காற்று அலைப்பதுபோல அலைக்கின்றது. (சுஎ)

தஸ்யாடிஸ்ய ஃஹாவாஹா நிமூ ஹீதாநி வவ-ஃஸம் ।
ஐஹியாணீஹியாயெ-ஃஸ்ய ஸுஸ்யபுஜோ ப்ரதிஷ்டிதா ॥

தஸ்மாத்யஸ்ய மஹாபாஹோ நிக்ருஹீதானிஸர்வஸம்.

இந்த்ரியாணீந்த்ரியார்த்தேப்யஸ்தஸ்யப்ரக்ஞாப்ரதிஷ்டிதா. ( )

உ-வது அத்தியாயம்.

ஆதலால், ஓ மஹாபாஹோ! இந்த்ரியங்களெல்லாவற்
றையும் விஷயங்களிலிருந்து நிவர்த்தித்தவன் எவனோ, அவ
னுடைய ஜ்ஞாநம் நிலையானது. (சுஅ)

பா நிஸா ஸவ-ஹ-ஓதாநாம் தஸ்யாம் ஜாமதி-ஸ்யமீ ।
யஸ்யாம்ஜாமதி-ஹ-ஓதாநி ஸாநிஸாபஸ்யதோமுநே॥

யானிசாஸர்வபூதாநாம் தஸ்யாம்ஜாகர்திஸம்யமீ,
யஸ்யாம்ஜாகர்தி பூதாநி ஸானிசாபஸ்யதோமுநே. (சுக)

எது (என்றால் ஆத்மஜ்ஞாநம் ப்ராணிக ளெல்லாவற்
றுக்கும் ராத்ரியோ,) (என்றால் அபாகாசமானதோ) அத
னிடத்தில், மேலே சொன்ன ப்ரகாரம் இந்த்ரியங்களை
வென்ற முநியானவன் ஜாகருகதை யுள்ளவனாய் (என்றால்
ஆத்மாவைப் பார்த்துக்கொண்டு) இருக்கிறான், எதனிடத்
தில், (சப்தாதி விஷயஜ்ஞாநத்தில்) எல்லா ப்ராணிகளும்

ஐக்கருகதை யுள்ளவையாய் இருக்கின்றனவோ, அது ஆத்மாவைப் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிற முனிக்கு ராத்ரி (அப்ரகாசம்) ஆகும். (சூகூ)

சுவாமிநாதர் போன்றவருடைய திருவருள்
 மூலமாகத்தான் இவ்வாறு உண்டானது. இவ்வாறு
 திருவருள் மூலமாகத்தான் இவ்வாறு உண்டானது.

ஆபூர்யமாணமசலப்ரதிஷ்டம்
ஸமுத்ரமாபிப்ரவிசந்தியத்வத்,
தத்வத்காமாயம்ப்ரவிசந்திஸர்வே
ஸசாந்திமாப்னோதிநகாமகாம்.

தனக்குத்தானே நிறைந்து தனது நிலையைக் கடவாத
சமுத்தரத்தில் நதிகள் முதலானவை எப்படிப் பரவேசிக்கின்ற

ஏஷாப்ராம்மீஸ்திதிஃ பார்த்த நைநம்ப்ராப்யவிமுஹ்யதி,
ஸ்தித்வாஸ்யாமந்தகாலேபி ப்ரம்மநிர்வாணம் ருச்சதி. (௭௨)

பார்த்தனே! இந்த ஸ்திதி (ஞ்ஞாநம் சேர்ந்த கர்மஸ்த்
திதி) ப்ரஹ்ம ப்ராப்திக்கு ஹேதுவானது, இதை யடைந்த
பிறகு மோஹத்தை (ஸம்ஸாரத்தை) அடையமாட்டான்.
இந்த ஸ்த்திதியில், அந்த்யதசையிலிருந்தாலும், சுகஸ்வரூப
மான ஆத்மாவை அடைகிறான். (௭௨)

ஸ்ரீ கீதாஸு ஸாங்க்ய யோகமென்கிற

இரண்டாவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

மூன்றாவது அத்தியாயம். கருமயோகம்.

அர்ஜுன வாக்கியம்.

ஜ்யாயவீ வெதகே-ண்ணெஸு விதாவ-விஜ-நாடி-ந ।
தக்திம் ககே-ணி வொரொ வாம் நியோஜயவலி கெஸவ ॥

ஜ்யாயவஸீசேத்கர்மணஸ்தே மதாபுத்திர்ஜநார்த்தந,
தத்கிங்கர்மணி கோரேமாம் நியோஜயவலிகேசவ.

(க)

ஓ ஜநார்த்தநா! கர்மத்தைப் பார்க்கிலும் ஜ்ஞானமே
சிறந்ததென்று உன் கருத்தானால், கேசவனே! அப்பொ
ழுது இந்தக் க்ருரமானகர்மத்தில் ஏன் என்னை ப்ரவர்த்திக்
கச் செய்கிறாய்?.

(க)

வ்யாஜிஸ்ரெ நெணவ வாஞ்செந ஸை-ஜிம் ரொஹயஸீவ வெ. (17)
தடெகம் வடி நிஸித்யு யெந ஸெ யொடஹோஹ்யாடி ॥

வ்யாமிச்ரேணைவ வாக்கேந புத்திம் மோஹயஸீவமே,
ததேகம் வதநிச்சித்யயே நஸ்ரேயோஹமாப்நுயாம். (உ)

விரோதமான வார்த்தைகளால், என்புத்தியை மிகவும்
மோஹிக்கச் செய்கிறுயென்று தோன்றுகின்றது. ஆகை
யால், நான் எந்தச்சொல்லால் நிச்சயித்துக்கொண்டு கீர்த்தி
யையடைவேனோ அந்த ஒருவார்த்தையைச்சொல்லும். (உ)

ஸ்ரீ கிருஷ்ண வாக்கியம்.

யொஞ்ஞநிவியா நிஷா வ-ரா ஸ்ராக்ர யொடநவ ।
ஜ்ஞநயொமெநஸாஹ்யாநாம் கரீ-யொமெநயொநிநாம் ॥

ஸோகேஸ்மிந்த்விவிதாநிஷ்டா புராப்ரோக்தாமயாநக,
ஜ்ஞானயோகேந ஸாங்க்யாநாம் கர்மயோகேநயோகிநாம். (ங) ௦1

ந-வது அத்தியாயம்.

ஓ அர்ஜுநா! பூர்வத்தில் இந்தலோகத்தில் ஜ்ஞான
யோகத்தால் ஸாங்க்யர்களுக்கும், கர்மயோகத்தால் யோகி
களுக்குமிரண்டுவிதமான நிஷ்ட்டைகளை நான்சொன்னேன்.
நகரீ-கணாநி நஃ ராஹாநெ நஷ்யி-கம்பா-ரா-ஷொஸா-நெது
நய ஸஸ்யஸநாநெவ விரிஜிஃ ஸரியிமஹி ॥

நகர்மனாமநாரம்பாந் நைஷ்கர்மயம் புருஷோஃநுதே,
நசஸந்யஸநாதேவ விரித்திம் ஸமதிகச்சதி.

(ச)

பகவத்-கதை.

மநுஷ்யன் கர்மங்களை ஆரம்பிக்காமல் இருக்கையாலே
மாத்ரமே ஜ்ஞான நிஷ்ட்டையை அடையமாட்டான். ஆரம்
பித்த சாஸ்த்ரீய கர்மங்களை விடுவது மாத்ரத்தாலே சித்தி
யை அடையமாட்டான்.

(ச)

ந ஹி கஸ்தி தணிவி ஜாதா திஷு-க்யகரி-க்யகரி.
காய-கெதஹ்யஸங்கரி-கஸவ-கெப்யகரி-கெஜம-கெகெணஃ॥

நவ்ரிகப்ஸிதக்ஷணமபி ஜாதுதிஷ்டத்யகர்மக்ருத்,
கார்யதேஹ்யவசஃ கர்மஸர்வஃ ப்ரக்ருதிஜைர்குணைஃ. (ரு)

இந்த லோகத்தில், எவனும் எந்தக் காலத்திலாகிலும்
க்ஷணமாத்ரம் கர்மங்களைச் செய்யாமல் இருக்கவில்லை. ஒவ்
வொருவனும் ப்ரக்ருதி குணங்களால் தன் ஸ்வாதீன மில்லா
மலே கர்மங்களைச் செய்விக்கப்படுகிறான். (ரு)

கரு-ஃ-ஹி-யாணி ஸம்யய்ய ய சூக்ஷ்மே நஸா ஸ்ராவ
ஹி-யாய-ஃ-நி-ஃ-பா-தா-த்ய-யா-ந ஸ-ஃ-ய-தெ ॥

கர்மேந்த்ரியாணி ஸம்யம்ய ய ஆஸ்தேமஹஸாஸ்மரந்,
இந்த்ரியார்த்தாந்வி மூடாத்மா மித்யாசாரஸ்ஸ உச்யதே. (சு)

எந்தமூடாத்மா, கர்மேந்த்ரியங்களை யடக்கி மனத்தோடு
விஷயங்களை ஸ்மரித்துக்கொண்டு இருக்கின்றானே, அவன்
பொய்யான ஆசாரமுடைவன் என்று சொல்லப்படுவான்.

ந-வது அத்தியாயம்.

ய்^{க்}வலி^{க்} ஹி யாணீ ஶநஸா நியஜ்ஜாரஹதஜ-ஹந ।
க^{க்}வெஹி^{க்} யெஃ க^{க்}ஹி-யொம ஶஸகஸ^{தஸ} விஸிஷ்யதெ ॥

யஸ்த்வீந்த்ரியாணி மநஸா நியம்யாரபதேர்ஜஹந,
கர்மேந்திரியைஃ கர்மயோக மஸக்தஸஸவிசிஷ்யதே. (எ)

எவன் இந்த்ரியங்களை மனத்தினால் அடக்கி, தத்தம்
கர்மங்களில் ப்ரவர்த்திக்கிற ஸ்வபாவமுள்ள இந்த்ரியங்க
ளால், பலாஸக்தியில்லாதவனாய், கர்மயோகத்தை ஆரம்பிக்
கிறானே, அவனே சிறந்தவன். (எ)

நியதம் கஹா^{க்} க^{க்}ஹி-க்^{க்}வ^{க்} க^{க்}ஹி-ஜ்ஜாயொ ஹுக^{க்}ஹி-ணஃ ।
ஸரீரயாத்ராபிசதே ந ப்ரஸித்யேதகர்மணஃ ॥

நியதம் குரு கர்மத்வம் கர்மஜ்யாயோஹ்யகர்மணஃ,
ஸரீரயாத்ராபிசதே நப்ரஸித்யேதகர்மணஃ. (அ)

நீ, வ்யாபிக்கப்பட்டிருக்கிற கர்மத்தைச் செய்வாயாக,
ஞானத்தைப்பார்க்கிலும் கர்மமேசிறந்தது. கர்மமில்லாமல்
ஞானநிஷ்டை யுள்ளவனுக்கு, சரீரதாரணமும் சித்திக்
•காது. (அ)

யஜுராயு-கா தப-கணாநயுதுயொகொதயங்கு-வெநுநம் ।
தடிய-கம் கப-ககளனெய ரி-கதுஸம்மம் ஸரீரவா ॥

யக்ஞார்த்தாத்நகர்மனோந்யத்ர லோகோயம் கர்மபந்தநஃ,
ததார்த்தம் கர்மகௌந்தேய முக்தஸங்ஸமாசர. (க)

இந்த லோகத்துக்கு யஜ்ஞார்த்தமல்லாத கர்மம் ஸம்
ஸார ஹேதுவாகும். குந்திபுத்ரனே ! யஜ்ஞார்த்தமான
கர்மத்தை பஸாபேக்ஷையில்லாதவனாய்ச் செய்யக்கடவாய். ()
ஸஹயஜ்ஞாஃப்ரஜாஃஸுஷ்டிர ஸாரொவாஹ ப்ரஜாவதிஃ ।
சுநெக ப்ரஸவிஷ்யுஷ்ஜெஷ்வொடஸிஷ்டகாஸியுக் ॥

ஹையக்ஞாஃ ப்ரஜாஸ்ருஷ்ட்வா புரோவாசப்ரஜாபதிஃ,
அநேகப்ரஸவிஷ்யத்வ மேஷவோஸ்த்விஷ்டகாமதுக். (க0)

ஸ்ருஷ்டி காலத்தில் ஸர்வேஸ்வரனான பகவான் யஜ்ஞங்களோடு ப்ரஜைகளை ஸ்ருஷ்டித்து, இந்தயஜ்ஞங்களாலேயே நீங்கள் உங்களை வருத்தி செய்துகொள்ளுங்கள். இந்த யஜ்ஞம் உங்களுக்குக் கோரின கோரிக்கைகளைப் பூர்த்தி செய்யத் தகுந்ததாகக் கடவதென்று சொன்னான். (க0)

ஷெவா ஸாவயதாநெந தெ ஷெவா ஹாவயதௌ வஃ ।

வாஸுரம் ஹாவயதஃ ஸ்ர யஃ வயிவாப்யய ॥

தேவாந்பாவயதானேந தேதேவாபாவயந்துவஃ,
பரஸ்பரம் பாவயந்த ஸ்ரேயஃ பரமவாப்ஸ்யத. (கக)

இந்த யஜ்ஞத்தால் தேவதைகளைப் பூஜிப்புகள், ஆராதிக்
கப்பட்ட தேவதைகள் உங்களை வருத்திசெய்யக்கடவார்கள்,

பரஸ்பரம் வருத்தி செய்துகொண்டு, நீங்கள் மேலான
ஸ்ரேயஸ்தை (மோக்ஷத்தை) அடைவீர்கள். (கக)

ஐஷ்டாநாநா நிவாநெவா ஐஷ்டெ யஜ்ஞஹவிதாஃ।
நெதாநா நபுஷாநெயெஷ்டாஃ நெஷ்டநவனவஸஃ ॥

இஷ்டாந்போகாந் ஹிவோதேவா தாஸ்யந்தேயக்ருபாவிதாஃ,
நைதர்தத்தாநப்ரதாயைப்யோ யோபுங்க்தேஸ்தேநவஸஃ. (1)

யஜ்ஞங்களால் பூஜிக்கப்பட்ட தேவதைகள், உங்க
ளுக்கு இஷ்ட போகங்களைக் கொடுப்பார்கள். அவர்கள்
கொடுத்த போகங்களை அவர்களுக்குக் கொடாமல் (அவர்
களையாராதிக்காமல்) தானே புஜிக்கிறவன் எனவே, அவன்
திருடனேயாவன். (கஉ)

யஜ்ஞஸிஷ்டாஸிநஸ்தொ ஐஷ்டெ ஸவக்ஷிநெஷ்டஃ।
ஐஷ்டெநெத க்ஷவம்பாவா பெவயம் துநாநாநாநா ॥

யக்ஞசிஷ்டாசிநஸ்ஸந்தோ முச்யந்தே ஸர்வகல்பிவைஷம்,
 புஞ்ஜதேதேத்வகம் பாபாயேபசந்த்யாத்மகாரணாத், (கந)
 (பகவதாராதநருபமான) யஜ்ஞம்செய்து மிச்சமானதை
 புஜித்துக்கொண் டிருக்கிற ஸத் புருஷர்கள் (ஆத்மஜ்ஞாந
 விரோதிகளான) எல்லாப் பாவங்களாலும் விடப்படுகிறார்
 கள். தமக்கென்றே பாகஞ்செய்பவர்கள் எவர்களோ அந்
 தப் பாவிகள் பாவத்தையே புஜிக்கிறார்கள். (கந)
 கனாடிவநி ஹிதாநி வஜ-ந்யாடிஹஸஃஹவஃ ।
 யஜ்ஞாடிவதி வஜ-ந்யா யஜ்ஞஃ கரி-ஸரி-ஹிவஃ ॥

அந்நாத்தவந்தி பூதாநி பர்ஜந்யாதந்நஸம்பவஃ
 யக்ஞாத்தவதி பர்ஜந்யோயக்ஞஃ கர்மஸமுத்தபவஃ. (கச)
 அந்நத்தால் ப்ராணிகள் பிறக்கிறார்கள், மழையினால்
 அந்நம் உண்டாகின்றது. யஜ்ஞத்தால் மழை யுண்டாகின்
 றது, கர்மத்தால் யஜ்ஞம் உண்டாகின்றது. (கச)

கூ⁸ - ஸ்ரஹா⁸டிவம் வி⁸வி ஸ்ரஹா⁸க்ஷா ஸ⁸ஹி⁸டிவ⁸ ।
தஸா⁸தவ⁸ - ம⁸தம் ஸ்ரஹ⁸நி⁸த்ய⁸ம் யஜ்ஞ⁸ ப்ரு⁸தி⁸ஷி⁸த⁸ ॥

கர்மப்⁸நும்மோ⁸த்பவம்⁸ வி⁸த்தி⁸ப்⁸நும்மா⁸க்ஷா⁸சமு⁸த்பவம்,
தஸ⁸மாத் ஸர்⁸வக⁸தம் ப்ர⁸ஹம⁸ நி⁸த்யம்⁸யக்ஞ⁸ப்⁸பிர⁸தி⁸ஷி⁸தம். (கரு)

சரீ⁸ரத்தால் கர்⁸மம் உ⁸ண்டாயிற்று, அந்தசரீ⁸ரம் அக்ஷ⁸ர
மென்று சொல்லப்படுகிற ஜீ⁸வாத்மா⁸வி⁸னூ⁸ல் உ⁸ண்டாயிற்று.
(ஜீ⁸வாத்மா⁸திஷ்டா⁸நமில்லாமல் சரீ⁸ரம் எந்தக் கர்⁸மத்துக்கும்
உபயோகப்படமாட்டாது) ஆகையால் எல்லாரையும் ஆசிர
யித்த சரீ⁸ரம் எப்பொழுதும் யஜ்ஞ⁸த்தையே ஆதாரமாய்
ஆசிரயித்திருக்கின்றது. (கரு)

வள⁸வம் ப்ரு⁸வ⁸தி⁸ - தம் உ⁸க்ய⁸ம் நா⁸நுவ⁸த⁸ - யதீ⁸ஹய⁸ம் ।

சுவா⁸ய⁸ஸ்ரி⁸ம்⁸பி⁸யா⁸ரா⁸ஜோ⁸ ஜோ⁸வம் வா⁸ய⁸ - ஸ ஜீ⁸வ⁸தி ॥

ஏவம்⁸ப்ர⁸வர்த்தி⁸தம் சக்⁸ரம் நா⁸நுவர்த்த⁸யதீ⁸ஹய⁸ம்,
அகா⁸யு⁸ரி⁸ந்த்ரி⁸யா⁸ரா⁸மோ⁸ மோ⁸கம்⁸பார்த்த⁸ஸஜீ⁸வ⁸தி. (கக)

ந-வது அத்தியாயம்.

இப்படி ப்ரவர்த்திக்கச்செய்யப்பட்ட இந்த சக்ரத்தை
எவன் நடத்தமாட்டானோ, அவன் பாபார்த்தமான ஆயுள்
உள்ளவன் இந்தரியங்களே அவனுக்குபோகஸ்த்தாநங்கள்
பார்த்தனே! அவன் வினாய் ஜீவிக்கிறான். (கௌ)

யஸா தா திரௌவஸ்யா ஐதததததததத தா நவம் ।

சுதததததததத த ஸதததததததத துஸ்யகாய-ம் ந விஜதெ ॥

யஸ்த்வாத்ம ரதிரௌவஸ்யா தாத்மத்ருப்தஸ்சமாநவ,
ஆத்மந்யேவசஸந்துவ்ட ஸ்தஸ்யகார்யம் நவித்யதே. (கௌ)

எவனானால் ஸ்வயமாய ஆத்மாவில் ஆஸக்தியுண்டாகி,
ஆத்மாவினாலேயே த்ருப்தியடைந்து, ஆத்மாவினிடத்திலே
யே சுகத்தையடைந்திருக்கிறானோ, அப்படிப்பட்டவனுக்கு
ஆத்மஜ்ஞாநத்தின் பொருட்டுச் செய்யவேண்டிய சாதனம்
ஒன்றுமில்லை. (கௌ)

நெநவ தஸ்ய சூதெநாநயெ-நாக்யுதெநஹகஸ்ய ந |
ந லாஸ்ய ஸவ-ஹ-குதஷ- கஸூரிடிய-வ்யவாஸ்யம் ||

நைவதஸ்ய க்ருதே நார்தோநாக்ருதேநஹகஸ்சந,
நசாஸ்யஸர்வபூதேஷ- கஸ்சிதர்த்தவ்யபா ஸ்ரயம். (கஅ)

அப்படிப்பட்டவனுக்கு, சாதனம் செய்தாலும் சாதக
மில்லை, செய்யாமற்போனாலும்பாதகமில்லை, அவனுக்கு எல்
லாப்பொருள்களிலும் ப்ரயோஜனரூபமான விஷயம் ஒன்று
மில்லை. (கஅ)

தஸாடிஸகஃ ஸததம் காய-ஹ் கஸி-ஹ் ஸரீரஹ |

கஸ்தொ ஹ்ரஹ்நஸி-ஹ் வரஹ்வொ தி வ-ஹ்ரஹ் ||

தஸ்மாதஸ்க்தஸ்ஸததம் கார்யம் கர்மஸமாசர,
அஸக்தோஹ்யா சரந் கர்ம பரமாப்நோதிபூருஷம். (கக)

ஆகையால், பலாபேகைகளில்லாதவனாய், எப்பொழு
தும்செய்யவேண்டுமென்றே கர்மத்தைச்செய்வாயாக, பலா

ந-வது அத்தியாயம்.

பேசைக்கடியில்லாமல் கர்மத்தைச் செய்கிற புருஷனல்லவா
ஆத்மாவையடைவான். (கக)

சுருஷணவ ஹி ஸம்ஸிஷிதோஹிதாஜநகாதயம் ।

யொகஸம் ஸ்ருஹஜெவாவி ஸம்பஸ்யநதமர்ஹவி ॥

கர்மணைவஹிஸம்ஸித்தி மாஸ்திதா ஜநகாதயம்,
லோகஸங்க்ரஹமேவாபி ஸம்பஸ்யந்தமர்ஹவி. (உ௦)

கர்மயோகத்தினாலேயல்லவா, ஜநகாதிகள் ஆத்மப்ரா
ப்திருபமான சித்தியையடைந்தார்கள். லோக ஸங்க்ரஹத்
தை ஆலோசித்தாகிலும் நீ கர்மத்தைச் செய்யவேண்டும். ( )

யஜ்ஜாஹ கி ஸ்ருஷஸ்துஜெவெதரொஜநம் ।

ஸ யக்ஷுபிரணம் ஸுராதெ யொகஸ்தநவததெ ॥

யத்யதாசரதிஸ்ரேஷ்ட ஸ்தத்ததே வேதரோஜநம்,
ஸயத்ப்ரமாணங் குருதே லோகஸ்ததநுவர்த்ததே. (உ௧)

(ஐஞாநா நுஷ்டாநங்களுள்ளே) சிறந்தவன் எதையெதைச் செய்வானோ, மற்ற ஜநங்கள் அவற்றையே செய்வார்கள். அவன் எந்தெந்த அங்கங்களோடு கர்மத்தை ஆசரிக்கிறானோ, அவைகளெல்லாவற்றையும் லோகம் ஆசரிக்கும். ந ஸ்வயம்பாவலிகத-ஃஷ்யம் த்ரிஷ்ய-லோகேஷ்ய-கிஞ்சந-நாநவாப்தமவாப்தவ்யம் வர்த்த ஏவசகர்மணி ||

நமேபார்த்தாஸ்திகர்தவ்யம் த்ரிஷ்ய-லோகேஷ்ய-கிஞ்சந, நாநவாப்தமவாப்தவ்யம் வர்த்த ஏவசகர்மணி. (உஉ)

பார்த்தனே! எனக்குச் செய்யவேண்டியது இந்த மூன்று லோகத்திலும் ஒன்றுமில்லை. இதுவரைக்கும் லபிக்காமல், இனிமேல் லபிக்கவேண்டியது ஒன்றுமில்லை. ஆனாலும், கர்மத்தில் இருக்கவே யிருக்கிறேன். (உஉ)

பரி ஹ்யஹம் ந வதெ-ஃயம் ஜாத-ஃ கரி-ஃஷ்ய-த-ஃஷ்ய-த-ஃ

பரி வத-ஃஷ்ய-ந-ஃவத-ஃஷ்ய-ந-ஃஷ்ய-ஃ, வாய-ஃ ஸவ-ஃஸ-ஃ ||

ந-ஃவது அத்தியாயம்.

யதிஹ்யஹம் நவர்த்தேயம் ஜாதுகர்மண்யதந்த்ரிதஃ,
மமவர்த்மாநு வர்த்தந்தே மனுஷ்யாஃ பார்த்தஸர்வஸஃ. (உரு)

பார்த்தனே! நான் ஒருகாலத்திலாகிலும் ஆலஸ்ய மில்
லாமல் கார்யத்திலேயே (அந்தந்த அவதாரங்களுள் குலதர்
மங்களுக்கு உசிதமான கர்மங்களில்) இருக்காமற் போனா
லும், மனிதர்கள் என் மார்க்கத்தை எல்லாவிதத்தாலும்
அநுசரிப்பார்கள். (உரு)

உதீ ஷெய-ரிஸிஸெ ஷொ-ரா ந க-ய-பா-க-க-ஷெஷுஸு ।
ஸங்கராஸ்ய உ க-த-பாஸ்யா ல-ப-ஹ-ந்யாஸிபாஃ ப்ரஜாஃ ॥

உதீஸீதேயுரிமேலோகா நஞர்யாம் கர்மசேதஹம்,
ஸங்கரஸ்ய சகர்தாஸ்யா முபஹந்யாமிமாப்ரஜாஃ. (உச)

நான் (குலோசித) கர்மத்தைச் செய்யாமற்போனால்,
லோகங்கள் கெட்டுப்போம், ஸங்கரத்தையுண்டாக்கினவனா
வேன், இந்த ப்ரஜைகளைக் கெடுத்தவனுமாவேன். (உச)

ஸக்தாஃ கரி-ண்ணிவிதர்-வொய்யா க-வ-கி ஹாத ।

க-ய-கரிவிதர்-வொய்யாஸக்தாஃ கரி-ண்ணிவிதர்-வொய்யா க-வ-கி ஹாத ॥

ஸக்தாகர்மண்ய வித்வாம்ஸோயதாசூர்வந்தி பாரத,
சூர்யாத்வித்வாம்ஸததா ஸந்தஃ சிகீர்ஷ-ஹர்லோகஸங்க்ரஹம்.()

பாரதா! அவித்வாம்ஸர்கள் (ஆத்மாவை ஸம்பூர்ணமாயறிபாதவர்கள்) கர்மத்திலேயே ஆஸக்தி யுள்ளவர்களாய் (கர்மயோகத்தையே ஆத்மதர்ஸனத்துக்கு சாதனமாக) எப்படி ஆசரிக்கிறார்களோ, அப்படியே (ஆத்மாவை ஸம்பூர்ணமாயறிந்தவனாய் கர்மயோகம் அவசியமில்லாத) ஜ்ஞானயோகாதிகாரியாகிய வித்வாம்ஸனும் லோக ஸங்க்ரஹத்தைச் செய்யும்பொருட்டுக் கர்மயோகத்தையே செய்யவேண்டும்.

ந ஸ-கி-ஹாதஃ ஜநயெஷிஜ்ஞாநாஃ கரி-ண்ணிவிதர்-வொய்யா க-வ-கி ஹாத ।

ஜெஷியெஷி-வ-கரி-ண்ணிவிதர்-வொய்யா க-வ-கி ஹாத ॥

ந-வது அத்தியாயம்.

நபுத்திபேதஞ் ஜநயேதக்ஞாநாம் கர்மஸங்கிநாம்,
ஜோஷயேத் ஸர்வகர்மாணி வித்வாந்யுக்தஸ்ஸமாசரந். (உசு)

ஸம்பூர்ணமான ஆத்மஜ்ஞாநமில்லாத கர்மயோக பர
ருக்குபுத்திபேதத்தை (கர்மயோகத்தைப்பார்க்கிலும்வேறு
ஆத்மஜ்ஞாந சாதநமிருக்கிறதென்று அபிப்ராயபேதத்தை)
உண்டாக்கலாகாது. ஜ்ஞாநயோகத்தில் சக்தியுள்ளவனும்,
கர்மயோகமே ஆத்மப்ராப்திக்கு சாதநமென்கிற எண்ணத்
தோடு கர்மங்க ளெல்லாவற்றையும் ஆசரித்துக்கொண்டு,
பிறருக்குக் கர்மங்களில் விருப்பத்தையுண்டாக்கவேண்டும்.
புந்யதெஃக்யயபாணாநி ஁நெணஃ ஁ஃ-பாணிஸவ-ஃஸஃ ।
சுஹஜாரவிஃ புவாஹதாகத-பாஹரிதி ஃந்யதெ ॥

ப்ரக்ருதேஃ க்ரியமாணாநி குணேஃ கர்மாணிசர்வஸஃ,
அஹங்கார விமூடாத்மா கர்த்தாஹமிதிமந்யதே. (உஎ)

(ஸத்வரஜஸ்தமஸுக்கள் என்கிற) ப்ரக்ருதி குணங்க
ளால் செய்யப்படுகிற கர்மங்களைக்குறித்து அஹங்காரத்
தால் (சரீராத்ம ப்ரமத்தால்) அறிவுகெட்டவன் நானே கர்
த்தனென்று நினைக்கிறான். (உஎ)

தக்வவித்ஸு மஹாபாஹோ மஹாணஃ-விவாஸ்யோஃ ।
மஹா மணௌ வத-ஃ ஐதி சிவா ந ஸஜதே ॥

தத்வவித்து மஹாபாஹோ குணகர்ம விபாகயோஃ,
குணகுணேஷு வர்த்தந்த இதிமத்வாநஸஜ்ஜதே. (உஅ)

ஓ மஹாபாஹோ! (ஸத்வரஜஸ்தமோ) குணங்களுடைய
வும் கர்மங்களிலுடையவும் விபாகங்களிலுள்ள தத்வத்தை
யறிந்தவன், அந்தந்த ஸத்வாதி குணங்கள் தத்தம் காரியங்
களில் இருக்கின்றனவென்று நினைத்து (தான் எதிலும் கர்
த்தாவென்று) அஹங்கரிக்கமாட்டான். (உஅ)

புகழ்தெ மருணவஸி-மஹா: வஸுஜெதமருணகலி-மஸு- | ௪௪

தா நசு_நசு_நவி_நஜா_நநா_ந நசு_நசு_நவி_நநவி_நவாயெசு ॥

ப்ரக்ருதோர் குணஸம்மூடாஸ் ஸஜ்ஜந்தே குணகர்மஸு,
தாப்ரக்ருதஸ்நவிதோ மந்தாந்ருதஸ்நவிந் நவிசாலயேத். (உக)

ப்ரக்ருதியின் குணங்களால் ப்ரமத்தையடைந்தவர்கள் கர்மங்களிலேயே விருப்பமுள்ளவர்களாகிறார்கள். அப்படிப்பட்ட பூர்ணத்தையறியாத மந்தபுத்திகளை, பூர்ணத்தையறிந்தவன் சலிக்கச் செய்யலாகாது. (உக)

பீயி ஸவ-ராணி கஜ-ராணி ஸந்துஸ்யாயா துதெவதஸா.

நிராஸ் நி-கி-கொ-ஓ-கூ ய-ய-ய-வி-ம-தஜாஃ ॥

மயிஸர்வாணி கர்மாணி ஸந்யஸ்யாத்யாத்ம்சேதஸா,
நிராசீர் நிர்மமோபூத்வா யுத்யஸ்வவிகதஜ்வரஃ. (௩௦)

ஆத்மஜ்ஞாநத்தோடு கூடினமனத்துடனே (ஸர்வேஸ்
வரனான) என்னிடத்தில் கர்மங்களெல்லாவற்றையும் ஆர்ப்

பணம்செய்து (கர்மங்களெல்லாவற்றுக்கும் பகவானேசெய்
பவன் செய்விப்பன் என்றுநினைத்து) பலத்தைவிடும்பாமல்
(கர்மங்களில்) மமதையைவிட்டு, துக்கமில்லாதவனாய், யுத்
தத்தைச் செய்வாயாக. (௩௦)

பெபேஜேதஜிடி நித்யேநேதிஷ்டந்தி மாநவாஃ

ஸ்ரீராவந்தோநஸூயந்தோநேஷ்யந்தேதவிசுரூபிஃ

யேமேமதமிதம் நித்யமநிஷ்டந்தி மாநவாஃ,

ஸ்ரீராவந்தோநஸூயந்தோநேஷ்யந்தேதேபிகர்மபிஃ (௩௧)

எந்த மனிதர்கள் இந்த என்னுடைய அபிப்ராயத்தை
ஆசரிக்கிறார்களோ, (எவர்கள் ஆசரிக்காமற் போனாலும்
இந்த சாஸ்த்திரார்த்தத்தில்) சிரத்தை மாத்திரம் உள்ளவர்
களாயிருக்கிறார்களோ எவர்களும் (சிரத்தையில்லாமற்போ
னாலும்) இப்படி சாஸ்த்திரார்த்தம் அல்லவென்று தோஷம்

சொல்லாமலாகிலும் இருக்கிறார்களோ, அவர்களெல்லாரும்
(ஸம்ஸார ஹேதுக்களான புண்ய பாப ரூபங்களாகிய) கர்
மங்களெல்லாவற்றாலும் விடப்படுவார்கள். (நக)

பெகெவதடிஸுஸூயந்தொ நாநுதிஷுந்திரெகிதழ் ।

ஸவஜ்ஞாந விஜிஹாஹாநு விஜிநஷாநவெதஸஃ ॥

யேத்வேததப்ய ஸூயந்தோநாநுதிஷ்டந்திமேமதம்,
ஸர்வஜ்ஞாநவிமூடாம் ஸ்தாந்வித்திநஷ்டாநசேதஸஃ (நஉ)

யார் இந்த என்னுடைய அபிப்ராயத்தை ஆசரிக்கா
மல் (சிரத்தையில்லாமல்) அஸூயைப்படுகிறார்களோ, அப்
படிப்பட்டவர்கள் எல்லாஜ்ஞாநவிஷயங்களிலும்மூடர்களெ
ன்றும், நஷ்டர்களென்றும் (மனத்துக்கு ப்ரயோஜனமான
பார்த்த வஸ்து நிச்சயமில்லாமையால்) மனமில்லாதவர்க
ளென்றும் தெரிந்துகொள்வாயாக. (நஉ)

ஸஹ்யஸம்வெஷ்டதெ ஸ்ஹ்யாஹ்யதெஜ்ஜா நவாநவி
புஹ்யதிஹ்யாஹ்யதாநி நிஹ்யஹ்யஹ்யஹ்யதி ॥

ஸத்ருஸஞ்சேஷ்டதேஸ்வஸ்யாஃ ப்ரக்ருதேர்ஜ்ஞாநவாநபி,
ப்ரக்ருதும்யாந்தி பூதாநி நிக்ரஹஃ கிங்கரிஷ்யதி. (௩௩)

இஞ்ஞாநமுள்ளவனும் தனது ப்ரக்ருதிக்குத் தக்கபடி (விஷயங்களில்) ப்ரவர்த்திக்கிறான் (ப்ரக்ருதியோடு சேர்ந்த) ஜந்துக்கள் (அநாதிகாலமாகசம்பந்தித்த) வாசனையை அநுசரிக்கின்றன. அதற்கு சாஸ்த்ரநிஷேதம் என்னசெய்யும். ()
ஐஹியஸ்யஐஹியஸ்யாப்யை-நாமஐஷ்வரவஸ்யஸ்யதள।
தயொந-வஸோமஐஷ்வரவஸ்யபரிவஸ்யதள ॥

இந்திரியஸ்யேத்திரியஸ்பார்த்தேராகத்வேஷௌவ்யவஸ்திதௌ,
தயோர்நவசமாகச்சேத் தௌஹ்யஸ்யபரிபந்திநௌ. (௩.௪)

நடவது அத்தியாயம்.

சப்தம் முதலான ஜ்ஞானேந்தரிய விஷயங்களிலும், வச
நம் முதலான கர்மேந்தரிய விஷயங்களிலும், ராகமும்,
விரோதத்தில் த்வேஷமும் வெவ்வேறாயிருக்கின்றன. அந்த
ராகத்வேஷங்களுக்கு ஸ்வாதீநமாகக்கூடாது. அவ்விரண்
டும் இவனுக்கு சத்ருக்கள். (௩௪)

ஸூயாஸ்ஸயஜெ-காவி-ம-ணம் வரயஜெ-கா-த-ந-ஷி தாக்.
ஸூயஜெ-க-நிய-ந- ஸூ-பம் வரயஜெ-கா-வ-பாவ-ஹம் ||

சிரேயாம்ஸ்வதர்மோலிகுணம் பரதர்மாத்ஸ்வநுஷ்டிதாத்,
ஸ்வதர்மேகிதநம்ஸ்ரேயம் பரதர்மோபயாவஹம். (௩௫)

நன்றாய் ஆசரிக்கப்பட்ட அந்யதர்மத்தைக்காட்டிலும்
ஸ்வதர்மம் குணமில்லாததானாலும், சிலாக்யதரமாகும்,
தனது தர்மத்திலிருந்து மரணமடைவதும் சிறந்ததே பர
தர்மம் பயஹேதுவாகும். (௩௬)

அர்ஜுன வாக்கியம்.

கூயகௌநபுயுதொயம் வாபம்வாதிவஞாஷம் ।

கூநிலுநவிவாஷெய ஸௌாழிவநியொஜிதம் ।

அதகேநம்ரயுக்தோயம் பாபஞ்சரதிபூருஷம்,
அரிச்சந்நபிவார்ஷ்ணேய பலாதிவரியோஜிதம். (நகூ)

வ்ருஷ்ணி குலோத்பவா! இந்தப்புருஷன் தான் விரும்
பாமலே எதனால் பலாத்காரமாய் ப்ரேரேபிக்கப்பட்டவன்
போலப் பாவத்தைச் செய்கிறான். (நகூ)

ஸ்ரீ கிருஷ்ண வாக்கியம்.

கூபேஷனஷுகுராயனஷ ரஜோமணஸஜிவம் ।

ஜீஹாஸநோஜீஹாபாஸா விஜ்யநஜிஹதெவரிணபூ ॥

காமஏஷக்ரோத ஏஷ ரஜோகுணஸமுத்பவம்,
மஹாஸநோமஹாபாப்மா வித்யேநமிஹவைரிணம். (நகூ)

ரஜோகுணத்தால் உண்டாகிற இந்தக் காமம் மஹா
 ஸநம் (விஷயாநுபவத்தில் ப்ரவர்த்திக்கச்செய்கிறது.) இந்த
 க்ரோதம் மஹா பாபம் (ஹிம்ஸாதிகளில் ப்ரவர்த்திக்கச்
 செய்கிறது.) (ஆகையால்) இதையே இவ்விடத்தில் சத்ரு
 வாக அறிந்துகொள்வாயாக. (௩௪)

யௌௌநாவி யதெவஹ்நி ஸ்யாடிஸௌகரியெநவ ।

யயொஸௌ நாவ்யுதொமஹ-ஸ்யா தெநடிவ்யுதடி ॥

காமேநாவ்ரியதேவஹ்நிர் யதாதர்சோமலேநச,

யதோல்பேநாவ்ருதோ கர்பஸ்ததாதேநேதமாவ்ருதம். (௩௫)

நெருப்புப்புகையாலும், கண்ணாடி அழுக்கினாலும், கர்ப்
 பம் (சிசு) ஜராவினாலும், ஆவரிக்கப்பட்டாற்போல, அந்தக்
 காமத்தால் இந்த ப்ராணி சமுதாயம் ஆவரிக்கப்பட்டிருக்
 கின்றது. (௩௫)

சூவ்ய தஜ்ஞாநஜெதந ஜ்ஞாநிநெநாநித்யுநெவரிணா।
காரிர-டுவெணகளனெய டுஷ்ட-டுரெணாநெநய॥

ஆவ்ருதம் க்ஞாநமேதேந க்ஞாநிநேநித்யவைரிணா,
காமருபேண கௌந்தேய துஷ்பூரேணாநலேநச. (நக)

ஓ கௌந்தேயா! தூர்லபமான விஷயங்களை விரும்பி
த்ருப்தி யில்லாததாகிய காமமென்கிற இந்த நித்ய சத்ருவி
னால், இந்த ஜ்ஞாநியினுடைய ஆத்மஜ்ஞாநம் மூடப்பட்டி
ருக்கின்றது. (நக)

ஐஹி யாணிநெநாஸுஜி ரஸ்யாயிஷ்டாநஜுஷ்டெ।
வநெதவி-டுரெஹயெத்யுஷஜ்ஞாநஜாஷ்டுத்யுஷ்டி ஹிநடி॥

இந்த்ரியாணிமனோபுத்தி ரஸ்யாதிஷ்டான முச்யதே,
ஏதார்விமோஹயத்யேஷக்ஞாநமாவ்ருத்யதேஹிநம். (ச௦)

இந்த்ரியங்கள், மனம், புத்தி இவை காமத்துக்கு இருப்
பிடங்களென்று சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. இவைகளால்

ந-வது அத்தியாயம்.

105

ஜ்ஞாநத்தை மூடிக்கொண்டு, இந்தக் காமம் புருஷனை மோ
ஹரிக்கச் செய்கின்றது. (ச0)

தஸா தஜி^ஸஹி யாண^ஸயா^ஸ நிபஜ்ஜ^ஸலா தஷ-ஹ ।

வா^ஸலா ந^ஸ ஸ்ரஜ^ஸஹி^ஸ ஹ^ஸ ந^ஸ ஜ்ஞா^ஸ ந^ஸ விஜ்ஞா^ஸ ந^ஸ நா^ஸ ந^ஸ ந^ஸ ॥

தஸ்மாத்வமிந்திரியாண்யாதௌ நியம்யபரதர்ஷப,

பாப்மாநம்ப்ரஜஹி^ஸஹ்யேநம் க்ஞாநவிக்ஞாநநாசனம். (சக)

ஆகையால், பரதஸ்ரேஷ்டனே! நீமுதலில் இந்திரியங்களை
யடக்கி, ஜ்ஞாநம் விஜ்ஞாநம் என்பவைகளை நசிக்கச்செய்
கிற இந்தப் பாபத்தை (காமத்தை) நசிக்கச்செய்வாயாக. ()

ஹ^ஸ ஸ்ரஜ^ஸ ஹி^ஸ யா^ஸ ண^ஸ யா^ஸ ஹ^ஸ நி^ஸ ஹி^ஸ யெ^ஸ ஹ^ஸ ஸ்ரஜ^ஸ ஹி^ஸ ॥

ந^ஸ ஸ^ஸ ஸ்ரஜ^ஸ ஹி^ஸ யா^ஸ ண^ஸ யா^ஸ ஹ^ஸ நி^ஸ ஹி^ஸ யெ^ஸ ஹ^ஸ ஸ்ரஜ^ஸ ஹி^ஸ ॥

இந்திரியாணி பராண்யாஹ^ஸ நிந்திரியேப்ய^ஸ பரம்மந^ஸ,

மநஸஸ்துபராபுத்திர்யோ புத்தே^ஸ பரதஸ்துஸ^ஸ.

(சஉ)

(ஜ்ஞாநத்தைகெடுப்பதற்கு) இந்திரியங்கள் முக்யமென்
பார்கள். மனம் இந்திரியங்களைப் பார்க்கிலும் முக்யம், மன
தைப் பார்க்கிலும் புத்தி முக்யம், புத்தியைப் பார்க்கிலும்
காமம் முக்யமானது. (சஉ)

வனவஃஸுஃ ஃஃஃவரஃஸுஃயூ ஸஃஸுஃயூ தநஜாதநா ।
ஜஹிஸுத்ருஃமஹாபாஹோ காமிரஃபஃஸுஃ ॥

ஏவம்புத்தேஃ பரம்புத்வா ஸம்ஸ்தப்யாத்மநமாத்மநா,
ஜஹிஸுத்ருஃமஹாபாஹோ காமரூபம் துராஸதம். (சங)

ஓ மஹாபாஹோ! இப்படி புத்தியைப் பார்க்கிலும்
இந்தக் காமம் வலியது என்று நினைத்து, புத்தியினால் மன
த்தை (கர்மயோகத்தில்) நிறுத்தி, காமமென்கிற ஜெயிக்கக்
கூடாத சத்ருவை நசிக்கச்செய்வாயாக. (சங)

ஸ்ரீ கீதாஸுஃ கர்மயோக மென்கிற
மூன்றாவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

நான்காவது அத்தியாயம்.

ஞான யோகம்

ஸ்ரீ கிருஷ்ண வாக்கியம்.

ஐஃவிபஸ்தெதயொமம் ப்ரோதவாநஹிவ்யயஸு ।
விவஸூ நவெப்ராஹ ரிநாநரிஷ்டாகவெஸு வீக் ॥

இமம் விவஸ்வதேயோகம் ப்ரோக்தவாநஹமவ்யயம்,
விவஸ்வாந் மநவேப்ராஹ மநரிட்சவாகவேப்ரவீத். (க)

நிர்த்தோஷமான இந்த யோகத்தைப் பூர்வத்தில் (மந்
வந்தராரம்பத்தில்) நான் சூரியனுக்குச் சொன்னேன், சூரி
யன் (தன்குமாரனாகிய) வைவஸ்வதமநுவுக்குச்சொன்னான்.
வைவஸ்வதமநுவானவன் இக்ஷ்வாகுவுக்குச் சொன்னான்.()

வணவம்பரம் வராபுராபு திரேனாஜஷ-யொவிடி-ம் ।

ஸகாவெநெ நஹிஹதா யொமொநஷ்டம்பரஞவ ॥

ஏவம்பரம்பராப்ரப்த மிமம்ராஜர்ஷயோவிது:

ஸகாலேநேஹமஹதா யோகோநஷ்டம் பரந்தப. (உ)

இப்படி ஸம்ப்ரதாய பரம்பரையாய் வந்துகொண்டிருக்கிற இந்த யோகத்தை ராஜரிஷிகள் அறிவார்கள். ஓ பரந்தபா! அந்த யோகம் வெகுகாலமாய் நஷ்டமாய்விட்டது.

ஸவணவாயம்பியாதெஷு யொமம்வொராக்ஷ-பாராதம் ।

ஹநொஸிரெஸவொவெதிர ஹஸ்யம்வெஹுதஷு-தூஷ்டம் ।

ஸவவாயம்மயாதேத்ய யோகம் ப்ரோக்தம் புராதநம்,

பக்தோஸிமேஸகாசேநி ரஹஸ்யம் ஹ்யேததுத்தமம். (ங)

புராதனமான அந்த யோகத்தையே நீ என் பக்தனும் ஸ்நேஹனுமா யிருக்கிறாயென்று உனக்கு நான் சொன்னன், இது பரம ரஹஸ்யமாகும். (ங)

அர்ஜுன வாக்கியம்.

ஸபாஹவதொஜந வராஜநவிவஸ்தஃ ।

ஸயரெததிஜாநீயாம் ஸுரோஹ ப்ராக்ஷவாநிதி ॥

அபரம்பவதோ ஜந்ம பரம்ஜந்மவிவஸ்வதஃ,
கதமேதத்விஜாநீயாம் த்வமாதௌப்ரோக்தவாநிதி. (ச)

உன் ஜந்மம் பிற்பட்டது. (என் ஜந்மத்தோடு சமகாலத்தது,) சூரியனுடைய ஜந்மம் முற்பட்டது. (இருபத்தெட்டு சதுர்யுகங்களைக் கடந்தது,) நீ முதலில் சூரியனுக்குச் சொன்னாயென்கிற சொல்லை நான் எப்படி நம்புவேன். (ச)

ஸ்ரீகிருஷ்ண வாக்கியம்.

ஸஹதநிரெவ்யதீதாநி ஜந்மாநிதவசார்ஜுந ।

தாந்யஹம்வெதஸர்வாணி நத்வம்வேத்யபரந்தப ।

பஹுநிமேவ்யதீதாநி ஜந்மாநிதவசார்ஜுந,
தாந்யஹம்வேத ஸர்வாணி நத்வம்வேத்யபரந்தப. (இ)

அர்ஜுநா! எனக்கும் உனக்கும் அநேக ஜன்மங்களுண்
டாயின. ஒ பரந்தபா! நான் அவைக ளெல்லாவற்றையும்
அறிவேன், நீ அறியமாட்டாய். (௫)

கஜெகாவிஸநவ்யுயா தா ஹதாநாஜீஸுரொவிஸநு ।

புருஷகீம் ஸாரீயிஷாய ஸம்ஹாரித் தராயபா ॥

அஜோபிஸந்வயயாத்மா பூதநாமீஸ்வரோபிஸந்,
ப்ரகிருதிம்ஸ்வாமதிஷ்டாய ஸம்பவாம்யாத்மமாயயா. (௬)

நான் பிறவி யில்லாதவனாகவும், பரிணாம மில்லாதவ
னாகவும், சகல பூதங்களுக்கும் ஈசுவரனாகவும் இருந்தும்,
என்னுடைய ஈசுவரஸ்வபாவத்தைவிடாமலே, என்னுடைய
ஸங்கல்ப ரூப ஜ்ஞாநத்தால் ஜநித்துக்கொண்டிருக்கிறேன்.
யதாயதாஹி யஜி-ஸு ஹநிவ-வதிஹாத ।

ஹ-ஹாநாயஜி-ஸு ததா தா நம்ஸுஜாஜிஹ ॥

ஜநகரீ-உரெழிவ்ய தெவம்யொவெதிதகூதம் ।

த்யுக் ராஜெஹம் பௌநஜ-நநெநதிரோரெதிஸாராந ॥

ஜந்மகர்மசமேதிவ்ய மேவம் யோவேத்திதத்வதம்,

த்யகத்வாதேஹம் புனர் ஜந்ம நைதிமாமேதிலோர்ஜந. (க)

அர்ஜுநா! என் ஜந்மமும் கர்மமும் அப்ராக்ருதங்கள்
(ப்ரக்ருதி சம்பந்தமில்லாதவை), இப்படி எவன் உண்மை
யாய் அறிகிறானோ அவன்தேஹத்தை விட்டபிறகு மறுபடி
யும் ஜந்மத்தை யடையமாட்டான், என்னையே யடைவான்.

வீதாராமயகெபுராயா ரீரயாரிஃவாஸி தாஃ ।

வஹவொஜ்ஞாநதவஸா பௌதாரிஃவாவிராமதாஃ ॥

வீதராகபயக்ரோதா மந்மயாமாமுபாஸ்ரிதாஃ,

பஹவோக்ஞானதபஸா பூதாமத்பாவமாகதாஃ.

(க0)

ஜ்ஞாந மென்கிற தவத்தினால் பரிசுத்தரான அநேகர்
ராகம், பயம், க்ரோதம் என்பவை யில்லாதவர்களாய், என்
ஸ்வரூபமுடையவர்களாய் - என்னை யாசிரயித்து என் ஸ்வ
பாவத்தை (மோகூதத்தை) அடைந்திருக்கிறார்கள். (க0)

யெய்யாரோம் பூவடினெ தாண்டியெவஹஜாஸ்யஹம் ।
ஸீவதகாநு வதகனெ லநுஷ்யாஃபாப-வ்வ-ஸம்॥

யேயதாமாம்பரபத்யந்தே தாம்ஸ்ததைவபஜாம்யஹம்,
மமவர்த்மாநுவர்த்தந்தே மநுஷ்யாஃ பார்த்தஸர்வஸம். (கக)

பார்த்தா! யார் எப்படி என்னை பஜிக்கிறார்களோ,
அப்படியே அவர்களை நான் அடைகிறேன், மநுஷ்யர்கள்
எல்லாரும் என் மார்க்கத்தையே அநுஸரிப்பார்கள். (கக)
காங்க்ஷன்குரீ டணாஹிபிம் யஜனஹஹெஷ்வதாஃ ।

கதிபூஹிராநுஷெ யொகெ லிபிஹ்வதிஃஸி-ஜா ॥

காங்குலந்தஃ கர்மணம்வித்திம் யஜந்த இஹதேவதாஃ,
கழிப்ரம்ஹிமாநுஷேலோகே வித்திர்பவதிகர்மஜா. (கஉ)

இவ்விடத்தில் கர்மங்களினுடைய பலத்தை விரும்பி,
தேவதைகளை யாராதிக்கிறார்கள். ஏனென்றால், மனுஷ்ய
லோகத்தில் கர்மங்களால் உண்டாகிற பலம் விரைவா யுண்
டாகின்றது. (கஉ)

வா தௌவ-ஃண-ஃயம் உயாஸுஷ-ஃ ம-ஃண-ஃ-வி-ஃவா-ம-ஃ. |

தஸ்யுக-த-ஃரா-வி-ரி-ஃ வி-ஃயுக-த-ஃரா-வி-யுக-ஃ ||

சாதுர்வர்ண்யம்மயாஸ்ருஷ்டம் குணகர்மவிபாகஸஃ,
தஸ்யகர்த்தாரமபிமாம் வித்யகர்த்தாரமவ்யயம். (கங)

(ஸத்வரஜஸ்தமோ) குணவ்யாபாரங்களை விபாகித்து
நான்கு வர்ணங்கள் என்னால் ஸ்ருஷ்டிக்கப்பட்டன. எல்லா
வற்றுக்கும் நானே கர்த்தா. ஆனாலும், எதற்கும் கர்த்தா
அல்லவென்றும் நித்யனென்றும் என்னை அறிவாயாக. ( )

இப்படி என்னையறிந்து முன்னோர்களான முமுகபூக்
களும் கர்மத்தைச் செய்தார்கள். ஆகையால், முன்னோர்க
ளான சூரியன், மறு முதலானவர்களும் செய்த புராதந
மான கர்மத்தையே நீயும் செய்வாயாக. (கரு)

கிங்கரி-கிழகரி-கி கவபொவ)குஜொஹிதாஃ ।

தெருக்கி-புருவக்கி அரியசுஜிஞாக்கா ரொக்கி வெட்டமுலாக்

கிங்கர்மகிமகர்மேதி கவயோப்யத்ரமோஹிதாஃ,

தத்தேகர்மப்ரவஸ்யாமி யத்ஞாத்வாமோக்ஷயஸேகபாத். ( )

எது (முமுகூஷுவானவன் அநுஷ்டிபக்கவேண்டிய) கர்மம் எது அகர்மம் (ஜ்ஞாநம்) என்கிற விஷயத்தில், வித்வாம்ஸர்களும் ப்ரமிக்கிறார்கள். (அப்படிப்பட்ட ஆத்மஜ்ஞாநயுக்தமான) கர்மத்தை உனக்குச் சொல்லுகிறேன். அதையறிந்து (ஆசரித்து) அசுபத்திலிருந்து, (ஸம்ஸாரபந்தத்திலிருந்து) விடப்படுவாய். (ககூ)

ச-ஸ்து அக்தியாயம்.

കുടുംബം ഹൃദി ബാലം ബാലം ഉൾക്കൊള്ളുന്നു.

சுகரி-கணபுரெவாபவ்யம் மஹநாகரி-கணா மதிஃ ॥

கர்மனோஹ்யபிபோத்தவ்யம் போத்தவ்யஞ்சவிகர்மணஃ,
அகர்மணஸ்சபோத்தவ்யம் கஹநாகர்மனோகதிஃ. (சௌ)

முக்ய கர்மவிஷயத்திலும், அங்ககர்மத்திலும், ஜ்ஞாநத்திலும், தெரிந்துகொள்ளவேண்டிய விஷயமிருக்கின்றது. கர்மத்தின் தன்மை அறிதற்கருமையாயிருக்கும். (கௌ)

കുറി-ങ്ങു കുറി-യംവശ്യം കുറി-ങ്ങിനകുറി-യം

ஸபை-ஜிஹா ந நுஷெஷா ஸப-தஃ-புஸ்தகி-ஃ-புஸ்தக ॥

கர்மணயகர்மயஃ பஸ்யே தகர்மணிசகர்மயஃ,
ஸபுத்திமாந்மநுவ்யேஷு ஸபுக்தஃ க்ருத்ஸநகர்மக்ருத். (கஅ)

எவன் கர்மத்தில் ஜ்ஞாநத்தையும், ஜ்ஞாநத்தில் கர்மத்
தையும் பார்க்கிறானோ, அவனே ஞானவான். அவனே மறு

கர்மபலத்தில் ஆஸக்தியைவிட்டு, நித்யத்தில் (ஆத்மாவில்) த்ருப்தி யடைந்து ஆசிரயமில்லாதவன் (ப்ரக்ருதியில் போக்யதா புத்தியில்லாதவன்) எவனோ, அவன் கர்மத்தில் ப்ரவேசித்தாலும், எந்தக் கர்மத்தையும் செய்தவனல்லன். (கர்மம் என்னும் முன்னிலையால் ஜ்ஞாநாப்யாஸம் செய்பவனாகிறான்.) (உ௦)

நிராஸீய-தவிதா தா த்யுஸவ-வபரிமுஹஃ ।
ஸாரீர-கெவல-கரீ-சுவ-நாஸொ திகிலிஷம் ॥

நிராசீர்யதசித்தாத்மா த்யக்தஸர்வபரிக்ரஹஃ,

ஸாரீரம் கேவலங்கர்ம சுவந்நாப்நோதிகில்பிஷம். (உ௧)

பலத்தில் விருப்பமில்லாதவனாய், மனத்தையும் இந்த்ரியங்களையும் கட்டினவனாய்; ப்ராக்ருத வஸ்துக்கள் எல்லாவற்றிலும் மமதையைவிட்டவனாய், சரீரத்தோடுசேர்ந்த கர்மங்களை மாத்ரம் செய்கிறவன் பாபத்தையடையமாட்டான்

யஜுராயா ஹஸனூஷோ அம்^ஸதீதோவிதிதாஃ ।
ஸ^ஸஸிஸி^யபாவஸி^யதி^யள^யவ க்ருக்வாவிநநிஸ்யுதெ ॥

யத்துருச்சாலாபஸந்துஷ்டோ த்வந்த்வாதீதோ விமத்ஸரஃ,
ஸமஸ்ஸித்தாவஸித்தௌச க்ருத்வாபிநிபத்யதே. (௨௨)

ப்ரயத்நமில்லாமலே லபித்தவஸ்துக்களில் த்ருப்திபுள் ளவனாய், சீதோஷ்ண சுகதுக்காதி த்வந்த்வங்களை விட்டவ னாய், பிறரிடத்தில் விரோதமில்லாதவனாய், பலம் கிடைத் தாலும் கிடைக்காமற்போனாலும் பேதமில்லாதவன் கர்மத் தைச் செய்தாலும் பந்தத்தை யடையமாட்டான். (உஉ)

மதஸம்மஸ்யுரிதஸ்ய ஜ்ஞாநாவஸ்யிததெவதஸஃ ।
யஜ்ஞாயாஹாதஃகரீத்ஸரிமுஷ்யவிநீயதெ ॥

கதஸங்கஸ்யமுக்தஸ்ய க்ஞாநாவஸ்திதசேதஸஃ,
யக்ஞாயாசரதஃ கர்ம ஸமக்ரம்ப்ரவிலீயதே.

ச-ஸ்து அக்தியாயம்.

சங்கமில்லாதவனாய், (ப்ரக்ருதிசம்பந்தங்களால்) விடப் பட்டவனாய், ஜ்ஞாநத்தில் நிலைத்த மனத்தை யுடையவன் செய்கிற யஜ்ஞாதி கர்மங்களால், புண்ய பாப ரூபமான ப்ராசீன கர்ம முழுதும் நசிக்கும். (உந.)

ஸுஹாரூணம் ஸுஹஹவீஃ ஸுஹாஹுஸுஹணாஹு |
தடி | ஸுஹெஹவதேநமஹவ்யம் ஸுஹகரி-ஹாரியநா ||

ப்ரும்ஹார்பணம் ப்ரும்ஹஹவீர் ப்ரும்ஹாக்ரௌப்ரும்ஹண
ஹுதம், ப்ரும்ஹைவதேநகந்தவ்யம் ப்ரும்ஹகர்மஸமாதிகா.

ப்ரஹ்மரூபமான சாதகத்தால், ப்ரஹ்மரூபமான ஹவி
ஸ்ஸு, ப்ரஹ்மாக்ரியில், ப்ரஹ்மரூபமான கர்மத்தால்ஹோ
மம் செய்யப்படுகின்றது. ப்ரஹ்மரூபமான கர்மத்தை த்யா
நம்செய்வதனால், அப்படிப்பட்ட த்யாநம் செய்கிறவனுக்கு
ப்ரஹ்மரூபமான ஆத்மஸ்வரூபமே ப்ராப்யமாகும். (உச)

நெடுவெலுவாவெயஜஞ் யொழிந்நெய்-வாவெத ।

ஐ ஹாழாவவெயஜஞ் யஜெஞ்நெநவாவஜுஹதி ॥

தைவமேவாபரேயக்கும் யோகிந் பர்யுபாஸதே,
ப்ரும்ஹாக்நாவபரேயக்கும் யக்ஞேநைவோபஜுஹ்வதி. ( )

சில யோகிகள் தேவார்ச்சநாநுபமான் யஜ்ஞத்தையே
கர்மமென்றுசேவிக்கிறார்கள். வேறுசிலர் ப்ரஹ்மநுபமாகிய
நெருப்பில் யஜ்ஞத்தாலேயே யஜ்ஞஹோமம்செய்கிறார்கள்.

ஸூத்ராஜீணிஃ ஹியாணுநெயு ஸம்யஜாநிஷுஜுஹதி ।
ஸஹாஜீநிஷயாநநெயு லீஹி யாநிஷுஜுஹதி ॥

ஸ்ரோத்ராதீணிந்த்ரியாண்யந்யே ஸம்யமாக்நிஷுஜுஹ்வதி,
ஸப்தாதீந்விஷயாநந்யே பீந்த்ரியாக்நிஷுஜுஹ்வதி. (உசு)

வேறு சிலர் ஸ்ரோத்ரம்முதலான இந்த்ரியங்களை, நிக்
ரஹமென்கிற அக்நியில் ஹோமம்செய்கிறார்கள். வேறு சில

யோகிகள் சப்தாதி விஷயங்களை இந்திரியங்கள் என்கிற
அக்நியில், ஹோமம் செய்கிறார்கள். (உசு)

ஸவ-பாணீந்தி யகரி-பாணி பூணகரி-பாணிவாவரொ ।

சூதஸம்யபிபொமா_நமுள ஜஹ்வி_நகி_நஞாநதீவிதெ ॥

ஸர்வாணீந்திரியகர்மாணி ப்ராணகர்மாணிசாபரே,
ஆத்மஸம்யமயோகாக்நௌ ஜஹ்வதிக்ஞாநதீபிதே. (உஎ)

வேறு சிலர் சகலமான இந்திரிய வ்யாபாரங்களையும்,
சகலமான ப்ராண வ்யாபாரங்களையும், ஜ்ஞாநத்தினால் ஜ்வ
லித்துக்கொண்டிருக்கிற, மனோ நிக்ரஹாப்யாஸம் என்கிற
அக்நியில் ஆஹுதிசெய்கிறார்கள். (உஎ)

பூவ்யபஜ்ஞாஸ்வொயஜ்ஞா யொமயஜ்ஞாஸ்வாவரொ ।

ஸூர்யபஜ்ஞாநயஜ்ஞாஸூயதய ஸம்ஸிதவ்யுதாஃ ॥

த்ரவ்யக்ஞாஸ்தபோயக்ஞா யோகயக்ஞாஸ்ததாபரே,
ஸ்வாத்யாயக்ஞாநயக்ஞாஸ்ச யதயஸ்ஸம்சிதவ்யுதாஃ. (உஅ)

த்ருடவ்ரதர்களாய், நியமமுள்ளவர்களாகிய சிலர் த்ர
வ்யத்தையே யஞ்ஞமாக வுடையவர்கள், வேறு சிலர் தபஸ்
ஸையே யஜ்ஞமாகவுடையவர்கள், வேறு சிலர் யோகத்தையே
யஜ்ஞமாக வுடையவர்கள், சிலர் ஜ்ஞாநத்தையே யஜ்ஞ
மாக வுடையவர்கள். (உஅ)

சுவாநேஜஹ்விதிப்ராணம் ப்ராநேபாநந்ததாபரே ।
ப்ராணாவாநமதீர்ஹ்விதிப்ராணாயாபிராயணாஃ ॥

அபாநேஜஹ்வதிப்ராணம் ப்ராநேபாநந்ததாபரே,
ப்ராணாபாநகதீருத்வா ப்ராணாயாமபராயணாஃ. (உக)

ப்ராணாயாமபராயணரான சிலர் ஆஹாரநியமத்தோடு
அபாநத்தில் ப்ராணத்தை ஹோமம் செய்கிறார்கள். (பூரக
மென்கிற ப்ராணாயாமத்தைச் செய்கிறார்கள், வேறு சிலர்
ப்ராணத்தில் அபாநத்தை, ஹோமம்செய்கிறார்கள், (ரேச
கம் என்கிற ப்ராணாயாமத்தைச் செய்கிறார்கள்.) (உக)

கவரெநியதாஹாராஃ ப்ராணாநுபுராணெஷுஜஹ்வி
ஸவெஹ்வெதெயஜ்ஞவிஷா யஜ்ஞக்ஷவிதகஜ்ஞாஃ ॥

அபரேநியதாஹாராஃ ப்ராணாந்ப்ராணேஷுஜஹ்வதி,
ஸர்வேப்யேதேயக்ஞவிதோ யக்ஞக்ஷபிதகல்மஷ. (௩௦)

வேறு சிலர் ப்ராணாபாநமார்க்கங்களை பந்தித்து ப்ரா
ணங்களை ப்ராணங்களில் ஹோமம்செய்கிறார்கள். ப்ராணங்
களை விடாமலும் இழுக்காமலும் ஸ்தம்பிக்கச் செய்வதனால்
கூம்பகமென்கிற ப்ராணாயாமத்தைச் செய்கிறார்கள் இவர்
களெல்லாரும் யஜ்ஞத்தை யறிந்தவர்களாய் யஜ்ஞத்தால்
பாபம் நசிக்கப்பெற்றவர்களாவார்கள். (௩௦)

யஜ்ஞஸிஷ்டர஽தஹஜா யானிஸுஹஸநாதநம் ।

நாயன்வாகொஹ்யயஜ்ஞஸு கஹ்தாந்யஃகஹஸதஃ॥

யக்ஞஸிஷ்டாம்ருதபுஜோ யாந்திப்ரும்ஹஸநாதநம்,
நாயம்லோகோஸ்தயயக்ஞஸ்ய குதோந்யஃ குருஸத்தம. (௩௧)

யஜ்ஞசேஷமான அம்ருதத்தை (சரீரதாரணர்த்தம்)
புசித்து, சாகவதமான ப்ரஹ்மத்தை யடைகிறார்கள். குரு
ஸ்ரேஷ்ட்டனே! யஜ்ஞ மில்லாதவனுக்கு இந்த வுலகமே
யில்லை, மோக்ஷ மெப்படி யுண்டாகும். (௩௧)

வனவம்ஸஹ-வியாயஜூ விததாஸுஹணே-வெ ।

கரீ-ஜாநிபிதாநவ-நவ-ஜூகூவிபேகூயெஸ ॥

ஏவம்பஹ-விதாயக்ஞா விததாப்ரஹ்மணோமுகே,

கர்மஜாந்வித்திதாந்ஸர்வா நேவம்க்ஞாத்வாவிமோக்ஷயஸே.()

இப்படி பல விதங்களான யஜ்ஞங்கள் (கர்ம யோகங்
கள்) ஆத்மயாதாத்மயாவாப்தி சாதநங்களா யிருக்கின்றன.

(அந்தக் கர்மயோகங்களெல்லாம் (நித்தியநைமித்திக) கர்மங்

களால் உண்டானவைகளென்று அறிந்து, கொள்வாயாக. (௩௨)
 இப்படி தெரிந்த பிறகு மோக்ஷத்தை யடைவாய்.
 ஸ்ரீ யாநுஷ்ய ஜியாஷ்ய ஜோக்ஷ ஜோநயஜ்ஞஃ பரஹ்ம ।
 ஸவக்ஷ ஜோநவரிஸோஷ்ய தெ ॥

ஸ்ரீயாந்த்ரவ்யமயாத்யஞாத் ஞாநயக்ஞஃ பரந்தப,
 ஸர்வம்கர்மாகிலம்பார்த்தக்ஞாநேபரிஸமாப்யதே. (௩௩)

ஓ பரந்தபா! பார்த்தா! த்ரவ்யங்களால் செய்யப்படுகிற
 யஜ்ஞத்தைப் பார்க்கிலும் ஜ்ஞாநரூபமான யஜ்ஞம் சிறந்
 தது, கர்மங்கள் யாவும் முழுதும் ஜ்ஞாநத்தில் பர்யவஸாந
 மாகின்றது. (௩௩)

தஜ்விபிபுணிவாதேந வரிபுஸ்ரீநஸவயா ।
 உவபேஷ்ய ஜிதேஜ்ஞாநம் ஜாநிநஸூக்ஷ்மஸிநம் ॥

தத்வித்திப்ரணிபாதேந பரிபரச்நேநஸேவயா,
 உபதேஷ்யந்திதேக்ஞாநம் க்ஞாநிநஸ்தத்வதர்சிநம். (௩௪)

அந்த ஞானத்தை நமஸ்காரத்தாலும், ப்ரஸ்னையாலும் வரிஸ்
 ஞானையாலும் தெரிந்து கொள்வாயாக, ஆத்மஸ்வரூபத்தை
 யறிந்த ஜ்ஞானிகள் அந்த ஜ்ஞானத்தை உனக்கு உபதேசிப்பார்
 யக்ஜாக்ஷா நவ-நரெ-ஹரெவ்யாஸ்ய விவாணவ | [கள்
 பெருங் குதாந்யுஸெஷண ஸ்ரக்ஷ்ணிதாந்யுயோயி ||

யத் ஜ்ஞாத்வாநபுநர்மோஹ மேவம்யாஸ்யவிபாண்டவ,
 யேநபூதாந்யஸேஷேண த்ரக்ஷ்யஸ்யாத்மந்யதோமயி. (௩௫)

ஓ பாண்டவா! அந்த ஜ்ஞானத்தையறிந்து மறுபடியும்
 நீ யிப்படி பிரமிக்கமாட்டாய், அந்த ஜ்ஞானத்தால் ஸர்வ
 பூதங்களையும் ஆத்மாவின் (தனது) இடத்திலும், என்னிட
 த்திலும் பார்க்கிறாய், (ப்ரக்ருதியை விட்ட ஆத்மஸ்வரூபங்
 களெல்லாம் ஜ்ஞானாகாரமாய், சமமாகத்தோற்றும்.) (௩௫)
 க்ஷவிஷேஷவிவாபெஷு ஸ்வெ-ஹ்யெவ்யாக்ஷுதரீ |
 ஸ்வ-ஹ்யாநஸ்யெவெநவ வுஜிநஸ்யநரிஷ்யுவி ||

(10)

சு-வது அத்தியாயம்.

129

நஹிஜ்ஞானேந ஸத்ருஸம் பவீத்ரமிஹவீத்யதே,
தத்ஸ்வயம்யோகஸம்வீத்தஃ காலேநாத்மநிவீந்ததி. (௩௮)

ஆத்ம ஜ்ஞானத்துக்குச் ச்மாநமான சுத்திகரம் இந்த
லோகத்தில் எதுவுமில்லை, அந்த ஆத்மஜ்ஞானம் யோகசித்தி
யை யடைந்தவனுக்குக் காலக்ரமமாய் ஆத்மாவில் தானே
யுண்டாகின்றது. (௩௮)

ஸ்ரீபாவாநுஹதஜ்ஞாநம் ததூரஸ்யதெஹிபுயஃ ।

ஜ்ஞாநம்ஹவ்வாரம்ஸாந்நி லேஹிரொணாதிமஹி ॥

ஸ்ரத்தாவாந்லபதேக்ஞாநம் தத்பரஸ்ஸம்யதேந்த்ரியஃ,
ஜ்ஞாநம்லப்தவாபராம்ஸாந்நி மசிரேணாதிகச்சதி. (௩௯)

ஜ்ஞானத்தை யே முக்யமாய் ஆசிரயித்து, சிரத்தையுள்
ளவனாய், இந்த்ரியநிக்ரஹம்செய்கிறவன், ஜ்ஞானத்தையடை
வான். ஜ்ஞானத்தை யடைந்தபிறகு சிறந்ததாகிய சாந்தியை
(மோக்ஷத்தை) விரைவாய் அடைகிறான். (௩௯)

கஜ ஸாஸ ஐயா நஸ வஸ்யா தாவி நஸுதி ।

நாய். கொலி நவரொ நஸு வஸ்யா தநஃ ॥

அஜ்ஞஸ்சார்ரத்ததாநஸ்ச ஸம்ஸயாத்மாவிநஸ்யதி,
நாயம்லோகோஸ்திரபரோ நஸுகம்ஸம்ஸயாத்மநஃ. (ச0)

ஜ்ஞாநமில்லாதவனும், சிரத்தை யில்லாதவனும், (உப
தேச ப்ராப்தமான ஜ்ஞாநத்தில்) ஸம்ஸயமானமனமுள்ளவ
னும் நசிப்பான், அப்படிப்பட்ட ஸம்ஸயாத்மாவுக்கு இந்த
(ப்ராக்ருத) லோகம் இல்லை, பரலோகம் (தர்மார்த்தகாம
ரூப புருஷார்த்தம்) இல்லை. சுகம் (மோகூதம்) இல்லை. (ச0)
யொமஸஹுஸூகரி-பாணம் ஜா நஸுவிநஸ்யஸு ।

சுதவஹம் நகரி-பாணி நிஸ்யுதிய நஃஜய ॥

யோகஸந்யஸ்தகர்மாணம் ஜ்ஞாநஸஞ்சிந்நஸம்ஸயம்,
ஆத்மவந்தம்நகர்மாணி நிபத்நந்திதநஞ்சய. (சக)

தநஞ்சயா! யோகத்தால் ஜ்ஞாநரூபமாகிய கர்மயோக
முண்டாகி ஆத்மஜ்ஞாநத்தால் ஆத்மவிஷயமாகிய ஸம்ஸயம்
விலகின த்ருடமான மனமுள்ளவனை (பூர்வ) கர்மங்கள் பந்
திக்கமாட்டா. (சுக)

தவூரஹி தவஸம்ஸு தம் ஹுக்ஸுஜாநாஹிநாதநம் ।
ஹிஹெக்ஸுநாஸம்ஸயம்பொம லாதிஹெக்ஸுதிஷ்டாரத ॥

தஸ்மாதஜ்ஞாதஸம்பூதம் ஹ்ருதஸ்தம்ஜ்ஞாநாஹிநாத்மநம்,
சித்வைநம்ஸம்ஸயம்யோக மாதிஷ்டோத்திஷ்டபாரத. (சஉ)

ஆகையால், அஞ்ஞாநத்தினாலுண்டாகி, ஹ்ருதயத்தில்
நிற்கிற இந்த ஆத்ம விஷயமான சந்தேஹத்தை, ஆத்ம
ஜ்ஞாந மென்கிற கத்தியால் சேதித்து, கர்மயோசத்தைச்
'செய்வாயாக. பாரதா! எழுந்திரு. (சஉ)

ஸ்ரீ கீதாஸு ஜ்ஞாந யோக மென்கிற
நான்காவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஐந்தாவது அத்தியாயம். கரும சன்னியாச யோகம்.

அர்ஜுன வாக்கியம்.

ஸந்யாஸங்கரிணாஹ்விஷ்ணுநயொஹ்மஹிஸஸஸி ।
யஜ்ஞபுஷ்பகயொரொகம் தந்மேப்ருஹிஸநிஸ்சிதம் ॥

ஸந்யாஸங்கர்மனாங்கருஷ்ண புநர்யோகஞ்சஸம்ஸஸி,
யச்ரேயஸதயோரேகம் தந்மேப்ருஹிஸநிஸ்சிதம். (க)

ஓ க்ருஷ்ண! கர்ம ஸந்யாஸத்தை (ஜ்ஞாநயோகத்தை)
செய்யென்று சொல்லுகிறாய், மறுபடியும் கர்மயோகத்தைச்
செய்யென்று சொல்லுகிறாய், இவ்விரண்டில் சிறந்ததாகிய
ஒன்றை மிகவும் நிபந்தனையாய் எனக்குச் சொல்வாயாக. (க)

பகவத்கீதை.

ஸ்ரீ கிருஷ்ண வாக்கியம்.

ஸஞ்ஜாஸகி-பொழுது நிஸ்ரயஸகராவாஹள ।

தயொஸு-பு-ஸஞ்ஜாஸா த-பொமொவிஸிஷ்யெ-த॥

ஸந்யாஸகர்மயோகஸ்ச நிஸ்ரேயஸகராவுபௌ,

தயோஸ்துகர்மஸந்யாஸாத் கர்மயோகோவிசிஷ்யதே. (உ)

ஜ்ஞாநயோகம் கர்மயோகம் இவ்விரண்டும் மோக்ஷ

ஹேதுக்கள், அந்த இரண்டில் ஜ்ஞாநயோகத்தைப் பார்க்

கிலும் கர்மயோகம் மேலானது. (உ)

ஜெயஸுநித்யுஸஞ்ஜால் பொநடுவழிநகாங்குகி ।

நிர்நொஹி-ஹாஸாஹாஸ-வம்ஸநாகபூ-உயெ-த॥

ஜ்ஞேயஸ்ஸநித்யஸந்யாஸீ யோநத்வேஷ்டிகாங்குகி,

நிர்ந்வந்த்வோஹிமஹாபாஹோ ஸுகம்பந்தாத்ப்ரமுச்யதே.()

ஓ மஹாபாஹோ! எவன் வெறுப்பு விருப்புக்கள் இல்

லாமல், த்வந்த்வங்கள் இல்லாதவனா யிருக்கிறானோ, அவனே

நவது அத்தியாயம்.

135

நித்ய ஸந்யாஸி (நித்ய ஜ்ஞாந யோக நிஷ்ட்டன்) என்று
தொரிந்துகொள்ளவேண்டும். அவன் சுலபமாய், ஸம்ஸாரத்
திலிருந்து விடப்படுகிறான். (ங)

ஸாஹ்யயொமளப்யயஹ் ராஹாஃ ப்ரவதந்திரபண்டிதாஃ ।
வாஹ்யயொஸிதஸ்ய மஹயொவிநிதெவமபி ॥

ஸாங்க்யயோகௌப்ருதக்பாலாஃ ப்ரவதந்திரபண்டிதாஃ,
ஏகமப்யாஸ்திதஸ்ஸம்யகுபயோர் விந்ததேபலம். (ச)

ஜ்ஞாநயோகமும் கர்மயோகமும் வேறானவையென்று
பாலர்கள் (ஸம்பூர்ணமான ஜ்ஞாநமில்லாதவர்கள்) சொல்-
லுவார்களே யன்றி, பண்டிதர்கள் (ஸம்பூர்ணமான ஜ்ஞாந
முள்ளவர்கள்) சொல்லமாட்டார்கள். இவ்விரண்டில் ஒன்-
றையாகிலும் நன்றாய் ஆசரித்தவன் ஒரே பலத்தை அடை-
வான். (ச)

யதாஸெஷ்யம் ப்ராப்யதேஸ்தாநம் தஜ்யோமொவிமஸ்ய
தெவினகம்ஸாஹ்யம்யொமம்ய யம்பஸ்யதிஸவஸ்யதி ॥

யத்ஸாங்க்யைம் ப்ராப்யதேஸ்தாநம் தத்யோகைரபிகம்யதே,
ஏகம்ஸாங்க்யஞ்சயோகஞ்சயம் பம்யதிஸபஸ்யதி. (இ)

ஜ்ஞாநயோகத்தை ஆசிரயித்தவர்களால் அடையப்படு
கிறபலம் எதுவோ அதுவே கர்மயோகத்தை ஆசிரயித்தவர்
களாலும் அடையப்படும். ஜ்ஞாநயோகமும்கர்மயோகமும்
ஒன்றே யென்று எவன் தெரிந்து கொள்வானோ அவனே
தெரிந்துகொண்டவனாவான். (ஈ)

ஸஞ்ஜாஸஸ்துமஹாபாஹோ துஃகமாப்தமயோகதம் ।
யொமயம்யதெரபிநிஸ்ய-ஹா நவிரொணாயிமஹதி ।

ஸந்யாஸஸ்துமஹாபாஹோ துஃகமாப்தமயோகதம்,
யோகயுக்தோமுநிர்ப்ரஹ்மா நசிரேணாதிகச்சதி. (ஈ)

ஓ மஹாபாஹோ! ஆனால் கர்மயோகமில்லாமல் ஜ்ஞா
நயோகத்தை யடைவது கஷ்டம், கர்மயோகஸம்பந்தனான
முநி (ஆத்மத்யாகபரன்) மாத்ரம் விரைவாக ஆத்மாவை
யடைவான். (சு)

யொமய-஁கூ-விஸ-஁பா-தா விஜி-தா-தாஜி-தெ-஁ய-஁
ஸவ-஁஁-஁தா-஁஁-஁தா-஁தா-஁஁-஁஁-஁வி-நலி-஁஁-஁஁॥

யோகயுகதோவிஸ-஁த்தாத்மா விஜிதாத்மாஜிதேந்த்ரியஃ,
ஸர்வபூதாத்மபூதாத்மாசூர்வந்நபிநலிப்யதே. (எ)

கர்மயோகத்தில் நிஷ்டையுண்டாகி, பரிசுத்தமான்மன
முள்ளவனாய், மனத்தையும் இந்த்ரியங்களையும் வென்று,
தன் ஆத்மாவும், சகல ப்ராணிகளின் ஆத்மாவும் ஒரே ரூப
மாய் நினைப்பவன், கர்மங்களைச் செய்தாலும் அஹங்காராதி
கள் அவனைப்பற்றமாட்டா. (எ)

கின்றனவென்று மார்த்திரம் நிச்சயித்துக்கொண்டே, தான்
எதையும் செய்யவில்லையென்று நினைப்பான். (அ-க)

ஐஹண்யாயாகரீ-பாணி ஸம்மந்த்யுகாகரோதியம்:
விப்யுதேநஸவாவெந வடிவகுறிவார்ஹஸா ||

ப்ரஹ்ம்மண்யாதாயகர்மாணி ஸங்கந்த்யக்த்யக்த்வாகரோதியம்,
லிப்யதேநஸபாபேந பத்மபத்ரமிவாம்பஸா. (க0)

கர்மங்களை ப்ரஹ்மத்தில் (ப்ரக்ருதியில்) வைத்து பலா
பேசைகூழையவிட்டு, எவன்கர்மத்தைச்செய்கிறானோ, அவனை
தாமரையிலே நீர்போல (ப்ரக்ருதிசம்பந்த ஹேதுக்களான)
பாபங்கள் பற்றமாட்டா (க0)

காயெநஸநஸாஸுஜ்யா கெவயெரிஜ்யெயாவி:
யொநிநஸ்கரீ-பாணி ஸம்மந்த்யுகாகரோதியம்:
யொநிநஸ்கரீ-பாணி ஸம்மந்த்யுகாகரோதியம்:
யொநிநஸ்கரீ-பாணி ஸம்மந்த்யுகாகரோதியம்:

காயேநமநஸாபுத்யா கேவலேரிந்திரியைரபி,
யோகிநஃ கர்மஞர்வந்தி ஸங்கந்த்யகத்வாத்மஸூத்தயே. (கக)

யோகிகள் சரீரத்தினாலும், மனத்தினாலும், புத்தியினாலும், கேவலங்களான இந்திரியங்களாலும் பலாபேகைகளையுண்டு ஆத்மசுத்தி (ஆத்மாவின் பூர்வ கர்ம பந்த நிவ்ருத்தி) யின் பொருட்டுக் கர்மத்தைச் செய்கிறார்கள். (கக)

யாஃஃஃபுமௌத்துகா ஸானிஜாவொதிநெஷிகீழ் ।

சுயு^{யு}கா^{யு}காரொண^{யு} மெ^{யு}வெ^{யு}வெ^{யு}நி^{யு}ய^{யு}யெ^{யு}த^{யு} ||

யுக்தகர்மபலந்த்யக்த்வா ஸாந்திமாப்நோதிநைஷ்டிகீம்,
அயுக்தகாமகாரேண பவேஸக்தோநிபத்யதே. (கஉ)

ஆத்மேதர பலங்களில் ஆசையில்லாமல் ஆத்மாவின்
டத்தில்மாத்ரம் ஆசையுள்ளவன், கர்மபலத்தைவிட்டு சாக்
வதமான (ஆத்மாநுபவ) சுகத்தையடைகிறான். ஆத்மேதர
பலங்களில் ஆசையுள்ளவன் காமகாரமாய் (தன்னிச்சை

இந்தலோகத்துக்குக் கர்த்ருத்வத்தையாகிலும், கர்மங்
களையாகிலும், கர்மபலங்களின் சம்பந்தத்தையாகிலும், கர்ம
வஸ்யனாகாத ஆத்மா உண்டாக்கமாட்டான். ஸ்வபாவம் (ப்ர
க்ருதிசம்பந்தத்தால் உண்டானவாசனே) காரணமாகின்றது. (கு-
வது அபித்தியாயம்.
நாடிதேகஸ்ய விதாபம் நவெவவஸ்யுதவிஹம் ।
கஜாநநாப்யுதஜாநம் தெநஹிஹிஜிஹவம் ॥

நாடிதேகஸ்ய விதாபம் நவெவஸ்யுதவிஹம்,
அஜ்ஞாநேநாவ்ருதம் ஞாநம்தேநமுஹ்யந்திஜந்தவம். (கரு)

வ்யாபகனான ஆத்மா ஒருவனுடைய துக்கத்தையாகி
லும் சுகத்தையாகிலும் போக்கடிக்கமாட்டான். ஜ்ஞாந
விரோதியான பூர்வகர்மத்தால் ஜ்ஞாநம் மூடப்பட்டிருக்
கின்றது. அதனால் ப்ராணிகள் மோஹத்தையடைகிறார்கள்.
ஜாநெநநததஜாநம் யெஷாநாஸிதகிதநம் ।
தெஷாநிதகிதகஜாநம் ப்ரகாஸயதிததாபி ॥

ஆத்மாவையே முக்ய ப்ரயோஜனமாய்நினைத்தவர்கள், ஜ்ஞாநத்தால் சமஸ்த பாபங்களைபும் உதறிக்கொண்டு, புநர்ஜநம் மில்லாத சுத்தாத்மஸ்வரூபத்தை அடைகிறார்கள். (கௌ)

விடி⁸விநயஸம்வ⁸ஸெ⁸ ஸ்ராஹ⁸ஸெ⁸மவிஹ⁸ஸி⁸நி⁸.
ஸ⁸நி⁸ஸெ⁸வஸ⁸வபாகே⁸ச பண்டி⁸தாஸ்ஸமதர்சி⁸நம்॥

வித்யாவிநயஸம்பந்நே ப்ராம்மணேகவிஹஸ்திநி,
ஸ⁸நி⁸ஸெ⁸வஸ⁸வபாகே⁸ச பண்டி⁸தாஸ்ஸமதர்சி⁸நம்.

ஆத்மஜ்ஞாநிகள், வித்யையில சமர்த்தனானவனிடத்திலும், வெறுமையான (படிக்காத) ப்ராஹ்மணனிடத்திலும், பசு, யானை, நாய் என்பவைகளிடத்திலும், நாயைத்தின்னு கிறசண்டாளனிடத்திலும், ஜ்ஞானைகஸ்வரூபமான ஆத்மாக் கள்(ஏகரூபமாயிருந்தலால்) ஸமத்வத்தையேபார்ப்பார்கள்.

ஐரெஹவெதஜி-தஸுரொயெஷாஸாரொஜ்யூபிதம்நம்;

நிஷெ-பாஷாஹிஸுரீஸுஹதஸுராக்ஸுஹணிதெதூபிதாஃ॥

இஹைவதைதர்ஜிதஸ்வர்கோ யேஷாம்ஸாம்யேஸ்திதம்நம்,

நிர்தோஷம்ஹிஸமம்ப்ரம்ஹ தஸ்மாத்ப்ரம்ஹணிதேஸ்திதாஃ ()

எவர்களுக்கு (ஆத்மாக்களெல்லாம்) ஸமமென்கிற பா
வத்தில் மனம் நின்றதோ, அவர்களால் கர்மாநுஷ்டாந
காலத்திலேயே, ஸம்ஸாரம் வெல்லப்பட்டது ப்ரக்ருதிசம்
பந்த தோஷமில்லாத சமமான ஆத்மஸ்வரூபமே யல்லவா
ப்ரஹ்மம். ஆகையால் சமமான மனமுள்ளவர்கள் ப்ரஹ்
மத்திலிருப்பவர்கள். (கக)

நபுஹுஷெகூப்யம் ப்ராபுநொசிஜெக்ப்ராஸுயா
ப்யம் । ஸிராஸ-கிராஸு-கிரொஸுஹவிஷுஹணிஷுபிதம்॥

நப்பற்றருஷ்யேத்ப்ரியம்ப்ராப்யநோத்விஜேத்பிராப்யசாப்ரியம்
ஸ்திரபுத்திரஸம்மூடோப்ரம்ஹ வித்ப்ரஹ்மணிஸ்திதஃ (௨௦)

ஸ்த்திரமாகிய புத்தியுண்டாகி, சரீரமே ஆத்மா என
கிற ப்ரமத்தைவிட்டு, ஆத்மஸ்வரூபத்தையறிந்த ஆத்மாப்
யாஸ நிஷ்ட்டன், ப்ரியமானதைப் பார்த்து, சந்தோஷிக்க
மாட்டான். அப்ரியமானதைப் பார்த்து துக்கிக்கமாட்டான்.
ஸாஹஸ்யஸௌ-ஹஸ்யதா விந-த்யாதநியதௌ||
ஸஸஹயோமயதௌ ஸவக்யயஸ-தௌ||

பாஹ்யஸ்பர்ஸேஷ்வஸக்தாத்மா விந்தத்யாத்மநியத்சகம்,
ஸப்ரஹ்மயோகயுக்தாத்மா ஸுகமக்ஷயமஸ்நுதே. (உக)

ஆத்மேதரவிஷயா நுபவங்களில் விருப்பமில்லாதமனத்
தோடு, ஆத்மாவினிடத்திலேயே, சுகத்தை எவன் அநுபவித்
கிறானோ, அவனே ப்ரஹ்மத்யாந யுக்தமான மனத்தோடு,
சாகவதமானசுகத்தை (ப்ரஹ்மா நுபவத்தை) அடைவான்.

யெஹிஸஸுஸாஜாஹொமா டுஃவயொநயவனவதெ।
 சூரெவனகைகளெய நதெஷுரரீதெஸுயஃ॥

யேஹிஸம்ஸ்பர்ஸஜார்போகா துக்கயோநயவதே,
 ஆத்யந்தவந்தக்கௌந்தேய நதேஷுரமதேபுதஃ (உஉ)

குந்தீபுத்ரனே! விஷயேந்தரிய சம்பந்தத்தா லுண்டா
 கிற சுகங்கள் எவையோ, அவை துக்கவேறுதுக்களே, உத்
 பத்திராசங்களுள்ளவை, ஆத்மஜ்ஞாநியானவன், அவற்றில்
 விருப்பம் செய்யமாட்டான். (உஉ)

ஸநோ தீஹெவயஸௌயுஃப்ராஹ்மீரவிஹோக்ஷணாசு।
 காஹேப்ராபொடி வஃவெமஃ ஸயுஃஸுஸுஃநரஃ॥

ஸக்நோதீஹவயஸ்ஸோமம் ப்ராக்ஸரீரவிமோக்ஷணாத்,
 காமக்ரோதோத்பவம் வேகம்ஸயுக்தஸ்ஸஸுஃநரஃ. (உ௩)

எவனானால் சரீரத்தைவிடுவதற்குமுன்பு, யோகாப்யாஸ
 தசையிலேயே, காமக்ரோதங்களாலுண்டாகிற வேகத்தைத்

தடுப்பதற்கு சக்தியுள்ளவனே, அவனே ஆத்மாநுபவத்துக்
குத் தகுதியானவன், அவனுக்கே ஆத்மசுகம் உண்டு. (உரு)

யொனாஸ-யொனாராராஜியானஜெ-யுர திரெவயம்.
வ.யொநீஸுஹநிவ-பாணம் ஸஹவ-புதொயிமய தி||

யோந்தஸ்ஸ-கோந்தராராமஸ்த தாந்தர்ஜ்யோதிரேவயம்,
ஸயோகீப்ரம்ஹநிர்வாணம் ப்ரம்ஹபூதோதிகச்சதி. (உச)

எவன் அந்தராத்மாவினிடத்திலேயே ரமிப்பவனாய்,
ஆத்மஜ்ஞானமுள்ளவனாயிருக்கிறானே, அந்த யோகி ப்ரஹ்
மஸ்வரூபனாய், ஆத்மாநுபவசுகத்தை அடைகிறான். (உச)

யஹனெஸுஹநிவ-பாணம் ஜிஷ்யம்ஷீணகல்மஷாம்.
மிஸுநெ-யுயதா-தாந ஸவ-புதொயிமயதா-தாம்||

லபந்தேப்ரம்ஹநிர்வாணம் ருஷ்யம்ஷீணகல்மஷாம்,
சிந்தத்வைதாயதாத்மாந ஸ்ரீவபூதஹிதேரதாம். (உரு)

சீதோஷ்ணதித்வந்த்வங்களை விட்டு, ஆத்மாவிலேயே
மனத்தைநிறுத்தி, சர்வ ப்ராணிகளின் ஹிதத்தில் விருப்ப
முள்ளவர்களாகியருஷிகள் (ஆத்மஜ்ஞானிகள்) பாவம்கூழ்ணி
க்கப் பெற்றவர்களாய் ப்ரஹ்மானந்தத்தை யடைகிறார்கள். (உரு)
காஸிஹ்ராயவிய-கூநாநாம் யதீநாந்யதவெதஸாடி।
ஐலிஹ்ராயவிய-கூநாநாந் வத-ஹ்ரெதவிஜிதாநாடி॥

காமக்ரோதவியுத்தாநாம் யதீநாந்யதசேதஸாம்,

அபிதோப்ரம்ஹநிர்வாணம வர்த்ததேவிஜிதாத்மநாம். (உரு)

காமக்ரோதங்களை விட்டு, யோகாப்யாஸம் செய்து
கொண்டு சாவதானமனமுள்ளவர்களாய், மனத்தை ஜெயித்
தவர்களுக்கு ப்ரஹ்மானுபவம் சமீபத்திலிருக்கின்றது. ( )

ஹ்ராய-கூநாநாந் வத-ஹ்ரெதவிஜிதாநாடி॥
ஹ்ராய-கூநாநாந் வத-ஹ்ரெதவிஜிதாநாடி॥
ஹ்ராய-கூநாநாந் வத-ஹ்ரெதவிஜிதாநாடி॥

ஸ்பர்சாங்க்ருத்வாபஹிர்பாஹ்யாம்ஸ்ரக்ஷுஸ்ஸைசவாந்தரேப்ருவோ
ப்ராணாபாநௌஸமௌக்ருத்வா நாஸாப்யந்தரசாரிணௌ. (உஎ)

பாஹ்யவிஷ்யங்களை பாஹ்யமாகவேவிட்டுவிட்டு, நேத்
திரங்களை புருவத்தினிடையில் நிறுத்தி, நாசியில் சஞ்சரிக்
கிற ப்ராணாபாநங்களை, (உசவாஸநிஸவாஸங்களை) சமாந
நடையுள்ளவைகளாகச்செய்து. (உஎ)

யதெதஹி யஸிநாஸாஸி 8-6-நிநெ-8-கஷவாராயணம்।

விமதெதஹி யஸிநாஸாஸி யஸிநாஸாஸி யஸிநாஸாஸி

யதேந்த்ரியமநோபுத்திர் முநிர்மோக்ஷபராயணம்,

விகதேச்சாபயக்ரோதோ யஸ்ஸதாமுக்தௌவஸம். (உஅ)

இந்த்ரியங்கள், மனம், புத்தி, இவைகளை நிறுத்தி, மோ
க்ஷத்தையேப்ரயோஜனமாகநினைத்து, இச்சைபயம் க்ரோதங்
களை விட்டு ஆத்ம ஜ்ஞாநாப்யாஸம் செய்கிறவன் எவனோ,
அவன் எப்பொழுதும் (உபாயதசையிலும்) முக்தனே. ()

ஹோதாராம்பஜே தபஸாம் ஸவ-ஹோகரிஹேவாராடி।

ஸ-ஹ்யடிஸவ-ஹ-ஹதாநாம் ஜோகாரோஸாநிப்யஹி||

போக்தாரம்யஜ்ஞதபஸாம் ஸர்வலோகமஜேஹஸ்வரம்,

ஸ-ஹ்ருதம்ஸர்வபூதாநாம் ஞாத்வாமாம்சாந்திம்ருச்சதி. (உக)

யஜ்ஞம் தவம் ஆகிய இவற்றால் ஆராதிக்கத் தருந்தவனாய், லோகங்களெல்லாவற்றுக்கும் மஜேஹஸ்வரனாய், ஸர்வபூதங்களுக்கும் ஹிதனாகிய என்னை யறிந்தபிறகு, சுகத்தை யடைகிறான். (உக)

ஸ்ரீ கீதாஸ- கரும சன்யாச யோகமென்கிற

ஐந்தாவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆரூவ்து அத்தியாயம்
ஆத்ம சம்யம யோகம்

ஸ்ரீ கிருஷ்ண வாக்கியம்.

சுநாஸி தீகை-மெயம் காய-ம்-கி-கொராதியம்.
ஸஸந்யாஸீயயொதீய நநிரதிந-வாகி யம்॥

அநாஸ்ரிதீகர்மபலம் கார்யங்கர்மகரோதியு,
ஸஸந்யாஸீசயோஜீச நநிரக்நிர்நசாக்நியம்.

(5)

கர்மபலத்தைவிடும்பாமல் செய்யவேண்டிய கர்மத்தை எவன் செய்துகொண்டிருக்கிறானோ, அவனே ஸந்யாஸியும் (ஜ்ஞாநயோகநிஷ்ட்டனும்) ஆவான், அக்நியில்லாதவனும், கர்மாநுஷ்டாநத்தைவிட்டவனும் (ஸந்யாஸியும் யோகியும்) ஆகமாட்டான். (க)

(5)

யம்ஸஞ்ஞாஸரீதிபூஹம் பெ-காமந்தவிபிவாணவ।
நஹுஸநுஜஸஸங்கஜோ யொநீஹவகிக்ஷுந॥

யம்ஸந்யாஸமிதிப்ராஹுர் யோகந்தம்வித்திபாண்டவ,
நஹ்யஸந்யஸ்துங்கல்போ யோகீபவதிகஸ்சந. (உ)

ஓ பார்த்தனே! கர்ம ஸன்யாஸமென்று (ஜ்ஞானயோக மென்று) எதைச்சொல்லுகிறார்களோ, அதுவும் கர்மயோக மேயென்று தெரிந்து கொள்வாயாக, எவ்நும் விடாமல் யோகியாகமாட்டான். (உ)

சூரமார-குஷ்டி-நயெ-பாம-கே-பாரண-உய்து.
யொமாந-குஷ்டி-நயெ-பாம-கே-பாரண-உய்து॥

ஆருருஷார்முநேர்யோகம் கர்மகாரணமுச்சயதே,
யோகாருடஸ்யதஸ்யைவ ஸம்காரணமுச்சயதே. (௩)

ஜ்ஞாநயோகத்தை ஆசிரயிக்க வீறும்பின யோகிக்கு கர்மயோகம் காரணமென்று சொல்லப்படுகின்றது. ஜ்ஞா

நத்தையடைந்தவனுக்கு சர்மரிவ்ருத்தி கார்ணமாகச்சொல்
லப்படுகின்றது. (ங)

யதாஹிநெந்திரியாய்த் தேஷு நகர்மஸ்வநுஷஜ்ஜதே,
ஸர்வஸங்கல்பஸந்யாஸீ யோகாருடஸ்ததேதோச்யதே॥

யதாஹிநெந்திரியார்த்தேஷு நகர்மஸ்வநுஷஜ்ஜதே,
ஸர்வஸங்கல்பஸந்யாஸீ யோகாருடஸ்ததேதோச்யதே. (ச)

எப்பொழுதானால் இந்திரிய விஷயங்களிலும், கர்மங்
களிலும் சம்பந்தப்படமாட்டானோ, அப்பொழுதே எல்லாச்
சங்கற்பங்களையும் (கோரிக்கைகளையும்) விட்டுவிட்டவனாய்,
யோகாருடனென்று சொல்லப்படுகிறான். (ச)

உபரொஹிதநாதாநம் நாதாநிவஸாஹயேகா

சூரெகுவஹிதநாஸநுநாரெகுவரிபுநாராதநம்॥

ஸ்வது அத்தியாயம்.

உத்தரேதாத்மநாத்மாநம் நாத்மாநமவஸாதயேத்,
ஆத்மைவஹ்யாத்மநோபந் துராத்மைவரிபுராத்மநஃ. (௮)

ஆத்மாவை மனத்தினால் உத்தரிக்கவேண்டும் (தூக்கவேண்டும்.) ஆத்மாவைக்கீழேபோகவிடலாகாது. ஆத்மாவுக்கு ஆத்மாவே (மனமே) உறவு. ஆத்மாவுக்கு ஆத்மாவேபகை. ஸநுநாராதாதநஸஸு யெநாநெதவாதநாஜிதஃ
சுநாதநஸஸுஸத்ருக்ஷெ வதததாதெதவஸத்ருவஸு॥

பந்துராத்மாநஸ்தஸ்யயே நாத்மைவாத்மநாஜிதஃ,
அநாத்மநஸ்துசத்ருத்வேவாதே தாத்மைவசத்ருவத். (௯)

எவனால் தன்மனம் ஸ்வயமாகவே ஜயிக்கப்பட்டதோ,
அவனுடைய ஆத்மாவுக்கு அந்த மனம் உறவு, மனத்தை
தமக்காதவனுக்கு அந்த மனமே சத்ருவைப்போல விரோ
ஜயிரயிருக்கும். (௯)

யோக்யுஞ்ஜீதஸதத மாத்மாநம்ரஹஸிஸ்திதம்,

ஏகாகீயதசித்தாத்மா நிராசேரபரிக்ரஹம்

(க0)

யோகியானவன் (கர்மயோகநிஷ்ட்டன்) நிர்ஜநப்ரதே
சத்திலிருந்து, தனியனாய், மனத்தைநிறுத்தி, ஆத்மாவைப்
பார்க்கிலும் இதரவஸ்துக்களில் ஆசையில்லாதவனாய், எதி
லும் மமதையில்லாதவனாய், எப்பொழுதும், மனத்தை ஆத்
மாவில் சேர்க்கவேண்டும். ஆதாவது ஆத்மாவைப் பார்ப்ப
தற்கு ப்ரயத்னம் செய்யவேண்டும். (க0)

ஸுஹளபெஸெ ஓதிஷ்டாபு ஸ்ரீராமாஸநாரீகநம்

நாத்யுஹிதம்நாதிதீசம் செலாஜிநகுசோத்தரம்

ஸுசௌதேசேப்ரதிஷ்டாப் யஸ்திரமாஸநமாத்மநம்,

நாத்யுச்சரிதம்நாதிதீசம் செலாஜிநகுசோத்தரம்.

(கக)

பரிசுத்தமான இடத்தில் த்ருடமாய் மிகவும் உயரமில்
லாமலும், மிகவும் தாழ்வில்லாமலும், வஸ்த்ரம், சர்மம்,

நவது அத்தியாயம்.

தர்ப்பை இவைகளை மேலே விரித்ததும் ஆயிருக்கிற பீடத்
தை யிட்டுக்கொண்டு, (பீடத்தின்மேல் தர்ப்பை, அதின்
மேல் சர்மம், அதின்மேல் வஸ்த்ரம்.) (கக)

ததெஞ்சுகாமு ஂநீநீக்ஷகா யதலிதெதஂஜியகி யஃ
உவவிஸ்யாவெந்யஂஜ்யா ஸ்ஞாஸா தவிஸஂஜயெ॥

தத்ரைகாக்ரம்மநீக்ருதவா யதசித்தேந்த்ரியக்ரியஃ,
உபவிஸ்யாஸநேயுஞ்ஜயாத் யோகமாத்மவிசத்தயே. (கஉ)

அந்த ஆசநத்தின்மேல் உட்கார்ந்து, மனோவ்யாபாரங்
களையும் இந்த்ரியவ்யாபாரங்களையும்நிறுத்தி, மனத்தை ஏகா
க்ரமாகச் செய்துகொண்டு, ஸம்ஸார நிவ்ருத்தியின்பொரு
ட்டுயோகாரம்பத்தை(ஆத்மதர்ஸநத்தை) செய்யவேண்டும்.
ஸஃகாயஸிரொதீ வஂ யாராயஸுஹஂஸூரஃ।

ஸஂஸுக்ஷநாலிகாமுஂஸுஂ லிஸஸா நவநொகயந॥

ஸமம்காயசிரோக்ரீவம் தாரயந்நசலம்ஸ்திரி,
ஸம்ப்ரேக்ஷயநாஸிகாக்ரம் ஸ்வம்திசஸ்சாநவலோகயந். (கந)

சரீரமும், சிரசும், கண்டமும், சமமாயும் அசையாமல்
ஸத்திரமாயும் (சிரமத்தால் மாறாமலும்) செய்துகொண்டு,
தனதுநாஸிகாக்ரத்தை (புருவநடுவை) பார்த்துக்கொண்டு,
திசைகளை நோக்காமல். (கநட)

புறநாடா தாவிமதல் ஸ்ரீ ஹவாநிபு தெஷிதம்.

பாஸ்யபீஜிதொ யநுக்ருவீ தஜிநாமி॥

ப்ரசாந்தாத்மாலிகதபீர் ப்ரம்ஹசாரிவ்ரதேஸ்திதஃ,
மநஸ்ஸம்யம்யமச்சித்தோ யுக்தஜூஸீதமத்பரஃ. (கசு)

ப்ரஸாந்தமான மனமுள்ளவனாய், நிர்ப்பயனாய், ப்ரஹ்
மசர்யவ்ரதத்திலிருப்பவனாய், என்னிடத்திலேயே மனமுள்
ளவனாய், சாவதரனாய், என்னையே ஆசிரயித்திருக்கவேண்டும்

யுஞ்ஜனெவம் ஸஜாதாநம் யொநீநியதரோநஸம்।

ஸானிந்திவ-காணபரோம் ஐதூஸாரியிமுஸூதி॥

யுஞ்ஜந்நேவம்ஸதாத்மாநம் யோகீநியதமானஸம்;

ஸாந்திம்நிர்வாணபரமாம் மத்ஸம்ஸ்தாமதிகச்சதி. (கரு)

யோகியானவன் இப்படி எப்பொழுதும் மனத்தை
ஆத்மாவில்சேர்த்து, பரிசுத்தமான மனமுள்ளவனாய், சுகத்
துக்கு அபிவ்ருத்தி ரூபமாய் என்னிடத்தில் நிற்கிற சாந்தி
யென்கிற ஆநந்தத்தை அடைவான். (கரு)

நாத்யுஸாதஸூ-யொமொஷி நவெவகாணரீநஸூதம்।

நவாதிஸூபஸீவஸூ ஜாமுகொநெநவவாஜ-கூந॥

நாத்யஸ்நதஸ்துயோகோஸ்தி நசைகாந்தமநஸ்நதம்,

நசாதிஸ்வப்நசீலஸ்யஜாக்ர தோநைவசார்ஜூந. (கசு)

அர்ஜுநா! அதிகமா யுண்பவனுக்கும், சிறிதும் புகிக்
காதவனுக்கும், அதிகமாய்த் தூங்குகிறவனுக்கும், சிறிதும்
தூங்காதவனுக்கும் யோகம் அஸாத்யமாகும். (கக)

யுக்தாஹாரவிஹாரஸ்ய யுக்தவெஷ்டஸ்யுகே-ஃஸ-
யுக்தஸூவாவஸோயஸ்ய யொமொவவதிஷு-ஃவஹா॥

புக்தாஹாரவிஹாரஸ்ய யுக்தசேஷ்டஸ்யகர்மஸு,
யுக்தஸ்வப்நாவபோதஸ்ய யோகோபவதிது-ஃகஹா. (கஎ)

உசிதமான ஆஹாரமும், உசிதமானவிஹாரமும் (ஸம்
ஸாரமும்) கர்மங்களில் உசிதமான பரிஸ்ரமும்; உசிதமான
நித்ரை உசிதமான விழிப்பு இவைகளை யுடையவனுக்கு,
துக்கத்தை விலக்குவதாகிய யோகம் சித்திக்கும். (கஎ)

யஜாவநியத-ஃவித யாதெந்யவாவதிஷு-ஃ
நிஸ்யஹஸவ-ஃகா-ஃவொயுக்தஹத்யு-ஃவொததஜா॥

யதாவிரியதஞ்சித்த மாத்மந்யேவாவதிஷ்டதே,
 நிஸ்ப்ருஹஸ்ஸர்வகாமேப்யோ யுக்தயித்யுச்யதேததா. (கஅ)

எப்பொழுதானால் சித்தம் ஆத்மாவினிடத்திலேயே
 வைக்கப்பட்டு நிம்சலமாய் நிற்கின்றதோ, அப்பொழுது
 எல்லாக்கோரிக்கைகளிலும் விருப்பமில்லாதவனாய் யோகார்
 ஹனென்று சொல்லப்படுகிறான். (கஅ)

யயாஜ்ஞெவாநிவாதஸௌ நெஹதொஸௌவரீஸ்யுதா।

யொம்நொயவததவ்ய யஹஜெதாயொமரீ தநஃ॥

யதாதீபோநிவாதஸ்தோ நேங்கதோஸோபமாஸ்ம்ருதா,
 யோகினோயதசித்தஸ்ய யஞ்ஜதோயோகமாத்மநஃ. (கக)

காற்றில்லாத இடத்தில் வைக்கப்பட்ட தீபம் எப்படி
 அசையாமல் ப்ரகாசிக்குமோ, அப்படியே மனத்தை நிறு
 த்தி, ஆத்மாவில் யோகத்தை ஆசரித்துக்கொண்டிருப்பவ
 னுக்கும் அதுவே உபமாநமாகும். (கக)

யஞ்ஞாவரஜெதவிதும் நிரஹ்யொமஸவயா ।

யஞ்ஞவெவாதுநாதாநம் வஸுநாதுநிதஹுதி॥

யத்ரோபரமதேசித்தம் நிருத்தம்யோகஸேவயா,
யத்ரசைவாத்மநாத்மாநம் பர்யந்நாத்மநிதுஷ்யதி.

(௨௦)

யோகாப்யாசத்தால் விஷயங்களிலிருந்து நிவர்த்திக்
கப்பட்ட சித்தம் எதனிடத்தில் சுகித்துக்கொண்டிருக்கின்
றதோ, எதனிடத்தில் மனத்தினால் ஆத்மாவைப் பார்த்துக்
கொண்டு, ஆத்மாவிலேயே த்ருப்தியடைகிறானோ.

(௨௦)

ஸ்வாவராத்யனியதஹுஸுபி மஹுஸீநீநியபு।

வெதியஞ்ஞவெவாபஸ்விதஹுதி தஹுதஃ॥

ஸகமாத்யந்திகம்யத்தத் புத்திக்ராஹ்யமதீந்தரியம்,
வேத்தியத்ரநசைவாயம் ஸ்திதபர்சலதிதத்வதஃ.

(௨௧)

சுவது அத்தியாயம்.

165

இந்தரியங்களுக்குக் கோசரமாகாத புத்தியினால் மாத்
ரம் க்ரஹிக்கத்தகுந்த பரமசுகத்தை எதில் அறிகிறானோ,
எதில் நின்றவன் அந்தஸ்திதியிலிருந்து அசையமாட்டானோ.

யம்ஹ்வாஹாவரஹ்வாஹ்வீந்யுதேநாயிகந்ததஃ।

யவ்லிநுலிதொ நடிஃவெநமுரணாவிலிவாஹுதெ॥

யம்லப்த்வாசாபரம்லாபம் மந்யதேநாதிகந்ததஃ,

யஸ்மிந்ஸ்திதோநதுக்கேந குருணாபிவிசால்யதே. (உஉ)

எது கிடைத்தபிறகு அதைப் பார்க்கிலும் அதிகமான
லாபம் வேறு காணப்படாதோ, எதனிடத்தி லிருப்பவன்
பெருந்துன்பத்தினாலும் அசைக்கப்படமாட்டானோ. (உஉ)

தவ்விந்யாஹ்வீந்யுதேநாயிகந்ததஃ।

ஸநிஸ்யெநயொகூவெய்யொமொநிவிஃணவெதஸா॥

தம்வித்யாத்துக்கஸம்யோக வியோகம்யோகஸம்க்னிதம்,
ஸநிஸ்சயேநயோக்தவ்யோ யோர்கோநிர்விண்ணசேதஸா. (1)

அப்படிப்பட்ட துக்கசம்பந்த நிவ்ருத்தியே யோகமென்று சொல்லப்படுகின்றதென்று தெரிந்துகொள்ளவேண்டும். அப்படிப்பட்ட யோகம் சம்பரீதியுள்ள மனத்தோடும் நிச்சயபுத்தியோடும் ஆசரிக்கப்படவேண்டியது. (உங)

ஸங்கல்பஃ ப்ரபவாந்காமாஸ்த்யக்த்வாஸர்வாநஸேஷதஃ|

ஃநஸேஷவெஹி யமு ராஜே விநியஜேவஃ|

ஸங்கல்பப்ரபவாந்காமாம் ஸ்த்யக்த்வாஸர்வாநஸேஷதஃ,
மநஸேவேந்த்ரியக்ராமம் விரியம்யஸமந்ததஃ. (உச)

ஸங்கல்ப ஜந்யங்களான விஷயங்களை (கேஷத்ரபுத்ராதிகளை,) முழுதும் நிஸ்யேஷமாய் மனத்தினால் விட்டு, இந்த்ரிய சமுஹங்களை நாற்புறத்திலுமுள்ள (ஸ்பர்ஸஜங்கள் என்

கிற) சப்தாதி விஷயங்களிலிருந்து மனத்தினால் நிவர்த்திக்
கச்செய்து. (உச)

ஸநெநஸுநெநாஹநெஹ ஐஹ்யாயுதிமுஹீதயா।

சூதநஸுஹீநஹ்யகா நகிஹிஹிவிஹெயக॥

ஸநாஸநாநாநாபரமேத் புத்யாத்ருதிக்ருஹீதயா,
ஆத்மாஸ்தம்மநஹ்ருத்வா நகிஞ்சிதபிசிந்தயேத். (உடு)

மெள்ளமெள்ள விவேக யுக்தமான புத்தியால் ஆத்மா
வைப்பார்க்கிலும் வேறுவிஷயங்களிலிருந்து விரமித்து, மன
த்தை ஆத்மாவில் நிறுத்தி, பிறகு, மற்றொன்றையும் சிந்திக்
காம லிருக்கவேண்டும். (உடு)

யதெதாயதெதாநிஸூரதி ஐநஸுஹ்யஹிஸூரம்

ததஸுதெதாநியநெஹித ஐததெந்யவவஸம்நயெக॥

யதோயதோநிஸ்சரதி மநஸ்சஞ்சலமஸ்திரம்,
ததஸ்ததோநியம்யைத தாத்மந்யேவவஸம்நயேத். (உசு)

சஞ்சல ஸ்வபாவ முள்ளதாகையால் ஆத்மாவில் ஸ்தத்
திரமா யிருக்காமல், மனமானது எந்தெந்த மார்க்கமாய்
வெளியில்சஞ்சரிக்குமோ அந்தந்தமார்க்கத்தி லிருந்து அதை
திருப்பி ஆத்மாவினிடத்திலேயே வசப்படுத்தவேண்டும். ( )

புஸாஹேநஸம்ஹேநம் யொநிநம்ஸுவஃ-தஸ்யு||

உவெவதிஸாஹஜஸம் ஸஹஹ-தஸ்யுஷ்யு||

ப்ரஸாந்தமநஸம்ஹேநம் யோகிநம்ஸுகமுத்தமம்,
உபைதிஸாந்தரஜஸம் ப்ரஹ்மபூதமகல்மஷம். (உஎ)

சாந்தமான மனத்தோடுகூடியிருப்பதனால் பாவங்கள்
நிவர்த்தியாகி, ரஜோகுணம் நசித்து, ப்ரஹ்ம ரூபமா யிருக்
கிழ இந்தயோகியை, உத்தமமான சுகம் அடைகின்றது. ( )

ய-ஊனெவஸா தாநம் யொதீவி மதகஸுஷி:
ஸுவெநஸுஹஸஸுஸ-ஃ ரித்யுனஸுவஸுஸ-தெ||

யுஞ்ஜந்நேவம்ஸதாத்மாநம் யோகீவிகதகல்மஷி:
ஸுகேநப்ரம்ஹஸம்ஸ்பர்ஸ மத்யந்தம்ஸுகமஸ்நுதே. (உஅ)

இப்படி எப்பொழுதும் ஆத்மாவை த்யானித்துக்கொ
ண்டு, பூர்வ கர்மங்கள் நீங்கப்பெற்ற யோகியானவன் ப்ரஹ்
மாநுபவரூபமாய், அபரிமிதமான (ஆத்மாநுபவ) சுகத்தை
சுகமாகவே (அநாயாஸமாகவே) அநுபவிக்கிறான். (உஅ)

ஸவ-ஃஸு-தஸுஸா தாநம் ஸவ-ஃஸு-தாநிவா தநி:
ஸாஸுதெயொமயஸுதா தா ஸவ-ஃஸு-ஸுஸிஸ-நம்||

ஸர்வபூதஸ்தமாத்மாநம் ஸர்வபூதானிசாத்மநி,
ஸகந்தேயோகயுக்தாத்மா ஸர்வத்ரஸமதர்ஸநம். (உக)

யோகத்தால் ரஜோகுணம் நசித்து, சுத்தமான மனத்
தோடு சர்வ பூதங்களிலும் சமத்ருஷ்டியுள்ளவன், தனது
ஆத்மாவை சர்வபூதங்களிலும் இருப்பதாகவும், சர்வபூதத்
மாக்களையும் தன்னிடத்திலிருப்பவைகளாகவும் பார்த்துக்
கொண்டிருக்கிறான். (உக)

யொரோஃவஸு ஸ்வ-ஹி ஸ்வ-ஹி யிவஸு ஹி
தஸு ஹம் நபுணஸு ஹி ஸ்வ-ஹி நபுணஸு ஹி॥

யோமாம்பர்யதிஸர்வத்ர ஸர்வஞ்சமயிபர்யதி,
தஸ்யாஹம்நப்ரணஸ்யாமி ஸசமேநப்ரணஸ்யதி. (உ௦)

எவன் எல்லாவற்றிலும் என்னையும், என்னிடத்தில் எல்
லாவற்றையும் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறானோ, அவனுக்கு
நான் நசிக்கமாட்டேன், எனக்கு அவன் நசிக்கமாட்டான்.
ஸ்வ-ஹி ஹி ஸ்வ-ஹி ஹி ஹி ஹி ஹி ஹி ஹி
ஸ்வ-ஹி ஹி ஹி ஹி ஹி ஹி ஹி ஹி ஹி

ஸர்வபூதஸ்திதம்யோமாம் பஜத்யேகத்வமாஸ்திதஃ,
ஸர்வதாவர்த்தமானோபி ஸயோகீமயிவர்த்ததே. (௩௧)

எவன் பேதமில்லாதவனாய் சர்வ பூதங்களிலுமிருக்கிற
என்னை பஜிக்கிறானோ, அப்படிப்பட்ட யோகியானவன் எவ்
விதமாய் வர்த்தித்தாலும், என்னிடத்திலே வர்த்திக்கிறான்.

சூ. தளவெஹே நஸவ-ஃ. சூ. ஸஃவஸூகியொஜ-ஃ. ந।
ஸுவ்வாயதிவாதுஃ. வம் ஸயொகீபரமோமதஃ॥

ஆத்மௌபம்யேநஸர்வத்ர ஸமம்பஸ்யதியோர்ஜுந,
ஸுகம்வாயதிவாதுக்கம் ஸயோகீபரமோமதஃ. (௩௨)

அர்ஜுநா! சுகதுக்கங்களைத் தனது ஸாம்யத்தால் ஸம
ஸ்தாத்மாக்களிடத்திலும் சமமாகப் பார்க்கிறவன் எவனோ
அவனே பரமயோகி என்று நினைக்கப்படுகிறான். (௩௨)

அர்ஜுன வாக்கியம்.

[illegible]

யோயம்யோகஸ்த்வயாப்ரோக்தஸ் ஸாம்யேநமதுஸூதந,
ஏதஸ்யாஹம்நபச்யாமி சஞ்சலத்வாத்ஸ்திதிம்ஸ்திராம். (௩௩)

மதுஸூதர! ஸர்வ பூதஸமதர்ஸநத்தினால் எந்தயோக
மானது உன்னால்சொல்லப்பட்டதோ, அதுசலிக்கும்ஆகை
யால், அதற்கு ஸ்த்திரமான அவஸ்த்தை எனக்குத் தெரிய
வில்லை. (௩௩)

உனதௌஹிநஃஸுஷு ப்ரஹ்மிஸதவஜ்ஜஃ

தவறா உண்மையை உணர்ந்து வாழ்வார்களென்று வாழ்த்துகிறேன்.

சஞ்சலம்ஹிமநீக்ருஷ்ண ப்ரமாதிபலவத்ருடம்,
தஸ்யாஹம்நிக்ரஹம்மந்யே வாயோரிவஸுதுஷ்கரம். (௩௪)

சு-வ நு அத்தியாயம்.

க்ருஷ்ண! மனமானது சஞ்சலமுள்ளது, பலாத்கார
மாய் ஹரிக்கும் இயல்புடையது, அதிகபலமுள்ளது, ஆகை
யால், அதைத் திருப்புதல் வாயுவைத் திருப்புவதுபோல
அஸாத்யமென்று நான் நினைக்கிறேன். (௩௪)

ஸ்ரீ கிருஷ்ண வாக்கியம்.

சுஸம்ஸயம்மஹாபாஹோ மனோநாநிசுசுரஹஞ்சலம்,
அப்யாஸேநதுகௌந்தேய வைராக்யேணசக்ருஹ்யதே॥

அஸம்ஸயம்மஹாபாஹோ மனோநாநிசுசுரஹஞ்சலம்,
அப்யாஸேநதுகௌந்தேய வைராக்யேணசக்ருஹ்யதே. (௩௫)

ஓ மஹாபாஹோ! சஞ்சலமான மனம் நிறுத்தக்கூடா
தது என்பதற்கு ஸம்ஸயமில்லை, ஓ குந்தீபுத்ரா! அப்யாஸத்
தினாலும் வைராக்கியத்தினாலும் மனம் நிறுத்தப்படும். (௩௬)

அஸம்யதா தநாயொமொஜுஷாவஹ கிரேதிஃ।

வஸூ-தநா துபததா ஸக்யோவாஷுரி-வாயதம்॥

அஸம்யதாத்மநாயோகோ துஷ்ப்ராபயிதிமேமதிஃ,
வஸ்யாத்மநாதியததா ஸக்யோவாப்துமுபாயதஃ.

(௩௬)

மனத்தை நிறுத்தாமல் யோகப்ராப்தி ஸாத்யமாகா
தென்று என்னுடைய அபிப்ராயம், உபாயத்தினால் மனத்தை
நிறுத்தினவனுக்கு கர்மப்ரயத்நத்தினால் அதுகிடைக்கும்.()

அர்ஜுன வாக்கியம்.

அபதிஸூஷயொவெதொ யொமாஸூலிதரி நஸஃ।

அபூவ்யயொமஸம்ஸிஜிம் காஜிதிம் க்யுஷ்ணமஸூதி॥

ஸ்-வது அத்தியாயம்.

அயதிர்த்ரத்தயோபேதோ யோகாச்சலிதமாநஸஃ,
அப்ராப்யயோகஸம்ஸித்திம் காங்கதிம்க்ருஷ்ணகச்சதி, (௩௭)

க்ருஷ்ண! த்ரத்தையுள்ளவனும்யத்ரத்தினுடைய குறையினால் யோகவித்தியை அடையாமல் மனம் யோகத்திலிருந்து சலித்தபிறகு எந்தக் கதியை அடைவான். (௩௭)

கூஹிநோபயவிஹ்ருஷ்ட ஸ்ரிநு ப்ரபிவநஸ்யதி।

கூஹிநோபயவிஹ்ருஷ்ட ஸ்ரிநு ப்ரபிவநஸ்யதி॥

கச்சிந்நோபயவிப்ரஷ்ட ஸ்சிந்நாப்ரமிவநச்யதி,
அப்ரதிஷ்டோமஹாபாஹோ விமூடோப்ரஹ்மணஃபதி. (௩௮)

ஓ மஹாபாஹோ! தனது நிலையைவிட்டவனாய், ப்ரஹ்மமார்க்கத்தில் மூடனாய் இவ்விரண்டும் இல்லாதவனாய் கலைந்த மேகம்போல நஸிக்காம லிருப்பானா? (௩௮)

ஊதங்ரெஸம்ஸயங்குஷ மெதுஹை-ஸ்ஸெஷதஃ

கூடி நுஸம்மயஸூரஸூ_ஹதா நஹு_ஹவவடி_ஹதெ॥

ஏதம்மேஸம்ஸயங்க்ருஷ்ண சேத்துமர்ஹஸ்யபேஷதஃ,
த்வதந்யஸம்சயஸ்யாஸ்யச் சேத்தாநஹ்யுபபத்யதே. (௩௧)

ஸ்ரீ க்ருஷ்ண! எனக்கு இந்தப் பரகாரமான இந்த ஸம்ஸாரத்தை முழுதும் விலக்கவேண்டும். இந்த ஸம்ஸாரத்தை விலக்குகிறவன் உன்னைப் பார்க்கிலும் வேறொருவனில்லை. ()

ஸ்ரீ கிருஷ்ண வாக்கியம்.

வாழ்க்கை நெவஹராஜேத் விநாயகஸ்யவிஜயெத்।

நவிகுபாண புதலி உரும்கிந்தாதமுதி||

பார்த்தனைவேஹநாமுத்ர விநாசஸ்தஸ்யவீத்யதே,
ஹிகல்யாணக்ருத்கஸ்சித் தூர்க்நிம்தாதகச்சதி.

(13)

சு-வ து அக்தியாயம்.

177

(40)

பார்த்தனே! அவனுக்கு இவ்வுலகத்திலும் (அதாவது கர்மபலமான ஸ்வர்க்காதியினிடத்திலும்,) பரலோகத்திலும் (ப்ரஹ்ம ப்ராப்தியிலும்,) அழிவென்பது இருக்கவே இருக்காது. தந்தையே, நன்மைசெய்தவனொருவனும் தூர்க்கதியடையமாட்டான். (ச௦)

பூர்வபுண்ணியதாநவொகாநுஷிக்ஷாஸாஸ்தீஸரோஃ
ஸுஹீநாஸூரீதாஹெஹெயொமஹ்யெஷாவிஜாயதே॥

ப்ராப்யபுண்யக்ருதாந் லோகாநுஷித்வாசாஸ்வதீஸ்ஸமாஃ,
ஸுஹீநாம்ஸூரீமதாம்கேஹே யோகப்ரஷ்டோபிஜாயதே. (சக)

யோகப்ரஷ்டன், புண்யம் செய்தவர்களுடைய லோகங்களுக்குப்போய், நெடுங்காலம் சுகமாயிருந்து, பரிசுத்தர்களான யோகத்துக்குத் தகுந்தவர்களுடைய வீட்டில் மறுபடியும் பிறக்கிறான். (சக)

கயவாயொழிநாடுவெ ஈவெவவதியீதாஃ
வளதவிழுவல்தாஃவொகெஜநயதீழ்ஞலு||

அதவாயோகிநாமேவ குலேபவதிதீமதாம்,
ஏதத்திதூர்லபதரம் லோகேஜந்மயதீத்ருசம். (சஉ)

அல்லது, யோகிகளாகி ஜ்ஞாநிகளானவர்களுடைய
வீட்டில் பிறக்கிறான், இப்படிப்பட்ட ஜந்ம முண்டாதல்,
உலகத்தில் மிகவும் தூர்லபம். (சஉ)

தது தம்ஸஃபிஸ்யொழுவ லவெதவளவஃவெஹிகழ்
யதவெதவகதொல மிய ஸ்ஃஷிபளகஃரஃநநந||

தத்ரதம்புத்திஸம்யோகம் லபதேபௌர்வதைஹிகம்,
யததேசததோபூயஸ்ஸம் வித்தௌகுருநந்தந. (சங)

குருநந்தனா! அவ்விடத்திலும் பூர்வ சரீரசம்பந்தமான
அந்த யோகவிஷயமாகிய புத்திசம்பந்தத்தையேயடைந்து,

அவ்விடத்திலிருந்து, மறுபடியும் யோகசித்தியின் பொரு
ட்டு பிரயத்னப்படுகிறான். (சங்)

வருணாஸ்யாஸைநதெதெநவஹியதெதஹுவஸ்வாவிஸ
ஜிஜ்ஞாஸுராவியொமஸ்ய ஸஹஸுஹாதிவததெத॥ [ஃ]

பூர்வாப்யாஸேநதே நைவஹ்ரியதேஹ்யவசோபிஸஃ,
ஜிஜ்ஞாஸுரபியோகஸ்ய சப்தப்ரஹ்மாதிவர்த்ததே. (சச)

அப்படிப்பட்டவன் தன்னிச்சை யில்லாதவனானாலும்
பூர்வத்தில் அப்யசிக்கப்பட்ட அந்த யோகத்தினாலேயே
இழுக்கப்படுகிறான், யோகத்தை அறிய விரும்பினவனும்
ப்ரக்ருதி சம்பந்தத்தை அதிக்ரமிப்பான். (சச)

புயதாஹுதரோநஸு யொயீஸம்ஸாஜிகிஷ்டிஷஃ।
கெநகஜநஸம்ஸிஷ ஸுதொயரதிவராஜாதிஷ॥

ப்ரயத்நாத்யதமாநஸ்து யோகீஸம்சுத்தகில்பிஷ்டஃ,
அநேகஜன்மஸம்ஸித்த ஸ்ததேதோயாதிபராங்கதிம். (சடு)

அநேக ஜன்மங்களில் சம்பாதித்த புண்ணியத்தால் பா
வம் நீங்கினவனாகி, ஷித்தனாகி, ப்ரயத்நத்தால் யோகத்தை
அப்யஸிக்கிறயோகி, அந்த ஜன்மத்திலிருந்து பரகதியை
(ப்ரஹ்மாநுபவத்தை) அடைகிறான். (சடு)

தவஹிஷ்யோயிகொயொநீ ஜ்ஞாநிஷ்யோவிஜதொயிகஃ।
கஸி-ஹ்யுஸாபிகொயொநீ தஸூரெஷ்யோநீவவாஜ-ஹ॥

தபஸ்விப்யோதிகோயோகீ ஜ்ஞாநிப்யோபிமதோதிகஃ,
கர்மிப்யச்சாதிகோயோகீ தஸ்மாத்யோகீபவார்ஜஹ. (ச௭)

தவம் செய்வோர்களைப் பார்க்கிலும், (ஆத்மஜ்ஜாநம்
தவிர மற்ற) ஞானமுள்ளவர்களைப் பார்க்கிலும், (பலார்த்த
மாக) கர்மங்களைச் செய்பவர்களைப் பார்க்கிலும், யோகியா

னவன் பெரியவன், அர்ஜுநா! ஆகையால் நீ யோகியாகக்
கடவாய். (சக)

யொமிநாவிஸிவக்ஷாம் சித்தெநானாதநா|
ஸ்ரீபாவாநுஹதெயொரீம் ஸரெயக்ஷதஜோரீதம்||

யோகிநாமபிஸர்வேஷாம் மத்கதேநாந்தராத்மநா,
ஸ்ரத்தாவாந்பஜதேயோமாம் ஸமேயுத்தமோமதஃ. (சௌ)

யோகிகளெல்லாருள்ளும், என்னிடத்தில் மனத்தை
நிறுத்தி எவன்சிரத்தையோடுஎன்னைபஜிக்கிறானோ, அவனே
மிகவும் யோக்கியனென்று என் அபிப்ராயம். (சௌ)

ஸ்ரீ கீதாஸு ஆத்ம சம்யம யோக மென்கிற

ஆறாவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஏழாவது அத்தியாயம். விஜ்ஞான யோகம்.

ஸ்ரீ கிருஷ்ண வாக்கியம்.

யோகஸ்ததநாஃபாய-ஃ யொமய-ஃ ஜநதாஸுயஃ।
கஸம்ஸயம்ஸதத-ஃ யொஜ்ஞாஸுஸிதஃ ஸுண-ஃ॥

மய்யாஸக்தமநாஃபார்த்த யோகமயுஞ்ஜந்மதாச்ரயஃ,
அஸம்ஸயம்ஸமக்ரம்மாம் யதாஜ்ஞாஸ்யஸிதச்ருணு. (க)

பார்த்தனே! என்னிடத்தில் மனத்தை நிறுத்தினவ
னாய், அன்பினால் க்ஷணமாத்ரமும் என்பிரிவைப் பொறுக்

காதவனாய் என்னை ஆசிரியித்திருந்து, யோகாப்யாஸம் செய்து என்னை ஸம்ஸயமில்லாமல் ஸம்பூர்ணமாய் எப்படி தெரிந்துகொள்வாயோ அதைக் கேட்பாயாக. (க)

ஜ்ஞாநந்தேஹம்ஸவிஜ்ஞாநமிதம் வக்ஷ்யாம்யசேஷதஃ,
யத்ஜ்ஞாத்வான்யேஹபூயோந்யத் ஜ்ஞாதவ்யமவசிஷ்யதே. (உ)

நான் உனக்கு சமஸ்த சேதநாசேதந வைலக்ஷண்ய ஜ்ஞாநத்தோடு இந்த ஸ்வரூபஜ்ஞாநத்தை ஸம்பூர்ணமாகச் சொல்லுகிறேன், இது தெரிந்தபிறகு இனித் தெரிந்துகொள்ள வேண்டியது வேறொன்றும் இவ்விடத்தில் (என்னிடத்தில்) விசேஷித்திருக்கமாட்டாது. (உ)

· 8 ந஁ஷ்ராணா஁ஸஹஸுஷ஁கஸுரிஷுத திவிபயெ।
 யததா8விவிபாநா஁ கஸுரிநா஁வெபிதகூத஁॥

மதுஷ்யாணம்ஸஹஸ்ரேஷ஁ கஸ்சித்யததிவித்தயே,
 யததாமபிவித்தாநாம் கஸ்சிந்மாம்வேத்திதத்வத஁. (௩)

ஆயிரக்கணக்கான மனிதர்களுக்குள்ளே எவனேவொருவன் ஜ்ஞாநசித்தியின் பொருட்டு ப்ரயத்நம் செய்கிறான், யத்நித்தவர்களுக்குள்ளும் எவனேவொருவன் என்னை யறிந்து என்னால் சித்தியின் பொருட்டு யத்நிக்கிறான், என்னை யறிவோர்களாகிய அநேகருள்ளே எவனே வொருவன் நிஜமாயறிகிறான். (௩)

ஹிஸுரிபாபொநஸுராவா஁஁ ஸ஁ஸுரிநாஸு஁பிஸுராவ஁
 சுஹ஁கார஁தீய஁ஸுரிஸுரிபாபொபுசுரிசுரிஷுயா॥

எ-வது அத்தியாயம்.

பூமிராபோநலோவாயுஃ கம்மநோபுத்திரேவச,
அஹங்காரஇதீயம்மே பிந்நாப்ரக்ருதிரஷ்டதா.

(ச)

நிலம், நீர், நெருப்பு, காற்று, ஆகாசம், மனம், புத்தி,
அகங்காரம் என்று எட்டுவீதமாயிருக்கிற இந்தப் ப்ரக்ருதியும்
என்னதென்று அறியக்கடவாய்.

(ச)

சுவரொயஜிதஸூந்யாஃ சூன்யதிவ்விஜிஜெவாந்ஸு;

ஜீவஹூதாஃஹாஸாஹா யயேதம்யாந்யுக்ஷமகா॥

அபரேயமிதஸ்த்வந்யாம் ப்ரக்ருதிம்வித்திமேபராம்,
ஜீவபூதாம்மஹாபாஹோ யயேதம்தார்யதேஜகத்.

(இ)

(அசேதனமான) இந்தப் ப்ரக்ருதிதாழ்வானது, இதைப்
பார்க்கிலும் ப்ரதானமான மற்றொன்றாகிய என் ப்ரக்ருதி
ஜீவருபமாயிருக்கின்றது, அதனால் இந்த ஜகம் தரிக்கப்படு
கின்றதென்று தெரிந்து கொள்வாயாக.

(இ)

வனதெஜா நீநிலடுதாநி ஸவ-பாணீ த்யு-வயாராய்।
 சுஹம்-புசுஸஸ்யஜமதஃபுஹவஃபுஹயஸ்யா॥

ஏதத்யோநீநிபூதாநி ஸர்வாணீத்யுபதாரய,
 அஹங்க்ருதஸ்நஸ்யஜகதஃ ப்ரபவஃப்ரளயஸ்ததா.. (சு)

இந்த ஸர்வப்ராணிகளும் இந்த இரண்டுப்ரக்ருதிகளே
 மூலமாயுள்ளவையென்று நிச்சயிக்கக்கடவாய், இந்த இரண்
 டுக்கும் கூடமூலமாகிய நானே லோகத்துக்கெல்லாம் உத்
 பத்தியும் ப்ரளயமும். (சு)

ஜிதஃவா-தா-நா-நு-தீ-ஹி-ஜி-வ்ய-ந-ஜய।
 ஜியிஸவ-பி-ஜி-ஹி-பு-த-ஸ-ஹி-பு-ஜி-ணி-மணா-ஹவ॥

மத்தஃபரதரம்நாந்யத் கிஞ்சிதஸ்திதநஞ்ஜய,
 மயிஸர்வமிதம்ப்ரோதம் ஸ-ஹி-த-ரே-மணிகனூயிவ. (எ)

ஓ தநஞ்சயா! என்னிலும்வேறான மிகவுஞ்சிறந்த பொருளில்லை, இதெல்லாம் கயிற்றில் முத்துக்கள் கோக்கப்பட்டிருப்பதுபோல என்னிடத்தில்கோக்கப்பட்டிருக்கின்றது.

ரஸௌஹிஷு-கௌஞெயபு லாவலிஸஸிஸ-ருய-யொஃ।

புணவஸுவ-வெஷெஷு-ஸஜஃவெவளர-ஷ-நுஷு॥

ரஸௌஹமப்ஸ-கௌந்தேய ப்ரபாஸ்மிஸசிஸ-ருர்யயோஃ,

ப்ரணவஸ்ஸர்வவேதேஷு-ஸப்தஃகேபௌருஷம்ந்ருஷு-.(அ)

குந்தீபுத்ரனே! நான் நீருக்கு ரஸம் (ருசி) சந்திர சூரியர்களுக்கு ஒளி, சகல வேதங்களுக்கும் ப்ரணவம், ஆகாசத்துக்கு சப்தம், புருஷர்களுக்கு பெளருஷம். (அ)

வ-ணு-ம-நு-பு-யி-வ-ஹ-த-ஜ-ஸ-லி-வி-ல-வ-ஸ-ள்।

ஜீவந-ஸ-வ-ஹ-த-ஷ-த-வ-ஸ-லி-த-வ-ஸ-லி-ஷ-॥

புண்யோகந்தஃப்ருதிவ்யாஞ்ச தேஜஸ்சாஸ்மிவிபாவஸௌ,
ஜீவநம்ஸர்வபூதேஷு தபஸ்சாஸ்மிதபஸ்விஷு.

ப்ருதிவிக்குப் புண்ய (ஸு) கந்தமும், நெருப்பில் தேஜ
ஸும், ஸர்வ பூதங்களுக்கும் ஜீவநமும், தபோதநருக்குத்
தவமும். (க)

வீஜம்மாஸர்வபூதாநாம் வித்திபார்த்தஸநாதநம்।
புத்திர்புத்திமதாமஸ்மிதே ஜஸ்தேஜஸ்விநாமஹம்॥

பீஜம்மாஸர்வபூதாநாம் வித்திபார்த்தஸநாதநம்,
புத்திர்புத்திமதாமஸ்மிதே ஜஸ்தேஜஸ்விநாமஹம். (க0)

பார்த்தனே! எல்லாப் பொருள்களுக்கும் சாக்ஷதமான
பீஜமென்று என்னையறிவாயாக, புத்திமான்களுக்கு புத்தி
யாயும், தேஜஸுகளுக்குத் தேஜஸாகியும் இருக்கிறேன்.

வயவ்வயவதாஹாஹம் காஸிராமவிவஜி-6. தடி.

யடி-6ா விரா-6ெபாஹ-6ுதஷ-6ா ஈரொஷிஹா தஷ-6ஹ॥

பலம்பலவதாஞ்காஹம் காமராகவிவர்ஜிதம்,

தர்மாவிருத்தோபூதேஷ-6ா காமோஸ்யிபரதர்ஷப. (கக)

பலவந்தர்களுக்கு நான் ஸ்வேச்சையாகிய காம ராகங்
களில்லாதபலம். ஓ அர்ஜு-6நா! ப்ராணிகளுக்குத் தர்மத்துக்கு
விருத்தமில்லாத காமமாயிருக்கிறேன். (கக)

யெயெவவஸாஸிகாஹாவா ராஜஸாஸாஸிஸாஸ்யெ.

டிதவாவெதிதாநிபி நகூஹ-6ெதஷ-6ெதடியி॥

யேசைவஸாத்விகாபாவா ராஜஸாஸ்தாமஸாச்சயே,

மத்தவவேதிதாந்வித்திரத் வஹந்தேஷ-6ாதேமயி. (கஉ)

ஸாத்விதங்கள், ராஜஸங்கள், தாமஸங்கள் ஆகிய வஸ்துக்கள் எவையோ, அவை எல்லாம் என்னாலேயே உண்டாயினவென்று தெரிந்துகொள்வாயாக. என்னிடத்தில் வஸ்துக்கள் ஆசிரயித்திருப்பனவே யன்றி, நான் வஸ்துக்களை ஆசிரயித்தவனல்லேன். (கஉ)

தி லிம-க-ணரிபெயஹ-பாவெ ரொ ஹிஸுவ-பிடி-ஜமகா।
 ரொ ஹித-நா ஹிஜா. நா தி ரொ ஹி-பா-பிவ்யயம்॥

தரிபிர்குணமையர்பாவை ரேபிஸ்ஸர்வமிதஞ்ஜகத்,
 மோஹிதம்நாபிஜாநாதி மாமேப்யஃபரமவ்யயம். (கங)

அந்த மூன்றுவிதமான, ஸத்வரஜஸ்தமோகுணமயங்களான பொருள்களால் மோஹமடைந்த இந்த ஜகம், உத்க்ருஷ்டனாய், ஏகருபனாகிய என்னை அறியாதிருக்கின்றது. ( )

நெடிவீஹ்யுஷா மஹாணமீ ஐஜோயாடி-ரா த்யயா ।
 ரோஜெவயெபூவடினெ ஐயாஜெ தானாநிதெ ॥

தைவீஹ்யேஷாகுணமீ மமமாயாதூரத்யயா,
 மாமேவயேப்ரபத்யந்தே மாயாமேதர்ம்தரந்திதே. (கச)

ஸத்வரஜஸ்தமோகுணமயமாய், எனக்குக் கரீடார்த்த
 மான இந்த மாயையைத் தாண்டுதற்கு அஸாத்த்தியம். என்
 னையேப்ரபத்திசெய்பவர்கள் எவர்களோ அவர்களே இந்த
 மாயையைத் தாண்டுவார்கள். (கச)

நரோஹ்யுஷிநாஜெஹாஃ பூவடினெ நராயஜோஃ ।
 ரோயயாவஹ்யதஜ்ஞாநா சூஸாஹாவஜாஸி தாஃ ॥

நமாம்துஷ்க்ருதிநோமூடாஃப்ரபத்யந்தேநராதமாஃ,
 மாயயாபஹ்ருதஜ்ஞாநா ஆஸாரம்பாவமாச்ரிதாஃ. (கடு)

பாபிகளான மூடர்களும் (விபரீதஜ்ஞாநத்தால் பகவச்
 சேஷமான ஆத்ம ஸரீராதிகளை மமகாரத்தினால் தமக்கு
 சேஷமென்று நினைப்பவர்கள்) நராதமர்களும் (சாமான்ய
 மாய் ப்ரஹ்மஸ்வரூபஜ்ஞாநம் உண்டாயிருந்தும் அதில்விரு
 ப்பமில்லாதவர்கள்,) மாயாபஹ்ருதஜ்ஞாந முள்ளவர்களும்
 (பகவத்ஞாந முண்டாகியும் குயுத்திகளால் அதற்குக் கண்
 டனம் சொல்லுகிறவர்கள்,) ஆசுராபிப்ராய முள்ளவர்களும்
 (பகவத்குண விசேஷங்களைத் தெரிந்துகொள்ளாமல் பகவ
 த்வேஷமே விருத்தியடைந்திருப்பவர்கள்,) என்னை யடைய
 மாட்டார்கள். (கரு)

உத-வி-யாஹஜெஹோஜநாஸுக்ருதிநோர்ஜந||
 சூதெ-பாஜிஜ்ஞாஸு-ராய-பாயி-ஜ்ஞாந்நவஹ தஷ-பஹ||

சதுர்விதாபஜந்தேமாம் ஜநாஸ்ஸுக்ருதிநோர்ஜந,
 ஆர்த்தோஜிஜ்ஞாஸு-ரார்தார்தீ ஜ்ஞாந்சபரதர்ஷப,

(கக)

(14)

எ-வது அத்தியாயம்.

193

அர்ஜுனா! ஆர்த்தனும் (ஐஸ்வர்யப்ரஷ்டனும் ஐஸ்வர்யத்தை விரும்புவோன்,) அர்த்தார்த்தியும் (நூதன ஐஸ்வர்யத்தை விரும்புவோன்,) ஜ்ஞாஸுவும் (ப்ரக்ருதி விலக்ஷணமான ஜீவாத்மஸ்வரூபப் பராப்தியை விரும்புவோன்,) ஜ்ஞானியும் (பரமாத்ம ஸேஷத்வஜ்ஞானமுள்ளவன்) என்கிற இந்த நான்கு வகைப்பட்ட புன்ய ஜனங்கள் என்னை யடைவார்கள். (கக)

தேஷாம்ஜ்ஞாநீநித்யயுக்த வாகுதீவிபஸிஷ்யதே।
பிரியோஹிஜ்ஞாநிநோத்யர்த்த மஹம்ஸசமம்பரியம்॥

தேஷாம்ஜ்ஞாநீநித்யயுக்த ஏகபக்திர்விஸிஷ்யதே,
பிரியோஹிஜ்ஞாநிநோத்யர்த்த மஹம்ஸசமம்பரியம். (கஎ)

இந்த நால்வருள்ளே, ஜ்ஞானியானவன் என்னோடு நித்திய சம்பந்தமுள்ளவன், ஏகபக்தியுள்ளவன், ஆகையால்

சிறந்தவனாகிறான், ஜ்ஞாநிக்கு எல்லாவற்றைப் பார்க்கிலும்
நானே ப்ரியன், எனக்கும் அவனே ப்ரியன். (கௌ)

உதாராஸவ-வனவெத ஜ்ஞாநீகாரெதவெகிதடி
சூரூபிதஸவிய-தா-தா ரிவெவாந-தஜா-மதிடி||

உதாராஸ்ஸர்வஏவைதே ஜ்ஞாநீத்வாத்மைவமேமதம்,
ஆஸ்திதஸ்ஸஹியுக்தாத்மா-மாமேவாநுத்தமாங்கதம். (கஅ)

இந்த நால்வரும் பெரிய மனமுள்ளவர்களேயானாலும்
ஜ்ஞாநிமாத்ரம் என் ஆத்மாவென்று என் அபிப்ராயம்,
ஏனென்றால், ஜ்ஞாநியானவன், மனத்தை என்னிடத்தில்
நிறுத்தி, என்னையே ஸர்வேவாத்ம ப்ராப்யமாக நிச்சயித்த
வன். (கஅ)

ஸஹ-நா-ஜ்ஞாநாஜெ ஜ்ஞாநா-நா-பு-வடி-த
வாஸ-வெவஸவ-பிதி ஸஜஹா-தாஸ-உ-வ-ஹ||

யொயொயாயாந்தநுண்டது ஸு ஐயாவிடதுரிஜுதி।
தஸுதஸுதாவுமாஸுஜா தாடுவவிடியாஜுஹு||

யோயோயாம்யாம் தநும்பக்த ஸ்ரத்தயார்சி துமிச்சதி,
தஸ்யதஸ்யாசலாம்ஸ்ரத்தாம் தாமேவவிததாம்யஹம். (உக)

எவனெவன் எந்தெந்த (என்) மூர்த்தியை, பக்தியுள்ள
வனாய் சிரத்தையோடு பூஜிக்க நினைக்கிறானோ, அவனவனுக்
கும் அந்த சிரத்தையை நானே நிர்விக்னமாக உண்டாக்கு
கிறேன். (உக)

ஸத்யாஸ் ஐயாபுத் ஸ்ரீராமநாதீஹதெ
 உவதெதவதகீகாரிங் சீரெயவலிஹிதாநுஹிதாநு॥

ஸத்யாஸ்ரத்தயாயுக்த ஸ்தஸ்யாராதநமீஹதே,
 லபதேசதத்காமாந் மயைவவிஹிதாந்ஹிதாந். (உஉ)

அவன் அந்தசிரத்தையோடு அந்த தேவதைகளை ஆராதிப்பதற்குப் ப்ரயத்தனப்படுகிறான். அந்த ஆராதனத்தால்,

அபிஷ்டமானகோரிக்கைகள் என்னாலேயே பரிபூர்த்திசெய்
யப்பட்டு, க்ருதார்த்தனாகிறான். (உஉ) 198

சுனுவதௌமயனெஷாம் தஜ்ஜெத்யுஷெயஸாஸு।
தெவாந்ஜெவயஜோயாநி ஜஜ்ஜெயாநிஜாஜிவி॥

அந்தவத்துபலந்தேஷாம் தத்பவத்யல்பமேதஸாம்,
தேவாந்தேவயஜோயாந்தி மத்பக்தாயாந்திமாமபி. (உங)

ஆனால் அற்ப புத்தியுள்ள அப்படிப்பட்டவர்களுக்கு
அந்தப் பலம் ஸ்வல்பமும் நசிப்பதும் ஆகும். இதர தேவ
தைகளைப்பூஜிப்பவர்கள் இதரதேவதைகளை அடைவார்கள்.
என்னை பஜிப்பவர்கள் என்னை அடைவார்கள். (உங) பகவத்குதை.

சுவஜ்ஜௌமயஜிஜோவஸம் ஜந்ஜெஜாஜிஸௌயஸி।
வாஹாவஜ்ஜாநனொ ஜோவ்யஜ்ஜந்ஜஜிஸி॥

அவ்யக்தம்வ்யக்திமாபந்நம் மந்யந்தேமாமபுத்தயஸி,
பரம்பாவமஜாநந்தோ மமர்வ்யயமநுத்தமம். (உச)

அறிவில்லாதவர்கள் நான் நித்யன், சர்வோத்தமன்
என்று என்னுடைய பரஸ்வருபத்தை அறியாமல் என்னை
இதற்கு முன்பு பிரகாசிக்காமலிருந்து, இப்பொழுது பிறவி
யால் காணப்படுகிறவனாக நினைக்கிறார்கள். (உச)

நாஹம்ப்ரகாஸஸ்ஸர்வஸ்ய யோகமாயாஸமாவ்ருதஃ।

சி-கு-வொயம் நானிஜாநாதி லோகோரீஜிஜிவ்யயம்॥

நாஹம்ப்ரகாஸஸ்ஸர்வஸ்ய யோகமாயாஸமாவ்ருதஃ;

மூடோயம்நாபிஜாநாதி லோகோமாமஜமவ்யயம்.

(உடு)

லோகமாயையால் (சரீர ஸம்யோகம் என்கிற மாயை
யால்) மூடப்பட்ட நான் எல்லாருக்கும் காணப்படுகிறவன்
அல்லேன், மூடமாகிய இந்தலோகம் என்னை ஜனனமரணங்
கள் இல்லாதவனாக அறியாது. (உடு)

வெஷாஹம்ஸஃ தீதாநி வத-ஃரீநாநிவாஜ-ஃந।

ஹவிஷ்யாணிவஹ-ஃதாநி ரீ-ஃத-ஃவெஷ-நஃஸூ-ந॥

வேதாஹம்ஸமதீதாநி வர்த்தமாநாநிசார்ஜுந,
பவிஷ்யாணிசபூதாநி மாந்துவேதநகஸ்சந.

(உக)

அர்ஜுனா! நான் நடந்தவைகளையும், நடவாநின்றவை
களையும் நடக்கப்போகிறவைகளையும் தெரிந்து கொள்ளு
கிறேன். என்னைமாத்திரம் எவனும் தெரிந்துகொள்ளமாட்
டான்.

(உக)

ஐயுரொஷஷஸுரெஷுந ஐநுரோஹநவாரத।
ஸவகூலகுதாநிஸுந்ஸுரஹம் ஸமெக்யாணிவானுவ॥

இச்சாத்வேஷஸமுத்தேந த்வந்த்வமோஹேநபாரத,
ஸர்வபூதாநிஸம்மோஹம் ஸர்கேயாந்திபரந்தப.

(உஎ)

ஹே பாரதா! ஹே பரந்தபா! இச்சாத்வேஷங்களா
லுண்டான த்வந்த்வரூபமான அஜ்ஞானத்தால், பிராணிக
ளெல்லாம் சிருஷ்டிகாலத்திலேயே மோஹத்தை யடையா
னின்றன.

(உஎ)

யெஷாங்குனா தவ்வாவம் ஜநாநாம்புணுகு-கணாழி
தெய்வனொஹநிசு-கூதா ஹஜனொஹி-கூதா தாஃ॥

யேஷாந்த்வந்தகதம்பாபம் ஜநாநாம்புண்யகர்மணம்,
தேத்வந்த்வமோஹநிர்முக்தா பஜந்தேமாம்த்ருடவ்ரதாஃ (உஅ)
புண்ணிய காரியத்தைச் செய்த எந்த ஜனங்களுக்குப்
பாவம் க்ஷீணதசையில் இருக்கின்றதோ, அவர்கள் த்ருட
பக்தியுள்ளவர்களாய், இந்தத்வந்த்வப்ரமத்தைவிட்டுஎன்னை
அடைவார்கள். (உஅ)

ஜராநேணொஹக்ஷாய ரோரோஸி த்யயதனியெ
தெய்வனொஹநிசு-கூதா ஹஜனொஹி-கூதா தாஃ॥

ஜராமரணமோக்ஷாய மாமாஸ்ரித்யயதந்தியே,
தேப்ரஹ்மதத்விதுஃக்ருத்ஸ்ந மத்யாத்மம்கர்மசாகிலம். (உக)
யார் ஜனனமரணங்களை விடுவதற்கு (ஆத்மஸ்வரூப ஸா
க்ஷாத்காரத்துக்கு) ப்ரயத்நப் படுகின்றார்களோ, அவர்கள்

அந்த ப்ரஹ்மத்தை யறிவார்கள், தமது ஸ்வபாவத்தையும்
அறிவார்கள், ஸமஸ்த கர்மங்களையும் அறிவார்கள். (உக)
ஸாயிஹகுதாயிஹெஹோம் ஸாயியஜ்ஞஹ்யெவிடிஹம்।
புயாணகாவெவிஹோம் தெவிடிஹயஹுதஸம்॥

ஸாதிபூதாதிதைவம்மாம் ஸாதிஜ்ஞஞ்சயேவிதுஃ,
ப்ரயாணகாலேபிசமாம் தேவிதுர்யுக்தசேதஸஃ.

(௩௦).

யார் அதிபூதம் (ப்ரக்ருதி பரிணாமம்,) அதிதைவம்
(போக்த்ருத்வம்,) அதியஜ்ஞம் (கர்ம சம்பந்தம்,) இவை
யெல்லாவற்றுக்கும் ஆதர்ரமாக என்னை யறிவார்களோ,
அப்படிப்பட்ட யோகிகள் மரணகாலத்திலும் என்னை மற
க்கமாட்டார்கள். (௩௦)

ஸ்ரீ கீதாஸு விஜ்ஞான யோக மென்னும்
ஏழாவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

எட்டாவது அத்தியாயம். அக்ஷர பாப்பிரஹ்ம யோகம்.

அர்ஜுன வாக்கியம்.

கிந்தஹ கிரியாநாதம் கிங்கரிவாநாஷோதரிஸி।
ஸயிலகுதம்ஸகின்புநாத ஸயிஸெஷவங்கிரஹ்யுத௥

கிந்தத்ப்ரஹ்மகிமத்யாத்மம் கிங்கர்மபுருஷோத்தமம்,
அதிபூதஞ்சகிம்ப்ரோக்த மதிதைவம்கிமுச்யதே. (க)

புருஷோத்தமனே! (மோக்ஷத்தின் பொருட்டு பக
வானே ப்ரபத்திபண்ணி யத்ரிப்பவர்களுக்கு அறியவேண்
டிய விஷயமென்று சொல்லப்பட்டவைகளுள்) ப்ரஹ்மம்
என்பது யாது? அத்யாத்மம் என்பது யாது? கர்மம் என்

பது யாது? அதிபூதம் என்பது யாது? அதிதைவம் என்
பது யாது? (க)

சுயியஜஞ்சுமயம் ஞாது டெஹெஸி நயம் ஸுதந்
புயாணகாவெவகயம் ஜெஞயோஸிநியதாத்நிஃ॥

அதியஜஞ்சுமதங்கோத்ர தேஹேஸ்மிந்மதுஸுதந்,
ப்ரயாணகாலேசகதம் ஜஞேயோஸிநியதாத்மபிஃ.

(உ)

மதுசூதநா! அதியஜஞ்சுமம் என்பது எப்படி? அது இந்த
தேஹத்தில் யாது? ப்ரண ப்ரயாணகாலத்தில் நியமயுக்த
மான மனமுள்ளவர்களால் எப்படி அறியத் தகுந்தவனா
யிருக்கிறாய். (உ)

ஸ்ரீ கிருஷ்ண வாக்கியம்.

சுக்ஷாண்ஸுஹவாரிம் ஸுஹாவாய்யாத்நிஃ
ஹுதலாவாஜ வகரொ விஸமய்க்ஷி-ஸுஜி தம்॥

பகவத்
கூதை.

அக்ஷரம்ப்ரம்ஹபரமம் ஸ்வபாவோத்யாத்மமுச்யதே,
பூதபாவோத்பவகரோ விஸர்க்கர்மஸம்ஜ்ஞிதஃ (ங)

ப்ரஹ்மமென்பது உத்க்ருஷ்டமான அக்ஷரம் (ப்ரக்
ருதி சம்பந்தமில்லாத ஆத்மஸ்வரூபம்) அத்யாத்மம் என்
பது ப்ரக்ருதி. கர்மம் என்பது ஸமஸ்த ப்ராணிகளுக்கும்
உத்பத்தி காரணமான விஸர்க்கம் (பிஜத்தைக் க்ஷேத்திரத்
தில் விடுதல்.

சுயிஹ-ஓதக்ஷரொராவஃ ப-ஹ-ஷஸூராயிரெவதஸு।

சுயியஜ்ஞோஹமேவாத்ர லெஹெஹஹுதாஹவா॥

அதிபூதம்க்ஷரோபாவஃ புருஷஸ்சாதிதைவதம்,
அதியஜ்ஞோஹமேவாத்ர தேஹேதேஹப்ருதாம்வர. (ச)

அதிபூதம் என்பது பரிணமித்த வஸ்துக்கள். அதிதை
வதம் என்பது புருஷன். ஓ ஸர்வப்ராணிகளிலும் சிரேஷ்

டனே! இந்த தேஹங்களில் (ஸர்வ யஜ்ஞங்களாலும் ஆரா
திக்கப்படுகிற) நானே அதியஜ்ஞன். (ச)

சுஹாவெஹிராவே ஸாரநுகாகவெஹஸாடி।
யம்ப்ரயாதிஸமீகாவம் யாதிநாஸ்த்யத்ரஸம்ஸயம்॥

அந்தகாலேசமாமேவஸ்மரந் முக்தவாகளேபரம்,
யம்ப்ரயாதிஸமத்பாவம் யாதிநாஸ்த்யத்ரஸம்ஸயம். (இ)

அந்த்யகாலத்தில் என்னையே ஸ்மரித்துக்கொண்டு சரீ
ரத்தைவிட்டு நீங்குகிறவன் என் ஸ்வரூபத்தையே அடைகி
றான். இதற்கு ஸம்ஸயமில்லை. பகவத்கதை.

யம்யம்வாபிஸாரநுஹாவம் த்யஜத்யுனௌஹெஹஸாடி।
தந்தம்ஹெஹெதிௌனௌய ஸதா தத்பாவபாவிதம்॥

யம்யம்வாபிஸ்மரந்பாவம் த்யஜத்யந்தேகளேபரம்,
தந்தமேவைதிகௌந்தேய ஸதாதத்பாவபாவிதம் (ஈ)

கௌந்தேயா! புருஷன் சர்வகாலமும் ஒரு வஸ்துவை
 நினைத்து அந்த பாவமே மனத்திற் பதிந்தவனாய், அந்திய
 காலத்தில்; எந்தெந்த வஸ்துவை ஸ்மரித்து சரீரத்தை விடுகி
 ருளோ, அவன்மறுபடியும் அந்தரூபத்தையே அடைகிறான்.

தஸூதவெஃஷுகாவெஷு ஜாஜநஸூரயய்யுஃ
 ல்யூவிஃதஜெநாஸுஜிஜிஃகாஜெஜெவஷுஸ்யஸம்ஸயடி॥

தஸ்மாத்ஸர்வேஷுகாலேஷு மாமநுஸ்மரயுத்யச,
 மய்யர்ப்பிதமநோபுத்திர் மாமேவைஷ்யஸ்யஸம்ஸயம்: (எ)

ஆகையால் சர்வ காலங்களிலும் என்னை ஸ்மரித்துக்
 கொண்டிருப்பாயாக. மனத்தையும் புத்தியையும் என்னி
 டத்தில் வைத்தாயானால் என்னையே யடைவாய், அதற்கு
 சந்தேஹமில்லை. (எ)

கலையொய்யுதெந் தெதலாநாநுமாநிநா
வாசிவொருஷந்திவ்யம் யாதிராயநாநுவினயநு॥

அப்யாஸ்யோகயுத்தேந சேதஸாநாந்யகாமிநா,
பரமம்புருஷம்திவ்யம் யாதிரார்த்தாநுசிந்தயந். (அ)

பார்த்தா! அப்யாஸத்தோடும் (உபாஸநாபரிசயத்தோ
டும்,) யோகத்தோடும் (த்யானரூபமான சமாதியோடும்)
கூடி, இதர விஷயங்களை ஆசிரயிக்காத மனத்தினால்,) அப்
ராக்ருதனான பரமபுருஷனை (என்னை) சிந்திக்கிறவன் என்
னையே அடைகிறான். (அ)

விவொருநாணநுநாஸாலிதார
செனாரணியாஸநுஸரெஷ்யம்
ஸவஸ்யயா தாராநிவினயநுவி
நாநித்யவணம் தலெஃவாஸாக்॥

கலிம்புராணமநுஸாவிதார மனோர்ணியாம்ஸமநுஸ்மரேத்யஃ, (15)
ஸர்வஸ்யதாதாரமசிந்த்யரூப மாதித்யவர்ணந்தமஸஃபரஸ்தாத்.

ஸர்வஜ்ஞனாய், புராதனனாய் (முதலற்றவனாய்,) ப்ரபஞ்ச
நியாமகனாய், அனுவைப்பார்க்கிலும் (ஆத்மாவுக்கும்) மிக
வும் சூக்ஷ்மமாய் (அந்தர்யாமியாய்,) ஸர்வலோக ஸ்ருஷ்டி
கர்த்தாவாய், நினைக்க வெண்ணாத ஸ்வரூபமுள்ளவனாய்,
ஸூர்யப்ரகாஸனாய், தமஸுக்கு தூரனை என்னை எவன்
விடாமல் ஸ்மரிப்பானே. (க)

புறாணகாலே நெல்லாறுநெல்
 ஊழாய்க்கொ பொருளெனநெய்வ
 ஊழெனவெனயெ புறாணகாலெல்லெ
 ஸதம்பாண்டாண்ட நெய்வெனவென

ப்ரயாணகாலேமநஸாசலேந பக்த்யாயுத்தோயோகபலேநசைவ,
ப்ருவோர்மத்யேப்ரணமாவேஸ்ய ஸம்யக்ஸதம்பரம்புருஷமுபைதி
திவ்யம். (க0)

அவன், பிராணப்ரயாணகாலத்தில், த்ருடமானமனத்
தோடும், பக்தியோடும், யோகபலத்தோடும், கூடினவனாய்
புராவத்தின் நடுவில், பிராணத்தை நன்றாய் நிறுத்தி, அந்த
திவ்யரூபனான பரம புருஷனை ஆஸ்ரயிப்பான். (க0)

யதிக்ஷராவெஷ்வரோவடிந்தி

விஸனியடியுதயொலீதராமாஃ

யதிக்ஷனொஸஹவ்யுஷ்யந்தி

ததெதவடிவம்ஹணவகெஷ்ய||

யதிக்ஷரம்வேதவிதோவதந்தி விஸ்ந்தியத்யதயோலீதராகாஃ, [யே.
நதிச்சந்தோப்ரம்ஹசர்யம்சரந்தி தத்தேபதம்ஸங்க்ரஹணப்ரவக்ஷ

எந்த நித்யவஸ்துவை, வேதங்களை யறிந்தவர்கள் சொல்லுகிறார்களோ, எதனிடத்தில் ராகம் (ஆசை) இல்லாத யதிகள், ப்ரவேசிக்கிறார்களோ, எதை விடும்பி, ப்ரஹ்மசர்யத்தை, (இந்த்ரிய ஜயத்தை) ஆசரிக்கிறார்களோ, அந்த ப்ராப்யரூபத்தை உனக்கு ஸங்க்ரஹமாய்ச்சொல்லுகிறேன்.

ஸவ-உபாராணிஸம்யஜி 2 நொஹ்யஜிநிரமய்யவ।

2-உய-உபாயாயா தநஃப்ராணரீஸிதொயொமயாரணாடி॥

ஸர்வத்வாராணிஸம்யம்ய மநோஹ்ருதிரூத்யச,

மூர்தந்யாதாயா த்மநஃப்ராண மாஸ்திதோயோகதாரணம்.(கஉ)

ஸர்வேந்த்ரியங்களையும் நிவர்த்திக்கச்செய்து ஹ்ருத யத்தில் மனத்தை நிறுத்தி, சிரசில் பிராணத்தை நிறுத்தி, யோகமென்கிற தாரணையை, (நிம்சலஜ்ஞானத்தை) ஆஸ்ரயித்து.

(கஉ)

ஒலி⁸தெ⁸கா⁸க்ஷா⁸ர⁸ஸ⁸ஹ⁸ வ்யா⁸ஹா⁸நா⁸ரீ⁸ர⁸ஸ⁸ரா⁸நு⁸
ய⁸ப்⁸ர⁸யா⁸தி⁸த்ய⁸ஜ⁸ந்⁸தே⁸ஹ⁸ம் ஸ⁸யா⁸தி⁸ப⁸ர⁸மா⁸ங்க⁸தி⁸ம்॥

ஒமித்யேகா⁸க்ஷா⁸ர⁸ம்⁸ப்⁸ர⁸ஹ்⁸ம வ்யா⁸ஹா⁸ர⁸ம்⁸மா⁸ம⁸ந⁸ம்⁸ஸ்⁸ம⁸ர⁸ந்,
ய⁸ம்⁸ப்⁸ர⁸யா⁸தி⁸த்ய⁸ஜ⁸ந்⁸தே⁸ஹ⁸ம் ஸ⁸யா⁸தி⁸ப⁸ர⁸மா⁸ங்க⁸தி⁸ம். (கந)

ஓம் என்கிற ஏகா⁸க்ஷா⁸ர⁸ஸ⁸ப⁸மா⁸ன ப்⁸ர⁸ஹ்⁸ம⁸த்⁸தை உச்சரித்
துக்கொண்டு என்னையும் ஸ்மரித்துக்கொண்டு தேஹத்தை
விட்டு நீங்குகிறவன் பரமசதியை யடைகிறான். (கந)

க⁸ந⁸நு⁸ய⁸தா⁸ஸ⁸த⁸த⁸ம் ய⁸பா⁸ரீ⁸ர⁸ஸ⁸ரா⁸தி⁸நி⁸த்ய⁸ஸ⁸ஃ॥
த⁸ஸ்யா⁸ஹ்⁸ஸ⁸ஃ⁸ய⁸பா⁸ரீ⁸ர⁸ஸ⁸ரா⁸தி⁸நி⁸த்ய⁸ஸ⁸ஃ॥

அநந்யசேதா⁸ஸ்ஸ⁸த⁸த⁸ம் யோ⁸மா⁸ம்⁸ஸ்⁸ம⁸ர⁸தி⁸நி⁸த்ய⁸ஸ⁸ஃ,
த⁸ஸ்யா⁸ஹ்⁸ஸ⁸ஃ⁸ய⁸பா⁸ரீ⁸ர⁸ஸ⁸ரா⁸தி⁸நி⁸த்ய⁸ஸ⁸ஃ (கச)

பார்த்தா! எவன் நித்யமாய் வேறுமனமில்லாமல் அவிச்
சிந்நமாய் என்னை ஸ்மரிக்கிறானோ, நித்யமும் உபாவிக்கிற
அந்த யோகிக்கே, நான் ஸ்⁸ஸ⁸ப⁸ஸ⁸யி⁸ரு⁸க்கிறேன். (கச)

ரோஹிணியே நம: ||
 நாமவநிஹிதா ந ஸ்ரீமந்ரோஹிணியே நம: ||

மாழுபேத்யபுநர்ஜந்ம துக்காலயமஸாப்வதம்,
 நாப்நுவந்திமஹாத்மாந ஸ்ரீமந்ரோஹிணியே நம: (கடு)

ஸ்ரீரேஷ்ட்டமான சித்தியை யடைந்த மஹாத்மாக்கள்
 என்னை யடைந்த பிறகு துக்கத்திற்கு இடமாயும், அநித்ய
 மாயுமிருக்கிற ஜந்மத்தை, மறுபடியு மடையமாட்டார்கள்.
 சூர்யஹவநாஸ்தோஹிணியே நம: ||
 ரோஹிணியே நம: ||

ஆப்ரம்மபவநால்லோகா: புநராவர்த்திநோர்ஜந்ம,
 மாழுபேத்யதுகௌந்தேய புநர்ஜந்மநவீத்யதே. (கக)

அர்ஜுன! ப்ரஹ்ம லோக பரியந்தமாயுள்ள இதர
 லோகங்களை அடைந்தவர்களுக்கு புனர்ஜன்மமுண்டாகும்.

கௌந்தேயா! என்னை யடைந்தால் மாத்திரம் உண்டா
காது. (கௌ)

ஸஹஸ்ரயுகபர்யந்தே ஹர்யத்ப்ரஹ்மணோவிதஃ।
ராத்திரிம்யுகஸஹஸ்ரரந்தாம் தேஹோராத்ரவிதோஜநாஃ॥

ஸஹஸ்ரயுகபர்யந்த மஹர்யத்ப்ரஹ்மணோவிதஃ,
ராத்திரிம்யுகஸஹஸ்ரரந்தாம் தேஹோராத்ரவிதோஜநாஃ. (கௌ)

அஹோராத்ர விபாகங்களையறிந்தவர்கள், நம்முடைய
ஆபிரம் சதூர்யுகங்கள் ப்ரஹ்மாவுக்கு ஒருபகலென்றும்,
அந்த அளவுள்ளகாலமே அவனுக்கு ஒரு ராத்திரியென்றும்
சொல்லுவார்கள். (கௌ)

ஶவ்யதூதயஸவதாஃ ப்ரஹ்மணோவிதஃ।
ராத்திரிம்யுகஸஹஸ்ரரந்தாம் தேஹோராத்ரவிதோஜநாஃ॥

ஶவ்யதூதயஸவதாஃ ப்ரஹ்மணோவிதஃ,
ராத்திரிம்யுகஸஹஸ்ரரந்தாம் தேஹோராத்ரவிதோஜநாஃ. (கௌ)

அவ்யக்தாத்வயக்தயஸ்ஸர்வாஃ ப்ரபவந்த்யஹராகமே,
ராத்ர்யாகமேப்ரலீயந்தே தத்ரைவாவ்யக்தஸம்ஜ்ஞிகே. (கஅ)

பகற்காலத்தின் ஆரம்பத்தில் ப்ரக்ருதி ஸ்வரூபமான
ப்ரஹ்மத்தி னிடத்திலிருந்து லோக ரூபங்களெல்லாம் உத்
பத்தியாகின்றன. ப்ரஹ்மாவினுடைய இராக்காலத்தின்
ஆரம்பத்தில் ப்ரக்ருதிரூபமான அவ்நிடத்திலேயே எல்லாம்
லயத்தையடைகின்றன. (கஅ)

ஹ-ஓதமு ராஜிஸுஷனவாயம் ஹ-ஓக்ஷா ஹ-ஓக்ஷாபூலீயதெ
ராதுராமஜேவஸம்வாயம் பூஹவது ஹராமஜே||

பூதக்ராமஸ்ஸஏவாயம் பூத்வாபூத்வாப்ரலீயதே,
ராத்ர்யாகமேவஸம்பார்த்த ப்ரபவத்யஹராகமே. (கக)

பார்த்தா! அதே ப்ராணிவர்க்கம் கர்ம வசமாய்ப்
பிறந்து பிறந்து நடுக்கின்றது, ராத்ரியின் ஆரம்பத்தில்

அ-வது அத்தியாயம்.

நசிப்பதும், பகலின் ஆரம்பத்தில் பிறப்பதும் உண்டாகின்
றது. (கக)

பாஸஸாது-ஹாவொநொ வுதொவூதநாதநஃ
யஸஸவெ-ஷுஹுதெஷு நஸுது நவிநஸு.கி॥

பரஸ்தஸமாத்துபாவோந்யோ வ்யக்தோவ்யக்தாத்ஸநாதநஃ,
யஸஸஸர்வேஷுபூதேஷு நஸ்யத்ஸநவிநஸ்யதி. (உ௦)

அந்த ப்ரக்ருதியைப் பார்க்கிலும் விலக்ஷணமாய், நித்
யமாய், எல்லாப்பொருள்களும் நசித்தாலும், தான் நசிக்
காததாய், எந்த ப்ரமாணத்தினாலும் அறியக்கூடாததான
வஸ்து (ஆத்மா) வேறானது. (உ௦)

சுவூதொக்ஷரஹதுத ஸூஹ-ஃபாஸாஹதிபு
யம்பூவூநநிவத-ஹை தஹாஸிவாஸிஃ॥

அவ்யக்தோக்ஷரஇத்யுக்த் ஸ்தமாஹுஃபரமாங்கதிம்,
யம்ப்ராப்யநிவர்த்தந்தே தத்தாமபரமம்மம. (உக)

அவ்யக்தனென்றும், அக்ஷரன் (நித்யன்) என்றும்,
சொல்லப்பட்ட அந்த ஆத்மாவே முக்யமான கதியென்று
சொல்லுவார்கள். அதை யடைந்தவர்கள், மறுபடியும் பிற
க்கமாட்டார்கள். அது எனக்கு முக்யமான இடம். (உக)

வஹுஷஸ்பரஃபார்த் பக்த்யாலப்யஸ்த்வநந்யயா,
யஸ்யாந்தஸ்தாநிபூதாநி யேநஸர்வமிதந்ததம்.

புருஷஸ்பரஃபார்த்த பக்த்யாலப்யஸ்த்வநந்யயா,
யஸ்யாந்தஸ்தாநிபூதாநி யேநஸர்வமிதந்ததம். (உஉ)

பார்த்தா! இந்தச் சேதநா சேதநரூபமான ஸர்வபூதங்
களும் எவனிடத்தில் அந்தர்க்கதங்களா யிருக்கின்றனவோ
எவன் இந்த எல்லாவஸ்துக்களிலும் வ்யாபித்திருக்கிறானோ,

அவது அத்தியாயம்.

அந்தப் பரமபுருஷன் இதர விஷய சம்பந்தமில்லாத பக்தி
யினால் மாத்ரம் ப்ராப்யனாவான். (உஉ)

யசுக வெகவநாவுதி லோவுதினெவெவயாமிநடி
புயாதாயானிதம்ஈவம் வக்ஷ்யாமிஹதஷ-ஹ||

யத்ரகாலேத்வநாவ்ருத்தி மாவ்ருத்திஞ்சைவயோகிநம்,
ப்ரயாதாயாந்திதம்காலம் வக்ஷ்யாமிபரதர்ஷப. (உங)

பரத சிரேஷ்ட்டனே! யோகிகள் எந்த மார்க்கத்தில்
ப்ரவர்த்தித்து புனர்ஜன்மநிவ்ருத்தியை, அல்லதுபுனர்ஜன்ம
த்தை அடைகிறார்களோ, அந்த மார்க்கத்தைச் சொல்லு
கிறேன். (உங)

சுநிஜெயாகிரஹஸூகூ ஹணாஸாஉதாரயணடி
கசுப்ரியாதாமஹந்தி ஸஹஸுஹவிஜாஜநா||

அக்நிர்ஜயோ திரஹஸ்ஸாக்லா வ்ஷண்மாஸா உத்தராயணம்,
தத்ரப்ரயாதாகச்சந்தி ப்ரஹ்மப்ரஹ்மவிதோஜநா? (உச)

அக்நி, தேஜஸு, அஹஸு, சுக்லபக்ஷம் உத்தராய
ணம், இந்தமார்க்கத்திற் போன ப்ரஹ்மத்தையறிந்தவர்கள்
ப்ரஹ்மத்தையே யடைவார்கள். (இது அர்ச்சிராதி மார்க்
கம்.) (உச)

ய-ஓமோரா திரிஷ்யாக்ஷணவ்ஷண்மாஸா உக்ஷிணாய நம: ||
தத்ரபாந் த்ரமஸஞ்ஜயோ திர யோகீப்ராப்யநிவர்த்ததே ||

தாமோராத்ரிஸ்ததாக்ருஷ்ணவ்ஷண்மாஸாதக்ஷிணாய நம்,
தத்ரசாந்த்ரமஸஞ்ஜயோ திர யோகீப்ராப்யநிவர்த்ததே. (உடு)

தாமம், ராத்ரி, க்ருஷ்ணபக்ஷம், தக்ஷிணாயனம் ஆறு
மாசங்கள், இந்தமார்க்கத்தில் சந்திரதேஜஸை ஆசிரயிக்கிற

அ-வது அத்தியாயம்.

யோகி புனர்ஜந்மத்தையடைகிறான். (இது தூமாதிமார்க்கம் எனப்படும்.) (உரு)

ஸக்லக்ருஷ்ணேகதீஹ்யேதே ஜகத்ப்ஸாப்வதேமதே,
ஏகயாயாத்யநாவ்ருத்தி மந்யயாவர்த்ததேபுநஃ॥

ஸக்லக்ருஷ்ணேகதீஹ்யேதே ஜகத்ப்ஸாப்வதேமதே,
ஏகயாயாத்யநாவ்ருத்தி மந்யயாவர்த்ததேபுநஃ. (உசு)

இந்த சுக்லம் (வெண்மை,) க்ருஷ்ணம் (கருமை) என்கிற இரண்டு மார்க்கங்கள் (அதாவது அர்ச்சிராதி தூமாதிமார்க்கங்கள்,) ஜகத்துக்கு ஸாப்வதங்க ளென்பது வேதசம்மதமாயிருக்கின்றது, முதலாவதான அர்ச்சிராதி மார்க்கத்தில் போனவனுக்கு மறுஜன்மமில்லை. இரண்டாவதான தூமாதிமார்க்கத்தில் போனவனுக்குப் புனர்ஜன்மமுண்டு.

நெடுதலுதீவாயு-ஜா நங் பொழீ-ஹுதிசுநா
தவா தவெ-ஷ-கா வெஷ-பொய்ய-தொவ்வாஜ-ந

நைதேஸ்ருதீபார்த்தஜாநந் யோகீமுஹ்யதிகப்சந,
தஸ்மாத்ஸர்வேஷுகாலேஷுகாலே யோகயுக்தோபவார்ஜந. ( )

ஓ பார்த்தா! இந்த இரண்டு மார்க்கங்களையும் அறிந்த
யோகியானவன் என்றும் ப்ரமிக்கமாட்டான். ஆதலால்,
அர்ஜுனா! நீயும் எப்பொழுதும் யோகநிஷ்டனா யிருக்கக்
கடவாய். (உஎ)

வெஜெஷா-யஜெஞ்ஷா-தவஸு-மெவ
 ஞாநஷா-யது-ணுமலம் ப்ரதிஷ்டா
 சுதெதிதத்வ-தி-விதிசு
 பொதீவரா-ஸாந-மெ-திசாதிஷ்டா॥

அ-வது அத்தியாயம்.

வேதேஷுயஜ்ஞேஷுதபஸ்ஸுசைவ
தானேஷுயத்புண்யபலம்ப்ரதிஷ்டம்,
அத்யேதிதத்ஸர்வமிதம்விதித்வா
யோகீபரம்ஸ்தாநமுபைதிசாத்யம்.

(௨௮)

வேதாத்யயனம், யஜ்ஞங்கள், தவங்கள், தானங்கள்,
இவைகளா லுண்டாகிற புண்யபலங்க ளெல்லாவற்றையும்
ஜ்ஞாநியாகிய யோகி அதிக்ரமித்து, ஆத்யந்த ரஹிதமாய்,
ஸர்வோத்ச்ஞஷ்டமான இடத்தையடைகிறான். (௨௮)

ஸ்ரீ கீதாஸு அக்ஷரப் பரப்பிரம்ம யோகமென்கிற
எட்டாவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஒன்பதாவது அத்தியாயம்

இராஜவித்யாராஜ குஹ்ய யோகம்

ஸ்ரீ கிருஷ்ண வாசீக்யம்.

ஐஹிகம் துஷ்டம் ஹ்யகம் ப்ரவக்ஷ்யாஜே நஸூரியவெ।

ஜ்ஞாநம்விஜ்ஞாநஸஹிதம் யஜ்ஞாந்வாமோக்ஷ்யஸேஸூபாத்॥

இதந்துதேகுஹ்யதமம் ப்ரவக்ஷ்யாம்யநஸூரியவே,
ஜ்ஞாநம்விஜ்ஞாநஸஹிதம் யஜ்ஞாந்வாமோக்ஷ்யஸேஸூபாத்.

எதையறிந்தால் அசுபங்களான கர்மபந்தங்களிலிருந்து
விடப்பட்டு மோக்ஷத்தை யடைவாயோ, அப்படிப்பட்ட

பரம்ரஹஸ்யமான ஜ்ஞானத்தை விசேஷ ஜ்ஞானத்தோடு
அருமையயில்லாத உனக்குச் சொல்லுகிறேன். (க)

ராஜவிஜ்ஞானமுஹ்யம் உவித்ருரிஜிஹுத்யு||

பு த்யக்ஷாவமஹ்யம் ஸுஸுஹ்யம் உவித்ருரிஜிஹுத்யு||

ராஜவித்யாராஜகுஹ்யம் பவித்ரமிதமுத்தமம்,

ப்ரத்யக்ஷாவகமம் தர்மம் ஸுஸுகம்கர்த்துமவ்யயம். (உ)

இது ராஜவித்யை (வித்யைகளிற் சிறந்தது,) ராஜார்.
ஹமான ரஹஸ்யம், சிறந்தபாவனம், ப்ரத்யக்ஷமாய்த் தெரி
ந்துகொள்ளத்தகுந்தது. மோக்ஷதர்மஸாதனம், சுலபமாய்ச்
செய்யத்தகுந்தது, நாசமற்றது. (உ)

சுப்யுபயாநாஹ்யம் உவித்ருரிஜிஹுத்யு||

சுப்யுபயாநாஹ்யம் உவித்ருரிஜிஹுத்யு||

அப்ரத்ததாநாபுருஷா தர்மஸ்யாஸ்யபரந்தப,
அப்ராப்யமாம் நிவர்த்தந்தே ம்ருத்யுஸம்ஸாரவர்த்தநி. (௩)

ஓபரந்தபா! மனிதர்கள் இந்தவுபாஸன தர்மத்துக்குப்
பாத்ரரானாலும், நம்பிக்கையும், சிரத்தையு மில்லாதவர்க
'ளாய், என்னையடையாமல் ம்ருத்யுரூபமான ஸம்ஸாரமார்க்
கத்திலேயே வர்த்திக்கிறார்கள். (௩)

பீயாததவிடிஃஸவ-ஃ ஜமடிவ்யூகூபே-ஃதி-ஃநா।
பீக்ஷஸாநிஸவ-ஃவ-ஃதாநி நவாஹந்தேஷ்வவஸ்திதஃ॥

மயாததமிதம்ஸர்வம் ஜகதவ்யக்தமூர்த்திநா,
மத்ஸ்தாரிஸர்வபூதாநி நசாஹந்தேஷ்வவஸ்திதஃ. (௪)

இந்த ஸமஸ்தஜகமும் அப்ரகாச ரூபான (அந்தர்யா
மியான) என்னால் வியாபிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. எல்லாப்

பொருள்களும் என்னை யாசிரயித்திருக்கின்றன, நான் எதையும் ஆசிரயித்திருக்கவில்லை. (ச)

நவஸ்தாநிஹதிதாநி வஸ்யுஜெயொமஜெஸீரடி
ஹதிதஸ்யநவஹதிதஸ்யுஜீராதாஹதிதஸ்யநஸீ

நசுமத்ஸாநிபூதாநி பர்யமேயோகமைஸ்வரம்,
பூதப்ருந்நசுபூதஸ்தோ மமாத்மாபூதபாவநஃ.

(६)

மேலும், என்னிடத்தில் எந்த பூதங்களும்மில்லை, ஈஸ்வர னுன் யோகசக்தியைப்பார், எல்லாப் பொருள்களையும் நான் அந்தராத்மாவாயிருந்து தரிக்கிறேன், நான் எந்தப் பொருளிலும் இருக்கவில்லை. என் சங்கல்பமே எல்லாவற் றையும் உண்டாக்குகின்றது. (௫)

யயாகாஸஸ்திதொநித்யம் வாயஸவத்ருமொஹிஹாநு।
தயாஸவதாணிஹதொநி திஸ்தாநீத்யவயாரய॥

யதாகாஸஸ்திதோநித்யம் வாயுஸ்ஸர்வத்ரகோமஹாந்,
ததாஸர்வாணிபூதாநி மத்ஸாநீத்யுபதாரய. (சு)

ஆகாசத்திலிருக்கிற ஸர்வ வ்யாப்தமான மஹா வாயு,
எப்படி யென்னிடத்தில் இருக்கின்றதோ, அப்படியே எல்
லாப்பொருள்களும் என்னிடத்தில் இருக்கின்றனவென்று
நிச்சயித்துக் கொள்வாயாக. (சு)

ஸர்வபூதாநிகௌந்தேய ப்ரக்ருதிம்யாந்திமாமிகாம்,
கல்பசஷ்யேபுநஸ்தாநி கல்பாதௌவிஸ்ருஜாம்யஹம்॥

ஸர்வபூதானிகௌந்தேய ப்ரக்ருதிம்யாந்திமாமிகாம்,
கல்பசஷ்யேபுநஸ்தாநி கல்பாதௌவிஸ்ருஜாம்யஹம். (எ)

ஓ குந்தீபுத்ரனே! பிரளயகாலத்தில் எல்லாப்பொருள்
களும் என்னைச்சேர்ந்த ப்ரக்ருதியை ஆசிரயிக்கின்றன, அவ

ற்றை மறுபடியும், யுகாரம்பத்தில் நான் வெளிப்படுத்து
கிறேன் (ஸ்ரூஷ்டிக்கிறேன்.) (எ)

புகழ்சிம்ஸாரிவஷ்டி விவ்ருஜாதிவநம்வநம்!
ஹருதமு ராஜிபிங்குதா ரிவஸம்புகுதவ-ஸாக்॥

ப்ரக்ருதிம்ஸ்வாமவஷ்டப்ய விஸ்ருஜாமிபுநஃபுநஃ,
பூதக்ராமமிமம்க்ருத்ஸ்நா மவசம்ப்ரக்ருதேர்வசாத். (அ)

என் பிரக்ருதியை ஆதாரமாய் வைத்துக்கொண்டு, இந்த
பிரக்ருதியின் ஸ்வாதந்திரியத்தால் பரவசமான இந்த ப்ரா
ணிவர்க்கத்தை அடிக்கடி ஸ்ருஷ்டிக்கிறேன். (அ)

நவரீந்தாநிகழி-பாணி நிஷயுதியந்ஜய।
உதாஸீ நவநாஸீந சிவசூன்(6)தஷ-கழி-பஸு॥

நசுமாம்தானிகர்மாணி நிபத்நந்திதநஞ்ஜய,
உதாஸீனவதாஸீந மஸக்தந்தேஷுகர்மஸு. (க)

தனஞ்ஜயா! தடஸ்த்தன்போல (எதனோடும் சேராதவன் போல) இருந்து, எந்தக் கர்மங்களிலும் சம்பந்தமில்லாத என்னை அந்த ஸ்ருஷ்டி முதலான கர்மங்கள் பந்திக்க மாட்டா. (க)

ஸ்யாயக்ஷணபுருதி ஸ்ருயதேஸசராசரம் |
ஹேதுநாநேநகௌந்தேய ஜகத்விபரிவர்த்ததே ||

மயாத்யக்ஷணப்ரக்ருதி ஸ்ருயதேஸசராசரம்,
ஹேதுநாநேநகௌந்தேய ஜகத்விபரிவர்த்ததே. (க0)

நான் அத்யக்ஷணம் (ப்ரவர்த்தகணம்) இருப்பதானால், ப்ரக்ருதியானது சராசரவர்க்கங்களெல்லாவற்றையும் பெறுகின்றது. கௌந்தேயா! இந்தக் காரணத்தினாலே யல்லவா ஜகத்தானது பரிணமிக்கின்றது (மாறுகின்றது.) (க0)

சுவஜாநனிரோஃசிவா ராநஃஷீதநஃரோஸி தழி
 வரஃவாவஜாநனொ ரேவஃசிதஜெஹஸாழி॥

அவஜாநந்திமாம்மூடா மாநுஜீந்தநுமாஸ்ரிதம்,
 பரம்பாவமஜாநந்தோ மமபூதமஹேஸ்வரம். (கக)

மூடர்களானவர்கள் ஸர்வ ப்ராணிகளுக்கும் பரமேஸ்
 வரரூபமான என் பரஸ்வரூபத்தை அறியாமல், மனுஷ்யசரீ
 ரத்தை ஆசிரயித்த என்னைப் பார்த்து அலக்ஷ்யம் பண்ணு
 கிறார்கள் (பிறரோடு சமானமாக எண்ணுகிறார்கள்.) (கக)

ரோவாஸாரோவஃசிவாணொ ரோவஜ்ஞாநாவிக்ஷதஸஃ
 ராக்ஷஸீரோஸுரீஹெவ ப்ரக்யுதிஃரோஹிநீஃஸி தாஃ॥

மோகாஸாமோககர்மானோ மோகஜ்ஞாநாவிக்ஷதஸஃ,
 ராக்ஷஸீமாஸுரீஞ்சைவ ப்ரக்ருதிம்மோஹிநீம்ஸ்ரிதாஃ. (கஉ)

மோஹத்தையுண்டாக்குகிற, ராக்ஷஸாஸ்-ரஸ்வபாவ
ங்களை (ரஜஸ்தமோகுணங்களை) ஆசிரயித்தவர்கள் வீணான
மனோரதங்களை யுடையவர்களாய், வீணான வ்யாபாரமுடை
யவர்களாய், வீணான ஜ்ஞானத்தையுடையவர்களாய், மன
மில்லாதவர்களாகிறார்கள். (கஉ)

மஹாத்மாநஸ்துமாம்பார்த்த டைவீம்ப்ரக்ருதிமாஸ்ரிதாஃ
பஜந்த்யநந்யமநஸோ ஜ்ஞாத்வாபூதாதிமவ்யயம்।
பார்த்தா! தேவஸ்வபாவத்தை (ஸத்வகுணத்தை)
ஆசிரயித்த மஹாத்மாக்கள் இதரமான மனமில்லாதவர்க
ளாய், சர்வபூதங்களுக்கும் ஆதியாய், நாச ரஹிதனாயிருக்
கிற என்னை பஜிப்பார்கள். (கங)

மஹாத்மாநஸ்துமாம்பார்த்த டைவீம்ப்ரக்ருதிமாஸ்ரிதாஃ,
பஜந்த்யநந்யமநஸோ ஜ்ஞாத்வாபூதாதிமவ்யயம். (கங)

பார்த்தா! தேவஸ்வபாவத்தை (ஸத்வகுணத்தை)
ஆசிரயித்த மஹாத்மாக்கள் இதரமான மனமில்லாதவர்க
ளாய், சர்வபூதங்களுக்கும் ஆதியாய், நாச ரஹிதனாயிருக்
கிற என்னை பஜிப்பார்கள். (கங)

ஸததங்கீதபனொரிம் யதனஸுஷவதாஃ
நரிஸுஸ்தஸுரிம்ஸுரி நித்யயுகா உவாஸதெ॥

ஸததங்கீர்த்தயந்தோமாம் யதந்தஸ்சத்ருடவ்ரதாஃ,
நமஸ்யந்தச்சமாம்பக்த்யா நித்யயுக்தாஉபாஸதே. (கச)

த்ருடவ்ரதர்களாயிருப்பவர்கள் எப்பொழுதும் என்
னையே கீர்த்தித்துக்கொண்டு (என்னை உபாஸிப்பதற்கு)
ப்ரயத்னம்செய்துகொண்டு பக்தியோடு என்னை நமஸ்கரித்
துக்கொண்டு, என்னோடு நித்யசம்பந்தத்தை விரும்பினவர்
களாய் உபாஸிப்பார்கள். (கச)

ஜ்ஞாநயஜ்ஞநவாஸுநெ ந யஜனொரிஸுஸொஸதெ॥
ஊக்ஷுநவ்யயக்ஷு ந வஹுயாவிஸுதொஸுஸு॥

ஜ்ஞாநயஜ்ஞநசாப்யந்யே யஜந்தோமாஸுபாஸதே,
ஏகத்வேநப்ருதக்த்வேந பஹுதாவிஸ்வதோமுகம். (கடு)

வேறு சில மஹாத்மாக்களும் ஜ்ஞானமென்கிற யஜ்ஞ
த்தைச் செய்துகொண்டு சர்வாகாரணான என்னை ஏகாகாரமா
யும், அனேகவிதங்களான வெவ்வேறு ஜகதாகாரனாயும் உபா
ஸனை பண்ணுவார்கள். (கரு)

சுஹாக்ரதாரஹம்யஜ்ஞஃ ஸ்யாஹரிஹிளஷ்யடி।
சிஞ்ஞாஹரிஹரிவாஜ்ஜி ஹரிஹரிஹம்ஹம் தடி॥

அஹங்க்ரதாரஹம்யஜ்ஞஃ ஸ்வதாஹமஹமௌஷதம்,
மந்த்ரோஹமஹமேவாஜ்ய மஹமக்நிரஹம்ஹம் தம். (கசு)

நானே யஜ்ஞம், நானே மஹாயஜ்ஞம், நானேஸ்வதை
(பித்ருக்களுக்குக் கொடுக்கத்தகுந்த த்ரவ்யம்,) நானே ஓள
ஷதம் (தேவதைகளுக்குக் கொடுக்கத்தகுந்த ஹவிஸ்ஸம்,) நானே
மந்த்ரம், நானேநெய், நானே அக்நி, நானேஹோமம்.

விதாஹஸ்யஜமதொ ரிதாயாதாவிதாஹஃ।
வெஷ்யம்பவித்ருஹோங்கார ஃகூரப்யஜுரௌவய॥

பிதாஹமஸ்யஜகதோ மாதாதாதாபிதாமஹஃ,
வேத்யம்பவித்ரமோங்கார ருக்ஸாமயஜுரேவச. (கௌ)

இந்த லோகத்துக்குத் தகப்பனும் நானே, தாயும்
நானே, ஸ்ருஷ்டி கர்த்தாவும் நானே, பாட்டனும் நானே,
பரிசுத்தவஸ்துவும் நானே, ஒங்காரமும் நானே, ருக்ஸாம
யஜுர்வேதங்களும் நானே. (கௌ)

மதிஃ-த-பாபு-ஹ-ஸா-க்ஷ-நிவாஸஸ்ரரணம்ஸு-ஹுக்।
பு-ஹ-ஃ-பு-ய-ஸா-ந-நியா-ந-ஸீ-ஜ-வி-ய-பு॥

கதிர்பர்த்தாப்ரபுஸ்ஸாக்ஷ-நிவாஸஸ்ரரணம்ஸு-ஹ்ருத்,
ப்ரபவஃப்ரளயஸ்தாநம் நிதாநம்பீஜமவ்யயம். (கஅ)

ஆசிரயிக்கவேண்டிய இடம் நான், தரிப்பவன் நான், பரிபாலிப்பவன் நான், பார்க்கிறவன் (ப்ரத்யக்ஷீகரிப்பவன்) நான், வாசஸ்தானம் நான், ஸரணம் (ரக்ஷகன்) நான், மித்ரன் நான், உத்பத்தியும், லயமும், ஸ்த்திதியும், நிதானமும் விகாரமில்லாத வித்தும் நானே. (கஅ)

தபாப்யஹமஹம்வர்ஷம் நிக்ருஹ்நாம்யத்ஸ்ருஜாமிசு।

அம்ருதஞ்சைவம்ருத்யுச்ச ஸதஸச்சாஹமர்ஜுந॥

தபாம்யஹமஹம்வர்ஷம் நிக்ருஹ்நாம்யத்ஸ்ருஜாமிசு,

அம்ருதஞ்சைவம்ருத்யுச்ச ஸதஸச்சாஹமர்ஜுந.

(கக)

அர்ஜுனா (நானே அக்னி சூரியாதி தேஜோரூபமாய்)

தாபம் உண்டாகும்படி செய்கிறேன், நானே மழையைத்

தடுக்கிறேன், நானே மழை பெய்விக்கிறேன், நானே அம்

ருதம், நானே ம்ருத்யு, ஸத்வஸ்துவும் நான், அஸத்வஸ்த்

துவும் (லோகாதிதமானவஸ்துவும்) நான்.

(கக)

நெஞ்சுவிடி ராரோஸ்ஸாரிவாஃ வடுதவாவா
 யநெஞ்சுரிஷா ஸுமங்கிம் ப்ராப்யநெ
 தெபண்ணாரிவாடி ஸுரொம்முரொக
 ரிஸுந்திவிஷாநு டிவிடிவெஹா மாநு॥

தரைவித்யாமாம்ஸோமபாஃபூதபாபா யஜ்ஞைரிஷ்ட்வாஸ்வர்க்
 கதும் ப்ரார்த்தயந்தே, தேபுண்யமாஸாத்யஸுரேந்த்ரலோக மஸ்
 நந்திதிவ்யாந்திவிதேவபோகாந். (உ0)

ருக் யஜுஸ் ஸாம வேதங்களை யறிந்தவர்கள், யஜ்ஞங்
 களால் என்னை யாராதித்து, ஸோமபானம்செய்து, பாவத்
 தைப்போக்கடித்துக்கொண்டு ஸ்வர்க்கப்ராப்தியை விரும்
 புகிறார்கள். அவர்கள், புண்யபலமான இந்த்ரலோகத்தை
 ஆஸ்ரயித்து, அவ்விடத்தில் திவ்யமான தேவபோகங்களை
 அநுபவிக்கிறார்கள். (உ0)

தெதஹு^ஹகா ஸும^ஸயொகம்விஸாலம்
 க்ஷீணெபு^ஸணெ^ஸ ரித^ஸயொகம்விஸாணி।
 வனவந்தூயீய^ஸரீ^ஸகீந^ஸபு^ஸவளா
 மதாமதம் காரிகாரீரயஹனெ॥

தேதம்புக்த்வாஸ்வர்கலோகம்விசாலம்
 க்ஷீணெபுண்யேமர்த்யலோகம்விஸந்தி,
 எவம்த்ரயீதர்மமநுப்ரபந்நா
 கதாகதம்காமகாமாலபந்தே.

(உக)

அவர்கள், விசாலமான அந்த ஸ்வர்க்கலோகத்தை
 (மஹாசுகத்தை) அநுபவித்து, புண்யம் க்ஷீணித்தபிறகு
 மநுஷ்யலோகத்தில் ப்ரவேசிக்கிறார்கள். இப்படிவேதோக்த
 யஜ்ஞாதிசர்மங்களை அநுஸரித்து, போகங்களை விரும்புகிற
 வர்களுக்கு, கதாகதங்கள் (ஜனனமரணங்கள்) சம்பவிக்கின்
 றன.

(உக)

கூநந்நாஸ்திநயனொரீம் யெஜநாஃவயகுவாஸதெ,

தெஷாம்நித்யாஸ்தாநாம் யொமகேஷிவஹாரீஷு

அநந்யாஸ்சிந்தயந்தோமாம் யேஜநாஃபர்யுபாஸதே,

தேஷாம்நித்யாபியுக்தாநாம் யோககேஷமம்வஹாம்யஹம்(உஉ)

ப்ரயோஜநாந்தரத்தை நினைக்காமல் என்னையே த்யா
னித்துக்கொண்டு உபாஸிக்கிறவர்கள் எவர்களோ, என்னி
டத்தில் நித்யஸம்பந்தத்தை விரும்பின அவர்களுக்கு என்
ப்ராப்தியென்கிறபோகத்தையும் புநர்ஜன்ம நிவ்ருத்தியென்
கிற கேஷமத்தையும் நானேவஹிக்கிறேன் (கொடுக்கிறேன்.)
யெவந்நுஷேவதாஸ்தா யஜனொஸுஸ்யாஸ்தாஃ

தெவிரீரெவௌநய யஜனூஸ்யிவகுவகூ||

யேப்யந்யதேவதாபக்தா யஜந்தேஸ்ரத்தயாந்விதாஃ,

தேபிமாமேவகௌந்தேயயஜந்த்யவிதிபூர்வகம்.

(உங)

கௌந்தேயா! இதர தேவதைகளிடத்தில் பக்தி யுண்
டாகி, சிரத்தையோடு, பூஜிக்கிறவர்கள் எவர்களோ, அவர்
களும் என்னையே பூஜிக்கிறார்கள். ஆனால், அது விதிபூர்வக
மல்ல, (வேதாந்தவிதி தாற்பார்யத்தை அவர்கள் அறிய
வில்லை.) (உரு)

சுயம்ஹிஸவ-யஜ்ஞாநாம் ஹோதாஹவ்ய-யெவஹ
ந-தஸூரிஜாநனி தக்ஷநா-தஸூவ-கிதௌ

அஹம்ஹிஸர்வயஜ்ஞாநாம் போக்தாசப்ரபுரேவச,
நதுமாமபிஜாநந்தி தத்வேநாதஸ்ச்யவந்திதே. (உச)

யஜ்ஞங்களெல்லாவற்றுக்கும் ஆராத்யனும், பலதாதா
வும், நானே, (காம்ய கர்ம நிஷ்ட்டர்கள்) என்னை உண்மை
யாய் அறியமாட்டார்கள். ஆகையாலேயே, அவர்களுக்கு
ப்ரம்ஸமுண்டாகும், (புனர்ஜன்மமுண்டாகும்.) (உச)

ஒரு பத்ரத்தையாகிலும், ஒரு பூவையாகிலும், ஒரு பழத்தையாகிலும், நீரையாகிலும், பக்தியோடு எவன் எனக்குக் கொடுக்கிறானோ, அந்தப் பரிசுத்தமனமுள்ளவனுடைய பக்தியால் ஸமர்ப்பிதமான அந்தவஸ்துவை நான் புஜித்துக் கொண்டிருக்கிறேன். (உசு)

யத் தொஷிபடிஸாவி யஜஹோஷிடிபாவிபக்ஷ
யத் தபஸ்யவிஃஸதேய தத் குருஷ்வமதர்ப்பணம்॥

யத்கரோஷியதச்நாவி யஜ்ஜஹோஷிததாவியத்,
யத்தபஸ்யவிகௌந்தேய தத் குருஷ்வமதர்ப்பணம். (உஎ)

கௌந்தேயா! நீ செய்வது எதுவோ, தின்பது எதுவோ, ஹோமம் செய்வது எதுவோ, தானம் செய்வது எதுவோ, தவம் செய்வது எதுவோ, அவைகளெல்லாவற்றையும் எனக்கு அர்ப்பணம் செய்யக்கடவாய். (உஎ)

ஸஹாஸஹவமெவெரொவஹொக்ஷஸெகஸிஸுநுநெநஃ।
ஸநுநுரஸயொமபஹுதா தா விஹுகொகாசிஹெபஷுஸி॥

சுபாகப பஸேரேவம் மோஷ்யஸே கர்மபந்தநஃ,
ஸந்யாஸயோகயுக்தாத்மா விமுக்தோமாமுபைஷ்யஸி. (உஅ)

இப்படி, ஸன்யாஸபோகத்தில் ஸத்திரமானமனமுள்ள
வனாய் நன்மை தீமைகள் என்கிற பலங்களைக் கொடுக்கத்
தகுந்த புண்யபாபரூபங்களான ப்ராசீனகர்மங்களால்விடப்
படுவாய், விடப்பட்டபிறகு என்னை, ஆசிரயிப்பாய். (உஅ)

ஸரொஹஹஸுஹுதஷஹ நெஹுஷுரஸிநஸி யஃ।
யெஹஜநிதஹொஹதூர லயிதெதஷஹவாஷுஹ॥

ஸமோஹம் ஸர்வபூதேஷுநமேத்வேஷ்யோஸ்திரப்ரியஃ,
யேபஜந்தி துமாம்பக்த்யா மயிதேதேஷுசாப்யஹம். (உக)

நான் சர்வபூதங்களிலும் பேதமில்லாம லிருக்கிறவன், எனக்குத்வேஷிக்கத்தகுந்தவன் இல்லை. ப்ரீதிசெய்யத் தகுந்தவன் இல்லை, பக்தியோடு என்னை பஜிக்கிறவர் யாரோ, அவர்கள் என்னிடத்திலிருக்கிறார்கள், நான் அவர்களிடத்தில் இருக்கிறேன். (உசு)

சுவிவெதுஹுஹுராஹாரொ ஹஜெதகிரிநந்யுஹாக்।
ஸாயுரொவஸரிஹு ஸுஹுவஸிதொஹிஸம்॥

அபிசேத்ஸுதுராசாரோ பஜதேமாமநந்யபாக்,
ஸாதுரேவஸமந்தவ்யஸ்ஸம்யக்வ்யவஸிதொஹிஸம். (௩௦)

இதர ப்ரயோஜனத்தை நினையாமல் என்னை பஜிக்கிறவன் ஆசார ஹீனனாயிருந்தாலும், அவனைச் சாதுவென்றே நினைக்கவேண்டும், அவனுடைய மனோநிச்சயம் நன்றாயிருக்கின்ற தல்லவா? (௩௦)

கூழிபூண்டவதியி-ஊதா ஸஸுலுனி-நிமலு கி
களனெயபூ கிஜா நீஹி நமேஹதஃபுணஸூகி॥

கூழிப்ரம்பவதிதர்மாத்மா ஸஸ்வச்சந்திம்நிகச்சதி,
கௌந்தேயப்ரதிஜாநீஹி நமேபக்தஃப்ரணஸ்யதி. (நக)

அப்படிப்பட்டவன், சீக்ரமாய் ஸதாசார நிஷ்ட்டன
வான். எப்பொழுதும் சாந்தியையடைந்திருப்பான், கௌந்
தேயா! என் பக்தர்கள் நசிக்கமாட்டார்கள். இந்த விஷயத்
தில் நீயும் ப்ரதிஜ்ஞை செய்யலாம். (நக)

பீரஹிவாராவூபாஸி க்யு யெவிஸூஃவாவயொநயஃ
ஸூயொவெஸூஜஸ்யாஸஞ்ஜாஜெவியானிவராஜா கிழி ॥

மாம்ஹிபார்த்தவ்யபாஸ்ரித்யயேபிஸ்யுபாபயோநயஃ,
ஸ்த்ரியோவைஸ்யாஸ்ததா சூத்ராஸ்தேபியாந்திபராங்கதிம். ( )

மந்மநாபவமத்பக்தோ மத்யாஜீமாம்நமஸ்குரு,
மாமேவைஷ்யவியுக்த்வைவ மாத்மாநம் மத்பராயணஃ. (௩௪)

என்னிடத்தில் மனமுள்ளவனாயிரு, என்னிடத்தில்
பக்தியுள்ளவனாயிரு, என்னைப்பூஜித்துக்கொண்டிரு, என்னை
நமஸ்கரித்துக்கொண்டிரு, இப்படி என்னையே முக்ய கதி
யாய்நம்பி, மனத்தை என்னிடத்தில் நிறுத்தின பிறகு என்
னையே அடையக்கடவாய். (௩௪)

ஸ்ரீகீதாஸு ராஜவித்தியா ராஜகுஹ்ய யோகமென்கிற

ஒன்பதாவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

பத்தாவது அத்தியாயம்.

விபூதி யோகம்.

ஸ்ரீ கிருஷ்ண வாக்மீயம்.

ஹ்ருயணவரிஹாஸாஹோ ஸ்ருணு-ஹேவாஜிவஹி!
யதெதஹம்ஹீயரிணாய வக்ஷ்யாமிஹிதகாரீயய॥

பூயவமஹாபாஹோ ஸ்ருணுமேபரமம்வசஃ,
யத்தேஹம்ஹீயமாணாய வக்ஷ்யாமிஹிதகாம்யய.

(க)

ஓ மஹாபாஹோ! இந்த விஷயத்தில் பிரீதி யுள்ளவனா
யிருக்கிற உன்பொருட்டு ஹிதத்தை விரும்பி, மறுபடியும்,
சிறந்த ஒரு சொல்லை நான் சொல்லுகிறேன், கேட்பாயாக.

நடுவிடிவா ஸாரமணாஃ ப்ரபவம் நமஹர்ஷயஃ।
 சுஹாரிஜிஹி-பெவாநாஃ ஸஹஸீ-கணாஃ ஸவ-பஃ॥

நமேவிதுஸ்ஸாரகணாஃப்ரபவம்நமஹர்ஷயஃ,
 அஹமாதிர்ஹிதேவாநாம் மஹர்ஜிணஞ்சஸர்வசஃ. (உ)

என்பிரபாவத்தை தேவதைகளாகிலும், மஹரிஷிகளாகிலும் அறியமாட்டார்கள். தேவர்களுக்கும் மஹரிஷிகளுக்கும் எல்லா விஷயங்களிலும் நான் முதன்மையானவனல்லவா? (உ)

யொரிஜிநாஜிஃ ஸவ-பஃ ஸஹஸீ-கணாஃ ஸவ-பஃ॥
 சுஹாரிஜிஹி-பெவாநாஃ ஸஹஸீ-கணாஃ ஸவ-பஃ॥

யோமாமஜமநாதிஞ்சவேத்திலோகமஹேச்வரம்,
 அஸம்மூடஸ்ஸமர்த்யேஷு-ஸர்வபாபைஃப்ரமுச்யதே. (ங)

அனாதிகாலமாக ஜனனமில்லாமல் ஸர்வலோகங்களுக்
கும் பரமேஸ்வரனான என்னை, மனிதர்சளில் எவன்ப்ரமமில்
லாமல் அறிகிறானோ, அவன் எல்லாப்பாபங்களாலும் விடப்
படுகிறான். (நட)

ஸுபிஜஞ்ஞாநஸிஸொஹஃ க்ஷரேஸத்யுஹிஸுஃ
ஸுபுஹிஸுஃஸுபுஹிஸுஃஸுபுஹிஸுஃ

புத்திர்ஜ்ஞாநமஸம்மோஹஃக்ஷமாஸத்யந்தமஸ்ஸமம்,
ஸுகந்துகம்பவோபாவோ பயஞ்சாபயமேவச. (ச)

புத்தி, ஜ்ஞானம், மோஹமில்லாதிருத்தல், பொறுமை,
சத்தியம், தமம், சமம், ஸுகம், துக்கம், சந்தோஷித்திருத்
தல், கெடுதல், பயம், நிர்ப்பயம். (ச)

கூஹிஸாஸுதாதுஷி ஸுபொஹநாயஸொயஸுஃ
ஹனிஹாவாஹுதாநாஃ துதவனவப்யுயுயிபாஃ॥

அஹிம்ஸாஸமதா துஷ்டி-ஸ்தபோதாநம்யஸோயசஃ,
பவந்திபாவாபூதாநாம்மத்த ஏவப்ருதக்விதாஃ. (௫)

அஹிம்ஸை, ஸமத்வம், சந்தோஷம், தவம், தானம்,
கீர்த்தி, அபகீர்த்தி, இப்படிப்பட்ட வெவ்வேறு விதங்க
ளான மனோபாவங்கள், பிராணிகளுக்கு என்னாலேயே
உண்டாகின்றன. (௫)

ஃஹஷ-யஸுஷப-வெ-உ-கூரொரிநவஸயா।
ஃடிவாரிநஸாஜாதா னஷா-வொ-ஹரி-பூஜாஃ॥

மஹர்ஷயஸ்ஸப்தபூர்வே சத்வாரோமநவஸ்ததா,
மத்பாவாமாநஸாஜாதா ஏஷாம்லோக இமாஃப்ரஜாஃ. (௬)

பூர்வம், பிரம்மாவின் மனத்தில் பிறந்த ஸப்த மஹ
ரிஷிகளும், அப்படியே ஸாவர்ணி முதலிய நான்கு மனுக்க
ளும், என் அபிப்பிராயத்தை அநுஸரித்தே, லோகத்தில்
இந்த பிரஜைகளை சிருஷ்டித்தார்கள். (௬)

வனதாண்டிவகுதினொமொ உயெயொவெதிதகைகம்
 ஸொவிசுனெயொமொந யுஜ்யெதநாசுஸம்ஸயம்॥

ஏதாம்விபூதியெயொகஞ்ச மமயொவேத்திதத்வதம்,
 ஸொவிகம்பேயொகேநயுஜ்யதேநாத்ரஸம்சயம்.

க-வகுதி அக்தியாயம். (எ)

என்னுடைய இந்த ஐசுவரியத்தையும், சுல்யாணகுண
 சம்பந்தத்தையும் எவன் உண்மையாய்த்தொரிந்து கொள்ளு
 கிறானோ, அவன் த்ருடமான பக்தியொகத்தோடு என்னைச்
 சேர்வதற்குச் சந்தேஹமில்லை.

(எ)

சுஹம்ஸவ-ஸ்யுபு, ஸ்வொ உத்யுஸவ-ம், வக-கெது
 உதிசுக்ஷா ஸஜனொரொம் ஸயொலாவஸஜ்ஜிதாரம்॥

அஹம்ஸர்வஸ்யப்ரபவொ மத்தஸ்ஸர்வம்ப்ரவர்த்ததே,
 இதிமத்வாடஜந்தேமாம் புதாபாவஸமந்விதாம்.

251 (அ)

நான் எல்லாவற்றுக்கும் உற்பத்திகாரணம், என்னு
லேயே எல்லாம் நடக்கின்றது என்று அறிந்து, பாவத்
தோடு கூடினவர்களாய், (என்னிடத்தில் விருப்பமுள்ளவர்
களாய்) ஜ்ஞானிகள் என்னை பஜிக்கிறார்கள். (அ)

ஹிதாஹிதபூராணா ஸ்வாயயனோவாஸூரடி।
கூயயனாஸூரோம்நித்யம் த-ஷ்யனிவாநிநிவ॥

மச்சித்தாமத்கதப்ராணா போதயந்தஃபரஸ்பரம்,
கதயந்தஸ்சமாம்நித்யம் துஷ்யந்திசரமந்திச.

(க)

என்பக்தார்கள் என்னிடத்திலேயே மனம் லயித்தவர்
களாய், என்னிடத்திலேயே பிராணத்தை வைத்தவர்களாய்
பரஸ்பரம் (என்னை) தெரிவித்துக்கொண்டு, சொல்லிக்கொ
ண்டு, எப்பொழுதும் திருப்தி யடைகிறார்கள், ஆனந்திக்
கிறார்கள். (கூ)

அவர்களை அனுக்ரஹிக்கும் பொருட்டு, நான் அவர்களுடைய மனோபாவங்களுக்கு விஷயமாய், (காணப்பட்டு) பிரகாசமான ஜ்ஞானமென்கிற தீப்த்தினால் அஜ்ஞானத்தாலுண்டாகிற அந்தகாரத்தை (விஷயா பேசைகூழைய) விலக்குகிறேன். (கக)

அர்ஜுன வாக்கியம்.

பாஸ்பஹவாஸ்யாஸி வலித்ருஃபாஸிஹவாநு।
 பாஸ்பஹவாஸ்யாஸி தஸிவ்யு தாஸிதெவஸிஜஸிவஸ்யு॥
 சூஹஸ்யாஸிஷயஸஸெவஸி தெவஸீ-ந-தாஸிஸ்யா,
 சுஸிதெதாஸெவஸெவாஸ்யாஸி ஸ்யஸெவஸ்யு வஸிதெ॥

பரம்பரம்ஹபரந்தாம பவித்ரம்பரமம்பவாந்,
 புருஷம்சாஸ்வதந்திவ்யமாதி தேவமஜம்விபும். (கஉ)

ஆஹுஸ்த்வாம்ருஷ்யஸ்ஸர்வே தேவர்ஷிர்நாரதஸ்ததா,
அவிதோதேவலோவ்யாஸஸ் ஸ்வயஞ்சைவப்ரவீஷிமே. (கந.)

நீ பரபிரம்மம், சிறந்த ஒளி, எல்லாவற்றினும் சிறந்த
பவித்ரம், நித்யனாய், அப்ராக்ருதனாய், ஆதிகாரணமாய்,
நித்யாநந்தரூபனாய், பரிணாமமில்லாதவனாய், ஸர்வ வ்யாபி
யாயிருக்கிற புருஷனென்று உன்னை, தேவரிஷியாகிய நார
தரும், அவிதனென்கிற தேவல மஹரிஷியும், வியாசமகரி
ஷியும், மற்றமகரிஷிகளெல்லாரும் சொல்லுகிறார்கள். நீயும்
ஸ்வயமாகவே யெனக்குச் சொல்லுகிறாய். (கஉ-கந)

ஸவக்ஷெதஜ்யதக்ஷெந்யநாஹஸிகௌவ।
நஹிதௌமவந்யகிம் விஷ்வக்ஷெவாநநாநவாஃ॥

சர்வமேதத்ருதம்மந்யே யந்மாம்வதவிகேசவ,
நஹிதேபகவந்வயக்திம் விதூர்தேவாநநாநவாஃ.

(கச)

க-வது அத்தியாயம்.

255

கேள்வா! நீ யெனக்குச் சொன்னவை யாவும் சத்திய
மென்றே நினைக்கிறேன். உன் ஸ்வரூபத்தை தேவாசுரர்
களும் ஆறியமாட்டார்கள். (கச)

ஸுயஸெவா தநா தாநம் வெசுகுஃவாநாநெஷா துதி।
ஹிதலாவநஹிதெநா டெவடெவஜமததெ॥

ஸ்வயமேவாத்மநாத்மாநம் வேத்தத்வம்புருஷோத்தம,
பூதபாவநபூதேச தேவதேவஜகத்பதே. (கடு)

புருஷோத்தமர்! ஸர்வ பூதங்களையும் ஸ்ருஷ்டிப்பவ
னே! ஸர்வ பூதங்களையும் நியமிப்பவனே! தேவதேவனே!
ஐகத்பதி! உன் ஸ்வரூபத்தை, உன்னுடைய அஸாதாரண
ஜ்ஞானத்தால் நீயே அறிகிறாய். (கரு)

வக்து-஁ஹ-஁ஸ்யௌ-ஷண ிய்யாஹ்யாதவி஠தயஃ।
யானிவி-஁ஶ-தினிஸெ-஁ஶா திரீரூபௌ-஁ய்யாக்ரிஷ்வலி॥

வக்துமர்ஹஸ்யசேஷேண திவ்யாஹ்யாத்மவிபூதயஃ,
யாபிர்விபூதிபிர்லோகரிமாம் ஸ்த்வம்வ்யாப்யதிஷ்டவி. (கசு)

எந்த மகிமைகளால் இந்த லோகங்க ளெல்லாவற்றை
யும் நீ வியாபித்திருக்கிறாயோ, அந்த அப்ராக்ருதங்களான
உன் மகிமைகளை முழுதும் சொல்லுவதற்கு நீயே தகுந்த
வனாயிருக்கிறாய். (கசு)

சுயம்விபூரஹ்யொயிவ சுவாம்ஸடாபரிவினாயநு।

செஷுசெஷுஹவெஷு வினோஸிஹமவ நயந॥

கதம்வித்யாமஹம்யோகிந் த்வாம்ஸதாபரிசிந்தயந்,
கேஷுகேஷுசபாவேஷு சிந்த்யோஸிபகவந்மயா. (கஎ)

நான் (பக்தியோகத்தை ஆசிரயித்து) எப்பொழுதும்
உன்னையே நினைத்துக்கொண்டு உன்னையறிந்துகொள்வது
எப்படி, பகவானே! எந்தெந்த விஷயங்களில், நான் உன்
னைத் தியானிக்கவேண்டும். (கஎ)

விஸ்வரொணாத்நொயொமம் விஹதிங்ஹஜநாடிநா
ஹதிங்ஹயத்யுஹிஹி-ஹிணதொநாஸிஹிஹித்யு॥

விஸ்தரேணாத்நொயொகம் விபூதிஞ்சஜநார்தந,
பூயங்கதயத்ருப்திர்ஹிஸ்ருண்வதோ நாஸ்திமேம்ருதம். (கஅ)

ஜனார்த்தனா! உன்னுடைய ஸ்ருஷ்டிகர்த்ருவத்தையும்,
ஜகந்நியந்த்ருத்வத்தையும், இன்னம் விஸ்தாரமாகச் சொல்
லுவாயாக. இந்த அம்ருதத்தைக்கேட்கிற எனக்கு திருப்தி
யில்லை. (கஅ)

ஸ்ரீ கிருஷ்ண வாக்கியம்.

ஹனதொத்யயிஷ்யாஸி ஹிஷ்யாஹ்யா-ஹிஹதிங்ஹயம்,
பூயாந்யத்கௌரவஸ்யாஹிணதொநாஸிஹிஹித்யு॥

ஹந்ததேகதயிஷ்யாமிதிவ் யாஹ்யாத்மவிபூதயம்,
ப்ரதாந்யத்கௌரவஸ்யாஹிணதொநாஸிஹிஹித்யு॥ (கக)

ஓ குருசிரேஷ்ட்டனே! சுபகரங்களான என்னுடைய
அப்சங்களில் பிரதானமா யிருப்பவற்றை மாத்திரம் என்
தையக்குப் பாத்திரனான உனக்குச் சொல்லுகிறேன். என்
விஸ்தாரத்துக்கு முடிவில்லை, (அநந்த மாகையரில் விஸ்தார
மாய்ச் சொல்லுவதற்கும் கேட்பதற்கும் ஸாத்யப்படாது.)

சுஹரி தாமஸாபெ - ஸ ஸவ-ஹ-தாஸயஸ்திதஃ।

சுஹரிஹிஸ்தய்யுஹ ஹ-தா நாரிணவனவஃ॥

அஹமாத்மாகுடாகேச ஸர்வபூதாஸயஸ்திதஃ,
அஹமாதிஸ்ஸமத்யஞ்சபூதாநாமர்தவவச.

(உ0)

குடாகேசனே! நான் சர்வ பிராணிகளுக்கும் இருத
யத்தி லிருக்கிற ஆத்மாவா யிருக்கிறேன், நான் எல்லாவற்
றுக்கும் ஆதிமத்யாந்தங்களாய் யிருக்கிறேன். (உ0)

சூழித் தூநா⁸ரிஊ⁸வ்விஷ⁸— ஜெ⁸தூ⁸திஷா⁸விரா⁸ஸ—⁸ரோ⁸நு⁸।
 ரீ⁸ய்⁸—⁸ர⁸—⁸தா⁸ரிஷி⁸ நக்ஷத்ரா⁸ணா⁸ரிஊ⁸ஸ⁸||

ஆதித்யாநாமஹம்விஷ்ணு⁸ர் ஜ்யோதிஷாம்ரவிரம்சமாந்,
 மரீசிர்மருதாமஸ்மி நக்ஷத்ரா⁸ணமஹம்ச⁸ீ. (உக)

துவாதசாதித்யர்களுக்குள்ளே விஷ்ணு வென்கிற பன்
 னிரண்டாவது சூரியனும், கிரக நக்ஷத்ராதி பிரகாச வஸ்
 துக்களில் மிகவும் பிரகாசமுள்ள சூரியனும், ஸப்தவாயுக்
 களில் மரீசி யென்பவனும், நக்ஷத்திரங்களுக்குள்ளே அவை
 களுக்குத் தலைவனான சந்திரனும் நானே யாகிறேன். (உக)

வெ⁸தா⁸நா⁸ஸா⁸ரி⁸வெ⁸தா⁸ஸி⁸ ஷெ⁸வா⁸நா⁸ரி⁸ஷி⁸வா⁸ஸ⁸வ⁸||
 ஊ⁸ழி⁸யா⁸ணா⁸ரி⁸ந⁸ஸா⁸ஸி⁸ வ⁸—⁸தா⁸நா⁸ரி⁸ஷி⁸வெ⁸தா⁸நா⁸||

வேதாநாம்ஸாமவேதோஸ்மி தேவாநாமஸ்மிவாஸவ⁸,
 இந்த்ரியாணம்மநஸ்சாஸ்மி பூதாநாமஸ்மிசேதநா. (உஉ)

வேதங்களுக்குள்ளே ஸாமவேதம் நான், தேவதைக
ளுக்குள்ளே இந்திரன்நான், இந்திரியங்களுக்குள்ளே மனம்
நான், பிராணிகளுக்குள்ளே புத்தி நான். (உஉ)

நமசித்யாணாம்ஸக்ஷாஸாம் வித்தேதேஸாயக்ஷாஸாம்
வஸுதேவாயக்ஷாஸாம் மெருபர்வதம் நான்.

ருத்ராணாம்ஸங்கரம்ஸம் வித்தேதேஸாயக்ஷாஸாம்,
வஸுதேவாயக்ஷாஸாம் மெருபர்வதம். (உங)

ஏகாதசருத்ரர்களுக்குள்ளே சங்கரன்நான், யக்ஷராக்ஷ
ஸர்களுக்குள்ளே குபேரன்நான், அஷ்டவசுக்களுக்குள்ளே
பாவகன் நான், பர்வதங்களுக்குள்ளே மெருபர்வதம் நான்.

வசுதேவாயக்ஷாஸாம் வித்தேதேஸாயக்ஷாஸாம்
வஸுதேவாயக்ஷாஸாம் மெருபர்வதம் நான்.

புரோதஸாஞ்சமுக்யம்மாம் வித்திபார்த்தப்ருஹஸ்பதம்,
ஸேநாநீநாமஹம்ஸ்கந்தஸ் ஸரஸாமஸ்மிஸாகரஃ. (உச)

பார்த்தா! புரோகிதர்களுக்குள்ளே முக்கியனான பிர
கஸ்பதி நானென்று தெரிந்து கொள்வாயாக, சேனாபதி
களுக்குள்ளே சுப்பிரமணியன் நான், நீர் நிலைகளுக்குள்ளே
சமுத்திரம் நான். (உச)

ஹேஷீ-கணாஹுமஹா ஹம் மிராஜெஸ்யஃ கிஷ்நாபூ।
யஜ்ஞாநாஹவயஜெஞாஸி ஸாவராணாஹரிமாலயஃ॥

மஹர்ஜீனும்ப்ருகுரஹம்கி ராமஸ்மயேகமஸ்யாம்,
யக்ஞாநாம்ஜபயக்ஞோஸ்மிஸ் தாவராஹம்ஹிமாலயஃ. (உரு)

மஹர்ஜிகளுக்குள்ளே பிரகுமஹர்ஜி நான், பதங்க
ளுக்குள்ளே பிரணவபதம் நான், யஜ்ஞங்களுக்குள்ளே ஜப
யஜ்ஞம் நான், ஸ்தாவரங்களுக்குள்ளே ஹிமாலயம் நான்.()

கழகஸுவ-வ்யகூணாஂ டெவஷீ-ணாஂவநாரடிஃ
மநுவ-ராணாஂவித்ராய லிபாநாஂ-விலொரி-நிஃ॥

அச்வத்தஸ்ஸர்வவ்ருக்ஷாணாம் தேவர்ஜீனாஞ்சநாரதாஃ,
கந்தர்வாணாஞ்சித்ரரதஸ் வித்தாநாங்கபிலொமுநிஃ. (உசு)

மரங்களெல்லாவற்றுள்ளும் அரசமரம்நான், தேவரிஷி
களுக்குள்ளே நாரதன்நான், கந்தர்வர்களுக்குள்ளே சித்ரர
தன் நான், சித்தர்களுக்குள்ளே கபிலமஹரிஷி நான். (உசு)

உவெஸுவஸஜ்ஜாநாஂ விஜிஜாஜிஜுதொபூவடி।

வெளராவஜஂமஜெஂஜாணாஂ நாராணாஂவநாராயிவடி।

உச்சைஸ்ரவஸமச்வாநாம் வித்திமாமம்ருதோத்பவம்,
ஐராவதங்கஜேந்த்ராணாம் நராணாஞ்சநராதிபம். (உஎ)

க0-வது அத்தியாயம்.

263

குதிரைகளுக்குள்ளே அமுதத்திற் பிறந்த உச்சைஸ்
ரவஸும், திக்கஜங்களுக்குள்ளே ஐராவதமும், மனிதர்க
ளில் அரசனும் நானென்று தெரிந்துகொள்வாயாக. (உ௭)

சூய-யாநாஜிஹம்வஜ்ரம்யெந-ஞநாஜிஷி-காஜி-ய-க் |
புஜநஸூ-ஷி-நி-வ-க் ஸ-வ-க்-ணாஜிஷி-வாஸ-கி ||

ஆயுதநாமஹம்வஜ்ரம் தேநாநாமஸ்மிகாமதுக்,
ப்ரஜநஸ்சாஸ்மிகந்தர்ப்ப ஸ்ஸர்ப்பாணமஸ்மிவாஸ-கி. (உ௮)

ஆயுதங்களுக்குள்ளே வஜ்ராயுதம் நான், பசுக்களில்
காமதேனு நான், உத்பத்திக்குக் காரணனான மன்மதன்
நான், பாம்புகளில் வாசகி நான். (உ௮)

சுநனஸூ-ஷி-நா-மா-நா-ம்-ர-ய-ண-யா-டி-ஸா-ஜி-ஹ-டி |
வி-தூ-ணா-ஜி-ய-க்-ரி-வா-ஷி-ய-ஜி-ஸூ-ய-ஜி-தா-ஜி-ஹ-டி ||

அந்தஸ்சாஸ்மிநாகாநாம் வருணோயாதஸாமஹம்,
பித்ருணாமர்யமாசாஸ்மிய மஸ்ஸம்யமதாமஹம். (௨௬)

நாகங்களுக்குள்ளே (அநேகம் தலைகளுள்ள பாம்புக
ளுக்குள்ளே) ஆதிசேஷன்நான், ஜலதேவதைகளுக்குள்ளே
வருணன் நான், பித்ரர்களுக்குள்ளே அரியமன் நான், தண்
டிப்பவர்களுக்குள்ளே யமன் நான். (௨௬)

புஹாடிஸாஸிபெடித்யாநாம் காலஃபயதாஹடி।

புமாணாம்புமெம்பெடிஹம் வெநதெயஸுவகிணாடி॥

ப்ரஹ்லாதச்சாஸ்மிதை த்யாநாம்காலஃகலயதாமஹம்,
ம்ருகாணஞ்சம்ருகேந்த்ரோஹம் வைநதேயச்சபகிணம். (௩௦)

அசுரர்களில் பிரகலாதன் நான், ஆக்ரமிப்பவர்களில்
மிருத்யு நான், மிருகங்களில் சிங்கம் நான், பசுవుகளில் கரு
டன் நான். (௩௦)

சு-வது அத்தியாயம்.

நான், வாதம் செய்பவர்களுக்கு வாதரூபமா யிருப்பவனும்
நான். (நட)

ம்ருத்யுஸ்ஸர்வஹரச்சாஹ முத்பவச்சபவீஷ்யதாம்,
கீர்த்திஸ்பார்வாக்சநாரீணாம் ஸ்ம்ருதிர்மேதாத்ருதிஃக்ஷமா. ()

எல்லாவஸ்துக்களையும் ஹரிக்கிற மிருத்யு நான், உண்
டாகப்போகிற வஸ்துக்களுக்கு உத்பத்திநான், ஸ்திரீகளுக்
குள்ளே திருமகளும், கீர்த்தியும், வாக்கும், ஸ்மிருதியும்,
மேதையும், த்ருதியும், க்ஷமையும் நான், லக்ஷ்மீ முதலான
வர்கள் பகவானுடைய அஸரதாரண சக்திகள். (௩௪)

ஐயுஹதூரிதயாஸாரீரம் மாயதீஹநஸாரீஹபு
ரீஸாரநாஃரீரமஃஸீஷே-ஃ ஹபுத-ஃநாஃகஸு-ஃரீகாரஃ॥

ப்ருஹத்ஸாமததாஸாம்நாம் காயத்ரீச்சந்தஸாமஹம்,
மாஸாநாம்மார்க்கசீர்வேஷா ஹம்ருதுநாங்குஸுமாகர. (௩௫)

ஸாமங்களில் பிருஹத் என்கிறஸாமமும் நான், வேதங்
களில் காயத்ரி நான், மாசங்களில் மார்கழிமாசம் நான்,
ருதுக்களில் வசந்தருதுவும் நான். (௩௫)

சிவஞகம்மயதாஸ்வி தெஜஜெஜஜவிநாஜிஹம்।
ஜயோஸ்விவஸாயெஸ்வி ஸத்வம்ஸத்வதாமஹம்॥

த்யுதஞ்சலதாமஸ்மி தேஜஸ்தேஜஸ்விநாமஹம்,
ஜயோஸ்விவஸாயேஸ்மி ஸத்வம்ஸத்வதாமஹம். (நக)

கபடம் செய்கிறவர்களுக்கு நான்குது, பராக்கிரமமுள்
ளவர்களுக்குப் பராக்கிரமம் நான், ஜயம் நான், வியவஸா
யம் (பிரயத்நம்) நான், ஸத்வவந்தர்களுக்கு ஸத்வம் நான்.
வ்ருஷ்ணநாமவாஸுதேவோஸ்வி பாண்டவாநாந்தநஞ்சயம்।
முநீநாமப்யஹம்வ்யாஸம் கவீநாமுசநாகவி॥

வ்ருஷ்ணநாமவாஸுதேவோஸ்மி பாண்டவாநாந்தநஞ்சயம்,
முநீநாமப்யஹம்வ்யாஸம் கவீநாமுசநாகவி. (நக)

யாதவர்களில் வாசுதேவன்நான், பாண்டவர்களில் ஆர்
ஜுனன் நான், ருஷிகளில் வியாஸன் நான், கவிகளில் (வித்
வான்களில்) சுக்கிரன் நான். (நக)

க-வது அத்தியாயம்.

உணர்ச்சியைத் தாழ்த்தி நீதிமன்றத்திலே தாழ்த்தி.

உள்ளுமெனவாங்குமுஹ்யநாஜ்ஞாநம்ஜ்ஞாநவதாரிஹபூ||

தண்டோதமய்தாமஸ்மி நீ திரஸ்மிஜிக்ஷதாம்,

மௌநஞ்சைவாஸ்பிகுஹ்யாநாம் ஜ்ஞாநம்க்ஞாநவதாமஹம். ()

அர்ஜுன! தண்டிப்பவர்களுக்குத் தண்டம் நான், வெல்ல விரும்புவோருக்கு ராஜநீதி நான், ரஹஸ்யங்களுக்கு மௌனம் நான், ஜ்ஞானவான்களுக்கு ஜ்ஞானம் நான். (1)

பயிர்விவசாய-கூடுதலாநாள் வீஜம் தடிவாசியுந்

நதடிஸ்விநாயகரா நயாஹ-ஓதம்வராவாழ||

யச்சாபிஸர்வபூதாநாம் பீஜந்ததஹமர்ஜுந,

நததஸ்திவிநாயத்ஸ்யாந் மயாபூதஞ்சராசரம். (௩௬)

அர்ஜுனா! மேலும், சமஸ்தவஸ்துக்களுக்கும் பீஜம் (ஆதிகாரணம்) நான், ஜங்கமமாகிலும் ஸ்த்தாவரமாகிலும் நானில்லாத வஸ்து இல்லை. (௩௬)

நானொவ்வீ ஸேஷிவாநாம் விஹகுதீநாம் வரனுவ।

ஊஷதூஷெஸ்துபாஷேராவிகுதவி-ஆரோய்யா

நாந்தோஸ்திமதிவ்யாநாம் விபூதிநாம்பரந்தப,

ஏஷ்தூத்தேபாதம்ப்ரோக்தோ விபூதேர்விஸ்தரோமயா. (சு0)

பரந்தபா! அப்ராக்ருதமான என் மகிமைகளுக்கு அந்தம் (பரிமிதி) இல்லை, என் மஹிமைகளின் இந்த விஸ்தாரம் ஸங்க்ரஹமாய்ச் சொல்லப்பட்டது. (சு0)

படிபிட்டுதிருத்தம் ஸ்ரீபித்திர்தெரிவா.

த த டெவாவ மறு கூம் சீரெ தெஜாம்பாஸம் உவழ் ||

யத்யத்வீபூதிமத்ஸத்வம் ஸ்ரீமதூர்ஜிதமேவவா.

தத்ததேவாவகச்சத்வம் மமதேஜோம்பாஸம்பவம். (சுத)

எந்தெந்த வஸ்துக்கள் வீசேஷமுள்ளனவோ, தனதான்
யாதி ஸம்ருத்தி யுள்ளனவோ, சுபகாரியங்களிலேயே உத்

யுக்தமா யிருக்கின்றனவோ, அவை யாவும் என்னுடைய
தேஜஸின் அம்சத்தில் உண்டானவை யென்று தெரிந்து
கொள்வாயாக. (சக)

சுயவாஸஹுநெநதநகிம் ஜ்ஞானேநதவார்ஜுந
விஷ்ணுஹிஷிஷுஷு ரெகாம்பெநவீதொஜமக||

அதவாபஹுநைதேநகிம் ஜ்ஞானேநதவார்ஜுந,
விஷ்ப்யாஹமிதம்குருத்ஸ்ரமேகாம்ஸேநஸ்திதோஜகத். (சஉ)

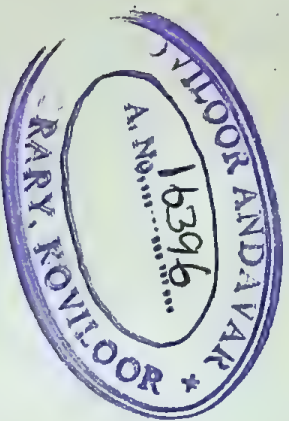
அர்ஜுனா! அல்லது இந்த வெகுவிதமான ஜ்ஞானத்
தால் உனக்கென்ன உபயோகம், நானே இந்த ஸமஸ்த ஜக
த்தையும் என் மகிமையின் ஒரு பாகத்தினால் நிறுத்திக்
கொண்டிருக்கிறேன். (சஉ)

ஸ்ரீ கீதாஸு விபூதி யோக மென்கிற
பத்தாவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

புதிதில் கிருஷ்ண பகவான் வரவில்லை.

பதினொன்றாவது அத்தியாயம் விகவருப சந்தர்சன யோகம்.

அர்ஜுன வர்க்கியம்.

பிதருமு ஹாயவரீம் முஹூரியூதஸாஜி தபு
யதயோகம்வவஸுந ரொஹாயம்விமதொகி||

மதநகரஹாயபரமம் குஹ்யமத்யாத்மஸம்ஜ்ஞிதம்,
யத்வயோக்தம்வசஸ்தே நமோஹோயம்விகதோமம. (ஈ)

என்னை அனுக்கிரகிக்கும்பொருட்டு நீசொன்ன பரம
ரஹஸ்யமாய் ஆத்மஸ்வரூபஜ்ஞானஹேதுவாகிய வாக்கியத்
தால் எனது அஜ்ஞானம் விட்டது. (க)

ஹவாப்யுளஹிஹ-ஓதாநாம் ஸ்ரு-தளவிஸ்தரஸோமயா,
குவத்கீகமலபத்ராசுஷ ராஹாத்ம்யமபிசாவ்யயம்॥

பவாப்யயெளஹிபூதாநாம் ச்ருதௌவிஸ்தரஸோமயா,
த்வத்த்கமலபத்ராசுஷ மாஹாத்ம்யமபிசாவ்யயம். (உ)

‘கமலபத்ராசுஷா! எல்லா வஸ்துக்களுக்கும் உன்னிடத்
திலேயே உத்பத்தி லயங்களையும், உன்னுடைய நித்யமான
மாஹாத்மியத்தையும் உன்னிடத்திலேயே நான் விஸ்தார
மாய்க் கேட்டேன். (உ)

ஹவரெதத்யாசுக்ஷ ரா-தாந-வர-ரெஸூர।
ஐஷ்ட-பிஹாபி-தா-ஓ-வ ரெஸூர-ஹ-ஷா-ததி॥

ஏவமேதத்யதாத்தத்வ மாத்மாநம்பரமேச்வர,
த்ரவ்ஷுமிச்சாமிதேரூப மைச்வரம்புருஷோத்தம. (ஈ)

ஓ பரமேஸ்வரா! நீ உன்னைக் குறித்துச் சொன்னவை
யெல்லாம் நிச்சயமே புருஷோத்தமா! உன்னுடைய ஈஸ்
வரஸ்வரூபத்தை தரிஸனம்செய்வதற்கு விரும்புகிறேன். (1)
சிந்யவெயபிதஹ்ருக் ரியாடிஷ்டுவிதிபுஷா।
யொமெஸூரததொரெகூம் டிஸ-யா-தாநரிவ்யபூ॥

மந்யஸேயதிதச்சக்யம் மயாத்ரஷ்டுமிதிப்ரபோ,
யோகேஸ்வரததோமேத்வம் தர்ஸயாத்மாநமவ்யயம். (2)

ஓ பிரபு! ஸடஸ்த கல்யாண குணங்களோடு கூடியிருக்
கிற ஈஸ்வரா! அந்தரூபத்தைதரிசிப்பதற்கு எனக்கு ஸாத்ய
மென்று நீ நினைத்தபகூத்தில் எனக்கு உன்னுடைய அந்த
ஸ்வரூபத்தை முழுதும் காட்டவேண்டும். (3)

ஸ்ரீ கிருஷ்ண வாஃக்யம்.

பஸ்யுரெவாய-பர-புவாணி ஸதஸொயஸஹஸுஸம்।
நாநாவியாநிஹிவ்யாநி நாநாவண-பாக்யதீநிவ॥

பச்யமேபார்த்தருபாணி ஸதஸோதஸஹஸ்ரஸஃ,
நாநாவிதாநிதிவ்யாநி நாநாவர்ணாக்ருதீநிச.

(௫)

பார்த்தா! நூற்றுக்கணக்காகவும் ஆயிரக்கணக்காக
வும் நானாவிதங்களாய், அப்ராக்ருதங்களாய், அநேகநிறங்க
ளோடும், அனேக ஆகாரங்களோடும் கூடின என்னுடைய
ரூபங்களைப் பார்ப்பாயாக.

(௫)

வஸுரஹித்யாநுஸுருநுரஹுரஹுநஹுரிநளரஹுதஹுயா।
வஹுருநுரஹுஷுருவருவருணிவஸுரஹுயருணிவாரத॥

பஸ்யாதித்யாந்வஸுருருத்ரா நச்விநெனமருதஸ்ததா,
பஹுருந்யத்ருஷ்டபூர்வாணி பச்யாச்சர்யாணிபாரத.

(௬)

ஓ பாரதா! எனது ஒரு ஸ்வரூபத்தில், நூற்றுக்கணக்
காகவும் ஆயிரக்கணக்காகவும், இதற்குமுன்னே பார்க்கப்
ப்டாத அநேக ஆச்சரியமான வஸ்துக்களையும், துவாதச

ஆதித்தியர்களையும் அஷ்டவசுக்களையும் ஏகாதச ருத்திரர்
களையும் இரண்டு அஸ்வினிதேவதைகளையும், ஸப்த மருத்
துக்களையும் பார்ப்பாயாக. (கூ)

ஐவெஹஃஸு ஜமதூதஸஹம் வஸுரூபஸு வராவஸு
ஸிஷெஹமஹாபாகேஸு யஜுந்ரூபஸு ரிஷவஸி॥

இஹைகஸ்தஜகத்க்ருதஸ்நம் பச்யாத்யஸசராசரம்,
மமதேஹேகுடாகேஸு யச்சாந்யத்ரவ்ஷெயிச்சவஸி. (எ)

ஓ குடாகேசனே! இந்த என்சரீரத்தில், ஸர்வசராசரங்
களோடுகூடின ஸர்வ லோகங்களையும், பார்க்க விரும்பின
இதர வஸ்துக்க ளெல்லாவற்றையும் ஒரு பாகத்திலிருப்ப
தைப் பார்ப்பாயாக. (எ)

நதஹோஸக்யஸெபுஷ்டஹ் ஸிஷெஹமஹாபாகேஸு
யஜுந்ரூபஸு ரிஷவஸி॥

நதுமாம்ஸக்ஷயஸேத்ரஷ்டு மநேநைவஸ்வசக்ஷுஷா,
திவ்யந்ததாமிதேசக்ஷுஃ பச்யமேயோகமைச்வரம். (அ)

உனக்கு இந்த பிராக்ருதமானகண்ணால் என்னைப்பார்
ப்பதற்குக் கூடாது. உனக்கு அப்ராக்ருதமான கண்ணைக்
கொடுக்கிறேன். சுத்த ஜ்ஞாநாநந்தாதி ரூபமான என் ஈஸ்
வரஸ்வரூபத்தையும் என் விபூதிகளையும் பார்ப்பாயாக. (அ)

ஸஜ்சய வாக்கியம்.

ஊவஸி^{ஸு}கூ^{ஸு}தகெதாராஜநுஹாயொ^வதீஸு^வரொஹரிஃ।
ஐஸ-யாரிஸவாய-யாய வரஸி^வர-ருவ^வரெஸி^வர^வடி॥

ஏவமுக்த்வாததேதாராஜந் மஹாயோகீஸ்வரோஹரிஃ,
தர்ச்யாமாஸபார்த்தாய பரமம்ரூபமைச்வரம். (க)

திருதராஷ்டிர மஹாராஜனே! இப்படிசொல்லி, பிறகு
பெரிய யோகங்களுக்கு ஈஸ்வரனான ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான்,

அர்ஜுனனுக்குத் தன்னுடைய முக்கியமான ஈஸ்வரஸ்வ
ரூபத்தைக் காட்டினார். (க)

சுநெநகவதூநயந ஶெநகாஹுததஸ-நஸு।

சுநெநகஹிவ்யூஹாணம் ஹிவ்யூநெநகாஹுதாய-யஸு॥

அநேகவக்த்ரநயந மநேகாத்தததர்ஸநம்,
அநேகதிவ்யாபரணம் திவ்யானேகோத்யதாயுதம். (க0)

அநேக முகங்களும் அநேக நேத்திரங்களு முள்ளதாய்
அநேகமான ஆச்சரிய வஸ்துக்களோடும் அநேக அப்ராக்
ருத ஆபரணங்களோடும் கூடி அநேகங்களான திவ்யாயுதங்
களைத் தரித்துக்கொண்டு, (க0)

ஹிவ்யூஹாயூஹாணம் ஹிவ்யூநாநுநெவநஸு।
ஸவ-ஹாஸ்ய-ஹேய-ஹெவ ஶநகம் விஸுநெதாஶ-வஸு॥

திவ்யமால்யாம்பரதரம் திவ்யகந்தாநுலேபநம்,
ஸர்வாச்சர்யமயந்தேவ மநந்தம்விஸ்வதோமுகம். (கக)

அப்ராக்ருதங்களான புஷ்பமாலையும் பீதாம்பரமும் அப்
ராக்ருத கந்த லேபனமும் உள்ளதாய் ஆச்ரரியங்களெல்
லாம் நிறைந்து முடிவற்றதாய் எல்லாத்திக்குகளிலும் முகங்
களுள்ளதாய் இருக்கிற திவ்ய ரூபத்தைக் காட்டினார். (கக)

திவிஸுரீயஸஹஸ்ரஸ்ய ஹவெஜ்யமஹிதா।

யதிஹவெஜ்யஸீஸாஸ்யா ஹவெஜ்யஸ்யஹாதநம்॥

திவிஸுரீயஸஹஸ்ரஸ்ய பவேத்யுகபதுத்திதா,
யதிபாஸ்ஸத்ருசீஸாஸ்யா த்பாஸஸ்தஸ்யமஹாத்மநம். (கஉ)

ஆகாசத்தில் ஆயிரஞ் சூரியர்களின் ஒளி ஒரே காலத்
தில் உண்டாயின், அது அந்த மஹா சரீரதேஜஸுக்கு ஒப்
பாகும். (கஉ)

பிறகு தனஞ்சயன், ஆச்சரியத்தால் ஆவேசிக்கப்பட்ட வனாய், புளகாங்கனாய், அந்த பகவானை தலையினாலே வணங்கி கைகூப்பிச் சொல்லினான். (கச)

அர்ஜுன வாக்கியம்.

പശ്ചാതിന്ദിവാംശുവന്ദിവാന്ദിവാ

ஸவ-காண்ட்யா ஹ-ஓ தவிஸௌஸம்வாநு।

வெள்ளாணயீசம் கரையாஸநவம்

கிஷ்கிந்தா ஸ்வாமிநாதர் மாண்புமிகு

பச்சாமிதேவான்ஸ்தவதேவதேஹே ஸர்வான்ஸ்ததாபூதவிஸேஷ
சங்கர், ப்ரஹ்மாணமீசம்கமலாஸநஸ்தம் ரூஜீம்சஸர்வாநுரகாம்ஸ
சதிவ்யந். (கரு)

தேவா! உம்முடைய சரீரத்தில் ஸமஸ்த தேவதைகளையும் அப்படியே ஸர்வபிராணிகளின் பேதங்களையும், பிரமா

வையும், பிரம்மானீவ ஆசிரயித்திருக்கும் சிவனையும், தேவ
ரிஷிகள் முதலான ரிஷிகளெல்லாரையும் வாஸுகி, தக்ஷ
கன்முதலான அநேக திவ்யமான ஸர்ப்பங்களையும் பார்க்கி
றேன். (கரு)

சுநகஸாஹுஞ்ஜாவகுகெநதூம்

வஸூரிக்ஷாம் ஸவ-ஓதாநனாஹவபூ।

நாஹம்நஸ்யூம் நவம்நஸூவாஹம்

வஸூரிக்ஷிவஸூஸூர விஸூரஹவஃ॥

அநேகபாஹுதரவக்த்ரநேத்ரம் பர்யாமித்வாம்ஸர்வதோநந்
தரூபம், நான்தம்நமத்யம்நபுநஸ்தவாதிம்பர்யாமிவிஸ்வேஸ்வரவிஸ்
வரூப. (கசு)

அநேகமான கைகளையும், அநேகமான வயிறுகளையும்,
அநேகமானமுகங்களையும், அநேகமான கண்களையும் உடை

யவனாய், முடிவில்லாத ஞாபத்தோடு கூடின வன்னை எல்லா
வற்றிலும் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறேன். ஒவியவேஸ்வரா!
ஸர்வ ஜகத்ஸ்வரூபா! உன்னுடைய முடிவையாகிலும், நடு
வையாகிலும், முதலையாகிலும் நான் பார்க்கவில்லை. (கசு)

சிஸீபிநம் மஹிநம் ஹகிருணம் ஹ

தெஜோராஸிம்ஸவ-ஓதா ஜீவிரிஷ்டா

வஸ்யாரிக்ஷாம் ஹ-நி-ஓஸீக்ஷம்ஸரிக்ஷா

ஜீவாநயாக-ஓஹ-கிரிஷ்யரெய்யா॥

கிரீடிநம்க திருஞ்சக்ரிணஞ்சதேஜோராசிம்ஸர்வதோதிப்திமந்தம் [ம்
பய்யாமித்வாம் தூர்நிரீக்ஷம்ஸமந் தாத் திப்தாநலார்க்கத்யுதிமப்ரமேய

தேஜோராசியாய், எல்லாத் திக்குகளிலும் பிரகாசித்
துக்கொண்டு, பார்க்குவொண்ணாதவனாய், நான்குபக்கங்களி

லும் ஜ்வலித்துக்கொண்டிருக்கிற அக்னிசூரியர்கள் போன்ற
ஒளியுள்ள அப்ரமேயனான வன்னை கிரீடம், கதை, சக்கரம்
என்பவைகளைத் தரித்திருப்பவனாகப் பார்க்கிறேன். (கௌ)

கூரிக்ஷரம்பரமீம் வெஹிதவ்யம்

கூரிக்ஷுவிஸூஷு வரம்நியாநடி।

கூரிக்ஷுஸூஸூதயஜி-மொஷா

ஸநாதநஸூம் பூர-மஷொரிதொஜெ॥

த்வமக்ஷரம்பரமம்வேதிதவ்யம்த்வமஸ்யவிஸ்வஸ்யபரந்நிதாநம் [மே.
த்வமவ்யஸ்பாஸ்வததர்மகோப்தா ஸநாதநஸ்த்வம்புருஷோமதோ

நீயே அறியவேண்டிய ஸர்வோத்க்ருஷ்டமான அக்ஷ
ரம் (ஸாஸ்வத பிரம்மம்,) நீயே இந்தலோகத்துக்கு முக்கிய
மான ஆதாரம், உனக்கு நாசமில்லை. ஸாஸ்வதமான தர்ம

த்தை பாலிக்கிறவன் நீ, நித்தியரூபனான புருஷனும் நீயே 286
யென்று யெனக்குத் தெரிந்தது. (கஅ)

சுநாஜிய்யான ஶநனவீய-ஃ

ஶநனவாஹு-ஃ ஸஸிஸ-ஹ-ஃ நன-ஹ-ஃ

பஸ்யாஜிக்ஷா-ஃ ஶிஷ-ஹ-ஃ தாஸவக்-ஹ-ஃ

ஸுதஜஸாவிஸ-ஃ ஶிஷ-ஃ தவன-ஃ

அநாதிமத்யாந்தமநந்தவீர்ய மநந்தபாஹும்சசிசூர்யநேத்ரம், [தம்.
பர்யாமித்வாம்திப்தஹுதாசவக்த்ரம் ஸ்வதேஜஸாவிச்வமிதந்தபந்.

ஆதிமத்யாந்தங்க ளில்லாத அபரிமித சக்தியுத்தனாய்,
அபரிமிதங்களான தோள்களையுடையவனாய், சந்திர சூரியர்
களைக் கண்களாக வுடையவனாய், ஜ்வலித்துக்கொண்டிருக்
கிற பிரளயகாலாக்கினியை நிகர்த்த முகத்தையுடையவனாய்

சுதீஹிக்ஷாம் ஸௌஸம்வாவிக்ஷி
 கெவிதீதாஃ ப்ராஜயயொமூணனி।
 ஸுஸீத்யுக்ஷா சீஹஷி-வ்விபஸம்வாஃ
 ஸௌவனிக்ஷாம் ஸுதினிஃ பௌஷயாநி॥

அமீஹித்வாம்ஸௌஸங்காவிக்ஷந்தி கேசித்பீதாஃப்ராஞ்சலயோ
 க்ருணந்தி, ஸ்வஸ்தீத்யுக்த்வாமஹர்ஷிவித்தஸங்காஃ ஸ்துவந்தித்
 வாம்ஸ்துதிபிபுஷ்கலாபிஃ. (உக)

இந்தத் தேவ ஸமுஹங்கள் உன்னிடத்தில் பிரவேசியா
 நின்றன சிலர் உக்ரரூபத்தைப் பார்த்து, பயந்து, கைகுவித்
 துத் துதிக்கிறார்கள். மஹரிஷிகளும், சித்தர்களும் ஸ்வஸ்தி
 யென்று சொல்லி, பூர்ணமான துதிகளால் தோத்திரம்பண்
 ணுகிறார்கள். (உக)

ரு-ஓ-ஹி-த்யாவவவொ யெவஸாய்யா
 விஸெஸிநளரீர-த-ஸொஷ்வாஸு
 ம-நவ-யக்ஷாஸ-ர விஜஸம்வாஃ
 வீக்ஷனெக்வா-ம்-வ்-ஸி-தா-ஸெவஸவெ-ம்॥

ருத்ராதித்யாவஸவோயேசஸாத்யா விஸ்வேஸ்விநௌமருதஸ்
 சோஷ்மபாஸ்ச, கந்தர்வயக்ஷாஸ்ஸ-ரவித்தஸங்கா வீசஷந்தேத்வா
 ம்விஸ்மிதாஸ்சைவஸர்வே. (உஉ)

ருத்ரர்கள், ஆதித்யர்கள், வசுக்கள், ஸாத்யர்கள், விஸ்
 வேதேவதைகள், கந்தர்வர்கள், யக்ஷர்கள், அசுரர்கள், சித்
 தர்கள், இவர்களெல்லாரும், ஆச்சர்யமடைந்து உன்னைப்
 பார்க்கிறார்கள். (உஉ)

நஹஸ்யஸம்ஜீவ ஶ்வேநகவண-ஓ

வ்யாதாநநம் ஜீவவிஸாவநசூடி

ஶ்யஸாஹிக்ஷாம் ப்ரவ்யயிதாநாராதா

யுகிநவிநாஜி ஸஜீவவிஷ்ணு||

நபஸ்ப்ருசம்தீப்தமநேகவர்ணம்வ்யாதாநம்தீப்தவிசாலநேத்
ரம், த்ருஷ்ட்வாஹித்வாம்ப்ரவ்யதிதாந்தராத்மாத் ருதிம்நவிந்தாமி
ஸமஞ்சவிஷ்ணு. (உச)

ஓ ஜகத்வ்யாபி! ஆகாசத்தை யளாவி, ஜ்வலித்துக்
கொண்டு, அநேக நிறங்களோடுகூடி வாயைத் திறந்துகொ
ண்டு, விளங்குகின்ற நேத்திரங்களையுடையவனான வுன்னைப்
பார்த்து, அஞ்சினமனத்தோடு கூடினவனான நான் தேஹ
தாரணத்தை யடையமாட்டாதவனாயும், இந்திரிய மனங்
களுக்கு உபசாந்தி யில்லாதவனாயு மிருக்கிறேன். (உச)

ஐங்குலகராஷாநிவ தெகீவாநி
 ஐயெவ்வகாயா நயஸஹிநி।
 ஐயொநஜாந நயலெயஸகீ-
 யுயீடிடிவெஸ ஜமநிவாஸ॥

தம்வட்டராகராளாசிசதேசமுகாநி த்ருவட்டவைவகாலாநலஸந்நிபாநி,
திஸோநஜாநேநலபேசசர்ம ப்ரஸீததேவேஸஜகந்நிவாஸ. (௨௫)

ஓ தேவதேவா! ஓ ஜகந்நிவாஸா! கோரதந்தங்களால்
பயங்கரங்களாய், பிரளயகாலாக்கினிக்குநிக்ரான உன்முகங்
களைப் பார்த்தவுடனே, திசைகளை யறியாமலிருக்கிறேன்,
சாந்தியை யடையாம லிருக்கிறேன், அனுக்கிரஹிக்கவேண்
டும். (உரு)

சுஜீவகூடம் யுதராஷஸ்யபுத்ரா

ஸுவெ-ஸ்வெஹவா வநிபாலஸங்கைஃ

ஹீஷோரெபுராண ஸு-தப-புத்ரஸ்யபாலஸ

ஸஹாஸ்யஜீயெராவியெராயஜீ-பெய்யைஃ॥

அமீசத்வாம் த்ருதராஷ்ட்ரஸ்யபுத்ரா

ஸர்வேஸஹவா வநிபாலஸங்கைஃ,

பீஷ்மோத்ரோண ஸ்ஸு-தபுத்ரஸ்ததாஸௌ

ஸஹாஸ்மதீயைரபி யோதமுக்கையைஃ.

(உசு)

அநேகமான ராஜாக்களோடுகூட இந்த திருதராஷ்ட்டிர புத்திரர்களெல்லாரும், பீஷ்மன், துரோணன், கர்ணன், இவர்கள் யாவரும் எம்மவர்களான பிரதான வீரரோடு சேர்ந்து.

வக்தாணிதெ க்வராரணாவிஸனி
 ஸ்ரீ

ஐம்ஷாகராஹாநி ஹபாநகாநி।
 ஸ்ரீ

கெவிஹிஸூதா ஐஸநானொஷ-

ஸந்யஸ்யுனெ ஹுணி-ஹெதா-தூரிஹெமஃ॥

வக்த்ராணிதேத் வரமானாவிஸந்தி

தம்ஷ்ட்ராகராளாநி பயாநகாநி,

கேசித்விலக்நா தசநாந்தரேஷ-

ஸந்தருப்யந்தே சூர்ணிதைருத்தமாங்கைஃ.

(உஎ)

கோரப்பற்களால் விகாரங்களாய் பயங்கரங்களான
 உன்முகங்களில், சிலர் விரைவாய் பிரவேசிக்கிறார்கள். சிலர்
 நொறுங்கின தலைகளுடன் பற்களின் சந்துகளில் ஒட்டிக்
 கொண்டவர்களாகக் காணப்படுகிறார்கள். (உஎ)

யயாநஜீநாஃ ஸஹவொஃஸுவொ
 ஸுஜீ-ஹுஜெவொஹி ஜீ-வொஹுஹி।
 தயா-தவாஜீநாஹொஹீநா
 விஸஹிவஹுஜாணு ஹிவிஜுஹி॥

யதாநஜீநாஃபஹவொஃபுவேகா ஸ்ஸமுத்ரமேவாபிமுகாத்ரவந்தி,
 ததாதவாமீநரலோகஹீநா விஸந்திவக்த்ராண்யபிவிஜ்வலந்தி. (உஅ)

எப்படி அநேக நதி ஜலபிரவாகங்கள் சமுத்திரத்தைக்
 குறித்தேபோகின்றனவோ, அப்படியே இந்த ராஜவீரரெஸ்
 லாரும் ஜ்வலித்துக்கொண்டிருக்கிற உன் முகங்களிலேயே
 பிரவேசிக்கிறார்கள். (உஅ)

யயாஹுஜீஹு ஜுஹநஃ வதஃமாஃ
 விஸஹிநாஸாப ஸஜீஹவொஹி॥

ததெயெவநாஸாய விஸனிஸாகா
ஸுவாவிவத்ராணி ஸஜ்யவெமாஃ॥

யதாப்ரதீப்தம்ஜ்வலநம்பதங்காஃ விஸந்திநாசாயஸம்ருத்தவேகாஃ,
ததைவநாசாயவிசந்திலோகாஸ்தவாபிவக்த்ராணிஸம்ருத்தவேகாஃ.

எப்படி ஜ்வலித்துக்கொண்டிருக்கிற நெருப்பில் விட்
டில்கள் தாம்நசிக்கும்பொருட்டு மிகவும் விரைகின்றனவோ
அந்த பிரகாரமாகவே இந்த ராஜஸமுஹங்களும் ஸம்பூர்ண
வேகத்தோடு தாம் நசிக்கும்பொருட்டு உன் முகத்தில் பிர
வேசியாநின்றன. (உ.கூ)

யெவீஹ்யஸெமுஸரிநஸூரிணா
ஸோகாநஸூரிமுநாவநெஜயஜிஃ॥

விஜ்ஞாநூரிஹாரி ஹவனாராஜம்
நஹிபுஜாநாமி தவபுஷுதி||

ஆக்யாஹிமேகோ பவாநுக்ரஸுபோ நமோஸ்துதேதேவவரப்ர
ஸீத, விஞ்ஞாநுமிச்சாமி பவந்தமாத்யம் நஹிப்ரஜாநாமிதவப்ரவ்ரு
த்திம். (நக)

இப்படிப்பட்ட உக்கிரஸுபமான நீயார்? உன்னுடைய
நிரங்குச ஐஸ்வர்யத்தைப்பார்க்கவிரும்பின எனக்கு நீ இப்
படிப்பட்ட கோரஸுபத்தைக் காட்டுவது யாதுக்கு எனக்
குத் தெரிவிப்பாயாக, உனக்கு நமஸ்காரம், தேவேஸ்வரா!
அநுக்கிரஹிப்பாயாக, ஆதிபுருஷனான உன்னைத் தெரிந்து
கொள்ள விரும்புகிறேன். நீ செய்யப்போகிற காரியம்
எனக்குத் தெரியவில்லை. (நக)

ஸ்ரீ கிருஷ்ண வாக்கிய'.

காலோஸ்மிலோகஸ்ய க்ருத்ப்ரவ்ருத்தோ லோகாநஸ்ய

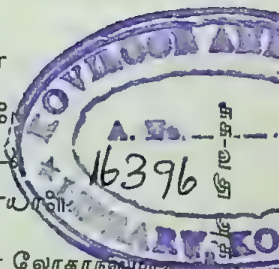
தூமிஹப்ரவ்ருத்தம், ருதேபித்வாநபவிஷ்யந்திஸர்வே யேவஸ்திதாம்

ப்ரதயநீகேஷ்யோதாம்.

யெதவஸ்திதாம் ப்ரதயநீகேஷ்யோதாம்.

காலோஸ்மிலோகஸ்ய க்ருத்ப்ரவ்ருத்தோ லோகாநஸ்ய தூமிஹப்ரவ்ருத்தம், ருதேபித்வாநபவிஷ்யந்திஸர்வே யேவஸ்திதாம் ப்ரதயநீகேஷ்யோதாம். (க.உ)

நான் இந்த ராஜஸூஹங்களை நாசஞ்செய்வதற்கு விருத்தியடைந்துகொண்டிருக்கிற காலனாகிறேன். லோகங்களை சம்ஹரிப்பதற்குபிரவர்த்தித்திருக்கிறேன், உனக்குவிரோத

கருவது அக
பாயம்.
299

மாய் நிற்கிற யுத்த வீரரெல்லாரும் நீ சும்மா இருந்தாலும்
பிழைக்கமாட்டார்கள். (௩௨)

தஸூக்ஷ்ண-திஷ்ட யஸோயஹஸூ
ஜிக்ஷாஸூத்ருந-ஹ்ஸூ ராஜ்யம்ஸஜ்யஜ்ஷு।
உபெயெவெதே நிறதாஃப-ஹ்ஸூ
நிரிதூதோ-ஹ்ஸூ ஸவ்யஸாஸிநு॥

தஸ்மாத்வமுத்திவ்ஷ்ட யசோலபஸ்வ ஜித்வாசத்ருந்புங்க்ஷ்வ
ராஜ்யம்ஸம்ருத்தம், மயைவைதேநிறதாஃபூர்வமேவ நிமித்தமாத்ரம்
பவஸவ்யஸாஸிந். (௩௩)

ஆகையால், நீ எழுந்திரு, பகைவரைக் கொன்று கீர்
த்தியை யடைவாயாக, பூர்ணமான ராஜ்யத்தை அநுபவிப்
பாயாக, இவர்களெல்லாரும் முன்னே என்னால் கொல்லப்

பட்டார்கள். ஓ அர்ஜுனா! நீ காரணமாத் திரமா யிருக்கக்
கடவாய். (௩௩)

பெபாணம்வலீஷ்டம் ஜயபுயம்வ
கணம்வதயாந்யா நவியொயவீராநு।
பீயாஹதாஸம் ஜஹீராவ்யயிஷ்டாஃ
பய்யுஷ்டஜதாவலி ரணெவவதூநு॥

த்ரோணஞ்சபீஷ்டஞ்ச ஜயத்ரதஞ்ச கர்ணந்ததாந்யாநபியோத
வீரான், மயாஹதாம்ஸ்த்வஞ்ஜஹிமாவ்யதிஷ்டாயுத்யஸ்வஜேதாவலி.ர
ணேஸபத்நான். (௩௪)

துரோணனையும், பீஷ்டமனையும், ஜயத்ரதனையும், கர்ண
னையும், மற்றுமுள்ள யுத்தவீரரெல்லாரையும், என்னால்
கொல்லப்பட்டவர்களை நீகொல்லக்கடவாய், துக்கிக்கவேண்

டாம், யுத்தம் செய்வாயாக, யுத்தத்தில் பகைவரைவெல்லு
வாய். (நச) 302

ஸஞ்சய வாக்கியர்.

வனதஹு^௨க்ஷா வஹ. நம்கௌவஸ்ய

ஶுதா^௨ஜலிவெ-பஹி நம்கிரீடி.

நமஸ்யுக்ஷா^௨ஹி^௨வனவாஹ^௨ஶுஷ்^௨ண

ஸமஸ்ய^௨ஹி^௨தஹி^௨கம்^௨புணரீ^௨॥

ஏதச்ச்ருத்வாவசநங்கேசவஸ்ய க்ருதாஞ்ஜலிர்வேபமாநம்கிரீடி,
நமஸக்ருத்வாபூயவவாஹக்ருஷ்ணம் ஸகத்கதம்பீதபீதஃப்ரணம்ய.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணமூர்த்தியினுடைய இந்த மொழிகளைக் கே
ட்டு, அஞ்சலிசெய்துகொண்டு, நடுக்கத்தோடும்அர்ஜுனன்
நமஸ்கரித்து மிகவும் பயந்தவனாய், மறுபடியும்நமஸ்கரித்து

பகவத்கீதை.

ஹீநஸ்வரத்தோடு ஸ்ரீ கிருஷ்ணமூர்த்தியை.நோக்கி இப்படி
சொன்னான். (௩௫)

அர்ஜுன வாசீக்யம்.

ஸூரநஹுஷீசௌ தவபுசீத்யா
ஜமகபூஹுஷ்ய தநாஜ்யௌ
ரக்ஷாஸிலீதாநி ஹிஸாபூவணி
ஸவெ-நஸ்யு-திவ ஸிங்ஸவஸ்யாஃ॥

ஸ்தானேஹ்ருஷீகேசதவப்ரகீர்த்யாத்ஜகத்ப்ரஹ்ருஷ்யயநாஜ்ய
தேச, ரக்ஷாம்ஸிபீதாநிதிசோத்ரவந்தி ஸர்வேநமஸ்யந்திசவித்தஸ
ங்காஃ. (௩௬)

ஓ ருஷிகேஸா! உன் கீர்த்தியால் ஜகத்தானது சந்
தோஷிக்கின்றது, உன்னிடத்தில் அன்புள்ளதாயிருக்கின்

கத-வது அத்தியாயம்.

303

றது. ராக்ஷஸர்கள் பயந்து திசைகளை நோக்கி யோடுகிறார்கள், சித்தவித்யாதராதிதேவர்கள் எல்லாரும் கூடி நமஸ்கரிக்கிறார்கள். (மேலோர்க்கும் மேலானவனாய் பிரம்மாவுக்கும் ஆதிகர்த்தாவாகிய உன்னை ஏன் நமஸ்கரிக்கமாட்டார்கள் ஆகையால்) இதுயுக்தம். (நட்ச)

சுலோ₈யு₈த₈ந ந₈ரோ₈ந₈ஹா₈த₈ந
 ம₈ரீ₈ய₈ஸே₈ப்₈ர₈ம்₈ஹ₈னோ₈த₈ ப்₈யா₈தி₈க₈ர₈த₈
 சு₈ந₈ஹ₈தே₈வோ₈ ஜ₈ம₈ன₈ி₈வா₈ஸ
 சூ₈ரீ₈க₈ஷா₈ஸ₈த₈த₈ர₈ம்₈ய₈த₈||

கஸ்மாச்சதேநநமேரந்மஹாத்மந் கரீயஸேப்ரம்ஹனோப்யாதிகர்த்ரே, அநந்ததேவேஸஜகந்நிவாஸ த்வமக்ஷரம்ஸதஸத்தத்பரம்யத.

ஓ மஹாத்மா! (கல்யாணகுணங்களால்) மிகவும் பெரியவனாய், பிரம்மதேவனுக்கும் ஆதிகர்த்தாவாகிய உனக்கு பிரம்மாதி தேவதைகள் ஏன் நமஸ்காரம் செய்யமாட்டார்கள். ஓ அநந்தா! தேவதேவா! ஓ ஜகந்நிவாஸா! அக்ஷரம் என்று சொல்லப்படுகிற ஜீவாத்மதத்வம்நீயே, கார்யகாரணரூபமான பிரகிருதிதத்வம்நீயே, இவ்விரண்டைப்பார்க்கிலும் வேறான பிரகிருதி சம்பந்தமில்லாத ஆத்மதத்வம் நீயே. ()

ஶ்ரீரஹிஷேஷம் ஸுரேஷ்டம் ஸுரேஷ்டம்

ஶ்ரீரஹிஷேஷம் ஶ்ரீரஹிஷேஷம்

ஶ்ரீரஹிஷேஷம் ஶ்ரீரஹிஷேஷம்

ஶ்ரீரஹிஷேஷம் ஶ்ரீரஹிஷேஷம்

த்வமாதிதேவஃபுருஷஃபுராண ஸத்வமஸ்யவீஸ்வஸ்யபரந்நிதாநம், வேத்தாஸிவேத்யஞ்சபரஞ்சதாம த்வயாததம்விச்வமநந்தரூப. ()

நீயே ஆதிதேவன், நீயேபுராணபுருஷன், இந்தலோகங்
களுக்கெல்லாம் நீயே முக்கியாதாரம், நீயேவேத்தா, நீயே
வேத்யம், நீயேபரமப்பிராப்யம் ஒ அநந்தரூபா! இந்தஜகம்
முழுதும் உன்னால் வியாபிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. (௩௮)

வாய ஸ்ய-ஓஜோஸி வ-ஓ-ஓணஸாஸாஜஃ

புஜாவதிஸம் பூவிதாஸிஹஸு।

நஜொநஸிஸுஸு-ஓ ஸஹவ்யசுசுஃ

வ-ஓ-ஓஸுஸ-ஓயொவி நஜொநஸிஸு॥

பகவத் தீதை.

வாயுர்யமோக்நிர்வருணஸ்ஸாஸாங்ப்ரஜாபதிஸ்த்வம்ப்ரபிதாமஹச்ச
நமோநமஸ்தேஸ்துஸஹஸ்ரக்ருத்வஃ புநஸ்சபூயோபிநமோநமஸ்தே.

நீயேகாற்று, நீயேயமன், நீயேஅக்கினி, நீயேவருணன்,
நீயே சந்திரன், நீயே பிதாமகன் (பிரம்மா,) நீயே பிதாமக

னுக்குத் தகப்பன், உனக்கு ஆயிரம் நமஸ்காரம், மறுபடியும் மறுபடியும் உனக்கு நமஸ்காரம். (நகூ)

நமோஸ்தூதா டியபுஷு தகூ
நமோஸ்தூதே ஸவ-தவனவஸவ-
கூரனவீய-பாதி தவி-
ஸவ-ஸோபொஷி ததொலிஸவ-
||

நமோஸ்தாததப்ருஷ்டதத்வே நமோஸ்துதேஸர்வதவஸர்வ,
அநந்தவீர்யாமிதவிக்ரமஸ்த்வ ஸர்வம்ஸமாப்நோஷிததோலிஸர்வம்.

ஓ ஸர்வரூபீ! உனக்கு எதிரில் நமஸ்காரம், பின்புறத்
தில் நமஸ்காரம், எல்லாத்திசைகளிலும் நமஸ்காரம். ஓ அந
யதசக்தியுள்ளவனே! நீ அபரிமிதமான பராக்கிரமம் உள்ள

வன், நீ எல்லாவஸ்துக்களிலும் வியாபித்திருக்கிறாய். ஆகை
யால் எல்லாம் ஆகிறாய். (சு0) 80

ஸவெதிசிக்ஷா ப்ரஸஹயஜுத்
ஹெக்யஷ ஹெயாடிவ ஹஸவெதி,
சுஜாநதா சிஹீராநந்தவெடி
பிராபுராடிதணயெநவாபி||

ஸகேதிமத்வாப்ரஸபம்யதுத்தம் ஹேக்ருஷ்ணஹேயாதவஹே
ஸகேதி, அஜாநதாமஹிநாநந்தவேதம் மயாப்ரமாதாத்ப்ரணயேந
வாபி. (சுக)

உனது இப்படிப்பட்ட மகிமையை யறியாமல் மோ
கத்தாலாயினும், நெடுங்கால்ப் பழக்கத்தாலாயினும், தோழ
னென்றெண்ணி, விநயமில்லாமல், ஓ கிருஷ்ண! ஓ யாதவா!
ஓ தோழனே! என்று அழைத்ததும். (சுக)

யதுவஹாஸாய-ஃ ஸேத்யதோவி
 விஹாஸய்யாஸநஜெநஷ-ஃ,
 ஹகொயவாப்யுத ஸதேக்ஷ-ஃ
 ததாபெக்ஷா ஸேஹேப்யெப்ய-ஃ॥

யச்சாபஹாஸார்த்தமஸத்க்ருதோவி விஹாஸய்யாஸநபோஜ
 நேஷ-ஃ, ஏகோதவாப்யச்யுதஸத்ஸமக்ஷம் தத்சக்ஷாமயேத்வாமஹம
 ப்ரமேயம். (சஉ)

அச்சதனே! பரிகாஸார்த்தமாக வினையாடும்போதும்,
 சயனகாலத்திலும், உட்கார்ந்திருக்கும்போதும், போஜன
 காலத்திலும், ஏகாந்தத்தினாலும், ஜனங்களுக்கெதிரிலாநா
 லும் மரியாதையில்லாத சொற்களைச் சொல்லியிருக்கிறேன்.
 அவற்றை அப்ரமேயமான நீ க்ஷமிக்கவேண்டுமென்று நான்
 பிரார்த்திக்கிறேன். (சஉ)

விதாவிவொகஸ்ய ஊராஊஸ்ய
 க்விஸ்யவஞ்ஜய மூராமகீர்யாநு,
 நக்வதரோஜ்ய ஹயிஃகுகொநொ
 வொகசுத்யெ வுபுதிரிபுஹாவ॥

பிதாவிலோகஸ்யசராசரஸ்ய த்வமஸ்யபூஜ்யம்சகுருர்கீர்யாந்,
 நத்வத்ஸமோஸ்த்யப்யதிகுகுதோந்யோ லோகத்ரயேப்யம்ரதிமம்ர
 பாவ. (சுந)

ஒப்பில்லாத பெருமையுள்ளவனே! நீ ஜங்கமஸ்தாவர
 ரூபமான இந்த பிரபஞ்சத்துக்குத் தகப்பன், எல்லாராலும்
 பூஜிக்கப்படுகிறவன், குரு, ஆகையால், எல்லாவற்றுக்கும்
 மேலானவன், உனக்கு நிகரானவனும் இல்லை, உன்னைப்
 பார்க்கிலும் சிறந்தவன் மூன்றுலகங்களிலும் வேறு எவனி
 றுக்கிறான். (சுந)

தலூகபூணீ புணியாயகாயம்
 பூஸாடியெகா றீஹீஸீயூடி
 விதெவபுத்ருஸு ஸெவெவஸபு-ஃ
 பூயம்பூபா யாஹ-ஃஸி டெவெஸாபு-ஃ

தஸ்மாத்த்ரணம்ய ப்ரணிதாயகாயம் ப்ரஸாதயேத்வா மஹமீச
 மீட்யம், பிதவேபுத்ரஸ்யஸகேவஸக்யு ப்ரியம்ப்ரியாயார்ஹவிதேவ
 ஸோடும். (சச)

ஆகையால், நமஸ்கரித்து, சரீரத்தை வளைத்து, ஈஸ்
 வரனாய் ஸ்தோத்ரார்ஹனான உன்னை பிரார்த்திக்கிறேன்.
 தேவா! புத்திரனிடத்தில் தகப்பன் எப்படியோ, தோழனி
 டத்தில் தோழன் எப்படியோ, அப்படியே உனக்குப் பிரி
 யான என்பொருட்டு எனக்குப் பிரியான நீ எல்லாவற்
 றையும் க்ஷமிப்பதற்குத் தகுந்தவனாகியாய். (சச)

கடிஷ்டவஞவம் ஹுஷிதொஷ்டிஷ்டா
 ஹயநவபுஷ்யிகம் ஶநாநெ
 ததெவநெஷ்டம் யதெவாநவம்
 பூஷ்டிஷ்டெவஸ ஜமநிவாஸ॥

அத்ருஷ்டபூர்வம்ஹ்ருஷிதோஸ்மித்ருஷ்ட்வாபயேநசப்ரவ்யதி
 தம்மநோமே, ததேவமேதர்சயதேவரூபம் ப்ரஸீததேவேஸஜகந்நி
 வாஸ. (சடு)

இதுவரைக்கும் பார்க்காத உனது உக்கிர ரூபத்தைப்
 பார்த்து சந்தோஷமடைந்தேன். ஆனால் என் மனமானது
 பயத்தினால் பீடிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. ஆகையால், தேவா!
 முன்னைய ரூபத்தையே எனக்குக்காட்டுவாயாக. ஓ தேவே
 ஸ்வரா! ஜகந்நிவாஸா! என்னை அநுக்கிரகிக்கவேண்டும். ( )

கிரீடிநம்மழிநம் உக ஹஸ
 ரிஹாபிக்ஷாஞ்சுஷு ஸஹந்தயெவ।
 தெநெநவாநுபெண உதஹுஜந
 ஸஹஸுபாஹா ஸவவிஸுஜிதெ-॥

கிரீடநங்க திருஞ்சக்ரஹஸ்தமிச்சாமித்வார்த்தருஷ்டமஹந்ததைவ,
 தேரைவாபேணசதுர்புஜேந ஸஹஸ்ரபாஹோபவவிஸ்வரூபர்த்தே.

ஓ ஸஹஸ்ரபாஹோ! ஓ விஸ்வரூபா! கிரீடத்தோடும்,
 கதையோடும், சக்கரக்கையோடும் கூடினவனாகிய உன்னை
 அந்தரூபத்தோடே பார்க்கவிரும்புகிறேன், நான்கு புஜங்க
 ளுள்ள அந்தத் திருமேனியோடு கூடியிருக்கக்கடவாய். ( )

ஸ்ரீ கிருஷ்ண வாக்கியம்.

யோபு ஸநெந தவாஜ-ஓநெடிம்

நகுபவ்வாண்டிசி த ராஜதயொமாகி

தெஜோயம்விஸி நநனாராடிம்

யநெநகாடிநெந நடிஷடிவகுவ-ஓடி||

மயாப்ரஸந்நேநதவார்ஜுனேதம் ரூபம்பரந்தர்சிதமாத்மயோ
காத், தேஜோமயம்விச்வமநந்தமாத்யம் யந்மேத்வதந்யேநநத்ருஷ்ட
பூர்வம். (சஎ)

அர்ஜுனா! நீ யல்லது பிறர்முன்னே பார்க்காத
தேஜோமயமாய், முடிவில்லாததாய், முதலுமான சிறந்த
இந்தவிய்வரூபம் உன்மீதுள்ள கருணையினாலேயே என் சங்
கல்பத்தால் உனக்கு என்னால் காட்டப்பட்டது. (சஎ)

நவெய்யஜ்ஞா ய்யயெநந-ஓராெந
 ந-ஓவ்விபாலிந-ஓ தவொலிர-ஓெமுஃ
 ஸவொ-ஓவஸுஃ சுஹ-ந்யொகெ
 டுஷ்ட-ஓகவெந்யந கூ-ஓவீர॥

நவேதயக்ஞாத்யயநைர்நதானைர் நசக்ரியாபிர்நதபோபிருக்ரைஃ,
 -ஏவம்ஸூபஃஸக்ய அஹந்ருலோகே த்ரஷ்டெந்த்வதந்யேநகுருப்ரவீர.

குருப்ரேஷ்டா! வேதங்களாகிலும், யஜ்ஞங்களாலா
 கிலும், அத்யயநங்களாலாகிலும், தானங்களாலாகிலும், கிரி
 யைகளாலாகிலும், உக்கிரமான தவங்களாலாகிலும், உன்னை
 யன்றி மற்ற யாருக்கும் மனுஷ்ய சரீரத்தோடிருந்து இந்த
 ஸூபத்தோடு கூடியிருக்கிற என்னைப் பார்ப்பதற்கு சாத்தி
 யப்படாது.

(சஅ)

ரோதெவ்யயாரோஹ விரோஹாவொ
 ட்யஹாராவொஹார ஜீஹ்வஜேஹ்வ
 வ்யவெதஹீ ஸீதஜநாஹீ வுநஹ்
 தஜேவஜேஹ்வ விரோஹ விரோஹ

மாதேவ்யதாமாசவீமூடபாவோ த்ருஷ்ட்வானுபம் கோரமீத்
 ரூஹ்மமேதம், வ்யபேதபீப்ரீதம்நாஹீபுநஸ்த்வம் ததேவமேருபமிதம்
 ப்ரபர்ய. (சுக)

இப்படிப்பட்ட என்னுடைய கோரனுபத்தைப்பார்த்து
 உனக்கு பயமாகிலும், மோஹமாகிலும் உண்டாகக்கூ
 டாது. நிர்ப்பயனாய், சந்தோஷத்தோடு கூடின மனத்து
 டன் எனது முன்னைய ரூபத்தையே நீ இப்பொழுது பார்ப்
 பாயாக. (சுக)

ஸத்வ வாக் கியம் .

ஐத்யஜ-நம் வாஸு-தேவ ஸ்யொகூர
ஸ-நா-ருவம் ஐஸ-பிரஜாஸ ஹியம்।
சூஸாஸயாராஸ உஹீ-தஜெநம்
ஹிகூரவ-ந ஸ்ளஜ்யவ-பு ஜ-ஹா-தா॥

இத்யர்ஜ-நம்வாஸு-தேவஸ்ததோக்த்வா ஸ்வகம்ரூபம்தர்ஸ
யாமாஸபூயம், ஆஸ்வாஸயாமாஸசபீதமேநம்பூத்வாபுநஸ்ஸௌம்யவ
பாமஹாத்மா. (௫௦)

வாசுதேவர், இப்படி-அர்ஜ-னனைக் குறித்துச் சொல்லி
மறுபடியும் தன் ஸ்வரூபத்தைக்காட்டினார். அந்த மஹா
த்துமா மறுபடியும் சாந்தரூபனாய், பயமடைந்திருந்த அர்
ஜ-னனைத் தணித்தார். (௫௦)

அர்ஜுன வாக்கியம்.

அபிஷேகம் ஐந்தாம் நாளும் தவஸௌஜ்யம் ஐந்தாம் நாள்.
ஐதாநீஸிஸம்வ்யக்தஸ்யெதாஃபுக்ருதிமதம்॥

தருஷ்ட்வேதம்மாநுஷம்ரூபம் தவஸௌம்யம்ஐநார்தந,
இதாநீஸிஸம்வருத்தம் ஸசேதாஃப்ரக்ருதிங்கதம். (௫௧)

ஐனார்த்தனா! உன்னுடைய சாந்தமான இந்த மாநுஷ
ரூபத்தைப்பார்த்து, இப்பொழுது நான் மனமுள்ளவனாய்
ஸ்வபாவத்தை யடைந்தவனாயிருக்கிறேன். (௫௧)

ஸ்ரீ கிருஷ்ண வாக்கியம்.

ஸௌஹார்தம் ஐந்தாம் நாளும் அபிஷேகம் ஐந்தாம் நாள்.
தவஸௌஜ்யம் ஐந்தாம் நாள்.
தவஸௌஜ்யம் ஐந்தாம் நாள்.
தவஸௌஜ்யம் ஐந்தாம் நாள்.

பகவத்கீதை.

ஸுதுர்தர்ஸமிதம்ரூபம் த்ருஷ்டவாநவியந்மம,
தேவாஅப்யஸ்யரூபஸ்ய நித்யம்தர்ஸனகாங்குழிணஃ. (௫௨)

நீ பார்த்த என் ரூபம் தரிசிப்பதற்கு மிகவும் அஸாத்
யம், தேவதைகளும் இந்த ரூபத்தைப்பார்ப்பதற்கு நித்யம்
விரும்புகிறார்கள் (ஆனாலும் பார்த்தவர்களல்ல.) (௫௨)

நாஹம்வெபெந-ந-தபஸா நநாநநநவஜ்யயா
ஸக்யுணவம் வியொடிஷ்டம் ஐஷ்டவாநவிரிஸ்யயா॥

நாஹம்வேதைந்நதபஸாந தானேநநசேஜ்யயா,
சக்யௌவம்விதோத்ருஷ்டம் த்ருஷ்டவாநவிரிஸ்யயா. (௫௩)

வேதங்களாலாகிலும், தவத்தினாலாகிலும், தானத்தின
ாலாகிலும், யாகத்தினாலாகிலும், எனது யதார்த்த ஸ்வரூபம்

சக-வது அத்தியாயம்.

நீ இப்பொழுது பார்த்ததுபோலப் பார்ப்பதற்கு சாத்திய
மாகாது. (ரு௩) 320

ஹ்ரீக்ஷாநந்யாஸக்ய கஹ்ரிவெவ்யொஜ-ந।
ஜ்ஞாநம்பிரஷ்ட-ம்வதக்தெந ப்ரவெஷ்ட-ம்வ்வரணவ॥

பக்த்யாத்வநந்யயாசக்ய அஹமேவம்விதோர்ஜ-ந,
ஜ்ஞாநந்தந்த்ருஷ்டஞ்சதத்தேவந ப்ரவேஷ்டஞ்சபரந்தப. (ரு௪)

அர்ஜுனா! ஓ பரந்தபா! அநந்யபக்தியினாலேயே, என
து இந்தருபத்தை யதார்த்தமாய் தெரிந்துகொள்வதற்கும்
தரிசிப்பதற்கும், பூர்ணமாக அனுபவிப்பதற்கும், சாத்திய
மாகும். (ரு௪)

ஜிதே-க்ஷ-ந-த-ரா-பொ-ஜி-த-ஸ-ம்-வ-ஜி-க்-ஷ-ம்।
நி-வ-க்-ஸ-வ-க்-ஷ-ம்-ய-ஸ-ரி-ஜி-தி-வ-ண-வ॥

மத்கர்மக்ருந்மத்பரமோ மத்பக்தஸ்ஸங்கவர்ஜிதஃ,
நிர்வைரஸ்ஸர்வபூதேஷு யஸ்ஸமாமேதிபாண்டவ.

(௫௫)

(22)

பாண்டவா! எவன் சர்வவித கர்மங்களையும் என்னு
டைய ஆராதனரூபமாகச் செய்துகொண்டு, என்னையே பர
மப் பிராப்யமாய் நினைத்து, என்னிடத்தில் பக்தியுண்டாகி,
இதரவஸ்துக்களில் ஆசை யில்லாதவனாய், பிராணிகள் எல்
லாவற்றினிடத்திலும் த்வேஷமில்லாதவனாகி இருப்பானே,
அவனே என்னை அடைவான். (௫௫)

ஸ்ரீகீதாஸு விஸ்வரூப ஸந்தர்ஸந யோக மென்கிற

பதினொன்றாவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

பன்னிரண்டாவது அத்தியாயம். பக்தி யோகம்.

அர்ஜுன வாக்கியம்.

ஊவம்ஸததயுக்தாபெஹதாஸாம்பய-ஊவாஸதெ।
யெவாப்யுக்தாஸிவ்யுக்தம் தெஷாங்கெயொமவிதரிஃ॥

ஏவம்ஸததயுக்தாயே பக்தாஸ்த்வாம்பர்யுபாஸதே,
ஏசாப்யஸஹரமவ்யக்தம் தேஷாங்கேயோகவித்தமாஃ. (க)

எந்தபக்தர்கள் இப்படி எப்பொழுதும் உன்னிடத்தில்
விருப்பமுண்டாகி, உன்னை உபாசிக்கிறார்களோ, யார் இந்
திரியகோசரமாகாத ஜீவாத்ம ஸ்வரூபத்தை உபாசிக்கிறார்
களோ, அவ்விருவருள் யார் மிகுந்த யோகத்தை யறிந்த
வர்கள்? (க)

ஸ்ரீ கிருஷ்ண வாக்கியம்.

ரீய்யாவெஸ்யுரிநாயெரிம் நித்யபஞ்சாஉவாவதெ।
ஸுபயாவாயெவதா ஸுபெயஞ்சுதரிரிதாஃ॥

மய்யாவேஸ்யமநோயேமாம் நித்யபுத்தாஉபாஸதே,
ஸ்ரத்தயாபரயோபேதா ஸ்தேமேயுத்ததமாமதாஃ.

(உ)

யார் என்னிடத்தில் நித்யசம்பந்தத்தை விரும்பி மிகு
ந்த சிரத்தையோடு என்னிடத்தில் மனத்ததைவத்து, என்
னைஉபாசிக்கிறார்களோ, அவர்களேசிறந்த யோகிகளென்று
என் அபிப்பிராயம்.

(உ)

யெக்சுநாரிநிஷெஸ்ய ரீவ்யுத்வயஞ்வாவதெ।

ஸவஞ்சுமரிவிஜ்ஞி கருடஸுரிவயஞ்ஞவழ்॥

ஸநிபரெஜ்ஞ, யமுரீம்ஸவஞ்சுஸரிஸுபயஃ।

கெபுரவ்வநிரிரெவ ஸவஞ்சுதஹ்தொதா தாஃ॥

கட-வது அத்தியாயம்.

323

யேத்வக்ஷாமநிர்தேஸ்ய மவ்யக்தம்பர்யுபாஸதே
 ஸர்வத்ரகமசிந்த்யஞ்ச கூடஸ்தமசலம்த்ருவம்.
 ஸந்ரியம்யேந்த்ரியக்ராமம் ஸர்வத்ரஸமபுத்தயஃ,
 தேப்ராப்துவந்திமாமேவ ஸர்வபூதஹிதேரதாஃ.

(ந)

(ச)

யார் சப்தத்தால் பிரதிபாதிக்கக் கூடாத, இந்திரிய
 கோசரமாகாத, சர்வசரீரங்களிலிருந்தும் சிந்திக்கக்கூடாத,
 சாதாரணமாய்ப்பரிணாமமில்லாத, நித்தியமான அக்ஷரத்தை
 (ஜீவாத்மாவை,) இந்திரிய ஸமூகங்களை அவற்றின் விருத்தி
 களிலிருந்து நிவர்த்திக்கப்பண்ணி, ஸர்வ பூதங்களினிடத்தி
 லும் சமபுத்தியோடு உபாசிக்கிறார்களோ, அவர்களும்,
 சர்வபூதங்களுக்கும் ஹிதத்தை விரும்புகிறவர்களாய் என்
 னையே அடைகிறார்கள்.

(ந-ச)

கௌ ஸொயி = தரஜெஷஷா விஷுதாஸதஜெத்வாடி
 கவ்யுதாஹிமதிடி-ஃஃஃஃ ஷெஹவஜி ரவாப்யுதெ॥

க்லெஸோதிகதரஸ்தேஷா மவ்யக்தாஸக்தசேதஸாம்,
அவ்யக்தாஹிகதிர்துக்கந் தேஹவத்பிரவாப்யதே. (௫)

ஆனால் இந்திரியங்களுக்கு அகோசரமாகிய ஜீவாத்ம
ஸ்வரூபத்தில் மனத்தை வைத்தவர்களுக்கு பிரயாசை மிக
வும் அதிகம். சரீர முள்ளவர்களுக்கு இந்திரியங்களுக்கு
விஷயமாகாத வஸ்துகிடைப்பது கஷ்டமல்லவா. (௫)

யெத-ஸவ-பாணி-உ-பாணி உயிஸஸ்ய ஸ்ய ஜிதாராம்
சுநநெ நெநவயொமந ரோய்யாயனாவொவொ த॥

யேதுஸர்வாணிகர்மாணி மயிஸந்யஸ்யமத்பராஃ
அநந்யேநைவயோகேந மாந்த்யாயந்தஉபாஸதே. (௬)

யாரானால் சர்வ கர்மங்களையும் என்னிடத்தில் ஸந்ய
ஸித்து என்னையே பிரதானமாக நினைத்து பிரயோஜனாத்
ரத்தை விரும்பாத மனத்தினால் என்னை தியானம்பண்ணி
பக்திசெய்கிறார்களோ. (௬)

கட-வது அத்தியாயம்.

325

தேஷாஹம்ஸமபிதா ஜ்யோஸம்ஸாரஸா உராசு।
ஹவாஸிநவிராஜாயுசு ரிய்யாவெஸிதவெகஸாழ்॥

தேஷாமஹம்ஸமுத்தர்த்தா ம்ருத்யுஸம்ஸாரஸாகராத்
பவாமிநசிராத்பார்த்த மய்யாவேசிதசேதஸாம். (எ)

பார்த்தா! என்னிடத்தில், மனத்தை நிறுத்தியிருக்
கிற அப்படிப்பட்டவர்களை, ம்ருத்யு ரூபமான ஸம்ஸார
சமுத்திரத்திலிருந்து சீக்கிரமாக நானே யெடுக்கிறேன். (எ)

ரீய்யேவநசூயசுஷு ரீயிஸுஜிநிவெஸய।

நிவஸிஷ்யஸிஸ்யேவ சுதனயு-ம்நஸம்ஸயஃ॥

மய்யேவமநஜ்யுததஸ்வ மயிபுத்திந்நிவேசய,
நிவஸிஷ்யஸிமய்யேவ அதனார்த்வம்நஸம்ஸயஃ. (அ)

ஆகையால் என்னிடத்திலேயே மனத்தை நிறுத்துவா
யாக, என்னிடத்திலேயே புத்தியை வைப்பாயாக, அதன்

பிறகு என்னிடத்திலேயே வாசம்பண்ணுவாய், சந்தேக
மில்லை. (அ)

சுயவித் துஸரோயாதாம் நஸக்தோஷிபியிலிரட்டி

சுயாஸயொமெநகதொ ரோரிஹாஹாம் நஜ்யம்॥

அதசித்தம்ஸமாததும் நஸக்நோஷிமயிஸ்திரம்,
அப்யாஸயோகேநததோ மாமிச்சாப்தும்தநஞ்ஜய. (க)

தனஞ்ஜயா! சித்தத்தை என்னிடத்தில் ஸ்த்திரமாய்
நிறுத்துவதற்கு உனக்கு சக்தியில்லாதபகூத்தில் அப்பியா
சம் செய்வதனால் என்னை யடைவதற்கு விரும்புவாயாக. ( )

சுயாமெப்யஸ்யோபாஸி ரிதூ-ஹரொஹவ।

ரிதூ-ஹி-ஹாணி காவ-ஹிபிவாஹுலி॥

அப்யாஸேப்யஸமர்த்தோஸி மத்கர்மபரமோபவ,
மதர்த்தமபிகர்மாணி குர்வந்வித்திமவாபஸ்யஸி,

கட-வது அத்தியாயம்.

327

(க0)

அப்யாசத்தில் உனக்கு சக்தியில்லாத பக்கத்தில் என்
கர்மங்களை (பகவத் கைங்கர்யரூப கர்மங்களை) பிரதானங்
ளாக ஆசரிக்கக்கடவாய். என்பொருட்டுக் கர்மங்களைச் செய்
தாலும் சித்தியை அடைவாய். (கர்மத்வாரா அப்யாஸையோ
கம், அதனால் பகவானிடத்தில் ஸ்திரமான சித்தஸ்த்திதி,
அதற்கு மேல் பகவத்ப்ராப்தி ரூபமான சித்தியுண்டாகும்.)
குவெயதடிவுஹதௌவி கத-ஃஃஜெயாமரிஸ்ரி தஃ।
ஸவ-ஃகரி-ஃவயதுரமஃ ததஃக-ஃஃஃயதாதவாநு॥

அதைத் தப்பியுக் கொண்டு கர்த்தும்மத்தேயோகமாஸ்ரிதம், ஸர்வகர்மபலத்யாகம் ததஞ்ஞயதாத்மவாந். (கக)

என்னிடத்தில் மனத்தை நிறுத்தி, கர்மத்தைக் கூடச் செய்வதற்கு சக்தியில்லாதபடிக்கூடத்தில், சுத்தமான மனத்துடனே சர்வ கர்ம பலங்களை தியாஜ்யம் செய்யக்கடவாய். ()

ஸர்வ பூதங்களினிடத்திலும் துவேஷ மில்லாதவனாய், ஸர்வபூதங்களினிடத்திலும் மித்ரத்துவமுள்ளவனாய், ஸர்வ பூததயாபரனாய் தேஹேந்திரியங்களி னிடத்தில் மமதை யில்லாதவனாய், நிரஹங்காரனாய் (தேஹாத்மாபிமான மில்லாதவனாய்) துக்க சுகங்களை சமமாக பாவிப்பவனாய், பொறுமைபுள்ளவனாய். (கங)

ஸநுஷ்டஸ்ததம்யோகீ யதாத்மாத்ருடநிர்ஸயஃ।

உயுவி-ததநொஸ-வி யொரீ-ஹதஸ-வெ-வியஃ॥

ஸந்நுஷ்டஸ்ததம்யோகீ யதாத்மாத்ருடநிர்ஸயஃ,
மய்யர்ப்பிதமனோபுத்திரீ யோமத்பக்தஸஸமேப்ரியஃ (கச)

நித்தியதிருப்தியுள்ளவனாய், எப்பொழுதும் ஆத்மாறு ஸந்தானம் செய்பவனாய், மனோவிருத்தியைநிறுத்தி, த்ருட நிச்சயத்தோடு என்னிடத்தில் மனத்தையும் புத்தியையும்

நிறுத்தி, என்னிடத்தில் பக்தியுள்ளவன் எவனோ, அவனே
யெனக்குப் பிரியன். (கச)

யஸாநொ அஜதெதொசொ யொகாநொ அஜதெதயஃ,
ஹஷ-காஷ-ஹயொதெதெமே-கொயஸுதெஷ்யஃ॥

யஸ்மாந்நோத்விஜதேலோகோ லோகாந்நோத்விஜதேசயஃ,
ஹர்ஷாமர்ஷபயோத்வேகைர் முக்தோயஸ்ஸசமேப்ரியஃ. (க)

எவனால் உலகம் வெருளாதோ, உலகத்தால் எவன்
வெருளானோ, சந்தோஷத்தாலும், கோபத்தாலும், பயத்
தாலும், நடுக்கத்தாலும், விடப்பட்டவன் எவனோ, அவன்
எனக்குப் பிரியன். (கரு)

கநவெக்ஷஸூவிஷ-க்ஷ உதாஸீநொ மதவ்யுஃ।
ஸவ-காரஹவரித்யாநீ யொஷிஷஸுதெஷ்யஃ॥

அநபேக்ஷஸ்யஸூவிர்தக்ஷ. உதாஸீநோகதவ்யதஃ,
ஸர்வாரம்பபரித்யாகீ யோமத்பக்தஸ்ஸமேப்ரியஃ. (கசு)

கட-வது அக்தியாயம்.

ஆத்மாவைப் பார்க்கிலும் வேறான வஸ்துக்களினிடத்
தில்விருப்பமில்லாதவனாய், (சாஸ்த்ரீயமான ஆஹாரத்தால்)
பரிசுத்தனாய், சமர்த்தனாய், உதாசீனனாய் (சத்ருத்வமித்
ருத்வங்க ளில்லாதவனாய்.) சாஸ்த்ரீய கர்மாநுஷ்டானத்
தில் சிரமையில்லாதவனாய், சாஸ்த்ரீயம் தவிர இதரமான
சர்வகர்மாரம்பங்களையும்விட்டு, என்னிடத்திலேயே பக்தி
யுள்ளவன் எனவே அவன் எனக்குப்பிரியன். (கக)

யொநஹுஷுதிநஹஷி நஸோஹதிநசாங்க்ஷதி,
ஸஹாஸஹஹபரித்யாஜீ லக்ஷிஜாந்யஸஸமேப்ரியஃ॥

யோநஹ்ருஷ்யதிநத்வேஷ்டி நஸோசதிநகாங்க்ஷதி
சபாசுபபரித்யாஜீ பக்திமாந்யஸ்ஸமேப்ரியஃ. (கஎ)

எவன் சந்தோஷிக்கமாட்டானோ, த்வேஷிக்கமாட்டா
னோ, துக்கிக்கமாட்டானோ, இச்சிக்கமாட்டானோ, புண்ய

பாபங்களாகிய இரண்டையும்விட்ட பக்திமான் எவனே,
அவனே யெனக்குப்பிரியன். (கௌ)

ஸரிஸூகுளவரிஞெதுவ துயாரிநாவரிநயொரி

ஸீதெதாஷஸுஹுஹுஹுஹு ஸரிஸுஹுவிவஜி-தம்॥

ஸமஸுதரெளசமித்ரேச ததாமாநாவமாயோரி,

சீதோஷ்ணஸுகதுக்கேஷு ஸமஸ்ஸங்கவிவர்ஜிதம். (கஅ)

• சத்துருவினிடத்திலும், மித்திரனிடத்திலும், மாநாவ
மானங்களி னிடத்திலும், சீதோஷ்ணங்களி னிடத்திலும்,
சுகதுக்கங்களினிடத்திலும் சமசித்தனாய், எந்த வஸ்துவினி
டத்திலும் சங்கமில்லாதவனாய் (கஅ)

தஹுமிநாஸுதிஹுநீ ஸஹுஷுராயெநகேநவிக்

கநிகேதஸுதிரமதிர் பக்திமாந்மேப்ரியோநரி॥

துல்யசிந்தாஸ்துதிர்மௌநீ ஸந்துஷ்டோயேநகேநசித்,

அநிகேதஸ்திரமதிர் பக்திமாந்மேப்ரியோநரி. (கக)

சுட-வது அத்தியாயம்.

333

நிந்தையையும் ஸ்துதியையும் சமமாக நினைப்பவனாய்,
மௌனமுள்ளவனாய், எந்தப் பொருளினாலாயினும் திருப்தி
யடைகிறவனாய் ஆத்மாதவிரவேறு ஆசிரயமில்லாதவனாய் ஸத்
திரபுத்தியுள்ள பக்திமானாகிய மனிதனே எனக்குப் பிரியன்.
யெதூயஸி-பூரி-தரி-யெதூ-யெ-வாஸதெ।

ஸ்ரீயாநாஸி-பூரி-வதூ-தூ-தீவ-தீவ-பூரி-யாஸி॥

யேதுதர்மயாம்ருதமிதம் யதோக்தம்பர்யுபாஸதே,
ஸ்ரத்ததாநாமத்பரமா பக்தாஸ்தேதீவமேப்ரியாஃ. (உ0)

யார் தர்மத்தோடுகூடின அமிர்தம்போல யோக்கியமா
கிய இந்த பக்தியோகத்தை, சிரத்தை யுள்ளவர்களாய்ச்
சொன்னபிரகாரம் ஆசரிக்கிறார்களோ, என்னையே விரும்
பின அந்தபக்தர்கள் எனக்கு மிகுந்த பிரியர்கள். (உ0)

ஸ்ரீ கீதாஸு பக்தி யோக மென்கிற
பன்னிரண்டாவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

பதின்மூன்றாவது அத்தியாயம்.

சேஷத்ர சேஷத்ரஜ்ஞ விபாகயோகம்.

அர்ஜுன வாக்கியம்.

புக்ஷகிம்புர-ஷாண்டிலவ் க்ஷத்ருக்ஷத்ருஜேவெவா
வனததெவத-ரிஜாஜி ஜோநம் ஜேயம்வசெவ||

ப்ரக்ருதிம்புருஷஞ்சைவ சேஷத்ரம்சேஷத்ரஜ்ஞமேவச,
ஏதத்வேதிதுமிச்சாமி க்ஞாநம்க்ஞேயஞ்சகேசவ. (க)

ஓ கேஸவா! பிரகிருதி, புருஷன், சேஷத்திரம், சேஷத்
ரஞ்ஞன், ஜ்ஞானம், ஜ்ஞேயம் என்பவைகளைத் தெரிந்து
கொள்ள விரும்புகிறேன். (க)

ஸ்ரீ கிருஷ்ண வாக்கியம்.

உபஸாநீரம் களனெய க்ஷத்ருரித்யுலிய்யதெ||

வனததெவத-ரிஜாஜி ஜோநம் ஜேயம்வசெவ||

கஉ-வது அத்தியாயம்.

௨௨௩

இதம்ஸரீரம்கௌந்தேய கேஷத்ரமித்யபிதீயதே,
ஏதத்யோவேத்திதம்ப்ராஹுஃ கேஷத்ரக்ஞிதிதத்விதஃ. (உ) 336

ஓகௌந்தேயா! இச்சரீரம் கேஷத்ரம் (ஆத்மாவுக்குபேபாக
ஸ்த்தானம்) என்று சொல்லப்படுகின்றது, இந்த கேஷத்திர
மாகிய சரீரத்தையறிகிறவனெவனோ, அவனேகேஷத்திரஜ்ஞ
னென்று ஆத்மஸ்வரூபத்தையறிந்தவர்கள்சொல்லுவார்கள்.

கேஷத்ரஜ்ஞஃபாவிஹிவி ஸவக்ஷெபெஹ்ஷஃபாரதா
கேஷத்ரகேஷத்ரஜ்ஞயோஜ்ஞஃநம் யததஜ்ஞநம்மதம்மம॥

கேஷத்ரக்ஞஞ்சாபிமாம்வித்தி ஸர்வகேஷத்ரேஷஃபாரத,
கேஷத்ரகேஷத்ரக்ஞயோர்க்ஞநம் யததஜ்ஞநம்மதம்மம. (ங)

பாரதா! எல்லா கேஷத்திரங்களிலுமிருக்கிற கேஷத்தி
ரஜ்ஞன் என்னை ஆத்மாவாகவுள்ளவனென்று தெரிந்து

கொள்வாயாக. இப்படி சரீராத்மாக்களைத் தெரிந்துகொள் (23)
வதே ஜ்ஞானமென்று என் அபிப்பிராயம். (ங)

தக்ஷேக்ஷத்ரம்யஜ்ஞயாஜ்ஞத்வயிகாரியதஸ்யக்ஷ
ஸஹயொயதஸ்யவஸு ததஜாஸெநநெஸ்யுணு॥

ததக்ஷேத்ரம்யச்சயாத்ருக்ஷ யத்விகாரியதச்சயத்,
ஸசயோயத்பரபாவச்ச தத்ஸமாஸேநமேச்ருணு. (ச)

அந்தக்ஷேத்திரம் எதுவோ, எப்படிப்பட்டதோ, எந்
தப்பரிணாமமுள்ளதோ, எதற்காகப்பிறந்ததோ, எந்தருப
மாயிருக்கிறதோ, அந்தக்ஷேத்ரஜ்ஞானமெவனோ, எப்படிப்
பட்ட சக்தியுள்ளவனோ, இவையாவும் சுருக்கமாக என்னால்
கேட்கக்கடவாய். (ச)

ஐஷிஸிஸ-ஹ்யாநீதம் ஹநாஸிஸி-விஸெயஃ வ்யயக்.
ஸுஹஸ-குருவநெடுநெஸுவநெஹத-ஹிநிதிவிஸெதஃ॥

சங-வதுஅத்தியாயம்.

ரிஷிபிர்பஹுதாதீதம் சந்தோபிர்விலிதைப்ருதக்,
ப்ரஹ்மஸூத்ரபதைஸைவ யேதுமத்பிர்விரிச்சிதைஃ. (௫)

இந்தவிஷயம் (கேஷத்ரகேஷத்ரஜ்ஞவிஷயம்) ரிஷிகளா
லும், ஒவ்வொன்று பலவிதங்களா யிருக்கின்ற நான்குவே
தங்களாலும், நியாயத்தோடு கூடினவைகளாய் சித்தாந்த
ரிச்சய பர்யவஸானங்களான பிரம்மசூத்திர வாக்கியங்களா
லும், வெகுவிதங்களாக நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. (௫)

ஃஹாஹூதாந்யஹங்காரோ பூத்திரவ்யக்தமேவசு,
இந்திரியாணிதஸைகஞ்ச பஞ்சசேந்திரியகோசராஃ॥

மஹாபூதார்யஹங்காரோ புத்திரவ்யக்தமேவசு,
இந்திரியாணிதஸைகஞ்ச பஞ்சசேந்திரியகோசராஃ. (௬)

(பிருதீவி, அப்பு, தேயு, வாயு, ஆகாயம் என்கிற) பஞ்ச
மஹா பூதங்கள், அசுங்காரம், புத்தி, அவ்வியக்தம் (பிரக்

அமாநித்வமதம்பித்வ மஹிப்ஸாசுஷாந்திரார்ஜவம்,
ஆசார்யோபாஸநம்சௌசம் ஸ்ஸைதர்யமாத்மவிரிக்ரஹஃ. (அ)

சர்வமில்லாதிருத்தல், டம்பமில்லாதிருத்தல், அஹிம்
ஸை, பொறுமை, றுஜுத்வம் (மனோவாக்காயங்கள் ஏக
ரூபமாயிருத்தல்,) ஆசாரியனை உபாசித்தல் (சமயம்பார்த்
துக் காத்துக்கொண்டிருத்தல்,) ஸுசித்வம், ஸத்திரத்வம்,
மனோநிக்கிரகம். (அ)

ஐஹியாயெஷ்வரோ மௌநஹங்காரவனவஹ
ஜந்யத்யுஜராவ்யாயி ஷ்வெஷாநுஷஸ்த்நஃ॥

இந்திரியார்த்தேஷ்வரைவராக்ய மநஹங்காரவச,
ஜந்மம்ருத்யுஜராவ்யாதி துக்கதோஷாநுதர்சநம். (க)

இந்திரியார்த்தங்களில் வெறுப்புண்டாதல், தேஹத்
தைஆத்மாவாக நினையாதிருத்தல், ஜனனம், மரணம், ஜரை,
வியாதி, துக்கம் என்கிற சரீரதோஷங்களை யோசித்தல். ()

சுவாகிர நலிஷ்டம் வுத்ருதாரமு ஹாதிஷ்டம்
 நித்யம்வஸிஷிதகூ விஷ்டாநிஷ்டாபவதிஷ்டம்॥

அஸக்திரனபிஷ்வங்கஃ புத்ரதாரக்ருஹாதிஷ்டம்,
 நிதம்ஞ்சஸமசித்தத்வ மிஷ்டோபபத்திஷ்டம்.

(க0)

ஆத்மாவுக்கு அன்யமான வஸ்துக்களில் மநஸ்ஸம்பந்
 தத்தைவிடுதல், புத்திரன் மனைவி வீடு முதலானவைகளில்
 அபிமானமில்லா திருத்தல், இஷ்டா நிஷ்ட பிராப்திகளில்
 எப்பொழுதும் மனம் மாறுபடாதிருத்தல்.

(க0)

யிவாநந்யொமந ஸகிரவ்யிவாரிணீ
 விவிதௌஸஸிஷு ராதிஜ-உஸம்ஸதி॥

மயிசாநந்யயோகேந பக்திரவ்யபிசாரிணீ,
 விவிக்ததேசஸேவித்வ மரதிர்ஜநஸம்ஸதி.

(கக)

என்னிடத்தில் பலசம்பந்தமில்லாதத்ருடபக்தி, ஜனங்
களில்லாத இடத்தில்வசித்தில், ஜனஸமுஹத்தில் அப்ரீதி. ()

சுய்யுதஜ்ஞாநநித்யக்ஷம் தஜ்ஞாநாய-ஃடிஸ-ஃநடி।

வாக்ஷஜ்ஞாநநிதிபுராத ஜ்ஞாநம்படிதொந்யா॥

அத்யாத்மஜ்ஞானநித்யத்வம் தத்வஜ்ஞாநார்த்ததர்சனம்,
ஏதஜ்ஞானமிதிப்ரோக்த மக்ஞாநம்யததோந்யதா. (கஉ)

ஆத்மஜ்ஞானத்திலேயே ஸ்த்நைதரியம், தத்வஜ்ஞாநார்
த்தமாய் சாஸ்திரார்த்தத்தை விசாரித்தல், இதுவே ஜ்ஞான
மென்று சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. இதற்கு வியதிரித்த
மானவையாவும் அஜ்ஞானம். (கஉ)

ஜெஞயம்யதவக்ஷ்யாரிய ஜாக்ஷாஜ்யதஸூ-ஃதெ।

சுநாஜிஜ்ஞாநம்ஸுஹ நஸ்துஹாஸடி-ஃவ்யெ-ஃதெ॥

ஜேனாயம்யத்தத்ப்ரவக்ஷயாமியத் க்ஞாத்வாம்ருதமச்நுதே,
அநாதிமத்பரம்ப்ரம்ஹ நஸத்தந்நாஸதுச்யதே. (கந)

எதைத்தெரிந்துகொண்ட பிறகு ஜன்ம ஜராமரணாதி
பிரகிருதிதர்மங்கள் இல்லாத அம்ருதருபமான ஆத்மாலபிக்
கின்றதோ, தெரிந்துகொள்ளவேண்டிய அந்த ஜீவாத்மஸ்வ
ருபத்தைச் சொல்லுகிறேன். அதற்கு ஆதியில்லை; என்னை
யேழுக்கியமாகவுடையது, விபுலமானது, அது ஸத்துமல்ல,
அஸத்துமல்ல. (கந)

வவ-த-வாணிவாடி-த-வ-த-தா-கதி-ஸி-ரோ-முகம்-
வவ-த-ஸூ-தி-ஜெ-ராகே-ஸவ-த-பா-ப-த-தி-ஷ-தி||

ஸர்வதபோணிபாதந்தத் ஸர்வதோகதிசிரோமுகம்,
ஸர்வதச்சுருதிமல்லோகே ஸர்வமாவ்ருத்யதிஷ்டதி. (கச)

ஸர்வப்பிராணிகளிடத்திலும் ஒரேரூபமாயிருந்தாலும்
ரூபபேதமுள்ளதுபோலத் தோன்றுகின்றது. பஞ்சபூதங்
களையும் தாங்குவதும், வஸ்துக்களை புஜிப்பதும், லோகோத்
பத்தியைச் செய்வதும் என்று அந்த ஆத்மஸ்வரூபத்தைத்
தெரிந்துகொள்ளவேண்டும். (கௌ)

ஜ்யோதிஷாபிவிதஜ்யோதி ஸ்வேவஃபரஜஃஹுதௌ

ஜ்ஞாநம்ஜ்யோயம்ஜ்ஞாநமஜ்யம் ஹுதிஸ்வஸ்யவிஷ்டிதம்॥

ஜ்யோதிஷாமபிதஜ் ஜோதிஸ்மஸஃபரமுச்யதே,

க்ஞானமக்ஜேயம்க்ஞானகம்யம் ஹுதிஸர்வஸ்யவிஷ்டிதம். ( )

அந்த ஆத்மஸ்வரூபம் ஒளிகளுக்குஒளி, பிரக்ருதிக்கு
தூரம் என்று சொல்லப்படுகின்றது, அது ஜ்ஞானாகாரமெ
ன்று தெரிந்துகொள்ளத் தகுந்தது, ஜ்ஞானத்தினால் பிராப்
யம், ஸர்வ பிராணிகளுக்கும் ஹிருதயங்களில் முக்கியமா
யிருப்பது. (கஅ)

ஐக்ஷேத்ருந்தயாஜ்ஞாநம் ஜேஞயம்வொதம்ஸரீஸதஃ
 ஐக்ஷேத்ருந்தயாஜ்ஞாய ஐக்ஷாவாயொவவஹிதௌ॥

இதிஷேத்ரந்ததாக்ஞானம் க்ஞேயஞ்சோக்தம்ஸமாஸதஃ,
 மத்பக்தவதத்விக்ஞாய மத்பாவாயோபபத்யதே. (கக)

இவ்விதமாகக்ஷேத்திரமும், ஜ்ஞானசாதனமும், ஜ்ஞேய
 மான ஆத்மஸ்வரூபமும் சொல்லப்பட்டது. என்னிடத்தில்
 பக்தியுள்ளவன் இதைத் தெரிந்துகொண்டு என் ஸ்வபாவத்
 துக்குத் தகுந்தவனாவான் (என்னைப்போலாவான்.) (கக)

புக்ருதிஃபரஃசகுணஃபவ விப்யநாதீஃபாவபி।
 விகாராஃபரஃசகுணஃபவ விப்யபுக்ருதிஸஃபவாந்॥

ப்ரக்ருதிம்புருஷஞ்சைவ வித்யநாதீஃபாவபி,
 விகாராஃபரஃசகுணஞ்சைவ வித்திப்ரக்ருதிஸம்பவாந். (உ௦)

பிரகிருதி, புருஷன் (ஆத்மா,) அந்த இரண்டும் அனாதிகளென்று தெரிந்துகொள்ளக்கடவாய், இந்தப் புருஷனுக்கு இச்சாத்வேஷங்கள் முதலான ஸம்ஸாரஹேதுக்களான விகாரங்களும், கர்வமில்லாதிருத்தல் முதலான மோக்ஷஹேதுக்களான குணங்களும், பிரகிருதியினாலேயே சம்பவிப்பவையென்று தெரிந்துகொள்வாயாக. (உ௦)

காரப-காரண உத-புக்ஷெ ஹேதுஃ ப்ருதி-ர-யு
தெ-வ-ர-ஷ-ஸு-வ-ப-உ-ப-நா-வ-ஷ-பு-க்ஷெ ஹே
து-ர-யு-தெ||

கார்யகார்யகர்த்ருத்வே ஹேதுஃப்ரக்ருதிருச்யதே,
புருஷஸ்ஸுகதுக்காநாம் போக்த்ருத்வேஹேதுருச்யதே. ( )

கார்யம் (சரீரம்,) காரணங்கள் (பதினொரு இந்திரியங்கள்,) தங்கள் தங்கள் தொழில்களைச் செய்வதற்கு ஆத்மா

வினால் நியமிக்கப்பட்ட பிரகிருதியே ஹேது, பிரகிருதியோடு
சேர்ந்த புருஷன் சுகதுக்கங்களை அனுபவிப்பதற்கு ஹேது
என்று சொல்லப்படுகிறான். (உக)

புருஷஃ ப்ரகிருதிஸ்தோஹி புந்தேதப்ரகிருதிஜாந்குணாந்,
காரணம்குணௌங்கோஸ்ய ஸதஸத்யோநிஜந்மஸு. (உஉ)
நஸு||

புருஷஃப்ரகிருதிஸ்தோஹி புந்தேதப்ரகிருதிஜாந்குணாந்,
காரணம்குணௌங்கோஸ்ய ஸதஸத்யோநிஜந்மஸு. (உஉ)

புருஷன் பிரகிருதியில் சேர்ந்திருந்து பிரகிருதியினால்
சம்பவித்த சுகதுக்காதி குணங்களை அனுபவிக்கிறான். இந்
தப்புருஷனுக்கு (ஸாத்விக ராஜஸ தாமஸ) குணங்களில்ஸங்
கம் ஜன்மத்துக்குக் காரணமாகும். (உஉ)

உவகுஷாநுஜீனாஹ ஹத-பாஹாநாஜீஹஸாஹம்।
வாபாஜெதகிவாபு-கெதாஜெஹஸிந்ஹ-நாஷஃவாஹம்॥

உபத்ராஷ்டாநுமந்தாசபர்த்தா போக்தாமஹேஸ்வரஃ
பரமாத்மேதிகாப்யுக்தோ தேஹேஸ்மிந்புருஷஃபரஃ. (உந)

இந்தப்புருஷன் தேஹத்தைப்பார்ப்பவனும், அந்தந்த வியாபாரங்களில் பிரவர்த்திக்க அங்கீகரிப்பவனும், தேஹத்தைத்தாங்குகிறவனும், சுகதுக்கங்களை அனுபவிக்கிறவனும் ஆவான். இந்த தேகத்தில் தேக விலகலுண்ணான இந்தப்புருஷன் முக்கியநியாமகனாவும் முக்கியமான ஆத்மாவாகவும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறான்.. (உரு)

யவ்வெதிவாரமும் பூசுதிம்மமுண்ணு
ஸவ்யாவதாரோநாவி நஸவ்யபொலிஜாயதெ॥

யவம்வேத்திபுருஷம் ப்ரக்ருதிஞ்சகுணைஸ்ஸஹ,
ஸர்வதாவர்த்தமானோபி நஸ்பூயோபிஜாயதே. (உச)

பகவத்கீதை.

எவன் இப்படி இந்தப்புருஷனையும், பிரகிருதியையும்
 அவற்றின்(சு)ணங்களோடுதெரிந்து கொள்ளுகிறானோ, அவன்
 எந்தரூபமாயிருந்தாலும் மறுபடியும் ஜனிக்கமாட்டான். ()
 யூ⁸ரெ⁸நா⁸த⁸நி⁸வ⁸ஸு⁸னி⁸ கெ⁸லி⁸ஜா⁸தா⁸ந⁸ஜீ⁸த⁸நா⁸,
 சு⁸நெ⁸நு⁸ஸா⁸வெ⁸ந⁸யொ⁸மெ⁸ந க⁸ஜீ-⁸யொ⁸மெ⁸ந⁸வா⁸வ⁸ரெ⁸॥

த்யானேநாத்மரிபர்யந்தி கேசிதாத்மாநமாத்மநா,
 அந்யேஸாங்க்யேந்யோகேந கர்மயோகேநசாபரே, (உரு)

சிலர் (யோகத்தில் தேர்ந்தவர்கள்) சரீரத்திலிருக்கிற
 ஆத்மாவை மனத்தினால் தியானம்செய்து பார்த்துக்கொண்
 டிருக்கிறார்கள். பிறர். (யோகத்தில் பூர்த்தியடையாதவர்
 கள்) ஜ்ஞானயோகத்தால் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.
 மற்றவர்கள் (ஜ்ஞானயோகத்தில் அதிகாரமில்லாதவர்கள்)
 (ஜ்ஞானகர்ப்பமான) கர்மயோகத்தால் பார்த்துக்கொண்
 டிருக்கிறார்கள். (உரு)

சுடு நயுகெவவஜாநன் ஸுகூடு நயுஉவாஸதெ।
செவிவாதிதாநெய்வ ரீத்யுஃஸுதிவராயணாஃ॥

அந்யேத்வேவமஜாநந்தச் ஸ்ருத்வாந்யேப்யஉபாஸதே,
தேபிசாதிதரந்த்யேவ ஸ்ருத்யும்ஸ்ருதிபராயணாஃ (உக)

வேறு சிலர் (கர்மயோகாதிகாரமில்லாதவர்கள்) இத
ரர்களான ஜ்ஞானிகளால்கேட்டு ஆத்மாவை உபாசிக்கிறார்
கள், கேட்டு ஆசிரயித்தவர்களும் ஸம்ஸாரத்தை அதிக்ர
மிக்கிறார்கள். (உக)

யாவ தஞ்ஜாயதெகிஹிசு ஸதஸ்ஸாவரஜம்மஃ।
கௌசுருகௌசுருஜுஹஃபாஹா தூபிபிஹிதஷ-ஹ॥

யாவத்ஸஞ்ஜாயதேகிஞ்சித் ஸத்வம்ஸ்த்தாவரஜங்கமம்,
சேஷத்ரசேஷத்ரக்ஞஸம்யோகாதத்தத்வித்திப்ரதர்ஷப. (உஎ)

ஒ பரதர்ஷபா! எதுவரைக்கும் ஸ்த்தாவரரூபமாயாகி (24)
லும் ஜங்கமரூபமாயாகிலும் ஒருவஸ்து உண்டாகின்றதோ,
அதுவரைக்கும் பிரக்ருத்யாத்ம ஸம்யோகத்தாலேயே உண்
டாகின்றதென்று தெரிந்து கொள்வாயாக. (உஎ) கரு

ஸரீரெவெந்திஸுமெதஸும திஷ்டைம்பாடுமீழாநடி
விநயுதவிநயுதம் யஃபயுதிஸபயுதி॥

ஸமம்ஸர்வேஷுபூதேஷு திஷ்டந்தம்பரமேஸ்வரம்,
விநயத்ஸ்வவிநயந்தம் யஃபயதிஸபயதி. (உ.அ)

பிராணிக ளெல்லாவற்றிலும் பேதமில்லா திருக்கிற தேகேந்திரிய மனங்களுக்கு பிரதான நியாமகனாய், அவை நசித்தாலும் தான் நசிக்காத ஆத்மாவை எவன் பார்க்கின் றானோ, அவன் ஜ்ஞானிபாகிறான். (உஅ)

ஸஃவஸ்யநுஹிஸவ-ஃசு ஸஃவஸிதஜீஸாடி॥
நஹிநஸ்யாதநாசுதாநம் ததோயாதிபராஹதிடி॥

ஸமம்பர்யந்ஹிஸர்வத்ர ஸமவஸ்திதமீஸ்வரம்,
நஹிநஸ்த்யாத்மநாத்மாநம் ததோயாதிபராங்கதிம். (உக)

தேகங்க ளெல்லாவற்றிலு மிருக்கிற ஆத்துமாவை ஏக
ரூபமாகப் பார்ப்பவன் தன் மனத்தினால் தன் ஆத்மாவை
இம்சிக்கமாட்டான். ஆகையால் பரகதியை அடைவான். ( )

பு-ஃவஸ்யநுஹிஸவ-ஃசு யஜோணாநிஸவ-ஃஸஃ
யஃவஸ்யதிதயாசுதாநம் ததோயாதிபராஹதிடி॥

ப்ரக்ருத்யைவசகர்மாணி க்ரியமாணாநிஸர்வஸஃ,
யஃபர்யதிததாத்மாந மகர்த்தாரம்ஸபர்யதி. (ங0)

எவன் வியாபாரங்களெல்லாம் பிரக்ருதியினால்செய்யப்
பட்டனவென்றும், ஆத்துமா அகர்த்தாவென்றும் பார்க்கி
றானே, அவனே ஆத்துமஸ்வரூபத்தைப் பார்க்கிறான். (௩௦)
யஜாஹுதவ்யஹாவ ரெகஸூரிநவஸூதி।

ததவனவஹவிஜாராஃ ஸ்ரஹவஃவப்யுதெததா॥

யதாபூதப்ருதக்பாவ மேகஸ்தமநுபஸ்யதி,
ததவவசவிஸ்தாரம் ப்ரஹ்மஸம்பத்யதேததா.

(௩௧)

எப்பொழுதானால் வஸ்து பேதங்களை ஏகவஸ்துவில்
(பிரக்ருதியில்) இருப்பதாகப் பார்க்கிறானே, அந்தப் பிரக்
ருதியினாலேயே அநேக பிரபஞ்ச விஸ்தாரத்தைப் பார்க்கி
றானே அப்பொழுது ஆத்துமாவை அடைகிறான். (௩௧)

சுநாஹிக்ஷாஹிமஃஃணக்ஷா தூரரிதூயரிவ்யயஃ।

ஸரீரஸூரவிசுளனெய நகரொகிநலிவ்யுதெ॥

கட-வது அத்தியாயம்.

355

அநாதித்வாந்நிர்க்குணத்வா த்பரமாத்மாயமவ்யயஃ,
சரீரஸ்தோபிகௌந்தேய நகரோதிநலிப்யதே.

(௩௨)

356

இந்த முக்கியமான ஆத்துமா ஆதியில்லாமலிருப்பத
னால்நாசமில்லாதது, ஸத்வ ரஜஸ் தமோகுணங்கள் இல்லாம
லிருப்பதனால் சரீரத்திலிருந்தாலும் தான் எதையும் செய்ய
வில்லை, சரீர சுபாவங்களால் பூசப்படாது. (௩௨)

யயாஸவ-ஃமதம்வளக்ஷீர ஞாகாஸம்நோபலிவ்யுதெ।
ஸவ-ஃத்ராஸஸ்திதோதேஹே ததாத்மாநோபலிவ்யுதெ॥

யதாஸர்வகதம்ஸௌக்ஷ்ம்யா தாகாஸம்நோபலிப்யதே,
ஸர்வத்ராவஸ்திதோதேஹே ததாத்மாநோபலிப்யதே. (௩௩)

எப்படி ஆகாசமானது சர்வ வியாப்தமானாலும் சூக்ஷ்
மமாயிருக்கையால் அன்னிய வஸ்துக்களின் சுபாவத்தால்
பூசப்படமாட்டாதோ அப்படியே ஆத்துமாவானவன் எல்

பகவத்கீதை.

லாச் சரீரங்களிலு மிருந்தாலும் சரீர சுபாவங்களால் பூசப்
படமாட்டான். (ந.ந)

யயாபுகாஸயதேஃ க்ருக்ஷஹ்வொகஜிபீரவிஃ
கெஹ்ருக்ஷதீ தயாக்ருக்ஷஹ் புகாஸயதிலாரத॥

யதாப்ரகாஸயதேஃ க்ருத்ஸ்நம்லோகமிமம்ரவிஃ,
கேஹ்ருக்ஷதீததா க்ருத்ஸ்நம்ப்ரகாஸயதிபாரத. (ந.ச)

ஓ பாரதா! எப்படி ஒரு சூரியன் இந்தலோகங்களெல்
லாவற்றையும் பிரகாசிக்கச்செய்கிறானோ, அப்படியே இந்த
ஆத்துமா எல்லாச்சரீரங்களையும் பிரகாசிக்கச்செய்கிறான். ( )

கெஹ்ருக்ஷதீததாபாரதா நவக்ஷஹ்வா
ஹ்ருக்ஷதீததாபாரதா நவக்ஷஹ்வா

சேஷத்ரேஷேத்ரஜ்ஞயோரேவ மந்தரம்ஜ்ஞாநசக்ஷஃஷா,
பூதப்ரக்ருதிமோக்ஷஞ்சயே விதூர்யாந்திதேபரம். (௩௫)

இந்தப் பிரகாரமாக சரீராத்துமாக்களுக்கு பேதங்களை
யும் பூதரூபமான பிரக்ருதி விமோசனத்தையும் அறிகிறவர்
கள் யாரோ அவர்கள் ஆத்துமாவை யடைகிறார்கள். (௩௫)

ஸ்ரீ கீதாஸஃ சேஷத்ரேஷேத்ரஜ்ஞ விபாகயோக மென்கிற
பதின்மூன்றாவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

பதினான்காவது அத்தியாயம்.

குணத்திரய விபாக யோகம்.

ஸ்ரீ கிருஷ்ண வாஹீயம்.

பொஹ்யம்ப்ரவக்ஷாதி ஜ்ஞாநாநாஜ்ஞாநஸ்தி
யஜ்ஞாக்ஷாநயஸுஷெ-வராமலிபிதிகௌமதாம்॥

பரம்பூயஃப்ரவக்ஷ்யாயிஜ் ஞாநாநாம்ஜ்யஞாநமுத்தமம்,
யக்ஜ்ஞாத்வாமுநயஸ்ஸர்வே பராம்வித்திமிதோகதா. (க)

ரிஷிகளெல்லாரும் எந்த ஜ்ஞானத்தையறிந்துகொண்டு இந்த சம்சாரத்திலிருந்து பெரிய சித்தியை யடைந்தார்கள்ளோ, ஜ்ஞானங்களில் சிறந்த அப்படிப்பட்ட வேறொரு ஜ்ஞானத்தை மறுபடியும் உனக்குச் சொல்லப்போகிறேன்.

ஐஹோ நரிவாஸி து ஶிஸையி ஶிராமதாஃ।
வமெஃவிநாவஜாபனெ பூஷயெநவ்யயனிவ॥

இதம்ஜ்ஞாநமுபாஸ்ரித்ய மமஸாதர்ம்யமாகதாஃ,
ஸர்க்கேபிநோபஜா யந்தேப்ரளயேநவ்யதந்திச. (உ)

இந்தஜ்ஞானத்தை ஆசிரயித்து என் சாம்யத்தையடை
ந்தவர்கள் சிருஷ்டியில் ஜனிக்கமாட்டார்கள், பிரளயத்தில்
லயிக்கமாட்டார்கள். (உ)

ஶியொநிஶிஹஹ ஹ தஸிநுமஹஃஷ்யாஶிஹஹ।

ஸஹவஸுவஹஹதாநாஃ ததெதாவதிலாரத॥

மமயோநிர்மஹத்ப்ரஹ்ம தஸ்மின்கர்பந்ததாம்யஹம்,
ஸம்பவஸ்ஸர்வபூதாநாம் ததோபவதிபாரத. (ங)

ஜகத்காரணமான மகத்தான பிரம்ம (பிரக்ருதி) என்
சரீரமானது, அதினிடத்தில் நான் கர்ப்பத்தை (சேதனவர்

க்கத்தை) வைக்கிறேன். அர்ஜுனா! அதனால் (பிரம்மாதிஸ்தம்ப பர்யந்தம்) எல்லாப் பொருள்களுக்கும் உத்பத்தியுண்டாகின்றது. (௩)

ஸவ-யொநிஷ-கௌதேய சிவ-த-யஸம்ஸவம் தீயாஃ।

தாவாஸ ஹரிஹரேஷாநி ரஹம்ஹீஜயுஷிவிதா॥

ஸர்வயோநிஷ-கௌந்தேய மூர்த்தயஸ்ஸம்பவந்தியாஃ,
தாஸாம்ப்ரஹ்மமஹத்யோநி ரஹம்பீஜப்ரதஃபிதா. (ச)

கௌந்தேயா! யோனிகளெல்லாவற்றிலும், (தேவமன்னுஷ்யாதி ஜாதிகளெல்லாவற்றிலும்) எந்தெந்தசரீரங்கள் உண்டாகின்றனவோ அவைக ளெல்லாவற்றுக்கும் மகத்தான பிரம்ம (பிரக்ருதி) யோனி (உத்பத்தி ஸ்த்தானம்) ஆகும். நான் பீஜப்பிரதனாகிய (சேதனவர்க்கத்தைச் சேர்ப்பவனாகிய) தகப்பனாகிறேன். (ச)

ஓ பாபரகிதனே! அந்த குணங்களில் சத்வகுணம் நிர்
மலத்வத்தால் ஜ்ஞான ஜனகமும் ஆரோக்கிய ஜனகமும்
ஆகும். அது சுகத்திலும் ஜ்ஞானத்திலும் விருப்பத்தை யுண்
டாக்கி, புருஷனை பந்திக்கின்றது. (சு)

ரஜோராமாகாதகஸ்விதி த்யுஷாஸம்மஹிபூஷ்வபூ||
தனிஸ்யூ திகளனெய கசி-ஸம்மெநெஹிநடி||

ரஜோராகாத்மகம்வித்தி த்ருஷ்ணாஸங்கஸமுத்பவம்,
தந்ரிபத்நாதிகௌந்தேய கர்மஸங்கேதேதஹிநம். (எ)

ரஜோகுணம்காமரூபம், த்ருஷ்ணைக்கும் (ஆசைக்கும்)
புத்திர மித்திராதி வஸ்துக்களில் விருப்பத்துக்கும் காரண
மாய், அவற்றுக்குக் காரணங்களான கர்மங்களில் விருப்
பத்தை யுண்டாக்கி ஆத்துமாவை பந்திக்கின்றது. (எ)

தசிஸூஜ்ஞாநஜஸ்விதி ரொஹநஸவபுஹிநாடி||
பூரிதாயஸூநிபூலி ஸுனிஸ்யூ திலாராத||

தமஸ்த்வஜ்ஞாநஜம்வித்தி மோஹநம்ஸர்வதேஹிநாம்,
ப்ரமாதாலஸ்யநித்ராபிஸ் தந்நிபத்நாதிபாரத. (அ)

தமோகுணம் அஞ்ஞானத்தா லுண்டாகின்றது, இது
எல்லாப் பிராணிகளின் மோகத்துக்கு (பிரம்மைக்குக்)
காரணமென்று தெரிந்துகொள்வாயாக. ஓ அர்ஜுன! அந்
தத் தமோகுணம் பிரமாதம் ஆலஸ்யம் நித்திரை என்பவை
களை டுண்டாக்கிப் புருஷனைப் பந்திக்கின்றது. (அ)

ஸத்வம்ஸுகேஸஞ்சயதி ரஜஃ கர்மணிபாரத।

ஜ்ஞாநமாவ்ருத்யதுதமஃ ப்ரமாதேஸஞ்சயத்யுத॥

ஸத்வம்ஸுகேஸஞ்சயதி ரஜஃ கர்மணிபாரத,
ஜ்ஞாநமாவ்ருத்யதுதமஃ ப்ரமாதேஸஞ்சயத்யுத. (க)

அர்ஜுன! சத்வகுணம் சுகத்தில் புருஷனை பந்திக்கின்
றது, ரஜோகுணம் கிரியையில் பந்திக்கின்றது. தமோகுணம்

ஜ்ஞானத்தை மறைத்து விபரீதஜ்ஞானத்தை யுண்டாக்கி
விபரீத வியாபாரத்தில் பிரவர்த்திக்கச் செய்கின்றது. (கூ)

ரஜஸ்தீக்ஷாஸூட்சுய ஸ்துதவதிவாரத।

ரஜஸ்து தஜெஸுவ தஜஸ்து ரஜஸ்யா॥

ரஜஸ்தமஸ்சாபிபூய ஸத்வம்பவதிபா.த,

ரஜஸஸத்வம்தமஸ்சைவ தமஸஸத்வம்ரஜஸ்ததா.

(க0)

அர்ஜுன! சத்வ குணமானது ரஜோ குணத்தையும்
தமோகுணத்தையும் திரஸ்கரித்து பிரகாசிக்கின்றது, ரஜோ
குணமானது சத்வகுணத்தையும் தமோகுணத்தையும் திர
ஸ்கரித்து பிரகாசிக்கின்றது, அப்படியே தமோகுணமானது
சத்வகுணத்தையும் ரஜோகுணத்தையும் திரஸ்கரிக்கின்றது.
ஸவ-உரொஷ-ஹெஸூபிநு ப்ருகாஸ உவஜாயதெ।

ஜாந்யதா ததாவிஷ்யா திவ்யஜ்ஞஸகவிக்ருத॥

கச-வது அத்தியாயம்.

365

ஸர்வாத்வாரோஷுதேஹேஸ்மிந் ப்ரகாஸஉபஜாயதே,
ஜ்ஞாநம்யதாததாவித்யாத் விவ்ருத்தம்ஸத்வமித்யுத. (கக)

இந்த தேகத்தில் சமஸ்தமான சக்ஷுராத்ரி யிந்திரிய
ரூபமான ஜ்ஞானமார்க்கங்களில் எப்பொழுதுநிஜஸ்வரூபத்
தைத் தெரிவிக்கிற தத்துவஜ்ஞானம் உண்டாகுமோ அப்
பொழுது சத்துவகுணமே விருத்தியடைந்திருக்கிறதென்று
தெரிந்துகொள்ளவேண்டும். (கக)

யொஹ்யு-திராரஹஃ கரிணாரிஸிஸுஹா।

ரஜஸ்யு தாநிஜாயநை விவ்ருதேபரதர்ஷப॥

லோபஃப்ரவ்ருத்திராரம்பஃ கர்மணாமஸம்ப்ருஹா,
ரஜஸ்யேதாநிஜாயந்தே விவ்ருத்தேபரதர்ஷப. (கஉ)

அர்ஜுன! லோபம், வியாபாரம், கர்மாரம்பம், அஸா
ந்தி, ஸ்ப்ருஹை, இவை ரஜோகுணம் அதிகரித்தபோது
உண்டாகும். (கஉ)

மான ஆத்மஸ்வரூபத்தை யறிந்த ஜ்ஞானிகளுடைய நிர்மல
மான குலங்களில் பிறக்கிறான். (கச)

ரஜஸிபுஷ்யம்மகவா கசி-ஸம்ஸிஷு-ஜாயதெ।

தயாபுரீ நஸூரிஸிசி-ஸ்யொநிஷு-ஜாயதெ॥

ரஜஸிப்ரளயங்கத்வா கர்மஸங்கிஷு-ஜாயதே,
ததாப்ரலீநஸ்தமஸி மூடயோநிஷு-ஜாயதே. (கடு)

ரஜோகுணம் விருத்தியானபோது மரணமடைந்தவன்
சுவர்க்காதிபலங்களை விரும்பிக் கர்மங்களைச் செய்பவர்களு
டைய குலத்தில் பிறக்கிறான், தமோகுணம் விருத்தியான
போது மரணமடைந்தவன் புருஷார்த்தத்துக்குத் தகாத
ஜன்மத்தில் பிறக்கிறான். (கடு)

கசி-ஸம்ஸு-தஸ்யாஹு ஸாக்ஷிகம்நிசி-ஸம்ஸயபு।

ரஜஸஸு-ஹம்-ஹி-ஸிஜாநம்-தசிஸம்ஸயபு॥

கர்மணஸ்ஸுக்ருதஸ்யா ஹுஸ்ஸாத்விகம்நிர்மலம்பலம்,
ரஜஸஸ்துபலந்துக்க மஜ்ஞாநந்தமஸிபலம்.

(கக)

(25)

பலத்தை விரும்பாமல் பகவதாராதனரூபமாகச் செய்
யப்பட்ட கர்மத்துக்குப்பலமான துக்ககந்தமில்லாத சுகமே
சத்துவகுணபலம், ரஜோகுணத்துக்குப் பலம் துக்கமாகும்,
தமோ குணத்துக்குப் பலம் அஜ்ஞானமென்று சொல்லு
வார்கள்.

(கக)

ஸ்தா தஜாயதேஜ்ஞாந ரஜஸொவொஹவவ||

புஷ்டிரொஹளதஸொ ஹவொதாஜாநஸிவவ||

ஸத்வாத்ஸஞ்ஜாயதேஜ்ஞாநம்ரஜஸோலோபஏவச,
ப்ரமாதமோஹளதமஸோ பவதோஜ்ஞாநமேவச.

(கஎ)

சத்துவகுணத்தால் ஜ்ஞானமும், ரஜோ குணத்தால்
லோபமும், தமோகுணத்தால் பிரமாதமும் விபரீதஜ்ஞான
மும் அஜ்ஞானமும் உண்டாகும்.

(கஎ)

கச-வது அத்தியாயம்.

369

ஊயு-ம் மஹ நிஸ தஸா ரியெயு திஷ்ட-ந்திராஜஸாஃ।
 ஜவந்யு-மஹணவ்ய திஸா சுயொ-மஹ-ந்தி-தாஸாஃ॥

ஊர்த்வங்கச்சந்திஸத்வஸ்தா மத்யேதிஷ்டந்திராஜஸாஃ,
 ஜகந்யகுணவிருத்திஸ்தா அதோகச்சந்திதாமஸாஃ. (கஅ)

சத்துவகுணத்தி லிருப்பவர்கள் மேலே போகிறார்கள்
 (மோக்ஷத்தை யடைகிறார்கள்,) ரஜோகுணத்தி லிருப்பவர்
 கள் மத்தியத்தில் நிற்கிறார்கள் (தேவ மநுஷ்யாதி ஜன்மங்
 களில் திரிகிறார்கள்,) தமோகுண நிஷ்ட்டர்கள் தாழ்ந்த
 குணக்கிரியைகளை யாசிரயித்து அதோகத்தியை யடைகிறார்
 கள் (சன ஜன்மங்களை யடைகிறார்கள்.) (கஅ)

நாந்யு-மஹணெஹுஃக த-ரா-ம் யஜாஹுஷா ந-வஸ்யுதி।
 மஹணெஹுஃபா-வெ தி ரஜாவ-ஸாயி-மஹ தி॥

நாயங்குணேப்யகர்த்தா ரம்யதாத்ரஷ்டாநுபர்யதி,
குணேப்யஸ்சபரம்வேத்திமத் பாவம்ஸோதிகச்சதி. (கக)

ஜ்ஞான முள்ளவன் எப்பொழுது சத்வ ரஜஸ் தமோ
குணங்களைப் பார்க்கிலும் வேறு கர்த்தாவை யறியாமல்
இந்தக்குணங்களெல்லாவற்றைப்பார்க்கிலும் விலக்ஷணான
ஆத்துமாவை அகர்த்தாவென்று அறிகிறானே அவன் என்
பாவத்தை அடைகிறான். (கக)

மணாநகாநகீத்யகீநு ஷேஹீஷேஹஸரிஷ்வாநு।
ஜநரீத்யுஜாராஜுஃஸெவ விஃஸெகாரீதரிஸுஃஸெக॥

குணநேதாநதீத்யத்ரீந்தேஹீ தேஹஸமுத்பவாந்,
ஜநம்ருத்யுஜராதுஃகைர் விமுக்தோம்ருதமஸ்ஸுதே. (உ௦)

இந்த தேகியான ஆத்துமா தேகத்திலுண்டான இந்த
மூன்று குணங்களையும் அதிகக்கிரமித்து, பிறப்பு இறப்பு

கச-வது அத்தியாயம்.

முதுமை துக்கம் இவைகளால் விடப்பட்டவனாய் ஆத்துமா
னுபவத்தை யடைகிறான். (உ௦) 372

அர்ஜுன வாக்கியம்.

கெகலி-ஹெஹீ ந-ணா நெதாநதீதே தாலவதிபு
ஹா। கிரிவாரஃகயஹெதாஃ ஹீ ந-ணா நதிவாதெத॥ பசுவத்தினைத்.

கைர்லிங்கைஸ்தீர்ந்குணநே தாநதீதோபவதிப்ரபோ,
கிமாசாரஃகதஞ்சைதாம் ஸ்தீர்ந்குணநதிவர்த்ததே. (உ௧)

பிரபுவே! இந்த மூன்று குணங்களை அதிகக்கிரமித்தவன்
எந்த அடையாளங்களோடு கூடியிருப்பான், அவன் எந்த
ஆசாரத்தையுடையவன், எந்தவுபாயத்தினால் அவன் மூன்று
குணங்களையும் அதிகக்கிரமிப்பான். (உ௧)

ஸ்ரீ கிருஷ்ண வாக்கியம்.

புராஸம் உபுபுதினு ஜொஹஜெவ உபாணவ
நடுவடிஸம் உபுபுதாநி நநிவுதாநிகாங்குதி॥

ப்ரகாஸஞ்சப்ரவ்ருத்திஞ்ச மோஹமேவசபாண்டவ,
நத்வேஷ்டிஸம்ப்ரவ்ருத்தாநி நநிவ்ருத்தாநிகாங்குதி. (உஉ)

ஓ ப்ரண்டவா! தனக்கு (இஷ்டமில்லாத ஆத்மேதர
வஸ்துக்களில்) பிரவர்த்தித்த (சத்துவ காரியமான) பிரகா
சத்தையும், (ரஜோ காரியமாகிய) யத்நத்தையும், (தமோ
காரியமாகிய) மோகத்தையும் துவேஷிக்கமாட்டான். (அப்
மடியே ஆத்மேதரமான இஷ்ட வஸ்துக்களில்) பிரகாச
வியாபார மோகங்கள் நிவர்த்தித்தாலும் அவற்றை விரும்ப
மாட்டான். (உஉ)

உடாஸீ நவடாஸீநொ ம-ஹெனயெ-நா நவிவாய்யெதா
முணாவத-ஹெத்யெவ யொவதிஷ்-திநெ-மெதா॥

உதாஸீநவதாஸீநொ குணையோநவிசால்யதே,
குணாவர்த்தந்தஇத்யேவ யோவதிஷ்ட்டதிநேங்கதே. (உந)

எவன் மத்தியஸ்தன்போல (ராகத்துவேஷமில்லாமல்)
இருப்பவனாய், சத்வ ரஜஸ் தமோகுணங்களால் அசைக்கப்
படமாட்டானே, மேலும் எவன் அந்தக் குணங்கள் தங்கள்
காரியங்களில் இருக்கின்றனவென்று நினைத்து தான் எதை
யுஞ்செய்யாமல் சும்மா இருக்கிறானே. (உந)

ஸரீர-ஹிவஸு-வஸுஸு ஸரீரொஷ்டாஸுகா-ஹந்
த-யூபியாபியொயீர ஸு-யூநிநா தவ-ஹ-தி॥

ஸமதுகஸுகஸ்வஸ்த ஸமலோஷ்டாபம்மகாஞ்சநஃ,
துல்யப்ரியாப்ரியோதீர ஸ்துல்யநிந்தாத்மஸம்ஸ்துதிஃ. (உ௪)

துக்கத்திலும் சுகத்திலும் சமசித்தனாய் ஆத்துமாவி-
னிதத்திலேயே நின்று, மண்ணுங்கட்டி, கல், பொன் இவ-
ற்றை சமமாய்நினைத்து. பிரியாப்பிரியங்களைச் சமமாய்நினை-
த்து, தத்துவ விவேகமுண்டாகி, தன்னை நிந்தித்தாலும்
துதித்தாலும் சமமாய் நினைப்பவன் எவனோ. (உ௪)

மாத்ராவந்யொஸ்துல்யஸ்துல்யோமித்ராரிபக்ஷயோஃ
ஸர்வாரம்பபரித்யாகே குணாதீதஸ்ஸஉச்சயதே.

மாநாவமானயோஸ்துல்யஸ்துல்யோமித்ராரிபக்ஷயோஃ,
ஸர்வாரம்பபரித்யாகே குணாதீதஸ்ஸஉச்சயதே. (உ௫)

மாணவமானங்களையும் மித்திர பக்ஷசத்துருபக்ஷங்களை
-சமமாகநினைத்து பிரயத்னங்களெல்லாவற்றையும் விட்டவன்

எவனோ, அவனே சத்துவ ரஜஸ் தமோகுணங்களை விட்டவ
னென்று சொல்லப்படுகிறான். (உரு) 376

ஜாமயொவ்யுவிவாரொண லகியொமநஸவதெ
ஸமுணா ஸுதீதீதெத்யுதாநு ஸஹலயாயகஸ்தெ॥

மாஞ்சயோவ்யபிசாரேண பக்தியோகேநஸேவதே,
ஸகுணாஸமதீத்யைதாந் ப்ரஹ்மபூயாயகல்பதே. (உசு)

எவன் என்னை ஏகநிச்சயத்தோடுகூடின பக்தியோகத்
தால் பவிக்கிறானோ, அவனும் இந்த மூன்று குணங்களையும்
அதிக்கிரமித்து பிரம்மஸ்வரூப பிராப்திக்குத் தகுந்தவனாகி
றான். (உசு) பகவத்கீதை.

ஸஹொணாஹிபு-திஷ்டாஹ ஜீயதஸ்யாவ்யஸ்யுய
ஸாஸ்தஸ்யுயயஜீ-ஸ்யு ஸாவொஸ்யுகாந்திகஸ்யுய॥

ப்ரஹ்மணோஹிப்ரதிஷ்ட்டாஹ் மம்ருதஸ்யாவ்யயஸ்யச,
பரப்ரவ்தஸ்யசதர்மஸ்ய ஸுகஸ்யைகாந்திகஸ்யச. (௨௭)

ஆனந்தரூபமாய் சாசுவதமான ஆத்துமாவுக்கும் சாசு
வதமான தர்மத்துக்கும் (ஐசுவரியத்துக்கும்,) அத்தியந்திக
சுகத்துக்கும் நானே இருப்பிடம். (௨௭)

ஸ்ரீ சீதாஸு குணத்திரய விபாக யோக மென்கிற
பதினான்காவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

பதினேந்தாவது அத்தியாயம்.
புருஷோத்தமப் பிரப்தி யோகம்.

ஸ்ரீ கிருஷ்ண வாக்கியம்.

ஊயு-க்ருயஸ்யஸூராவ ஸூசுமஹாஹு-ரவ்யயஸு।
மநாஹ்ஸியஸ்யபண்ண-பாநி யஸூஹ்வெஹ்வெஹ்விக்॥

ஊர்த்வமூலமதஸ்ஸாக மஸ்வத்தம்ப்ராஹு-ரவ்யயம்,
சந்தாம்ஸியஸ்யபர்ணாநி யஸ்தம்வேதஸவேதவித். (க)

சம்சாரமே அஸ்வத்தம், ரப்தலோகங்களுக்கு மேலா
யிருக்கிற சதுர்முகனே இதற்கு வேர், பூமியிலிருக்கிற ஜங்க
மஸ்த்தாவரமானவஸ்துக்களெல்லாம் கிளைகள். நல்ல ஆத்ம
ஜ்ஞானம் பிறந்தாலல்லது இது நிவர்த்தியாகாமையால் நித்

தியம், சுவர்க்காதிபலார்த்தங்களான கர்மங்களை பிரதிபாதி
த்து சம்சார விருக்ஷத்தை விருத்திசெய்வதனால் வேதங்கள்
இதற்கு இலைகளென்று சொல்லப்பட்டன. (க)

சுயஸூராயு ॥ பூஸ்யதாஜஸ்யஸாரவா
மணபூவ்யஜாவிஷய பூவாஹாஃ।
சுயஸூரிஹா நநுநுஸனாதாநி .
கரிநாநுஸநீநிரிநுஷ்யொஹெ॥

அதச்சோர்த்வம்ப்ரஸ்ருதாஸ்தஸ்யஸாகா குணப்ரவ்ருத்தாவிஷ
யப்ரவாஹாஃ, அதச்சமூலாந்யநுஸந்த்நாநி . கர்மாநுபந்திரிமநுஷ்ய
லோகே. (உ)

அந்த விருக்ஷத்தினுடைய சாகைகள் கீழிலும் மேலி
லும் (மனுஷ்யாதிருபமாகவும் தேவாதிருபமாகவும்) வியா
பித்திருக்கின்றன. அவை சத்துவ ரஜஸ் தமோ குணங்க

ளால் விருத்தியடைகின்றன, சப்தாதி விஷயங்களே அந்த சாகைகளுக்குத் தளிர்கள், அதின்கீழே மனுஷ்ய லோகத்திலும் கர்மங்கள் என்கிற அவிச்சின்னங்களான சிறுவர்கள் அநேகமாகச் சம்பந்தித்திருக்கின்றன. (உ)

நர-ஓவரிஸ்யஹதயொவயுதெ

நர்னொ நவாஜி ந-ஓவஸஃபு கிஷா।

ஈஸ்யஸ்யரி நஃஸ-ஓவிர-ஓவரி-ஓவ

ரிஸஃமஸஃஹுணடிபெ நஹிஷா॥

நரூபமஸ்யேஹததோபலப்யதே நார்தோநசாதிரநசஸம்ப்ரதிஷ்டா, அஸ்வத்தமேநம்ஸ-ஓவிர-ஓவஸங்கஸஸ்த்ரேணத்ருடேநசித்வா.

இந்த லோகத்தில் இதின் ஸ்வரூபமும், நாசமும், ஆரம்பமும், அஜ்ஞானரூபமான ஆதாரமும் அறியப்படாது. ஸ்த்திரமாக நான்கு பக்கத்திலும் வேரூன்றின இந்த அஸ்

வத்தத்தை(ஆக்துமஜ்ஞானத்தினால்) த்ருடமான அஸங்கம்
(குணங்களில்விருப்பத்தைவிடுதல்) என்கிறவாளால்வெட்டி.

ததஃவடினாதுரிஜா மி-ஃதவ்யம்

யஸிங்மதாநநிவத-ஃனில-ஃயம்।

தஸிவவாஜ்யம்வாந-ஃஷம்பு-வஜெ

ய-ஃபு-வஜ-ஃ புஸ்யதாவாநாணீ॥

ததஃபதந்தத்பரிமார்க்கிதவ்யம் யஸ்மிந்கதாநநிவர்த்தந்திபூயஃ,
தமேவசாத்யம்புருஷம்ப்ரபத்யேயதஃ ப்ரவ்ருத்திப்ரஸ்ருதாபுராணி.

அதனால் என்கேபோனவர்கள் மறுபடியும்பிறக்கமாட்
டார்களோ அந்த பிராப்யத்தைத் தேடவேண்டியது. எவ
னிடத்திலிருந்து புராதனமான இந்தக் குணங்களில் ஆஸ
க்தி பிரசரித்ததோ அந்த ஆதிபுருஷனை (பகவானை) சரண
மாய் பஜிக்கவேண்டும். (ச)

நிஜோநொஹாஜித ஸம்மொஷா

சுய்யாதநீத்யா விநியூதகாரிம்।

உநெநகீதாஸுபடிஃவஸம்நெஜு

மஹ்நுரிபாஃபடிவ்யபந்தகம்॥

நிர்மாநமோஹாஜிதஸங்கதோஷா அத்யாத்மநீத்யாவிரிவர்த்த
காமாஃ, த்வந்த்வைவர்விமுக்தாஸ்ஸுகதூஃ கஸம்ஜ்ஞார்கச்சந்த்யமூ
டாஃபதமவ்யயந்தத். (௮)

அநாத் துமாவில் ஆத்தமாபிமான ரூபியாகிய மோகத்
தைவிட்டு, சத்துவ ரஜஸ் தமோ குணங்களில் விருப்பத்தை
வென்று, ஆத்தமா ஜ்ஞானத்தில் விருப்பமுண்டாகி, அன்
னியமான எண்ணங்க ளெல்லாவற்றையும்விட்டு, சுகதுக்கங்
கள் என்கிற த்வந்த்வங்களால் விடப்பட்டவர்களாய், ஆத்
துமா இது, அநாத் துமா இது, என்கிற விவேகமுள்ளவர்

கள், அபரிமிதஜ்ஞானரூபமான ஆத்தாமஸ்வரூபத்தையடை
கிறார்கள். (ந)

நதஜ் ஸபதெ தஸ-ஞெய-நா நஸஸாஜெஜா நவாவஃ||
யஜ்ஜா நநிவ த-ஞெ தஜாஜிவாஜிஜி||

நதத்பாஸயதேஸ-ஓர்யோ நஸஸாங்கோநபாவகஃ,
யத்கத்வாநநிவர்த்தந்தே தத்தாமபரமம்மம.

அந்த ஆத்துமாவின்னுடைய தேஜஸை, சூரியனாகிலும் சந்திரனாகிலும் அக்கினியாகிலும் பிரகாசிக்கச் செய்யமாட்டார்கள். எதை யடைந்தபிறகு மறுபடியும் பிரக்ருதி சம்பந்தமில்லையோ, அந்தச் சிறந்த ஒளியுருவான ஆத்மஸ்வரூபம் எனது (என் ஸ்வரூபம்) (ஈ)

8. செவ்வாம்பொழீவனொகொ ஜீவஹிதஸுநாதந்.

சிநவ்ஷாணீஃ தியாணி ப்ருதிஸ்தாநிகஷ-தி॥

கருவது அத்தியாயம்.

மமைவாம்போஜீவலோகே ஜீவபூதஸ்ஸநாதநஃ,
மநஷ்ஷஷ்ட்டாநீந்த்ரியாணி ப்ரக்ருதிஸ்தானிகர்ஷதி, (எ)

சாக்ஷதமான என் அம்ஸமே ஜீவரூபமாய் இந்த ஜீவ
லோகத்திலிருந்து, பிரக்ருதி ரூபங்களான சரீரங்களிலிருக்
கிறமனத்தோடுசேர்ந்த ஆறிந்திரியங்களையும்இழுக்கின்றது.
ஸரீராய்மடிவாஹோதி யஜ்வாஹுதாரிதீஸாஃ।

மூ ஹீஹெக்வதாநிஸம்யாதி வாய—ம—நாநிவாஸயாக்।

ஸரீரம்யதவாப்நோதியச்சாப் யுத்க்ராமதீஸ்வர,
க்ருஹீத்வைதாநிஸம்யாதி வாயுர்கந்தாநிவாஸயாத். (அ)

வாயுவானது வாசனையுள்ள வஸ்துக்களிலிருந்து சூக்ஷ்
மமான கந்தாம்ஸத்தை கிரகிப்பதுபோல, இந்து ஆத்துமா
எந்தச் சரீரத்தை ஆசிரயிக்கின்றதோ, எந்தசரீரத்திலிருந்து
வெளியில் போகின்றதோ, அவ்விடயங்களிலெல்லாம் இந்த

இந்திரியங்களை (சூக்ஷ்மரூபமாக) கிரகித்துக்கொண்டு போகின்றது. (26)
(அ)

ஸூராத்ரௌக்ஷணஸூரநாஸநாஸாணவெவய
சுயிஷாய ரீநஸூராயம் விஷயாநாவஸவதெ||

ஸ்ரோத்ரஞ்சக்ஷணஸ்பர்ஸநஞ்ச ரஸநங்ராணமேவச,
அதிஷ்டாயமநஸ்சாயம் விஷயாநுபஸேவதே. (க)

சுரோத்திரம், நேத்திரம், ஸ்பர்ஸேந்திரியம், ஜிஹ்வை
கிராணம், மனம் இவைகளை வசப்படுத்திக்கொண்டு, ஆத்
துமா சப்தாதி விஷயங்களை அனுபவிக்கின்றது. (க)

உதாரணெஸ்ஸிதவாவி லாஜாநாநாபாணாதிதழ்||

வீரேபாநாநாவஸூனி பஸூனிஜாநாக்ஷணம்||

கநி-வது அத்தியாயம்.

385

உதக்ராமந்தம்ஸ்திதம்வாபி புஞ்ஜாநம்வாகுணர்வீதம்,
விழுடாநாநுபர்யந்தி பர்யந்திஜ்ஞாநசக்ஷுஷி: (க0)

386

பிரக்ருதிசம்பந்தமான குணங்களோடுசேர்ந்த ஆத்து
மாவை, தத்துவ ஜ்ஞானமில்லாதவர்கள் எழுந்திருக்கும்
போதாகிலும், நிற்கும்போதாகிலும், விஷயங்களை யனுப
விக்குப்போதாகிலும் பார்க்கமாட்டார்கள், ஜ்ஞானத் திரு
ஷ்டியுள்ளவர்கள் பார்க்கிறார்கள். (க0)

பகவத்.

யதனொயொயிநநெஸ்தநம் வஸ்யுஜ்யாதநயவ்விதடி
யதனொவ்யுதாதாநாநெநநம்வஸ்யுஜ்யெதஸ: (க0)

கூதை.

யதந்தோயோகிநஸ்சைநம் பர்யந்த்யாத்மந்யவஸ்திதம்,
யதந்தோப்யக்ருதாத்மானோ நைநம்பர்யந்த்யசேதஸ: (கக)

ஆத்தும ஜ்ஞானத்தில் பிரயத்நம் செய்துகொண்டிருக்
கிற யோகிகள் சிலர் சரீரத்திலிருக்கிற இந்த ஆத்துமாவைப்

பார்க்கிறார்கள், யதாம் செய்தாலும் (பகவத் பிரபத்தி யில்)
 லாமையால்) பரிசுத்த மனமில்லாதவர்கள் இந்த ஆத்துமா
 வைப் பார்க்கமாட்டார்கள். (கக)

யதாதித்யகதந்தேஜோ ஜகத்பாஸ்யதேகிலம்।

யச்சந்த்ரமவியச்சாக்நௌ தத்தேஜோவித்திமாமகம்॥

யதாதித்யகதந்தேஜோ ஜகத்பாஸ்யதேகிலம்,

யச்சந்த்ரமவியச்சாக்நௌ தத்தேஜோவித்திமாமகம். (கஉ)

லோகமெல்லாவற்றையும் பிரகாசிக்கச் செய்கிற சூரிய
 னிடத்திலிருக்கிற ஒளியும், சந்திரனிடத்திலிருக்கிற ஒளி
 யும், அக்கினியிலிருக்கிற ஒளியும் என்னுடைய ஒளியே
 யென்று தெரிந்துகொள்வாயாக. (கஉ)

மாபிவிஸ்யாஹவதாநி யாரயாஹவொஜஹா।

வஹாஹிவளஷயஸவ-ஹ ஸொஹொஹவகுவா ரஸாதகஃ॥

கரு-வது அத்தியாயம்.

387

காமாலிப்யாசபூதாநி தாரயாம்யஹமோஜஸா,
புஷ்ணமிசௌஷதீஸ்ஸர்வா ஸ்ஸோமோபூத்வாரஸாத்மகஃ. ()

நான் பூமியை அனுப்பிரவேசித்து என் சக்தியால் வஸ்துக்களெல்லாவற்றையும் தரிக்கிறேன், அமிருதரஸமயனான சந்திரனாய் நான் ஒஷதிகளெல்லாம் விருத்திசெய்கிறேன். ()
கஹம்வெஸூநரொஹ-ஓக்ஷாபூரணிநாஹெஹிஸி தஃ
பூரணாவாநஸூராய-தஃ வஹ்யூனம்உத-வி-யபூ||

அஹம்வைஸ்வாநரோபூத்வா ப்ராணிநாந்தேஹமாஸ்ரிதஃ,
ப்ராணபாநஸமாயுக்தஃ பசாம்யநஞ்சதூர்விதம். (கச)

நான் அக்கினிபூபனாய் சர்வ பிராணிகளின் சரீரங்களை யும் ஆசிரயித்து பிராண பானங்களோடுகூடி ! காத்தியம், சோஷ்யம், லேஹ்யம், பேயம், என்று) நான்குவிதமான அன்னங்களை பசனம் பண்ணுகிறேன். (கச)

ஸவ-ஸ்யு-வா-ஹம்-ஹு-ஸு-நி-வி-ஷ்ட-
 ரி-த-ஸ்யு-தி-ஜ-ந-பா-ஹ-ந-ம்-
 வெ-ஷ்ட-ஸ-வெ-ந-ஹ-ஷெ-வ-
 வெ-ஷ்ட-ஷெ-வ-வி-ஷெ-வ-வா-ஹ-ம்-॥

ஸர்வஸ்யசாஹம்ஹ்ருதிஸந்நிவிஷ்டோ மத்தஸம்ருதிர்ஜ்ஞாந
 மபோஹநஞ்ச, வெதைஸ்ரஸர்வைவரஹமேவவேத்யோ வேதாந்தக்
 ருதவேதவிதேவசஹாம். (கரு)

எல்லா வஸ்துக்களுக்கும் நான் இருதயத்தி லிருக்கிற
 வன், அனுபவித்த வஸ்துக்களை ஸ்மரித்தலும், புதியவற்றை
 அறிதலும், ஊகித்தலும் என்னாலேயே உண்டாகின்றன.
 வேதங்க ளெல்லாவற்றிலும் நானே யறியத்தகுந்தவன்,
 வேதங்களுக்கு (வேதோக்த கர்மங்களுக்கு) பலம் கொடுக்
 கிறவனும் நானே, வேதங்களை அறிந்தவனும் நானே. (கரு)

கரு-வது அத்தியாயம்.

389

அவ்விருவருள் ஒருவன் ஸ்ரீரன், மற்றொருவன் அக்ஷரன்.
பிரக்ருதிசம்பந்தமான பிராணிகளெல்லாம் (பத்தாத் துமா)
ஸ்ரீரன், கூடஸ்தன் (பிரக்ருதிசம்பந்தத்தைவிட்ட முக்தாத்
துமா) அக்ஷரன் என்று சொல்லப்படுகிறார்கள். (கக)

உத்தமீபுருஷஸ்த்வந்யஃ பரமாத்மேத்யதாஹ்ருதஃ,
யோலோகத்ரயமாவிர்ய பிபர்த்யவ்யபநஸ்வரஃ. (கௌ)

உத்தமீபுருஷஸ்த்வந்யஃ பரமாத்மேத்யதாஹ்ருதஃ,
யோலோகத்ரயமாவிர்ய பிபர்த்யவ்யபநஸ்வரஃ.

உத்தமீபுருஷஸ்த்வந்யஃ பரமாத்மேத்யதாஹ்ருதஃ,
யோலோகத்ரயமாவிர்ய பிபர்த்யவ்யபநஸ்வரஃ.

உத்தமீபுருஷஸ்த்வந்யஃ பரமாத்மேத்யதாஹ்ருதஃ,
யோலோகத்ரயமாவிர்ய பிபர்த்யவ்யபநஸ்வரஃ. (கௌ)

மூன்று லோகங்கள்னுள்ளும் பிரவேசித்துத் தாங்கிக்
கொண்டிருக்கிற வியயமில்லாத (பிரக்ருதி சம்பந்ததோஷம்
பற்றாத) பரமாத்மாவென்று சொல்லப்படுகிற உத்தமபுரு
ஷன் இந்த இரண்டைப்பார்க்கிலும் விலக்ஷணன். (கௌ)

யஸாத ரஸீதொ ஹரிக்ஷராடிவிஷாதூரீ|

சுதொஷி. யொவெஷெவ பூயிதஃபுரஃஷாதூரீ||

யஸ்மாத்ஷரமதீதோஹ மக்ஷராதபிசோத்தமஃ,
அதோஸ்மிலோகேவேதேச ப்ரதிதஃபுருஷோத்தமஃ. (கஅ)

எதனால் நான் கூடாபுருஷனை அதிசயித்து அகூடாபுரு
ஷனைப் பார்க்கிலும் சிறந்தவனாயிருக்கிறேனோ, அதனாலே
யே லோகத்திலும் வேதத்திலும் புருஷோத்தமனென்று
பிரசித்தனாயிருக்கிறேன். (கஅ)

யொரோசெவ்ஸ்கி - ஓயோ ஜாநா திவாநாஷா தூரீ! ஸஸவ-_லவிஜ் ஜதிராம் ஸவ-_லவெநஹாநாது॥

யோமாமேவமஸம்மூடோ ஜாநாதிபுருஷோத்தமம்,
ஸஸர்வவித்பஜதிமாம் ஸர்வபாவேநபாரத.

(55)

பாரதா! எவன் இப்படி புருஷோத்தமனான என்னை
பிரமை யில்லாமல் தெரிந்துகொள்ளுகிறானோ அவன் எல்
லாம் தெரிந்தவன், அவனே எல்லாவிதங்களாலும் என்னை
பவிர்க்கிறான். (கக)

(கக)

ஐதிமஹுதசிஸாஸ்திரிஷிஸ்தஸ்யாநவம்

வணதடி யாபுலிபிராது துராகுதகதயுலாபாருதி॥

இதிசூன்யதமம்ஸாஸ்த்ர மிதமுக் தம்மயாநக,

ஏதத்புத்வாபுத்திமாந் ஸ்யாத்க்ருதக்ருத்யஸ்சபாரத.

(2.0)

இது ரகஸ்யங்களுக்கெல்லாம் ரகஸ்யமானசாஸ்த்திரம்
ஒ பாபரகிதனே! இது என்னால் உனக்குச் சொல்லப்பட்
டது. ஒ பாரதா! இதையறிந்த மனிதன் புத்திமானாவான்,
கிருதக்கிருத்தியனாவான். (௨௦)

ஸ்ரீ கீதாஸு புருஷோத்தம பிராப்தி யோக மென்கிழ
பதினேந்தாவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

பதினாறாவது அத்தியாயம்.
தேவாசுர சம்பத் விபாக யோகம்.

ஸ்ரீகிருஷ்ணவாக்கியம்.

சுஹபம்ஸுஹஸம்ஸுஹி ஜ்ஞாநயொமவ்யவஸ்திதி:
உநநநிஸுபஜ்ஞஸு ஸுபாய்யஸுவசுஜக்வம்॥

அபயம்ஸத்வஸம்ஸுதத்திர் ஜ்ஞாநயோகவ்யவஸ்திதி:
தாநந்தமஸ்சயஜ்ஞஸ்ச ஸ்வாத்யாயஸ்தபஜர்ஜவம். (க)

பாரதா! பயமில்லாதிருத்தலும், சத்துவசுத்தியும், சுத்
தாத்மஸ்வரூபத்தை விவேகிர்கத் தகுந்த ஜ்ஞானயோகத்
தில் நிலையும், தானமும், தவமும், யஜ்ஞமும் வேதாத்தியய
மும், தபசும், ஆர்ஜவமும். (க)

சுஹிம்ஸாஸத்யுஜெக்ராய ஜ்யோமஸூரானிர்வெஸ்-நடி।
 டயாஹ-ஓதவ்யொயக்யம் ரோஹ-வம்ஹீராவயடி।

அஹிம்ஸாஸத்யமக்ரோத ஸ்த்யாகச்சாந்திரபசுநம்,
 தயாபூதேஷ்வலோலத்வம் மார்தவம்ஹீரசாபலம். (உ)

பரபீடையில்லாதிருத்தலும், சத்தியமும், கோபமில்
 லாதிருத்தலும், ஆத்துமாவுக்கு அனுக்லமல்லாத வஸ்துக்
 களை விலக்குதலும், சாந்தியும், கோட்சொல்லா திருத்த
 லும், பிராணிகளிடத்தில் தனையும், விஷயங்களில் விருப்ப
 மில்லாமையும், மிருதுத்துவமும், துஷ்காரியங்களைச் செய்ய
 நாணுதலும், விஷயங்களிருந்தாலும் புத்திசலிக்காம லிருத்
 தலும். (உ)

தெஜஃக்ஷயாயுதிஸூளவ ரெஹொநா திராநிதா।
 ஹவணிஸம்பஹொஹெவீ ரஹிஜாதஸ்யூஹாத॥

சுஹிம்ஸாஸத்யுஜெக்ராய ஜ்யோமஸூரானிர்வெஸ்-நடி।

தேஜுக்ஷ மாத்ருதிஸ்பௌச மத்ரோஹோநாதிமாநிதா,
பவந்திஸம்பதம்தைவீ மபிஜாதஸ்யபாரத.

தேஜசு, சுஷ்மை, தைரியம், சுசித்வம், துரோகமில்லாமை, அதிகர்வமில்லாமை இவை தேவ சம்பத்தை ஆகிரயித்து நல்ல ஜன்ம மெடுத்தவனுக்கு உண்டாகின்றன. (௩)

ஊனொடி வெள்ளிநா நறு நெய்யாயிவாநாஷெனெவவ
கஜோநம் வா னிஜாதஸி வாயு-ஸ்வம்பஜிநாஸு-நீழ்||

தம்போதர்ப்போபிமாநஸ்ச க்ரோதஃபாருஷ்யமேவச,
அஜ்ஞாநம்சாபிஜாதஸ்ய பார்த்தஸம்பதமாஸுநீம்.

டம்பம், கர்வம், அபிமானம், கோபம், கடினத்துவம், அஞ்ஞானம், இந்தசபாவங்கள் அசுரசம்பத்தை ஆசிரயித்த ஜன்மமுள்ளவர்களுக்கு உண்டாகும். (ச)

பக்ஸ்தானைத்.

என, அதில் தைவ ஜன்மம் விஸ்தாரமாகச் சொல்லப்பட்டது, (அதாவது) பகவதாஜ்ஞானுவர்த்தனம் செய்கிறவர்களுடைய ஜன்மம், கர்மயோக ஜ்ஞானயோக பக்தியோகங்களைச் செய்வதற்கென்று விசதமாக நிரூபிக்கப்பட்டது.) ஆசுர ஜன்மத்தை (ஆசுர ஜன்மத்தின் நடக்கையை) என்னுட்கேட்பாயாக. (சு)

புவு தீஹிபு தீஹி ஜநாநவீரஹாஸஹாஃ।

.நஸளஹ நாவிராரா நஸத்யஹதஷஹிஷஹெத॥

ப்ரவ்ருத்திஞ்சநிவ்ருத்திஞ்ச ஜநாநவீரஹாஸஹாஃ,
நசௌசந்நாபிசாசாரோ நஸத்யந்தேஸஹித்யதே. (எ)

ஆசுர ஜன்மமுள்ளவர்கள் பிரவிருத்தி தர்மத்தையாகிலும், (ஐஹிகபல சாதனமாகிய கர்மத்தையாகிலும்) நிவ்ருத்தி தர்மத்தையாகிலும் (மோக்ஷ சாதன தர்மத்தையாகி

லும்) அறியமாட்டார்கள். அவர்களுக்கு வைதிக கர்மங்களில் உரிமையில்லை, ஆசாரமில்லை, (அதற்கு ஹேதுவாகிய சத்தியமில்லை.) (எ)

கூஸத்யூஷிஷுஷெ ஜமதாஹு-ரநீஸ்வரம்।

கூபரஸுரஸம்ஹ-குதம் கிரிந்யூதூஷிஷெஹதூக்யம்॥

அஸத்யமப்ரதிஷ்டந்தே ஜகதாஹு-ரநீஸ்வரம்.

அபரஸ்பரஸம்பூதம் கிமந்யத்காமஹதூகம்.

(அ)

அப்படிப்பட்டவர்கள் இந்த லோகத்தை சத்தியமென்று சொல்லமாட்டார்கள். ஈசுவரனால் நியமிக்கப்பட்ட தென்றும் சொல்லமாட்டார்கள். எந்த வஸ்துவும் ஸ்திரீ புருஷர்களுடைய பரஸ்பர சங்கமத்தால் பிறவாததில்லையாகையால், லோகத்துக்கு ஹேது காமமேயென்று சொல்லுவார்கள்.

(அ)

ஊதாஃ ஐஹிவிஷ்ணு நஷ்டாஃ தாநாடஸ்ய ஸஃயஃ॥
 ப்ரஹ்மஃ ஸு க்ஷீராணஃ க்ஷயாயஜமதொஹிதாஃ॥

எதாந்த்ருஷ்டிமவஷ்டப்ய நஷ்டாத்மானோல்பபுத்தயஃ,
 ப்ரபவந்த்யுக்ரகர்மாணஃ ஸ்யாயஜகதோஹிதாஃ. (க)

இந்த ஜ்ஞானத்தை ஆசிரயித்து விவேசனம் செய்வ
 தற்குபுத்தியில்லாதவர்களாய், ஆத்துமா இருக்கிறதென்றே
 தெரியாமல் பரயிம்சாருபமான உக்கிரகர்மங்களைச் செய்து
 ஜகத்துக்கு நாசஹேதுக்களாகிறார்கள். (க)

காரிஸி த்ய ஐஹிவிஷ்ணு நஷ்டாஃ தாநாடஸ்ய ஸஃயஃ॥
 ப்ரஹ்மஃ ஸு க்ஷீராணஃ க்ஷயாயஜமதொஹிதாஃ॥

காமமாஸ்ரித்யதுஷ்பூரம்தம்பமானமதாந்விதஃ,
 மோஹாத்க்ருஹீத்வாஸத்க்ராஹாந் ப்ரவர்தந்தேசசிவ்ரதாஃ.()

பூரணஞ்செய்யக்கூடாத காமத்தை ஆசிரயித்து, அஞ்ஞானத்தால் அநியாயமான ஜன்மங்களைடுத்து, சாஸ்த்திர விருத்தமான ஆசாரமுடையவர்களாய், டம்பம், அபிமாநம், மதம் இவைகளோடு கூடினவர்களாய் பிரவர்த்திக்கிறார்கள்.

வினாபரிபரிபாஹ ப்ரயானாஹ்வாஸி தாஃ।
காரோபஹாமவாரி வனகாவதிநிஸிதாஃ॥

சிந்தாமபரிமேயாஞ்ச ப்ரளயாந்தாமுபாச்ரிதாஃ,
காமோபபோகபரமா ஏதாவதிநிஸிதாஃ.

(கக)

பரிமிதியில்லாததாய், பிரளயபரியந்தம் இருக்கத்தகுந்த சிந்தையை ஆசிரயித்து, காமவஸ்துக்களை அனுபவித்தலே பிரதானமென்று நினைத்து இவ்வளவேயென்று நிச்சயித்து.

(கக)

சூஸாவாஸஸதெதஸ-ஃ காரிகெ நாயவநாயணாஃ।
 ஂஂஹதெ காரிகெவாமாய-ஃ ரீந்யாயெநாய-ஃஸஂஹபாநு॥

ஆஸாபாஸஸதைர்பத்தாஃ காமக்ரோதபராயணாஃ,
 ஂஹந்தேகாமபோகார்த்த மந்யாயேநார்த்தஸஞ்சயந். (கஉ)

ஆசைகளாகிய அநேக வலைகளால் காமக்குரோதங்க
 ளில் அகப்பட்டுக்கொண்டு காம சுகானு போகத்தைக் குறி
 த்து, அனியாயமாய் திரவிய சமூகங்களை விரும்புகிறார்கள்.

ஊஃரிஃயாயஸ விரிஃபூரெஃநாயஸு।

ஊஃரிஃயாயஸ விரிஃபூரெஃநாயஸு॥

இதமத்யமயாலப்த மிமம்ப்ராபஸ்யேமநோரதம்,

இதமஸ்தீதமபிமே பவிஷ்யதிபுநர்த்தநம். (கங)

இது இப்பொழுது என் சக்தியால் கிடைத்தது, இந்
 தக்கோரிக்கையை நான் அடையப் போகிறேன், இந்தத்

தனம் எனக்கு இருக்கின்றது. மறுபடியும் இந்தத் தனம்
எனக்கு வரப்போகின்றது. (கங)

சுஸள லீயாஹதஸூது ஹ-நிஷெஷா வா வராநவி।
ராஹ்ரொஹிஹ்ஹொநீ லிஜொஹ்ஹொவாநஸூஹீ॥

அஸௌமயாஹதச்சத்ருர் ஹநிஷ்யேசாபராநபி,
நச்வரோஹமஹம்போகீ லித்தோஹம்பலவார்ஸூகீ. (கச)

இந்த சத்துரு என்னால் கொல்லப்பட்டான், மற்ற சத்
துருக்களையும் கொல்லுவேன், நான் ஸ்வதந்திரன், நான்
போகி, நான் சித்தன், (சம்பூர்ணன்,) நான் பலவந்தன்,
நான் சுகமுள்ளவன். (கச)

சூஷ்மாஹிஜநவாநஸூ சொந்யாஹிஸூஷ்யஸொலியா।
யகூஷ்யாஸூஷ்யாஹி ரொஹிஷ்ய ஹிஜநவிரொஹிதாஹீ॥

ஆப்யோபிஜநவாநஸ்மி கோந்யோஸ்திஸத்ருஸோமயா,
யக்ஷ்யேதாஸ்யாமிமோதிஷ்ய இத்யக்ஞாநவிமோஹிதாஃ. (கடு)

நான் தனவந்தன், நான் உயர்குடிப்பிறந்தவன், என
க்கு நிகரானவன் எவனிருக்கிறான், நான் யாகம் செய்யப்
போகிறேன், நான் கொடுக்கப்போகிறேன், நான் ஆநந்திக்
கப்போகிறேன், என்று அஜ்ஞானத்தினால் மோகமடைந்த
வர்களாய். (கடு)

சுநெஹித்விஹ ரஞா லோஹஜால ஸலிவூதாஃ।
புஸதாஃகாஃலொமஷு பதந்நிரகேசுசௌ॥

அநேகசித்தவிப்ராரந்தா மோஹஜால்ஸமாவ்ருதாஃ,
ப்ரஸக்தாஃகாமபோகேஷு பதந்திரகேசுசௌ. (கசு)

ஒரு ஈஸ்வர நிச்சயமில்லாமல் அநேகமனங்களுள்ளவர்
களாய் நானாவித - பிரமங்களோடு, மோகமாகிய வலையினால்

சுற்றப்பட்டுக் காமபோகங்களில் சிக்கிக்கொண்டு அசுத்த
மான நரகத்தில் வீழுகிறார்கள். (கக)

சூதஸாலாவிதஸ்யா யநோநஃஷாநிதாஃ।

யஜ்ஞேநாபிபஜேது ஷேஷேநாவியிவ-௮௭॥

ஆத்மஸம்பாவிதாஸ்தப்தா தநமாநமதாந்விதாஃ,

யஜந்தேநாமயக்ஞௌஸ்தேதம் பேநாவிதிபூர்வகம். (கஎ)

அப்படிப்பட்டவர்கள் தம்மைத்தாமே புகழ்ந்துகொ
ண்டு பரிபூர்ணராக நினைத்துக்கொண்டு, தனம், வித்யை,
உயர்குலம்முதலான அபிமானங்களாலும், மதமடைந்து,
டம்பத்துக்கு சாஸ்திரபிரகாரமல்லாமல் பேருக்கு மாத்தி
ரம் யஜ்ஞங்களைச் செய்கிறார்கள். (கஎ)

சுஹொநாஃ ஷௌஷே-௮௮ சாஃஸ்யாயம் ஷஸ்யிதாஃ।

சாரீரதவாபெஹஷ-௮௯ ஶ்ரீஷிஷொஶஸ்ய-௮௯॥

அஹங்காரம்பலந்தர்ப்பம் காமங்க்ரோதஞ்சஸம்ஸ்ரிதாஃ,
மாமாத்மபரதேஹேஷு ப்ரத்விஷந்தோப்யஸூயகாஃ. (கஅ)

அகங்காரத்தையும், தம் சக்தியையும், கர்வத்தையும்,
காமத்தையும், கோபத்தையும், ஆசிரயித்து, தமது சரீரங்
களிலும், பிறருடைய சரீரங்களிலும் அந்தர்யாமியாய் எல்
லாவற்றையும் செய்விக்கிறவனான என்னை அருவருப்போடு
துவேஷித்து, யாகாதி கிரியைகளைச் செய்கிறார்கள். (கஅ)

தா நஹந்த்விஷதஃக்ரூராத்ஸம்ஸாரேஷு நராதமாந்,
க்ஷிபாம்யஜஸ்ரமசுபா நாஸூரீஷ்வேவயோநிஷு॥

தாநஹந்த்விஷதஃக்ரூராத்ஸம்ஸாரேஷு நராதமாந்,
க்ஷிபாம்யஜஸ்ரமசுபா நாஸூரீஷ்வேவயோநிஷு. (கக)

இப்படி துவேஷித்து குரூர யிருதயர்களாய் அசுப
ஜன்மமுள்ள அந்தபுருஷாதமர்களை எப்பொழுதும் (ஜன்ம

ஐராமரண ரூபமாகத் திரிகிற) சம்சாரங்களில் அசுர ஜன்
மங்களிலேயே போடுகிறேன். (கக)

சூஸுரீயெயாநீராவனா ரீடுவா ஜநநிஜநநி।

ரீரீ பூவெவ்வகளெனய ததொயாந்த்யுயரீமதிழ்॥

ஆஸுரீம்யோநிமாபந்நா மூடாஜந்மநிஜந்மநி,
மாமப்ராப்யைவகௌந்தேய ததோயாந்த்யதமாங்கதிம். (உ௦)

கௌந்தேயா! அசுரஜன்மத்தையடைந்து மறுபடியும்
ஜன்ம ஜன்மங்களிலும விபரீத ஜ்ஞானத்தை யாசிரயித்து
என்னை அடையாமலே, அந்தந்த ஜன்மங்களிலிருந்தும் அத
மமான கதிக்குப் போகிறார்கள். (உ௦)

திவியம் நாகஸூரீம் ஊராம் நாஸநரீதநி

கார்குராய ஸுமாரொஹ ஸுஸார ஷேகத்யம் த்யுஜேஷ॥

த்ரிவிதம்நரகஸ்யேதம் த்வாரந்நாசநமாத்மநஃ,
காமக்ரோதஸ்ததாலோப ஸ்தஸ்மாதேதத்ரயந்த்யஜேத். (உக)

இந்த ஆத்துமாவுக்கு நாசன ரூபமான ஆசுர சுபாவ
மாகிய நரகத்துக்கு, காமம், குரோதம், லோபம் என்கிற
இந்த மூன்று துவாரங்கள் உண்டு. ஆகையால் இந்த மூன்
றையும் விடுவாயாக. (உக)

ஊநெதவி-ஃ-தூ-ஃ-களெனெய தமோத்வாரைஸ்த்ரிபிர்நரஃ
சூவா-தூ-த-நஸ்யஸூ-தாபா-திவரா-ஃ-ஹதிஃ॥

ஏதைர்விமுக்தஃ-களந்தேய தமோத்வாரைஸ்த்ரிபிர்நரஃ,
ஆசுரத்யாத்மநஸ்ரேயஸ்த தோயாதிபராங்கதிம், (உஉ)

களந்தேயா! அஜ்ஞானஹேதுக்களாகிய இந்தக்காம
குரோத லோபங்களாகிய மூன்றினாலும் விடப்பட்ட மனி

தன் ஆத்துமாவுக்கு ஸ்ரேயஸ்ஸை ஆசரிக்கிறான், பிறகு
என்னையே பரமோபாயமாக அடைகிறான். (உஉ)

யஸ்ராஸூவ்யிஃ-ஹ்ருஜ்ய வத-ஃதகாரிகாரதஃ।
நஸஸிபிஃவாஹோதி ந ஸுவம் ந வராஹதி॥

யஸ்ராஸ்த்ரவிதிமுத்ஸ்ருஜ்ய வர்த்ததேகாமகாரதஃ,
நஸஸித்திமவாப்நோதி நஸுகந்நபராங்கதிம். (உ௩)

எவன் என் ஆத்மாருபமான சாஸ்திரத்தை அதிக்ரி-
மித்து, தன் மனத்துக்கிசைந்தபடியே பிரவர்த்திக்கிறானே
அவன் பரலோக ஹேதுவான சித்தியையாகிலும், சுகத்தை
யாகிலும், சிறந்த கதியையாகிலும் அடையமாட்டான். ( )

தஸாஹாஸூஃ-பூரிணஃதகாப-ஃகாய-ஃவ்யவஸூதள।
ஹ்ருகாஸாஸூவியாஹோதி நஸுகந்நபராங்கதிம்॥

தஸ்மாச்சாஸ்த்ரம்ப்ரமாணந்தே கார்யாகார்யவ்யவஸ்திதௌ
க்ஞாத்வாசாஸ்த்ரவிதானோக்தம் கர்மகர்துமிஹார்ஹவி.(உச)

ஆகையால் இது செய்யத்தகுந்தது, இது செய்யத்தகா
தது என்று பிரிப்பதற்கு சாஸ்த்திரமே உனக்குப் பிரமா
ணம், ஆகையால் சாஸ்த்திரத்தால்விதிக்கப்பட்டகர்மத்தை
யறிந்து, யதோக்தமாய் நீ நடந்துகொள்ளவேண்டும். (உச)

ஸ்ரீகீதாஸு தேவாசுர சம்பத் வீபாக யோக மென்கிற
பதினாறாவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

பதினேழாவது அத்தியாயம்.
சிரத்தாத்ரய விபாக யோகம்.

அர்ஜுன வாக்கியம்.

யேஸாஸ்த்ரவிதிமுதஸ்ருஜ்ய யஜந்தேதஸ்ரத்தயாந்விதாஃ।
தேஷாந்நிஷ்டாதுகாக்ருஷ்ண ஸத்வமாஹாரஜஸ்தமஃ॥

யேஸாஸ்த்ரவிதிமுதஸ்ருஜ்ய யஜந்தேதஸ்ரத்தயாந்விதாஃ,
தேஷாந்நிஷ்டாதுகாக்ருஷ்ண ஸத்வமாஹாரஜஸ்தமஃ. (க)

கிருஷ்ண! யார் சாஸ்த்திர விதியை விட்டு சிரத்தை
யோடு கூடினவர்களாய் யஜ்ஞாதிகர்மங்களை ஆசரிக்கிறார்
களோ, அவர்களுக்குளது ஆதாரம், சத்துவகுணமா? ரஜோ
குணமா? தமோகுணமா? (க)

ஸ்ரீ கிருஷ்ண வாக்கியம்.

திவியாவஹதிஸுஜா ஷெஹிநாஸாஸுவாவஜா।

ஸாஹிகீ ராஜஸீயெவ தாஸீயெதிதாஸ்யுணம்।

த்ரிவிதாபவதிச்ரத்தா தேஹிநாம்ஸாஸ்வபாவஜா,

ஸாத்விகீராஜஸீசைவ தாமஸீசேதிதாம்ச்ருணு.

(உ)

பிராணிகளுக்கு சிரத்தை சுபாவமாய்ப் பிறந்தது, அந்த சிரத்தை சாத்துவிகி யென்றும், ராஜசி யென்றும், தாமசியென்றும் மூன்று விதங்கள். இந்த சிரத்தை எப்படிப்பட்ட சுவாபமுள்ளதோ அந்த சுபாவத்தைக் கேட்பாயாக, (சுபாவமாவது-பூர்வ ஜன்ம வாசனையைப்பற்றி அவ்வவற்றில் ருசியுண்டாதல்.)

(உ)

ஸக்வாநாஸுவாவஹதிஸுஜா ஷெஹிநாஸாஸுவாவஜா।

ஸ்ரீ கிருஷ்ண வாக்கியம்.

ஸத்வா நுரூபாஸர்வஸ்ய। ப்ரத்தாபவதிடாரத,
 ப்ரத்தாமயோயம்புருஷோ யோயச்ப்ரத்தஸ்ஸௌவஸஃ. (௩)

எல்லாருக்கும் தம் மனத்துக்கு அனுகுணமாக சிரத்
 தையுண்டாகும், சிரத்தையின் பரிணாமமே இந்தப்புருஷன்
 எவன் எப்படிப்பட்ட சிரத்தையுள்ளவனோ அவன் அந்த
 சிரத்தையின் டரிணாமம். (௩)

யஜு_{க்ஷ}ஹைஸா_{க்ஷ} திசா_{க்ஷ}ஷ்வா_{க்ஷ}ந் யக்ஷரக்ஷா_{க்ஷ}ம்விராஜஸாஃ;

பு_{க்ஷ}தா_{க்ஷ} ந_{க்ஷ}கு_{க்ஷ}தம_{க்ஷ}ணா_{க்ஷ}ம்ஸா_{க்ஷ}ந_{க்ஷ}யஜு_{க்ஷ}ஹை_{க்ஷ}தா_{க்ஷ}ஸா_{க்ஷ}ஜநாஃ॥

யஜந்தேஸாத்விகாதேவா ந்யக்ஷரக்ஷாம்விராஜஸாஃ,
 ப்ரேதாந்பூதகணம்ஸசாந்யே யஜந்தேதாமஸாஜநாஃ. (௪)

சாத்துவிகசிரத்தையோடுகூடின சாத்துவிகர்கள் தேவ
 தைகளை யாராதிக்கிறார்கள், ராஜச சிரத்தை யுள்ளவர்
 கள் யக்ஷ ராக்ஷசர்களை யாராதிக்கிறார்கள், மற்ற தாமச

ஜனங்கள் பிரேதங்களையும் பூதகணங்களையும் ஆரதிக்கி
றார்கள். (ச)

கஸாஸ்த்ரவிஹிதம்வொரஃ தவ்யௌயெகவொஜநாஃ।
உஹாஹங்காரஸ்யுதாஃ சாரிராமஸவாநிதாஃ॥

கஸாயஸூரீரவ்யஃ உருதமுரஃஸெவதஸஃ।
உரஃவெவாஸூரீஸ்யஃ தாநுவிஜ்யாஸுரநிஸ்யாநு॥

அஸாஸ்த்ரவிஹிதங்கோரம் தப்யந்தேயேதபோஜநாஃ,
தம்பாஹங்காரஸம்யுக்தாஃ காமராகபலாந்விதாஃ. (ரு)

கர்ஸயந்தஸ்ஸரீரஸ்தம் பூதக்ராமமசேதஸஃ,
மாஞ்சைவாந்தஸ்ஸரீரஸ்தம் தாந்வித்யாஸுரநிஸ்சயாந். (சு)

எந்தத் தபோதனர்கள் டம்ப அகங்காரமுள்ளவர்க
ளாய், சாஸ்த்திர விகிதத்துக்கு வியதிரித்தமாய், போகவஸ்

துக்களில் ஆசை மிகுந்து சரீரத்திலிருக்கிற பஞ்சபூதங்களை
உபவாசாதிகளால் பீடித்து, மனமானது கெட்டு, சரீரந்
தர்க்கதனான என்னைப் பீடித்து உக்கிரமான தவத்தைச்
செய்கிறார்களோ, அவர்களும் ஆகரமான அபிப்பிராயமுள்
ளவர்களென்று தெரிந்துகொள்வாயாக. (ந-சு)

சூஹாரஸ்வபிஸர்வஸ்ய த்ரிவீதோபவதிப்ரியஃ।

யஜ்ஞஸ்தபஸ்ததாதாநம் தேஷாம்பேதமிமம்ஸ்ருணு॥

சூஹாரஸ்த்வபிஸர்வஸ்ய த்ரிவீதோபவதிப்ரியஃ,
யஜ்ஞஸ்தபஸ்ததாதாநம் தேஷாம்பேதமிமம்ஸ்ருணு. (எ)

எல்லாருக்கும் பிரியமான ஆகாரமும், யஜ்ஞமும், தவ
மும், தானமும் மூன்று விதங்கள். அந்த ஆகார யஜ்ஞ
தபோ தானங்களுக்கு இந்த பேதத்தை (சத்துவ ரஜஸ்
தமோகுணங்களாலுண்டாகிற பேதத்தை) சேட்பாயாக.()

சூயஸ்தஸுரோமஸுவஸ்தீவிவயநாஃ
 ரவ்யர்வலிமாவிராஹுஷாசுஹாராஸாதிஃபிராஃ॥

ஆயுஸ்ஸத்வபலாரோக்யஸுகப்ரீதிவிவர்த்தநாஃ,
 ரஸ்யாஸ்நிக்தாஸ்திராஹ்ருத்யா ஆஹாராஸ்ஸாத்விகப்ரியாஃ. ( )

சத்துவகுணமுள்ளவர்களுக்கு இஷ்டமான ஆகாரங்
 கள் ஆயுள், ஜ்ஞானம், பலம், ஆரோக்கியம், சுகம், சந்தேதா
 ஷம், பிரீதி இவைகளை விருத்தி செய்பவைகளாகவும், ரச
 முள்ளவைகளாகவும், சிநேகமுள்ளவைகளாகவும், ஸ்த்திர
 மானவைகளாகவும், ரமணீயங்களாகவும் இருக்கும். (அ)

சுபாபூயவணாத்யுஷ்ணதீக்ஷரபுக்ஷவிதாஹிநாஃ
 சூஹாராஜஸஸெஷுஷாஜஃஸெஷாகாபீயபூஷாஃ॥

கட்வாம்லவணாத்யுஷ்ணதீக்ஷணருக்ஷவிதாஹிநாஃ,
 ஆஹாராஜஸஸ்யேஷ்டா துஃக்கசோகாமயப்ரதாஃ. (க)

ரஜோகுணமுடையவனுக்கு பிரியமான ஆகாரங்கள்
காரம் புளிப்பு உப்பு அதிகரித்தவைகளும், மிகவும் சூடாயி
ருப்பவைகளும், சோஷை வெகுட்டு எரிச்சல் இவைகளை
யுண்டாக்குபவைகளும், ஆகியிருக்கும். இவை துக்கம் சோ
கம் பிணி இவைகளையுண்டாக்கும். (க)

யாதயாரிம்ம தரஸம் வகுதிவய-ஹிதம்வயக்
உஜிஷ் ஸிவிசாஸ்யம் ஹோஜநம்நந்தாஸிஸ்யம்॥

யாதயாமம்கதரஸம் பூதிபர்யுஷிதஞ்சயத்,
உச்சிஷ்டமபிசாமேத்யம் போஜநம்தாமஸப்ரியம். (க0)

தாமசர்களுக்கு பிரியமான போஜனம் குளிர்ந்ததும்,
ரசமில்லாததும், தூர்க்கந்தமுள்ளதும், பழையதும், குரு
முதலானவர்கள் தவிர மற்றவர்கள் உண்டு மிகுந்ததும், யஜ்
ஞத்துக்குத் தகாததும் ஆகும். (க0)

சுவமொகாங்குநிய-ஓஜோ வ்யிடிஷ்டொயஜ்யதெ
யஷ்டயூரெவெதிரந ஸூரியாயஸஸாகவிக்||

அபலாகாங்குநிபிர்யஜ்ஞோ விதித்ருஷ்டோயஇஜ்யதே,
யஷ்டவ்யமேவேதிமநஸ்ஸ மாதாயஸஸாத்விக். (கக)

பலத்தை விரும்பாமல் சாஸ்த்திரோக்த பிரகாரமாக
வும் பகவதாராதன ரூபமாகவும் செய்யவேண்டுமென்கிற
த்ருடமனத்தோடு செய்யப்படுகிற யஜ்ஞம் சாத்தூவிகயஜ்ஞ
மாகும். (கக)

சுலிஸநூயத-ஹம் டிஹாய-ஓவிஹெவயசு,
ஐஜ்யதெஹாதஸூஷு தயஜ்ஞவிபிராஜஸ்டு||

அபிஸந்தாயதுபலம் தம்பார்த்தமபிசைவயத்,
இஜ்யதேபரதஸ்ரேஷ்ட தம்யஜ்ஞம்வித்திராஜஸம். (கஉ)

பரத சிரேஷ்ட்டா! பலத்தைவிரும்பியும், புகழைவிரும்பியும், செய்யப்படுகிறயாகமே ராஜசயஜ்ஞம் என்று அறிவாயாக. (கஉ)

வியிஹீ நஸ்யுஷ்டாஹம் சிஞ்ஞஹீ நஃகிண்பு।
ஸ ஐவிரஹிதம்யஜ்ஞம் தாஸம்பரிசக்ஷதெ॥

விதிஹீநமஸ்ருஷ்டாந்நம் மந்த்ரஹீநமதகிணம்,
ஸ்ரத்தாவிரஹிதம்யஜ்ஞம் தாமஸம்பரிசக்ஷதே. (கங)

விதியில்லாமல், சாஸ்த்திரோக்த திரவிய மில்லாமல், மந்திரயீனமாய், தக்ஷிணையில்லாமல், சிரத்தை யில்லாமல், செய்யப்படுகிற யஜ்ஞத்தைத் தாமசயஜ்ஞமென்று சொல்லுகிறார்கள். (கங)

பெவ.சிஜம-ஈர-ஹ்ராஜ்ஞ வ-ஹ்ருந-ஸளஹிராஜ-ஹ்ரு।
ஸ ஹஹய-ஹ்ருஹிம்ஸாஹ் ஸாரீரஹ்வஹ்ருதெ॥

தேவத்விஜகுருப்ராஜ்ஞ பூஜநம்ஸௌசமார்ஜவம்,
ப்ரஹ்மசர்யமஹிம்ஸாச ஸாரீரந்தபஉச்யதே. (கச)

தேவதைகளையும் பிராம்மணர்களையும், ஆசாரியர்களை
யும் ஜ்ஞானிகளையும் பூஜித்தலும், புண்ணிய தீர்த்த ஸ்நா
னம் முதலான செளசமும், ருசுத்துவமும், பிரம்மசரியமும்
அகிம்சையும் சரீர சம்பந்தமான தவம் என்று சொல்லப்
படும். (கச)

ஈநஹௌமஃராவாக்யம் ஸத்யம்ப்ரியஹிதம்உயகி।

ஹோய்யாயாஹுஸநஹௌவ வாஹ்யம்உபஉயுதே॥

அநுத்வேககரம்வாக்யம் ஸத்யம்ப்ரியஹிதஞ்சயத்,
ஸ்வாத்யாயாப்யஸநஞ்சைவ வான்மயம்தபஉச்யதே. (கரு)

பிறருக்குத் துன்பத்தை யுண்டாக்காத யதார்த்தமும்
பிரியமும் இதமும் ஆகிய சொல்லும், வேதாப்பியாசமும்,
ஆகிய இவை வாக்குருபமாகிய தவமென்றுசொல்லப்படும்.

கீந்ஹ்ஸாடிஸளஜ்ஜகம் கீளநஜாதவிநிமு ஊஃ
 லாவஸம்ஸுஜி ரிகெத்யுததவொஜாநஸஜ்ஜுதெ॥

மநஃப்ரஸாதஸ்ஸௌம்யத்வம் மௌநமாத்மவிக்ரஹஃ,
 பாவஸம்ஸுத்திரித்யேதத் தபோமானஸமுச்யதே. (கக)

மனத்துக்கு நிர்மலத்துவம், சௌம்யத்துவம், மௌ
 னம், மனோவிருத்தியை தியானிக்கவேண்டிய விஷயத்தில்
 நிறுத்துதல், பாவசுத்தி இவை மானசதபசு எனப்படும். ( )

ஸ்ரஜயாவாயாதஹ் தவஹ்ஜி வியம்நரெஃ
 சுஹ்ராகாங்குலியுக்ஷெ ஸாக்ஷிசம்வரிசுக்ஷெத॥

ஸ்ரத்தயாபரயாதப்தம் தபஸ்தத்ரிவிதம்நரைஃ,
 அபலாகாங்குலிபிர்யுக்தைஃ ஸாத்விகம்பரிசுக்ஷதே. (கௌ)

பலத்தை விரும்பாமல் பகவதாராதன ரூபமென்று
 சிந்தாயுத்தரான மனுஷ்யர்களால் மிகவும் சிரத்தையோடு

செய்யப்பட்ட இந்த மூன்று விதங்களான தவங்களை சாத்தி
கங்களென்று சொல்லுகிறார்கள். (கௌ)

ஸ்தாராநவஞாயம் தவொடிஹநநெவயக,
சி யதெததிஹபுரூதம் ராஜஸம்வதியு -வழி॥

ஸத்காரமாநபூஜார்த்தம் தபோதம்பேநசையத்,
க்ரியதேததிஹப்ரோக்தம் ராஜஸம்சலமத்ருவம். (கஅ)

பிறர் கௌரவிப்பதற்கும், பூஜிப்பதற்கும், டம்பத் தால் சுவர்க்காதிபலங்களை விருப்பிச் செய்யப்படுகிற தவம் ராஜசம் என்று சொல்லப்படுகின்றது. அது அஸ்த்திரம் ஆகையால் சாகுவதமல்ல. (கஅ)

8-ஆம் ராஜ்யத்தொடர் தீயபாதி யதெ தபஃ।
வாஸ்யா தாடிநாய-மவா ததாஸிஸஜி-மஹா தபஃ॥

மூடக்ராஹேணாத்மநோயத் பீடயாக்ரியதேதபஃ,
பரஸ்யோத்ஸாதநார்த்தம் வாதத்தாமஸமுதாஹ்ருதம். (கக)

அவ்வேகமான பிடிவாதத்தால் தன்னைப் பிடித்தாகி
லும் பிறரைப் பிடிக்கும்பொருட்டாகிலும் செய்யப்பட்ட
தவம் தாமசம் எனப்படும். (கக)

ஜாதவ்யூகியஜ்ஜாநஃ தீயதேந-ஃவகாரிணௌ।
ஜெஸௌகாலேசபாத்ரேச தத்தாநம்ஸாத்விகம்ஸம்ருதம்॥

தாதவ்யமிதியத்தாநம் தீயதேநுபகாரிணௌ,
தேஸௌகாலேசபாத்ரேச தத்தாநம்ஸாத்விகம்ஸம்ருதம். (உ௦)

எந்த தானம் (பலத்தைவிடும்பாமல்) கொடுக்கவேண்
டியதென்று மாத்திரம், பிரசஸ்தமான தேசம், பிரசஸ்த
மான காலம், பிரசஸ்தமான பாத்திரம் நேரிட்டபோது,

தனக்கு உபகாரம் செய்யாதவனுக்குக் கொடுக்கப்படுகின்
றதோ அந்ததானம் சாத்விதமென்றுநினைக்கப்படுகின்றது.

யத்துவ்யுத்யுவாராயுதம் மயுஜீஸ்யவ்யுதம்॥

ஜீயதெவவரிஜீஷ்டம் தத்யாஜஸீஸ்யவ்யுதம்॥

யத்துப்ரத்யுபகாரார்த்தம் பலமுத்திய்யவ்யுதம்,
ஜீயதேசபரிக்லிஷ்டம் தத்யாஜஸமுதாஹ்ருதம். (உக)

பிரதியுபகாரத்தை யெதிர்பார்த்தாகிலும், பலத்தை
வீரும்பியாகிலும், சிறந்த பொருளில்லாமல் கொடுக்கப்
பட்ட தானம் ராஜச தானமென்று சொல்லப்படும் (உக)

ஸுஷீஸ்யவ்யுதம் லீவ்யுதம் லீவ்யுதம் லீவ்யுதம்॥

ஸுஷீஸ்யவ்யுதம் லீவ்யுதம் லீவ்யுதம் லீவ்யுதம்॥

அதேஸகாலேயத்தானம் பாத்திரேய்யஸ்சஜீயதே,
அஸத்க்ருதமவஜ்ஞாதம் தத்தாமஸமுதாஹ்ருதம். (உஉ)

அப்பிர சஸ்த தேச காலங்களில் அபாத்திரங்களுக்கு
கௌரவங்களில்லாமல் உபசார ரகிதமாய்ச் செய்யப்பட்ட
தானம் தாமசதானம் எனப்படும். (உஉ)

ஓம் தத்ஸதிநிர்தேஸோ ப்ரஹ்மணஸ்த்ரிவிதஸ்ம்ருதஃ।

ப்ராஹ்ணாவஸ்துவேதாஸ்ய யஜ்ஞாஸ்யவிஹிதாஃபுரா॥

ஓம் தத்ஸதிநிர்தேஸோ ப்ரஹ்மணஸ்த்ரிவிதஸ்ம்ருதஃ,

ப்ராஹ்மணஸ்தேநவேதாஸ்ச யஜ்ஞாஸ்சவிஹிதாஃபுரா. (உ௩)

வேதத்துக்கு ஓம், தத், ஸத், என்று மூன்று விதங்க
ளான சப்தங்கள் அந்வயிக்கின்றன. அந்த மூன்று சப்தங்க
ளோடு சேர்ந்து பூர்வம் பிராம்மணர்களும், யஜ்ஞங்களும்,
வேதங்களும் உண்டாக்கப்பட்டன. (உ௩)

தஸாவொஸித்யுஷாஹ்யத்ய யஜ்ஞாஸ்தபஸ்க்ரியாஃ।

புவதஃகௌவியாநாகூஸததஸ்ய ஹ்வாநிநாழ்॥

கௌ-வது அத்தியாயம்.

425

தஸ்மாதோமித்யுதாஹ்ருத்ய யஜ்ஞதாநதபஃக்ரியாஃ,
ப்ரவர்த்தந்தேவிதாநோக்தா ஸ்ஸததம்ப்ரஹ்மவாதிராம். (உச)

ஆகையால் வேதாத்தியயனம் செய்கிற பிரம்ம கூடித் தி
ரிய வைசியர்களுடைய சாஸ்த்ரோக்தங்களான யஜ்ஞங்கள்
தானங்கள், தவங்கள், கிரியைகள் ஆகிய எல்லாம் ஒம்என்று
சொன்னபிறகு தான் எப்பொழுதும் நடத்தப்படுகின்றன.
கஹித்யுநலிஸநூய ஹய்யஜ்ஞதவஃக்ரியாஃ।

ஐராக்ரியாஸ்சவிவிதாஃ க்ரியந்தேமோக்ஷகாங்க்ஷிபி॥

ததித்யநபிஸந்தாய பலம்யஜ்ஞதபஃக்ரியாஃ,
தாநக்ரியாஸ்சவிவிதாஃ க்ரியந்தேமோக்ஷகாங்க்ஷிபி. (உடு)

மோக்ஷத்தை விரும்புவோர்களால் பலத்தை விரும்ப
பாமல் செய்யப்பட்ட யஜ்ஞ தபோ தானங்கள் என்கிற
அநேக கிரியைகளும் தத் என்கிற பிரம்மவாசக சப்தத்தை
உச்சரித்தே செய்யப்படுகின்றன. (உடு)

ஸஜீரவெஸாயுலாவெவ ஸஜிதெத்யுததயுஜுதெத।

புஸஜெகரீ-ணிதயா ஸஜுஸீவாயு-யுஜுதெத॥

ஸத்பாவேஸாதுபாவேச ஸதித்யேதத்ப்ரயுஜ்யதே,
ப்ரஸஸ்தேகர்மணிததா ஸச்சப்தம்பார்த்தயுஜ்யதே.

(உசு)

ஸத் என்கிறசப்தம் இருப்பது என்பதிலும், பிரசஸ்த
மென்பதிலும் பிரயோகிக்கப்படுகின்றது. அப்படியே பிர
சஸ்தமான கர்மத்தில் ஸத் என்கிற சப்தம் (லோகத்தில்
பிரயோகிக்கப்படுகின்றது.)

(உசு)

யஜ்ஞதபவிநாநவ ஸுதிஸிஸிதிவாஜுதெத।

கரீ-வெவததயீ-யம் ஸஜிதெத்யுவாநியீயதெத॥

யஜ்ஞதபவிநாநேச ஸ்திதிஸ்ஸதிதிசோச்யதே,
கர்மசைவததார்த்தீயம் ஸதித்யேவாபிதீயதே.

(உஎ)

யஜ்ஞதபேதானங்களில் ஸ்திதி, ஸத் என்று சொல்

லப்படுகின்றது. வைதிகருடைய பிரயோஜன யேதுவான யஜ்ஞாதிகர்மங்கள் ஸத்என்றே சொல்லப்படுகின்றன. (ஓம் தத், ஸத், என்கிற மூன்று சப்தங்கள் பிராம்மணருக்கும், வேதங்களுக்கும், யஜ்ஞங்களுக்கும் அந்வயிக்கின்றன. (உஎ)

ஈஸு ஐயாஹு தம்ஹிதம் தவஸுஹு தம்ஹிதம்

ஈஸுஹிதம் தவஸுஹு தம்ஹிதம் தவஸுஹு தம்ஹிதம்

அஸ்ரத்தயாஹு தம்ஹிதம் தபஸ்தப்தம் கருதஞ்சயத்,
அஸதித்யுச்யதேபார்த்த நசதத்ப்ரேத்யநோஹ. (உஅ)

பார்த்தா! சிரத்தையில்லாமல் செய்யப்பட்ட ஓமம், தானம், தபசு இவையெல்லாம் அசத்தென்று சொல்லப்படுகின்றன. அவை மோக்ஷத்துக்கு உபயோகமாகமாட்டா, இவ்விடத்தில் சம்சாரசுகத்துக்கும் உபயோகமாகமாட்டா.

ஸ்ரீ கீதாஸு சிரத்தாத்ரய விபாக யோக மென்கிற பதினேழாவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

பதினெட்டாவது அத்தியாயம். மோக்ஷ ஸந்யாஸ யோகம்.

அர்ஜுன வாக்கியம்.

ஸந்யாஸஸ்ய ஹாபாஹோ தத்வமிச்சாமிவேதிதம்,
த்யாகஸ்ய ச ஹ்ருஷீகேச ப்ருதக் கேசினிஷ-உதந॥

ஸந்யாஸஸ்ய மஹாபாஹோ தத்வமிச்சாமிவேதிதம்,
த்யாகஸ்ய ச ஹ்ருஷீகேச ப்ருதக் கேசினிஷ-உதந.

(க)

ஓ மஹாபாஹோ! ஓ ரிஷீகேசா! ஓ கேசினைவரீ! ஸந்நி
யாசஸ்வ ரூபத்தையும், த்யாகஸ்வ ரூபத்தையும் வெவ்வே
றாகத் தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

(க)

ஸ்ரீ கிருஷ்ண வாக்கியம்.

கார்பூநாங்குலிகணாந்யாஸம் ஸஹ்யாஸங்கவயோவிடிஃ।

ஸஹ்யாஸங்கவயோவிடிஃ ப்ராஹ்மஸ்யாஸங்கவயோவிடிஃ॥

காம்யாநாங்கர்மணம்ந்யாஸம் ஸந்யாஸங்கவயோவிதிஃ,

ஸர்வகர்மபலத்யாகம் ப்ராஹ்மஸ்த்யாகம்விசக்ஷணம். (உ)

சில வித்துவாம்சர்கள் காம்ய கர்மங்களை (பலத்தை
விரும்பிச் செய்யுங் கர்மங்களை) விடுவதே சந்நியாசமென்கி
றார்கள். வேறு சில புத்திமான்கள் கர்மங்களெல்லாவற்றிற்குக்
கூடப் பலாபேகையை விடுதல் மாத்திரமே சந்நியாச மென்
கிறார்கள். (உ)

த்யாஜ்யம்ஹேஷுவதித்யேகே ஸர்வப்ராஹ்மஸ்த்யாகம்॥

யஜ்ஞாநாதபங்கர்ம நத்யாஜ்யமிதிசாபரே॥

த்யாஜ்யந்தோஷவதித்யேகே கர்மப்ராஹ்மஸ்த்யாகம்,

யக்ஞாதாநதபங்கர்ம நத்யாஜ்யமிதிசாபரே. (ங)

சில ஜ்ஞானிகள் கர்மங்களெல்லாம் ராகத்துவேஷம் முதலான தோஷங்களோடு கூடினவை, ஆகையால் பரித்தியாஜ்யங்கள் என்று சொல்லுகிறார்கள். வேறு சிலர் யஜ்ஞ தான தபசுக்கள் என்கிற கர்மங்கள் பரித்தியாஜ்யங்கள் அல்லவென்கிறார்கள். (ங)

நிஸ்யம்ஸ்யணுமேதத்ரு த்யாமொஹாதஸததி.

த்யாமொஹிபுருஷவ்யாசு திவியஸம்ப்ரகீதி-உதஃ॥

நிச்சயம்ச்ருணுமேதத்ர த்யாகேபரதஸத்தம,

த்யாகோஹிபுருஷவ்யாக்ர த்ரிவிதஸ்ஸம்ப்ரகீர்த்திதஃ. (ச)

பரதசத்தமா! புருஷசிரேஷ்டா! இந்த இரண்டு சந்தேகங்களில் நிச்சயத்தை என்னால் கேட்பாயாக, தியாகம் என்பது மூன்றுவிதங்களென்றுசொல்லப்பட்டிருக்கின்றது (பலத்தியாகம் கர்மத்தியாகம் கர்த்ருத்வத்தியாகம்) அவற்

றுள் கர்மங்களெல்லாவற்றையும் ஆத்தும ஜ்ஞான யுக்த
 மானமனத்தோடு கிருஷ்ணர்ப்பணம்செய்து, தான் எந்தப்
 பலத்தையும் விரும்பாதிருப்பது பலத்தியாகம். கர்மங்கள்,
 தனக்குப் பல சாதனங்களல்ல, பகவதாராதன ரூபங்கள்
 என்கிற அபிப்பிராயத்தோடு கர்மத்துக்கும் தனக்கும் சம்
 பந்தமில்லை யென்று கர்மத்தில் மமதையை விடுவது கர்மத்
 தியாகம். கர்மங்களுக்குக்கர்த்தாவும் சர்வேஸ்வரனேயன்றி
 தான் அல்லவென்று ஆத்துமாவுக்கு அகர்த்ருத்வானுசந்
 தானம் செய்வது கர்த்ருக்துவத்தியாகம். (ச)

யஜ்ஞாநதபஃகர்ம நத்யாஜ்யங்கார்யமேவதத்|

யஜ்ஞாநதபஃகர்ம நத்யாஜ்யங்கார்யமேவதத்|

யக்ஞதாநதபஃகர்ம நத்யாஜ்யங்கார்யமேவதத்,
 யக்ஞதாநதபஃகர்ம நத்யாஜ்யங்கார்யமேவதத்.

யஜ்ஞம் தானம் தபசு என்கிற கர்மங்கள் விடத்தகுந்
தனவல்ல, செய்யத்தகுந்தனவே (ஏனென்றால்) யஜ்ஞம்
தானம் தபசு இவை உபாசகருக்கும் பாவனங்கள் (உபாச
னம் நிறைவேறுவதற்கு விரோதிகளான பூர்வ கர்மங்களை
நீக்குமவை.) (ரு)

வண தர்நயவித஁கரீ மாணி ஸஜ்ஞ஁த்யுக ரமவாநிவ।
கத஁வ்யாந் திரெபாய஁ நிஸ்ரித஁ரித஁த஁த஁||

ஏதாந்யபிதுகர்மாணி ஸங்கந்த்யக்த்வாபலாநிச,
கர்த்தவ்யாநிமேபார்த்த நிச்சிதம்மதமுத்தமம். (க)

பார்த்தா! யஜ்ஞ தான தபசுகளென்கிற கர்மங்களும்
(உபாசனா நிஷ்ட்டனுக்கும்) மமதையையும் பலாபேகைக்
கூடியும் விட்டு, சரீர நாசம் வரைக்கும் அவசியம் செய்யத்

தருந்தனவென்று எனக்கு ஸ்த்திரமான உத்க்ருஷ்டாபிப்
பிராயம். (சு)

நியதஸ்ய தஸ்ய ஸ்யாஸஃ கசி-ஹொநொபவபடிதெ।

ஹொஹா தஸ்ய பரித்யா ம ஸ்ய ஸ்யஃ பரிசீதி-தஃ॥

நியதஸ்ய தஸ்ய ஸ்யாஸஃ கர்மணோ நோபபத்யதே,
மோஷாத் தஸ்ய பரித்யாக ஸ்தாமஸஃ பரிசீர்த்திதஃ. (ஈ)

அவசியங்களான (நித்திய நைமித்திக ரூபங்களான)
கர்மங்களை விடுவது சரியல்ல, அஜ்ஞானத்தால் அந்தக் கர்
மங்களை விடுவது தாமசத்தியாகம் எனப்படும். (எ)

ஹ்யஃ பரித்யவயதஸி-காயகெ ஸஹபா த்யஜேக்ஸி।

ஸ-புக்ஷாநாஜஸ்யா ம-நெநவ-த்யாமஹமஹமஹெக்ஸி।

துக்கமித்யேவயத்கர்ம காயக் லேஸபயாத்யஜேத்,
ஸக்ருத்வாராஜஸந்த்யாகம் நைவத்யாகபலம் லபேத். (அ)

சரீரசிரமத்திலுள்ள பயத்தினுல்கஷ்டசாத்தியமென்று
நினைத்துக் கர்மங்களை விடுதல் ராஜசத்யாகம். அந்தத்தியா
கம் செய்தவனுக்கு தியாகப்பிரயோஜனமில்லை. (அ)

காய-ஃரித்யுவயதஃ- நியதங்கிரியதேர்ஜ-ஃந,
ஸங்கந்த்யத்வாபலஞ்சைவ ஸத்யாகஸ்ஸாத்வீகோமதஃ॥

கார்யமித்யேவயத்கர்ம நியதங்கிரியதேர்ஜ-ஃந,
ஸங்கந்த்யத்வாபலஞ்சைவ ஸத்யாகஸ்ஸாத்வீகோமதஃ. (க)

அர்ஜ-ஃந! கர்மத்தில் தன் சம்பந்த புத்தியைத் தனக்
குந் பலாபேகையையவிட்டு விகிர்த கர்மமான நித்திய நை
மித்திக கர்மங்கள் (பகவதாராதன மூபங்களாய்) ஸ்வயம்
பிரயோஜனங்களென்று நினைத்துக் கர்மங்களை யாசரிப்பது
சாத்துவிக தியாகமென்று ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டது. (க)

நடுவடிபுகுமூலம்கரி. கமூலமெநாநுஷஜதெ.

த்யாநீஸ்தஸராவீஷ்டா ரெயாவீஹிஸஸம்ஸயம்॥

நத்வேஷ்ட்யகுசலங்கர்ம குசலேநாநுஷஜ்ஜதே,

த்யாகீஸத்வஸமாவீஷ்டோ மேதாவீச்சிந்நஸம்சயம். (க0)

பாபகர்மத்தை துவேஷிக்கமாட்டான், புண்ணிய கர்மத்தை விரும்பமாட்டான். அந்த சம்சயமில்லாத ஜ்ஞானவானே சத்துவ விருத்தியையடைந்த தியாகி ஆவான். (க0)

நஹிபெஹஹுதாஸக்யம் த்யகூம்கரி-ராணுஸெஷதம்।

யஜூம்கரி-மய த்யாநீஸ்த்யாநீத்யுநியீயதெ॥

நஹிதேஹப்ருதாசக்யம் த்யக்தும்கர்மாண்யசேஷதம்,

யஸ்துகர்மபலத்யாகீஸத்யாகீத்யபிதீயதே. (கக)

தேகமுள்ளவனுக்கு கர்மங்களை முழுதும்விடுதல் சாத்தியமாகாது ஆகையால் கர்மங்களில் பலத்தை விட்டவன் எனவே அவனே தியாகியெனப்படுவான். (கக)

சுநிஷ்டிஷ்டிஸுநு தி வியங்கு-கணமெய்.

லவத்யுத்யாமிநாஹெயுத்ய நதஸஸுநாஸிநாஹெயுத்யு||

அநிஷ்டமிஷ்டம்மிச்சரஞ்ச த்ரிவிதங்கர்மண்பலம்,
பவத்யத்யாகிநாஹெயுத்ய நதஸஸுநாஸிநாஹெயுத்யு.

(கஉ)

கர்மத்துக்கு அநிஷ்டம் (நரகம் முதலானவை,) இஷ்டம் (சுவர்க்க முதலானவை,) மிஸ்ரம் (அநிஷ்டமான துக்கத்தோடு சேர்ந்த புத்திராதியிஷ்டபலம்) என்று மூன்று பலங்கள், அவை முன்னேசொன்ன மூன்றுவிதமான தியாகம் செய்தவர்களுக்கு ஒருகாலத்திலும் உண்டாகமாட்டா. வஹெயுத்யாமிநாஹெயுத்ய நதஸஸுநாஸிநாஹெயுத்யு.

ஸாஹெயுத்யுத்யாமிநாஹெயுத்ய நதஸஸுநாஸிநாஹெயுத்யு||

பஞ்சைதாநிமஹாபாஹே காரணநிபேதமே,

ஸாஹெயுத்யுத்யாமிநாஹெயுத்ய நதஸஸுநாஸிநாஹெயுத்யு.

சு-வது அத்தியாயம்.

437

வஸ்து தத்துவங்களின் யதார்த்த ஜ்ஞான ரூபமான வைதிக நிச்சயத்தில். கர்மங்களெல்லாம் சித்திக்கும் பொருட்டு, இந்த ஐந்து காணங்கள் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. மஹாபாஹோ! என்னால் அவைகளைத் தெரிந்து கொள்வாயாக. (கங)

சுயிஷ்டாநநயாகத-கா கரணம் உபயுக்யஸ்ய ஸு-
விவியாஹவ்யுதௌ ஷ்டா லெஹம் லெஹவாசுரவம் உபஸ்ய॥

அதிஷ்டாநந்ததாகர்த்தா கரணஞ்சப்ருதக்விதம்,
விவிதாச்சப்ருதக்ஷேஷ்டா தைவஞ்சைவாத்ரபஞ்சமம். (கச)

அதிஷ்டானம் ஜீவாத்துமாவினால் நியமிக்கப்பட்ட சரீரம், கர்த்தாவும் (ஜ்ஞானஸ்ரயனான ஜீவாத்துமா) வெவ்வேறுகாரணங்களும், (வாக்கு பாணி பாதம் பாயு உபஸ்தம் என்கிற ஐந்து கர்மேந்திரியங்கள் (நானாவிதங்களான

வெவ்வேறு சேஷ்டைகள், (பிராணபான சீமாதோதான
வியானங்கள் என்கிற) வாயு வியாபாரங்கள் ஐந்து, ஐந்தா
வது தைவம் (அந்தர்யாமியாகிய பரமாத்மா) (கச)

ஸரீரவாங்குநாஸிய-ஃ துரி-ஃப்ராஸதெநாஃ।

ந்யாயம்வாஸிபரீதம்வா வங்குசைதேதஸ்யதேஹதவஃ॥

சரீரவாங்குநாஸியத் கர்மம்ப்ராபதேநாஃ,

ந்யாயம்வாஸிபரீதம்வா பஞ்சைதேதஸ்யதேஹதவஃ. (கடு)

இவை சரீரம் வாக்கு மனம் ஆகிய இவைகளால் நியா
யத்தோடு கூடினவையும் கூடாதவைபுமாகிய கர்மங்களைப்
புருஷன் ஆரம்பிக்கும்போது அவைகளுக்கு யேதுவாகும்.

ததெதுவம்ஸகித-ஃப்ரா ரிதாநங்குஸவமந்த-ஃப்ரா।

பஸ்யதுதவ-ஃபிக்ஷா ஸஸவஸ்யதி-ஃபிக்ஷிஃ॥

தத்ரைவம்ஸதிகர்த்தார மாத்மாநங்கேவலந்துயம்,
பச்யத்யக்ருதபுத்தித்வாந் நஸபச்யதிதூர்மதிஃ.

(கக)

இப்படி யிருக்கும்போது (பரமாத்மசம்பந்தமில்லா
மல் ஜீவாத்மாவுக்குக் கர்த்தருத்துவமே யில்லாதிருக்கும்
போது) கர்மங்களில் ஜீவாத்மாவை மாத்திரமே கர்த்தா
வென்று நினைக்கிறவன், சரியான ஜ்ஞான மில்லாமையால்
தூர்ப்புத்தியுள்ளவனாகிறான், அவன் அறிய மாட்டான். ()
यस्य नाहंशुताहोवायस्य नविष्यते।
ஹக்வாவிஸஹிநாகா ஹஹநிநநிஸ்யுதெ॥

யஸ்யநாஹங்க்ருதோபாவோ புத்திர்யஸ்யநலிப்யதே,
ஹத்வாபிஸஹிமாந்லோகா நஹந்திநநிபத்யதே.

(கஎ)

எவனுடைய அபிப்பிராயம் அகங்காரத்தை ஆசிரயிக்
காதோ, எவனுடைய புத்தியானது ஓட்டாதோ, அவன்

இந்த லோகத்தாரெல்லாரையும் வதைத்தாலும் வதைத்தவ
னாகமாட்டான்; பந்திச்சுப்படமாட்டான். (கௌ)

ஜ்ஞாநம்ஜேயம்பரிஜ்ஞாதா த்ரிவியாகு-ஃவொடிநா।
கரணம்-ஃகெத-தி த்ரிவியஃக-ஃஸம்முஹம்॥

ஜ்ஞாநம்க்ஞேயம்பரிஜ்ஞாதா த்ரிவிதாகர்-ஃசோதநா,
கரணங்கர்மகர்த்தேதி த்ரிவிதஃகர்மஸ்ங்க்ரஹம். (கஅ)

ஜ்ஞானம் (கர்மஸ்வரூபத்தைத் தெரிந்துகொள்ளுதல்)
ஜ்ஞேயம் (அறிந்து செய்யத்தகுந்த கர்மம்) ஜ்ஞாதா-(அறி
கிறவன்) இந்த மூன்றுஞ் சேர்ந்தவைகளே கர்மவிதிகள்,
அந்தக் கர்மம் சங்கிரகமாய் கரணம் யோகாதி கிரியைகள்,
அவைகளை அனுஷ்டிப்பிக்கிறவன் இந்த மூன்றுஞ் சேர்ந்
தவை. (கஅ)

கஅ-வது அத்தியாயம். 4:1

ஜோந்ஃபி-உத்தராவ தியெய்ம-ண்ணெடித்.

பொதுவுதமணவாடு நயராவு ஊண-தாநுவி

க்ஞாநம்கர்மசகர்த்தாச த்ரிதைவகுணபேததஃ,

ப்ரோச்யதேகுணஸங்க்யா நேயதாவச்ருணுதாந்யபி. (கக)

ஜ்ஞானமும், கர்மமும், கர்த்தாவும் சத்துவ ரஜஸ் தமோகுணங்களால் மூன்றுவிதங்களாக அந்தக் குணபேதங் களைப் பராமர்ஸித்தபோது சொல்லப்படுகின்றன. அவற் றின் ஸ்வரூபங்களை உள்ளபடியே கேட்பாயாக. (கக)

ஸவக்ஷுதஷுபெநெநஃ ஹவ்யயீக்ஷத।

சுவிஹத ஂவிஹதெஹு - தஹாநம் விஹிஸா திகழ॥

ஸர்வபூதேஷுவரேநகம் பாவமவ்யயமீ ஸுதே,

அவிபக்தம்விபக்தேஷு ததக்ஞாநம்நீத்திஸாத்விகம். (௨௦)

எந்த ஜ்ஞானத்தினால் பிராணிகளெல்லாவற்றிலும் ஏக
ரூபமான ஆத்துமவஸ்துவை, பேதமுள்ள வஸ்துக்களிலிரு
ந்தாலும், அந்தந்த தீர்க்க ஹ்ரஸ்வாதி பேதமில்லாததாக
வும், விகாரமில்லாததாகவும், புருஷன்பார்க்கிறானே, அந்த
ஜ்ஞானம் சாத்துவிக ஜ்ஞானமென்று தெரிந்துகொள்வா
யர்க.

(௨௦)

வ்யயகெ நத^வபகஜ்ஞாநம் நாநாஊவாந^வப்யயிபாந^வ
வெதிவ்வெஷு^வஹகுதஷு^வஜாநம்விஜிராஜஸ்ய॥

ப்ருதகத்வேநதுயதக்ஞாநம் நாநாபாவாந்ப்ருதக்விதாந்,
வேத்திஸர்வேஷுபூதேஷு ததக்ஞாநம்வித்திராஜஸம். (௨௧)

பிராணிக ளெல்லாவற்றிலும் ஆத்துமாக்களையும் கூட
அந்தந்த சரீரங்களுக்குத் தகுந்தபடி வெவ்வேறாகத் தெரி
ந்துகொள்ளுதலும், அவற்றுக்கு வேறுவேறு விதங்களான

சுடி-வது அத்தியாயம்.

143

பலசம்பந்தங்கள் அந்தந்த சரீரங்களுக்குத் தகுந்தபடியாகு
மென்று தெரிந்துகொள்ளுதலும் எதுவே, அது ராஜச
ஜ்ஞானமென்று தெரிந்துகொள்வாயாக (உக)

யத் துஷ்டசுஹவஃ ஸ்வேஷ்டிந காபெ-ஸுக்ஷ்மெஹ் துக்ஷு।
சுதகூபா-வடிவ-வ ததாஸே-ஹாஹு-தது॥

யத்துக்ருஸ்நவதேகஸ்மிந் கார்யேஸக்தமஹதுகம்,
அதத்வார்த்தவதல்பஞ்ச தத்தாமஸமுதாஹ்ருதம். (உஉ)

ஏககாரியத்தில் பலங்களெல்லாவற்றையும் நினைத்து,
நிஜமல்லாத அர்த்தங்களை ஆசிரயித்து அல்பபலங்களை விரு
ம்பி, அஸாதகமும் சாதகமாக அறிவது எதுவே அது
தாமச ஜ்ஞானம் எனப்படும். (உஉ)

நியதம்ஸம்மரஹித ரிராமஹேஷ தக்ஷு-தது।

சுமவபுஷு-நாக-யத் தா-கி-ஹு-தது॥

நியதம்ஸங்கரஹித மராகத்வேஷதர்க்ருதம்,
அபலப்ரேப்ஸுநாகர்ம யத்தத்ஸாத்விகமுச்யதே. (உ௩)

தனக்கு உசிதமாக கர்த்ருத்துவம்முதலான அபிமான
மில்லாமல் ராகத்துவேஷங்களை விட்டு பலத்தை விரும்பா
மல் செய்யப்படுகிற கர்மம் சாத்துவிககர்மம் எனப்படும்.

யதூகாரெஷுநாகரிஸாஹங்காரொணவாபுநஃ
க்ரியதேபஹுளாயாஸம் தத்ராஜஸமுதாஹ்ருதம்॥

யத்துகாமேப்ஸுநாகர்ம ஸாஹங்காரேணவாபுநஃ,
க்ரியதேபஹுளாயாஸம் தத்ராஜஸமுதாஹ்ருதம். (உ௪)

பலத்தை விரும்பி, தான் கர்த்தாவென்று நினைத்து,
அதிக பிரயாசத்தோடு ஆசரிக்கப்படுகிற கர்மம் ராஜச கர்
மம் எனப்படும். (உ௫)

கஅ-வது அத்தியாயம்.

கருஸந்நக்ஷபஹிஸா ரிநவெக்ஷ்யவளரஸ்டி।
 ரொஹாசாரஸுதகரீ-யததாரிஸரீ-யுதௌ॥

அதுபந்தம்ஷயம்ஹிம்ஸா மநபேக்ஷ்யசபௌருஷம்,
 மோஹாதாரப்யதேகர்மா யத்தத்தாமஸமுச்யதே. (உடு)

கர்மத்தின் பரியவசானத்தையும் அதனால் உண்டாகிற
 பிரயோஜன நாசத்தையும், பரஹிம்சையையும், தன் சக்தி
 யையும், ஆலோசிக்காமல் அஜ்ஞானத்தால் ஆரம்பிக்கப்படு
 கிற கர்மம் தாமசகர்மம் எனப்படும். (உடு)

ரீ-தவமொநஹ்வரீ யுத்யு-தாஹா-ரிநி-கி-
 லி-யு-லி-யு-ரி-வி-க-ரா-க-த-ராஸா-வி-உ-யு-தௌ॥

முக்தஸங்கோநஹம்வாதீ த்ருத்யுத்ஸாஹஸமந்விதஃ,
 லித்யவலித்யோர்நிர்விகாரஃ கர்த்தாஸாத்விகஉச்யதே. (உசு)

பலத்தை விரும்பாதவனாய், தான் கர்த்தா வென்கிற
அபிமானத்தை விட்டு, தைரியம் உற்சாகம் என்பவைகளை
யுடையவனாய், சிந்தித்தாலும் சிந்திக்காமற் போனாலும்
மனம் கெடாதவன் சாத்விககர்த்தா எனப்படுவான். (உசு)

ராஜீகர்மபலப்ரோபஸூர் லுப்தோஹிம்ஸாத்மகோசுசிஃ,
ஹர்ஷஸோகாந்விதஃகர்த்தா ராஜஸ்பரிகீர்த்திதஃ॥

ராஜீகர்மபலப்ரோபஸூர் லுப்தோஹிம்ஸாத்மகோசுசிஃ,
ஹர்ஷஸோகாந்விதஃகர்த்தா ராஜஸ்பரிகீர்த்திதஃ. (உஎ)

கீர்த்தியை விரும்பி சர்மபலங்களை யிச்சித்து, திரவிய
த்தைச் செலவுசெய்ய இஷ்டமில்லாதவனாய், பிறரை வரு
த்தி, சுத்தியில்லாதவனாய், (காரியசித்தியில்) சந்தோஷத்
தையும் (இல்லாதபோது) சோகத்தையும் அடைகிறவன்
ராஜச கர்த்தா எனப்படுவான். (உஎ)

சுபுதூஃப்ராகுதஜஸு ஸுொொநகதுதிஃகொலஸஃ
விஷாதீதீர்க்கஸுஞ்சுகர்த் தாதாமஉச்யதே॥

அயுத்தஃப்ராக்ருதஸ்தப்தஃ ஸடோரைக்ருதிகோலஸஃ,
விஷாதீதீர்க்கஸுஞ்சுகர்த் தாதாமஉச்யதே. (உஅ)

கர்மங்களுக்குத் தகாதவனும், வித்தியாப்பியாச மில்
லாதவனும், சோம்பலுள்ளவனும், வஞ்சகனும், பிறருக்குத்
துக்கத்தை யுண்டாக்குகிற கர்மங்களில் விருப்பமுள்ளவ
னும், மெதுவாய் செய்கிறவனும், துக்கிப்பதே சுபாவமாக
வுள்ளவனும், பிறருக்கு இடைவிடாமல் கெடுதியை யோசி
ப்பவனும், தாமச கர்த்தா எனப்படுவான். (உஅ)

ஸுபுதூஃப்ராகுதஜஸு ஸுொொநகதுதிஃகொலஸஃ
விஷாதீதீர்க்கஸுஞ்சுகர்த் தாதாமஉச்யதே॥

புத்தேர்பேதந்த்ருதேத்ப்சைவ குணதஸ்த்ரிவிதம்ச்ருணு, (உக)

ஜ்ஞானத்துக்கும், தைரியத்துக்கும் மூன்றுபேதங்கள்
வெவ்வேறாக முழுதும் சொல்லப்போகிறேன். அர்ஜுன!
அதைக் கேட்கக்கடவாய். (உக)

புருஷோத்தமபுருஷோத்தம காய-காக்யெ-ஹயாஹயெ|
 ஸந்தொகக்ஷம்யாவெதி ஸ-ஹிஸாவாய-ஹாதிஃ||

ப்ரவ்ருத்திஞ்சரிவ்ருத்திஞ்ச கார்யாகார்யேபயாபயே,
பந்தமோஷஞ்சயாவேத்தி புத்திஸ்ஸாபார்த்தஸாத்விகீ. (1)

பார்த்தா! பிரவிருத்தியையும், நிவிருத்தியையும், காரியத்தையும், அகாரியத்தையும், பயத்தையும், அபயத்தையும், பந்தத்தையும், மோக்ஷத்தையும் அறிகிற புத்தி சாத் துடிக புத்தியாகும். (௩௦)

யயாயகி-கியகி-குவ காய-குவாகாய-கிவெவவ
 சுயயாவதுஜாநாதி ஸுபிஸூவாய-கிராஜஸீ॥

யயாதர்மமதர்மஞ்ச கார்யஞ்சாகார்யமேவச,
 அயதாவத்ப்ரஜாநாதி புத்திஸ்ஸாபார்த்தராஜஸீ. (௩௧)

பார்த்தா! எந்த புத்தியினால் மனிதன் தருமா தருமங்
 களையும், காரியா காரியங்களையும், உள்ளபடியல்லாமல் சந்
 தேகமாய் தெரிந்துகொள்ளுகிறானோ அது ராஜச புத்தி
 எனப்படும். (௩௧)

சுயகி-கியகி-கிதியா கிந்யுததகிஸூவூதா
 ஸவ-காய-காநிவரீதாஹு ஸுபிஸூவாய-கிராஜஸீ॥

அதர்மம்தர்மமிதியா மந்யதேதமஸாவ்ருதா,
 ஸர்வார்த்தாந்விபரீதாம்ஸ்ச புத்திஸ்ஸாபார்த்ததாமஸீ. (௩௨)

எந்த புத்தியானது அதருமத்தை தருமமாகவும் தரு
மத்தை அதருமமாகவும் அஜ்ஞானத்தினால் மூடப்பட்டு
விபரீதமாய் எல்லாப்பொருள்களையும் அறிகின்றதோ அது
தாமச புத்தியாகும். (௩௨)

ஐத்யாயயாராயதே மநஃப்ராணேந்நிரித்க்ரியாஃ,
யோகேநாவ்யபிசாரிண்யா த்ருதிஸ்ஸாபார்த்தஸாத்விகே॥

த்ருத்யாயயாதாரயதே மநஃப்ராணேந்நிரித்க்ரியாஃ,
யோகேநாவ்யபிசாரிண்யா த்ருதிஸ்ஸாபார்த்தஸாத்விகே. (1)

பார்த்தா! எந்த தைரியத்தினால் மனோவியாபாரங்களையும், பிராணவியாபாரங்களையும், சகக்ஷுராதிஜ்ஞானேந்திரியவியாபாரங்களையும் மனிதன் நிறுத்துகிறானோ. அது சாத்த்விக தைரியமெனப்படும். (௩௩)

யயாதுயுகாரியாநு யுத்யாரயதஜந
 ப்ரஸங்கேநபலாகாமக்ஷி யுதிஸாவாயுதாஜஸீ॥

யயாதுதர்மகாமார்த்தாந் த்ருத்யாதாரயதேர்ஜந,
 ப்ரஸங்கேநபலாகாமக்ஷி த்ருத்திஸ்ஸாபார்த்தராஜஸீ. (௩௪)

அர்ஜுனா! எந்த தைரியத்தினால் பலத்தை விரும்பி
 மிகுந்த விருப்பத்தோடு தருமார்த்த காமங்களை மனிதன்
 ஆசிரயிக்கிறானோ அது ராஜச தைரியம் எனப்படும். (௩௪)
 யயாஸுவஹயஸொகம் விஷாதம்மதமேவசு
 நவிமுஞ்சதிதூர்மேதா யுதிஸாவாயுதாஜஸீ॥

யயாஸ்வஹயஸொகம் விஷாதம்மதமேவசு,
 நவிமுஞ்சதிதூர்மேதா த்ருதிஸ்ஸாபார்த்ததாமஸீ. (௩௫)

பார்த்தா! எந்த தைரியத்தினால் நித்திரை, பயம், சோ
 கம், விஷாதம், மதம் இவற்றை தூர்ப்புத்தியுள்ளவன் விட
 மாட்டானோ, அது தாமச தைரியம். (௩௫)

ஸுபுங்குவிதாநீந்திரிவியம் ஸுணுரெலுதஷபுல
 கலுராஸாடிபுரெதயது டுஃவாஹு நிமலு தி||

ஸுகந்த்விதாநீந்திரிவிதம் ச்ருணுமேபரதர்ஷப,
 அப்யாஸாத்ரமதேயத்ர துக்காந்தஞ்சரிகச்சதி.

(நக)

பரத சிரேஷ்ட்டா! அப்பியாசத்தினால் எதனிடத்தில்
 திருப்தியடைந்து துக்கநாசத்தை மனிதன் அடைகிறானோ,
 அந்த மூன்று விதங்களான சுகங்களை என்னால் கேட்கக்
 கடவை.

(நக)

யதததெவ வுஷிவ வரிணாரெரிதொவடிபு.

ததுபுஸாதிஃபுராத ரிதஸுபுஸாடிஜபு||

யத்ததக்ரேவீஷமிவ பரிணாமேம்ருதோபமம்,

தத்ஸுகம்ஸாத்விக்கம்ப்ரோக்த மாத்மபுத்திப்ரஸாதஜம். (நக)

ததுவது அத்தியாயம்.

453

எந்தசுகம்முதலில் (யோகாப்பியாசகாலத்தில்) விஷம் போலவும், பரிபாககாலத்தில் அமுர்தம்போலவும் இருக்குமோ, அப்படிப்பட்ட ஆத்துமஜ்ஞானம் நிர்மலமாவதினால் உண்டாகிற சுகம் சாத்துவிகசுகம் எனப்படும். (௩௭)

விஷயெந்நியஸம்யோகா ஐதீததிரோபதௌஸ்யம்

வரிணாவேவிஷயிவதசுஸம்ஸம் ராஜஸம்ஸ்யுதம்॥

விஷயேந்திரியஸம்யோகா த்யத்ததக்ரேம்ருதோபமம், பரிணாமேவிஷயிவ தத்ஸம்ஸம்ராஜஸம்ஸம்ருதம். (௩௮)

எந்த சுகமானது முதலில் விஷயங்களோடு இந்திரியங்கள் சம்பந்திப்பதனால் அமுர்தம்போலவும், பரிபாககாலத்தில் விஷம்போலவும் இருக்குமோ, அந்த சுகம் ராஜச சுகமெனப்படும். (௩௮)

யடிமுது வாநுபெயறு ஸுபெந்தோஹநரோத்தமம்!
நிஜராமஸூத்ரோஜோக்யம் தத்தாரிஸரிபுராஹ்யதம்॥

யதக்ரேசாநுபந்தேசஸுகம்மோஹநமாத்மநஃ,
 நித்ராலஸ்யப்மாதோத்தம் தத்தாமஸமுதாஹ்ருதம். (௩௮)

எந்த சுகம் முதலிலும் பரிபாககாலத்திலும் தனக்கு அஜ்ஞானத்தை புண்டாக்குவதாய், நித்திரையினாலும், ஆலஸ்யத்தினாலும், அஜாக்ஞிரதையினாலும் சம்பந்திக்கப்பட்டிருக்குமோ, அந்த சுகம் தாமச சுகம் எனப்படும். (நடக)

நததபுலிபுயிவ்யாங்வா ஶிவிகெவெஷுங்வாபுநம்।
ஸதங்முபுதிஜெகதங்யகெஷிஸ்யாதி ஶிராநெணம்॥

நததஸ்திப்ருதிவ்யாம்வா திவிதேவேஷுவாபுநஃ,
ஸத்வம்ப்ரக்ருதிஜைர்முக்தம் யதேபிஸ்யாத்திரிபிர்குணைஃ. ( )

கடி-வது அத்தியாயம்.

பூலோகத்திலும், தேவலோகத்திலும் பிரக்ருதி சம்பந்
தமான சத்துவ ரஜஸ் தமசுக்கள் என்கிற இந்த மூன்று
குணங்களால் விடப்பட்ட பிராணி எதுவுமில்லை. (ச0)

ஸூரஹணக்ஷத்ரியவிஈரம் ஸூரணாஹவரஹவ।
கரி-பாணிபூவிஹதாநி ஸூலாவபூஹவெம-உ-வெணை॥

ப்ராஹ்மணக்ஷத்திரியவிசாம் சூத்ராணஞ்சபரந்தப,
கர்மாணிப்ரவிபக்தாநி ஸ்வாபாவப்ரபவைர்குணை. (சக)

பரந்தபா! பிரம்மக்ஷத்திரிய வைசிய சூத்திரர்களுக்
கும் கர்மங்கள் ஜன்மயேதுவான தமது பூர்வகருமங்களால்
உண்டான குணங்களால் விபாகிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. (1)

ஸூரோஹிஸூலாவஸூளஹம் க்ஷாணிராஜ-வரெவஹ,
ஜூநாந்விஜூநரோஹிஸூலாவஸூலாவஜூ॥

சமோதமஸ்பதஸ்பஸௌசம் க்ஷாந்திரார்ஜவமேவச,
க்ஞாநம்விக்ஜாநமாஸ்திக்யம் ப்ராம்ஹம்கர்மஸ்வபாவஜம். (1)

சமம், தமம், தபசு, சுத்தி, க்ஷமை, ருஜுத்வம், ஜ்ஞா
னம், விஜ்ஞானம், ஆஸ்திகத்துவம் (இவை பிராம்மணனு
க்கு ஜன்ம சித்தமான கருமங்கள்.) (சஉ)

ஸளய-ஓ-தஜோயு-தி-ஓ-க்ஷ்ய-ய-ஓ-வ்யவயந-
டி-ந-ஸீ-ஸா-லா-வ-ஸ-க்ஷா-த்-ஓ-க-ஓ-ஸ-லா-வ-ஜ-
டி-
சௌர்யந்தேஜோத்ருதிர்தாஸ்யம் யுத்தேசாப்யபலாயநம்,
தாநமீஸ்வரபாவஸ்ச க்ஷாத்ரங்கர்மஸ்வபாவஜம். (சங)

சௌரியம் தேஜசு, தைரியம், சாமர்த்யம், யுத்தத்தில்
ஒடிப்போகாமை, தானம், பிரபுத்துவம் என்னும் இவைகள்
க்ஷத்திரியனுக்கு ஜன்மசித்தமான கர்மங்கள். (சங)

கூ-ஷி-மொ-ர-க்ஷ-வா-ணி-ஜ-ஓ-வெ-ஸ-ஓ-க-ஓ-ஸ-லா-வ-ஜ-
டி-
வரி-ய-ஓ-த-க-ஓ-க-ஓ-ஸ-ஓ-டி-ஸ-ய-வி-ஸ-லா-வ-ஜ-
டி-
457

க்ருஷிகோரக்ஷவாணிஜ்யம் வைச்யங்கர்மஸ்வபாவஜம்,
பரிசர்யாத்மகம்கர்ம சூத்ரஸ்யாபிஸ்வபாவஜம்.

(சச)

பயிர் செய்தல், பசுக்காத்தல், வர்த்தகம், இவை வைசி
யனுக்கு சுபாவ சித்தமான கருமங்கள், சூத்திரனுக்கு
இந்த மூன்று வர்ணத்தாருக்கும் ஊழியம் செய்தல் சுபாவ
சித்தமான கருமம்.

(சச)

ஜெஸுஜெஸு ஸு-ஃணு-ஹிரதஃ ஸம்ஸிபிம் யஹதேநரஃ।
ஜு-ஃ-ஹிரதஃஸிபிம்ய-ஹா விந-திதஹு-ணு॥

ஸ்வேஸ்வேகர்மண்யபிரதஃ ஸ்ஸம்ஸித்திம்லபதேநரஃ,
ஸ்வகர்மநீரதஃஸித்திம் யதாவிந்ததிதச்ச்ருணு.

(சரு)

மனிதன் ஸ்வகர்மத்தில் விருப்பத்தோடு சித்தியை
அடைகிறான், தன்கர்மத்தில் விருப்பமுள்ளவன்சித்தியடை
கிற பிரகாரத்தைக் கேட்பாயாக.

(சரு)

யதஃபுவுதுதிவ-டுதாநாம் யெநஸவ-ஃஜிஷ-ததழ்।

ஸுகரீ-ஃணாதரிஜுஷு-ஃ லிபி-விநி-கிராநவஃ॥

யதஃப்ரவ்ருத்திபூதாநாம் யேநஸர்வமிதந்ததம்,
ஸ்வகர்மனாதமப்யர்ச்ய ஸித்திம்விந்ததிமாநவஃ.

(கசு)

எவனால் வஸ்துக்களுக்கு உத்பத்தி யுண்டாயிற்றோ,
எவனால் இந்த லோகமுழுதும் வியாப்தமாயிருக்கின்றதோ
அவனைத் தனது கர்மத்தினால் பூஜித்து மனிதன் பரகதியை
அடைகிறான்.

(சசு)

ஸுயா நயஸெ-ஃவிம-ஃணஃ ப்ராயஸெ-ஃதந-ஃஷிதாஸு।

ஸுலாவநியத-ஃஸி-ஃ க-ஃவ-ஃஹாஸெ-ஃதிசிஷிஷிஷு॥

ஸ்ரேயாந்ஸ்வதர்மோலிகுணஃ பரதர்மாத்ஸ்வநுஷ்டிதாத்,
ஸ்வபாவநியதங்கர்ம குர்வந்நாப்நோதிகல்பிஷம்.

(சஎ)

கடி-வது அத்தியாயம்.

459

நன்றாயாசரிக்கப்பட்ட அன்னிய தருமத்தைப்பார்க்கி
லும் தனது தருமம் சம்பூர்ண குணமில்லாததானாலும் மிக
வும் சிலாக்கியமாகும். சுபாவமாகவே யேற்பட்ட கருமத்
தைச் செய்கிறவன் சம்சாரத்தை யடையமாட்டான். (சௌ)

ஸஹஜம்ஃஸு-ஃஸளஞெய ஸதோஷமபிநத்யஜேத்
ஸவ-ஃராஃஸாஹ்-ஃஸொஷண ய-ஃஸெநாஹ்-ஃஸிரிவாவ்ருதாஃ॥

ஸஹஜம்கர்மகௌந்தேய ஸதோஷமபிநத்யஜேத்,
ஸர்வாரம்பாஹிதோஷேண துமேநாக்ரிரிவாவ்ருதாஃ. (சௌ)

கௌந்தேயா! சகஜ சித்தமான கருமத்தை தோஷத்
தோடு கூடினதானாலும் விடக்கூடாது, பிரயத்தினங்களெல்
லாம்புகையினால் அக்கினி மறைக்கப்பட்டதுபோல தோஷ
ங்களால் மறைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. (சௌ)

கலவத ஸ்ரீசிம்ஸவந்தி ஜிதா தாவி மதஸ்ய ஹம்।

நெநஷ்ய-லிசிம்பாரிம் ஸஞ்ஜாஸெநாயி மஹதி॥

அஸக்தபுத்திஸ்ஸர்வத்ர ஜிதாத்மாலிகதஸ்ப்ருஹம்,
நைஷ்கர்மயஸித்திம்பரமாம் ஸந்யாஸேநாதிகச்சதி. (சக)

எந்த விஷயங்களிலும் விருப்பமில்லாத புத்தியோடு
மனத்தை ஜயித்து நிஸ்பிருகனாய், இந்த சன்னியாசத்தோடு
உக்கிருஷ்டமான நைஷ்கர்மிய சித்தியை அடைகிறான்.. (1)

லிசிம்பாஜாஸெநாயி மதஸ்ய ஹம் திநிஸெநாயி மதஸ்ய ஹம்

ஸரிஸெநெநவகளெநய நிஷ்ஜாநஸ்யபாரா॥

வித்திம்ப்ராப்தோயதாப்ரஹ்ம த்தாப்நோதிநிபோதமே,
ஸமாளேஸைநவகௌந்தேய நிஷ்டாஜ்ஞாநஸ்யபாரா. (இ0)

கௌந்தேயா! சித்தியை யடைந்தவனுக்கு தியானரூப
மான ஜ்ஞானத்துக்குப் பரம பிராப்பியமான பிரம்மத்தை

யடையும் விதத்தைச் சுருக்கமாக என்னால் தெரிந்துகொள்
வாயாக. (ரு0)

ஸுஃஷ்ராவீஸுஃஷ்யாயுக்ஞா யுத்யாதாநந்தியஜீவ।
ஸுஸாஜீநிஷயாஹ்ஸுக்ஞா ராமஜெஷுள வ்யுடிஸ்யு||

புத்யாவிசுத்தயாயுக்ஞோ த்ருத்யாத்மாநம்ரியம்யச,
ஸப்தாதீந்விஷயாந்ஸ்த்யக்த்வா ராகத்வேஷௌவ்யுதஸ்யச. ( )

பரிசுத்தமான ஆத்தாம ஜ்ஞானத்தோடு கூடி, தைரி
யத்தினால், மனத்தைக்கட்டி, சப்தாதி விஷயங்களை விட்டு,
ராகத்துவேஷங்களை நிரசித்து. (ருக)

லீலிசு ஸௌவீயவ்யாஸீ யதவாக்நாயகோநஸம்।

ய்யாநயொமவரொநித்யுஹ்வொமயுஹ்வொபாஸி தம்||

லீலிக்தஸௌவீலக்வாசீ யதவாக்காயமாநஸம்,
த்யாநயோகபரோநித்யம் வைராக்யம்ஸமுபாஸ்ரிதம். (ருஉ)

எப்பொழுதும் நிர்ஜன பிரதேசத்தை யடைந்து, அல்
பாகாரமுடையவனாய், மனோவாக்காயங்களை தியானத்தில்
அனுசூலப்படுத்திக்கொண்டு, தியான யோகத்தையே பிர
தானமாக ஆசிரயித்து, நித்தியமும் வைராக்கியத்தோடு
கூடினவனாய். (௫௨)

சுஹ•காரா•ஸௌ•ஹி•மகா•ஹி•பிரா•நாம•ஸௌ•ஹி•
வி•ஹி•நி•ஹி•ஸௌ•ஹி•பிரா•நாம•ஸௌ•ஹி•

அஹங்காரம்பலந்தர்பம் காமங்கரோதம்பரிக்ரஹம்,
விமூச்யநிர்மமஸ்யாந்தோ ப்ரஹ்மபூயாயகல்பதே. (௫௩)

அகங்காரத்தையும், பலத்தையும், கருவத்தையும், கா
மத்தையும், குரோதத்தையும், பிடிவாதத்தையும்; விட்டு,
மமதையில்லாதவனாய், சாந்தன யிருப்பவன், (தியானயோ
கம் செய்பவன்) பிரம்ம பாவத்துக்குத் தகுந்தவனாவான். (

ஸ்ரீஹ்ருக் கீஸ்ருஸநாதா ந ஸொஹதிநகாங்குதி।
 ஸிஸிஸெவ்ஷுஹ்ருதெஷு ஜிகிஹ்ருவதெவராடி॥

ப்ரஹ்மபூதஃப்ரஸந்நாத்மாந ஸோசதிநகாங்க்ஷதி,
ஸமஸ்ஸர்வேஷுபூதேஷு மத்பகதில்பதேபராம். (௫௪)

பிரம்மபாவத்தை யடைந்தவன், கருமபந்த மில்லாத ஆத்துமாவை யுடையவனாய் சோகிக்கமாட்டான், விரும்ப மாட்டான், எல்லாப் பொருள்களிலும் சமத்திருஷ்டியுள்ள வனாயிருப்பான், அவனுக்கு என்னிடத்தில் மேலான பக்தி யுண்டாகும். (ருச)

ஹத்யூரூபிஜாநாதி பாவாந்யூரூபிதக்தம்।
ததெதாரிஂதக்ததெதாஜ்ஜாக்ஷா விஸதெததடிநகூரூ॥

பக்த்யாமாபிஜாநாதி யாவாந்யச்சாஸ்மிதத்வதஃ.
ததோமாம்தத்வதோஜ்ஞாத்வா விஸுதேததநந்தரம். (௫௫)

நான் எவனோ, நான் எப்படிப்பட்டவனோ, என்று
என்னை பக்தியினாலேயே தத்துவமாய்த் தெரிந்துகொள்
வான், தத்துவமாய்த் தெரிந்துகொண்ட பிறகும், பக்தியி
னாலேயே என்னிடத்தில் பிரவேசிப்பான். (௫௫)

ஸவ-கக-காணுவிஸஜா கூவ-காணொகிஷுபாஸு யஃ।

கிஷுபுஸாஜாஜிவாவோதி ஸாஸுதவஜிஷுயடி॥

ஸர்வகர்மான்யபிஸதா ரூர்வானோமத்யபாஸ்ரயஃ,
மத்ப்ரஸாதாதவாப்நோதி ஸாஸ்வதம்பதமவ்யயம். (௫௬)

கர்மங்க ளெல்லாவற்றையும் எப்பொழுதும் என்னையே
ஆசிரயித்துச் செய்கிறவன், என் அனுக்கிரஹத்தால் நித்திய
மான பதத்தை சம்பூர்ணமாக அடைவான். (௫௭)

வெதஸாஸவ-கக-காணி ரியிஸநுஷுரீதரஃ।

ஸ-கி-யொமகி-வாஸி து ரிஷி-தஸ-த-த-ஹவ॥

(31)

கவி-வது அத்தியாயம்.

465

சேதஸாஸர்வகர்மாணி மயிஸந்யஸ்யமத்பரஃ,
புத்தியோகமுபாஸ்ரித்ய மச்சித்தஸ்ஸததம்பவ. (௫௭)

கர்மங்க ளெல்லாவற்றையும் மனத்தினால் என்னிடத்
தில் விட்டு என்னையே பரமபிரயோஜனமாக உத்தேசித்து,
கர்மத்தைச் செய்துகொண்டு, இந்த ஜ்ஞானயோக முண்
டாகி, எப்பொழுதும் என்னிடத்தில் மனமுள்ளவனா யிருக்
கக்கடவாய். (௫௭)

ஶிவி தஸவ-ஶு-ம-காணி ஶக்ரபுஸாஜா தூரிஷ்யஸி।
அ த ஸ
க்யபெக்யஶஹம் காரா ஶஸு ராஷ்யஸிவி நக்ஷ்யஸி॥

மச்சித்தஸ்ஸர்வதூர்காணி மத்ப்ரஸாதத்தரிஷ்யஸி,
அதசேத்வமஹங்காராந் நச்ரோஷ்யஸிவிநங்ஷ்யஸி. (௫௮)

என்னிடத்தில் மனமுண்டாகி, என் அனுக்கிரஹத்
தால் சர்வ சம்சார துக்கங்களையும் தாண்டுவாய், நீ அஹங்

காரத்தினால் என் சொல்லைக் கேளாமற்போனால் நசித்துப்
போவாய். (௫௮)

யடிஹங்காரபோஸி துந யொது உதிநயஸை
வியெயுஷவ்யவஸாயஸெஸு பூது திலுாநியொகூதி॥

யத்யஹங்காரமாப்ரித்ய நயோத்ஸ்யஇதிமந்யஸே,
மித்யேஷவ்யவஸாயஸ்தே ப்ரக்ருதிஸத்வாந்நியோஷ்யதி.)

அஹங்காரத்தை ஆசிரயித்து யுத்தம் செய்யமாட்டே
னென்று நினைப்பாயானால், இந்த உனது நிச்சயம் பொய்
யாகும், பிரகிருதியே உன்னை யுத்தம்செய்யும்படி நியமிக்கும்.
ஸுஹாவஜநகளனெய நிஸஃஸெஸு நகே-கணா।

சுத-க-௦-௦-௦ நஹ லியஸெ நஹா துரிஷ்யவ்யவஸாவிதக॥

ஸ்வபாவஜேநகளந்தேய நிபத்தஸ்வேநகர்மண,
கர்த்துந்நேச்சவியந்மோஹாத் கரிஷ்யஸ்யவசோபிதத். (௬௦)

கவி-வது அத்தியாயம்.

தமேவசரணங்கச்ச ஸர்வபாவேநபாரத,
தத்ப்ரஸதாத்பராம்சாந்திம் ஸ்தானம்ப்ராப்யஸிசாச்வதம்.

பாரதா! எல்லாவிதங்களாலும், அவரையே சரணமாக
அடைவாயாக, அவருடைய அனுக்கிரஹத்தால், மேலான
சாந்தியையும், (ஸர்வார்த்த நிவர்த்தியையும்,) ஸர்வத
மான ஸ்தானத்தையும் (பரமபதத்தையும்) சேர்வாய். (1)

ஐதிதேஜ்ஞாநநிவ்யாக்யாநம் மஹாபகவதே
ஸித்திபுத்தாயம்

இதிலேஜ்ஞாநமாக்யாதம் குஹ்யாகுஹ்யதரம்மயா,
லிம்ருச்சயததசேஷேண யதேச்சஸிததாகுரு. (கூட)

இப்படி உனக்கு ரஹஸ்யங்க ளெல்லாவற்றிலும் சிற
ந்த கர்மயோக ஜ்ஞானயோக பக்தியோக ஸ்வரூப ஜ்ஞா
னம் சொல்லப்பட்டது, இதை முழுதும் ஆலோசித்து உன்
இஷ்டப்பிரகாரம் செய்யக்கடவாய். (கூட)

தயை-வது அத்தியாயம்.

49

ஸவ-முஹ்யதஜெஹௌயம் ஸுண-ஹேபாஜெவஹி,
ஹேஷாஹிஹேஷாபிதி ததெதாவக்ஷாபிதெதஹிதபூ॥

ஸர்வகுஹ்யதமம்பூய ஸ்ருணுமேபரமம்வசஃ,
இஷ்டோஷிமேத்ருடமிதிததோவாந்த்யாமிதேஹிதம். (சுச)

ரஹஸ்யங்க ளெல்லாவற்றுள்ளும் சிறந்த ரஹஸ்யமான
பக்தியோக விஷயமான சர்வோத் கிருஷ்டமான சொல்லை
என்னால் கேட்கக்கடவாய், நீ எனக்கு உறுதியான சினைக
னென்றெண்ணினதனால் உனக்கு நன்மையைச் சொல்லப்
போகிறேன். (சுச)

ஜநநாவவஹிதா ஜிஜாஹேஷாநாஹிதா,
ஜாஜெவெஷாவிஸத்யுதெதபுதிஜாநெஷியொஷிஹி॥

மம்நாபவமத்பக்தோ மத்யாஜீமாம்நமஸ்குரு,
மாமேவைவஷ்யசிஸத்யந்தே ப்ரதிஜானேப்ரியோஷிமே. (சுரு)

ளாய் பஹுகாலானுஷ்டேயங்களா யிருக்கிற தர்மத்தினால் அந்
தப் பாபங்களைக் கடப்பது எப்படியென்று பயப்படவேண்டாம்.
திரிவிருதக் நிஷ்டோமாதி சர்வ கர்மங்களையும் விட்டு, என்னையே
உபாயமாய் ஆசிரயிக்கக்கடவாய். அந்த பக்திக்கு விரோதமான
சகல பாபங்களையும் அந்தந்தப்பாப பிராயச்சித்தங்களுக்கு பிரீத
னாய், பலப்ரதனான நானே ஆஸ்ரிதவாத்ஸல்லியவசனாய், அந்தப்
பாபங்களை விடுவிக்கிறேன், நீ சோகிக்கவேண்டாம். இது ஒரு
உதாஹரணையின் யோசனை. இதற்கு யோஜநாந்தரம், கர்மயோக
ஜ்ஞானயோக பக்தியோக ரூபங்களாய், மோக்ஷசாதனங்களாய்,
என்னுடைய ஆராதன ரூபமான சர்வ கர்மங்களையும் அதிகாரானு
குணமாக மிகுந்த பிரீதியோடு செய்துகொண்டு, கீழே சொன்ன
பிரகாரமாக, பல கர்ம கர்த்தருத்வாதிகளை தியஜித்து, கர்த்தாவும்
ஆராத்யனும் பிராப்யனும் ஆகிய என்னையே உபாயமாக அத்ய
வசிக்கக்கடவாய். மோக்ஷ விரோதிகளாய் அனாதிகாலமாய்ச் செய்
யப்பட்ட அக்ருத்ய கரண கிருத்யா கரண ரூபங்களான சர்வபாபங்
களிலிருந்து நான் உன்னை விடுவிப்பேன், சோகிக்கவேண்டாம்.

யஇதம்பரமங்குஹ்யம் மத்பக்தேஷ்வபிதாஸ்யதி,
பக்திம்மயிபராங்க்ருத்வா மாமேவைஷ்யத்யஸம்ஸயஃ. (சுஅ)

இந்த பரமரஹசியத்தை என் பக்தருக்கு எவன் சொ
ல்லுவானோ அவன் என்னிடத்தில் மிகுந்த பக்திசெய்து
என்னையே சேர்வானென்பதற்கு சந்தேகமில்லை. (சுஅ)

நஹதஸூநநுஷெஷு கஸ்திநெவியக்யூதஃ|
ஹிதாநஹஸூநநுஷெஷு வியதரோஹி||

நசதஸ்மாந்மநுஷ்யேஷு கச்சிந்மேப்ரியக்ருத்தமஃ,
பவிதாநசமேதஸ்மா தந்யஃப்ரியதரோபுவி. (சுஆ)

மனிதருக்குள்ளே அவனைப் பார்க்கிலும் எனக்கு மிகு
ந்த நன்மையைச் செய்பவன் ஒருவனுமில்லை, இனிமேலும்
அவனைப்பார்க்கிலும் எனக்கு மிகவும் பிரியமானவன் வே
றொருவனிருக்கமாட்டான். (சுஆ)

கயெயுஷுதெயயஹிம் யஜெ-யுஸ்வாஜரிவயொம்
ஜ்ஞாநயஜ்ஞாந : தநாஹிஷ்டிம் வ்யாஜிதிஜெஜிதிம்॥

அத்யேஷ்யதேசயஇமம் தர்மயம்ஸம்வாதமாவயோம்,
ஜ்ஞாநயஜ்ஞேநதேநாஹ மிஷ்டம்ஸ்யாமிதிமேமதிஃ. (௭0)

தர்மோபேதமான நம்முடைய இந்த சம்வாதத்தை
எவன் அத்தியயனம் செய்வானோ, அவன் ஜ்ஞானயஜ்ஞத்
தால் என்னை ஆராதித்தவன் ஆவானென்பது என் கருத்து.

ஸ ஐவாநநஸூயஸூஸூணுபாடிவியொநாஃ லொட
வி ரிஷ்டஸூஹாஹோகா நூஹ்யாஹுணுஜஜிணாழி॥

சரத்தாவாநநஸூயஸ்ச ஸ்ருணுயாதபியோநாஃ,
ஸோபிமுக்தஸூஹாஹோகா ந்ப்ராப்நுயாத்புண்யகர்மணம்.

எவன் சிரத்தையுண்டாகி, அஞ்ஞையயில்லாமல் கேட்

கஅ-வது அத்தியாயம்.

475

பாளே, அவனும் (பக்திக்கு விரோதமான பாவங்களி லிரு
ந்துவிடப்பட்டு, புண்ணிய கர்மங்களுள்ளவர்களான என்
பக்தர்களுடைய சமூகங்களை யடைவான். (எக)

கவிஷிதஹுதஹாயி கவியெவாமெ ந்நெவதஸா।

கவிஷிதஹுதஹாயி கவியெவாமெ ந்நெவதஸா॥

கச்சிதேதச்சுருதம்பார்த்த த்வயைகாக்ரேணசேதஸா,
கச்சிதஞ்ஞாநஸம்மோஹம் ப்ரணஷ்டஸ்தேதநஞ்ஜய. (எஉ)

பார்த்தா! ஏகாக்கிரசித்தத்தோடு இதைக்கேட்டாயா,
தனஞ்ஜயா, உன்னுடைய அஞ்ஞானந்தகாரம் நசித்ததா. ()

அர்ஜுன வாக்கியம்.

நவெஷாநெஹிஸ்ய திவ்யபாக்ஷபுஸாநாநயாஹுத
ஸிவதாஸஸிவதஸநெஹம் கரிஷ்யேவநந்தவ॥

நஷ்டோமோஹம்ஸ்ம்ருதிர்லப்தா த்வத்ப்ரஸாதாந்மயாச்யுத,
ஸ்திதோஸ்மிகதஸந்தேஹஃ கரிஷ்யேவசநந்தவ. (௭௩)

அச்யுதா! உன்னுடைய அனுக்கிரஹத்தால் எனக்கு
விபரீதமான ஜ்ஞானம் நசித்தது, (யதார்த்தவஸ்து தத்துவ
ஜ்ஞானம் லபித்தது) சந்தேகம் நீங்கி, ஸத்திரசித்தனாயிருக்
கிறேன். உன் சொல்லைக் கேட்கிறேன். (௭௩)

ஸஞ்சய வாக்கியம்.

ஐத்யஹம்வாஸுதேவஸ்ய பார்த்தஸ்யசமஹாத்மநஃ
ஸம்வாதமிமச்ச்ரௌஷ மத்புதம்ரோமஹர்ஷணம்॥

இத்யஹம்வாஸுதேவஸ்ய பார்த்தஸ்யசமஹாத்மநஃ
ஸம்வாதமிமச்ச்ரௌஷ மத்புதம்ரோமஹர்ஷணம். (௭௪)

இப்படி அற்புதமானதும், புளகாங்கிதமுண்டுரெய்யத்
தக்கதுமாகிய, கிருஷ்ணர்ஜான சம்வாதத்தை நான் கேட்
டேன். (௭௪)

வ்யாஸபுஸாஜாஹுதவாநதத-ஹிஹம்பாடி

யொழியொழிபுறநாதுவா தாகுநா தடிய தீவியபடி॥

வ்யாஸப்ராஸாதாத்ஸ்ருத்வா நேதத்ஞஹ்யமஹம்பரம்,
யோகம்யோகேஸ்வராத்க்ருஷ்ணத்ஸாபஷாத்கதயதஸ்ஸ்வயம்

பரமரஹசியமான இந்த யோகசாஸ்திரத்தை யோகீச
வரரான ஸ்ரீ கிருஷ்ணமூர்த்தியானவர் தாமே சொல்லும்
போது வியாசருடைய அனுக்கிரகத்தால் நான்கேட்டேன்.
ராஜநஸ்யத ஸம்ஸ்யத ஸ்வாவஸிஸிஷ்டை - கல்ப தெயு

ராஜநஸ்யத்ரு ஸம்ஸ்யத்ரு ஹிவாஹிஜிஹிதம் | கௌ
 ராஜநஸ்யத்ரு ஸம்ஸ்யத்ரு ஹிவாஹிஜிஹிதம் | கௌ

ராஜந்ஸம்ஸ்ம்ருத்யஸம்ஸ்ம்ருத்ய ஸம்வாதமிமமத்புதம்,
கேஸுவார்ஜுநயோஃபுண்யம் ஹ்ருஷ்யாமிசமுஹுர்முஹுஃ.

திரிதராஷ்டிர மஹாராஜனே! கேசவார்ஜுனர்களு
டைய, பாவனமான இந்த அப்புத சம்வாதத்தை நினைத்து
நினைத்து, அடிக்கடி ஆனந்திக்கிறேன். (எசு)

ததுஸம்ஸுததுஸம்ஸுதது ராசிவசிததுததுததுததுதது
விஸயொரெரிஹாநுராஜங் ஹுஷுராசிவபுநம்புநம்॥

தச்சஸம்ஸ்மருத்யஸம்ஸ்மருத்ய ரூபமத்யத்புதம்ஹரேஃ,
விஸ்மயோமேமஹார்ராஜந் ஹ்ருஷ்யாமிசபுநம்புநம் (எஎ)

ஓ திரிதராஷ்டிர மஹாராஜனே! ஸ்ரீ கிருஷ்ணமூர்த்தி
யினுடைய அற்புதமான அந்த ரூபத்தை (விஸ்வரூபத்தை)
நினைத்து நினைத்து நான் ஆனந்திக்கிறேன். (எஎ)

யதுயொமேஹாஸுஹா யதுவாயொபாயநாயபாஃ।
ததுஸ்ரீவிபஜபா ஹுத்யுபாவாந்சிதிதிதிதிதி॥

ததுவது அத்தியாயம்.

யத்யோகேச்வரஃக்ருஷ்ணோ யத்யபார்த்தோ நார்த்தரஃ,
தத்யநீர்விஜயாபூதிர் த்ருவாநீதிர்மதிர்மம. (எஅ)

எவ்விடத்தில், எல்லாப் பொருள்களின் ஸ்வபாவத்
துக்கும் ஈசுவரனான பகவான் இருக்கிறாரோ, எவ்விடத்தில்
ததார்த்தனாகிய அர்ஜுனன் இருக்கிறானோ, அவ்விடத்தில்
லக்ஷ்மியும், ஜயமும், ஐசுவரியமும், நீதியும் ஸ்திரமாயிருக்
குமென்பது என் அபிப்பிராயம். (எஅ)

ஸ்ரீ கீதாஸு மோக்ஷசன்னியாசயோகமென்கிற
பதினெட்டாவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

